

Gemeinde:
Amt für Volksbildung
Gulbenstadt
Häufungskommission

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

Godofredus Hermannus.

AESCHYLI TRAGOEDIAE.

RECENSUIT

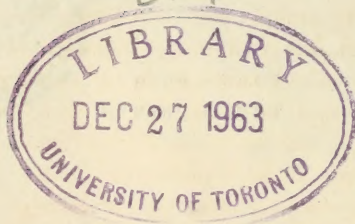
GODOFREDVS HERMANNVS.

TOMVS PRIMVS.

LIPSIAE
APVD WEIDMANNOS.
A. MDCCCLII.

PA
3825
A2
1852
t. 1

873605

257

PRAEFATIO MAVRICII HAVPTII.

Godofredus Hermannus quum ingravescente in dies morbo mortem, quam summa animi tranquillitate exspectabat, appropinquare sentiret, mihi discipulo et genero suo mandavit ut Aeschyli tragoedias a se emendatas ederem, singillatim autem praecipere noluit qua ratione officium exsequerer, sed confidere se dixit me pro amore erga se meo diligenter omnia curaturum esse. Ipse paucis ante mensibus *Supplices*, quam fabulam reliquis quae exstant Aeschyli tragoediis antiquiorem esse existimabat, accuratissime retractaverat, eratque eam tragoediam cum commentariis suis evulgandam librariis traditurus, quum aegrotare coepit et aegrescente celeriter morbo animum ab his curis atque cogitationibus abducendum esse intellexit. Quod si licuisset ei eodem quo *Supplices* modo ceteras etiam fabulas retractare, dubitari non potest quin non solum commentarios suos in aequabilem formam redacturus, sed ipsa etiam poetae carmina novis et praeclaris inventis ad emendationis perfectionem multo propius adducturus fuisset. Neque enim senectute imminutum erat illud ingenii acumen quo obscura perspiciebat, non debilitatus erat ille contemptor humilium animus quo Aeschyleae poesis magnificentiam cogitando felicissime assequebatur. Itaque et ultimo illo vitae anno, quum *Supplices*, ut dixi, perpoliret, nonnulla in quibus antea voluntati ipse suae minus satisfecerat egregie emendavit, et quotiens accuratam fabularum Aeschylearum lectionem repeteret, correctioni earum aliquid incrementi accedere gaudebat. Atque haec ipsa inventorum accessio praecipue fecerat ut edendi

libri a plurimis expetiti tempus ex die in diem differret: nam quo saepius aliquid quod antea minus bene successisset feliciter perfecisse sibi videbatur, eo magis sperabat fore ut magnam partem eorum quae non essent certa emendatione restituta paulatim ad pristinum nitorem reduceret. Ego vero ut ea quae ipse Hermannus nondum absoluta esse putavit nullo modo perficere aut compensare potui, ita ne aequabilitatem quidem commentariorum efficere me posse existimavi. Nam etsi aperta deteriorum librorum menda omittere fortasse poteram (quamquam ne hoc quidem ubique tuto facturus esse mihi videbar), at ea quae Hermannus uberius disputavit contrahere et ad commentariorum quos in Supplices conscripsi brevitate accommodare arrogantis atque impii hominis fuisset, ridiculi autem et absurdi, si quae Hermannus brevissime significavit et quasi adumbravit exponere meisque ratiunculis confirmare voluissem. Quae quum ita essent, et pietatis officio et utilitati lectorum ita satisfaciendum esse putavi ut diligenter componerem quae Hermannus per longam annorum seriem adnotavisset, omitterem tantum ea quae ipse aut delenda esse indicavisset aut inventis postea quae meliora essent reiecisset, mearum opinionum nihil admiscerem, denique rem ita instituerem ut hic liber, quoniam talem edere non possem qualem Hermannus edidisset, tamen non meus fieret, sed totus esset Hermanni. Quam rationem ibi quoque tenui, sicubi quid deprehendi quod mutaturum fuisse Hermannum non dubitarem. Veluti quamquam egregio plane acumine intellexisse mihi videtur qualis fere fuisset pristina forma alternorum Xerxis et chori versuum quibus Persae finiuntur, unam tamen carminis emendationem, et eam quidem, ut puto, certam et necessariam, praetermisit. Neque enim dubito quin recte primum Butlerus, deinde alii versuum 1008. et 1016. sedes ita permutandas esse censuerint ut Xerxi iubenti

διαινε, διαινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἔθι

chorus haec responderet,

διαίνομαι γοεδνὸς ὦν,

iterumque ubi Xerxes dixit

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν,

chorus hanc lamentationem subiiceret,

αἰαῖ, αἰαῖ, δῦα, δῦα,

eadem responsionum aequalitate qua totum illud carmen compositum est quamque ipse Hermannus et alibi restituit et versu 1036. inserta post Xerxis haec verba, ἀλατὸς ἐς δόμους ζίε, chori eiulatione ἀλαῖ, ἀλαῖ. Verum quum Hermannus hanc rem in eis quae de Persis commentatus erat nusquam attigisset, etsi putavi non improbasse eum illam emendationem, sed quadam oblivione neglexisse, tamen ne hic quidem quod deesse videretur supplere volui, sed accurate secutus sum carminis illius exemplar quod Hermannus ineunte anno MDCCCXLII. sua manu exaraverat.

Codicum in quibus Aeschyli tragoediae perscriptae essent Hermannus praeter Escorialensem Supplicum et duos Augustanos, quorum alter Prometheum, alter Septem adversus Thebas continet, usus est nullis quorum alii homines docti non habuerint notitiam; sed usus est partim accuratius collatis.

Eorum librorum omnium principem locum tenere constat

M. Medicum sive rectius Laurentianum: est enim bibliothecae Laurentianae plutei XXXII. codex 9. Continet Sophoclis quae exstant tragoedias, deinde Aeschyli Persas, Agamemnonem, Choephoros, Prometheum, Eumenides, Septem adversus Thebas, Supplices, postremo Argonautica Apollonii Rhodii. Membraneus est, quadratus, scriptus saeculo decimo vel undecimo. Non multo recentior manus et scholia litteris uncialibus adscripsit et minoribus litteris post Supplices vitam Aeschyli fabularumque indicem addidit et in ipsis Aeschyli versibus multa mutavit. Ea manus in adnotationibus secunda dicitur. Postea saeculis quarto decimo et decimo quinto eundem librum aliae manus interpolavit; quae a secunda manu recentiorum nomine distinguuntur. Atque hunc quidem librum omnium optimum Ioannes Franzius (Orestaeae p. 307. seq.) integrum etiamtum fuisse putavit quum eis schedis sive foliis quae Aeschyli fabulas continebant numerorum notae quas Arabicas dicimus adscriberentur, quod posteriore parte saeculi quinti decimi factum esse argumentis minime certis demonstrare studuit: nunc haec folia desunt, 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30. 31. servatum autem est folium 25. hoc est, ut Niebuhrus Hermannum edocuit, inter quaterniones totius codicis ιζ' et ιθ' (ita enim Graecis litteris quaterniones in summo margine primae cuiusque paginae notati sunt) periit totus

quaternio *ιγ'*, proximi autem quaternionis *ιθ'* servata sunt folia primum et octavum (quae sunt Aeschylearum fabularum 25. et 32.), perierunt quae media erant sex folia. Hanc quaternionum notationem Franzius neglexit: qui non negligeret, poterat in adscribendis illis numerorum notis Arabicis ea folia praeterire quae periisse facillima computatio ostendebat. Sublata sunt autem illa schedarum quattuordecim amissione ea omnia quae inter versus Agamemnonis 295. (*ζῆλειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε στήπτε στέγος*) et 1026. (*πρὶν αἵματιρὸν ἐξαφρίξεισθαι μένος*) scripta erant, tum post versum 1118. (*ἔνντόμα τροφᾶς*) reliqua huius fabulae pars et initium Choephororum, cuius fabulae hic versus, *τί χοῦμα λείσσω; τίς ποθ' ἴδ' ἀνίγνρις*, primus est in octavo illo quaternionis *ιθ'* folio. Usus est Mediceo codice Petrus Victorius. Deinde eum anno MDCXV. Antonius Maria Salvini a Petro Needhamo rogatus cum exemplari Stanleiano comparavit, excerptorumque apographo Askewiano usus est Butlerus, ipsa Salvini collatione Blomfieldius. Diligentius neque tamen accuratissime Mediceum codicem cum tertia Schützii editione contulit Caspar Bencinius; quae collatio exemplari Weigeliano anno MDCCXXVII. adiecta est. Multo accuratius Oresteam quidem excussit Ioannes Franzius. Hermannus excerpta ex hoc codice nonnulla anno MDCCXVI. a Bartholdo Georgio Niebuhrio accepit, alia postea ab aliis, plurima ab Immanuele Bekkero. Anno autem MDCCXXVIII. Carolus Fridericus Weberus, tum iuvenis, nunc gymnasii Cassellani rector meritissima laude clarus, quum partem Italiae peragraret, Florentiae propterea aliquamdiu commoratus est ut Hermannum, praeceptorem dilectissimum, grato collati Medicei codicis munere afficeret; absolvitque collationem Persarum et Oresteae: in quo negotio admodum diligenter versatus est. Denique autumno anni MDCCXLVII. Tycho Mommsenus reliquas quattuor fabulas, Supplices, Prometheus, Persas, Septem adversus Thebas, rogatu Hermannii accuratissime et plane singulari diligentia contulit.

Praeter hunc codicem duo tantum exstant qui has quattuor tragoedias, Agamemnonem, Choephoros, Eumenides, Supplices, complectantur.

G. Guelferbytanus, inter Gudianos Graecos numero 88. char-

taceus, scriptus saeculo quinto decimo, collatus non satis accurate ab Askewio et a Schützio, accuratissime ab ipso Hermanno. Is codex in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis saepius a Mediceo discrepat: sed Oresteia et Supplices, quae fabulae ab alia quam tres illae priores manu exaratae sunt, quin ex ipso Mediceo libro in Guelferbytanum transscriptae sint non potest dubitari.

Marc. Codex bombycinus, saeculo quinto decimo scriptus, qui ex monasterio s. Marci Florentino, inter cuius codices numero 222. erat, in bibliothecam Laurentianam illatus est. In hunc quoque librum quattuor illas tragoedias ex Mediceo libro transscriptas esse summa similitudo, et quod eisdem Agamemnonis Choephororumque partibus caret, Niebuhrium docuit. Is ex initio Agamemnonis pauca excerpsit, quae ab Hermanno prolata sunt.

Itaque quod Choephoros habemus, quae tragoedia in nullo praeter hos tres codice vetusto inventa est, conservato libro Mediceo deberi certum est: Agamemnonis, Eumenidum, Supplicum aliquot alii codices exstant; de quibus nunc dicendum est.

P. sive Par. L. Codex bibliothecae Parisiensis 2856. chartaceus, Iani Lascaris manu scriptus. Continet praeter Sophoclis quasdam fabulas Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Eumenides, Supplices. Collatio eius libri in Needhami usum facta (quo tempore codex erat bibliothecae regiae 3521.) pervenit ad Askewium, unde a Butlero aliisque *Askewianus D.* appellatur: idem autem esse videtur qui in Berolinensibus Spanhemii schedis *Regius* vocatur. Qui hunc librum Parisinum iterum, sed non ea qua par erat diligentia excussit Godofredus Faehsius, falsus est quum quae in Sylloge lectionum anno MDCCCXIII. edita p. 158. et 164. ex Eumenidibus et Supplicibus attulit, ea tribuit codici Parisino 2782. Nonnulla inde excerpsit Immanuel Bekkerus; in Eumenidibus de aliquot versuum scriptura Gulielmum Linwoodium certiore fecit Carolus Benedictus Hasius. Admodum similis est hic liber codici Mediceo. Vnde Hermanno ductus esse videbatur ex amisso illo vetusto libro ex quo Mediceus descriptus esset. Nescio tamen an probabilius suspicemur ab ipso Mediceo codice originem eius repetendam esse; a quo codice non videtur ita discrepare ut dissimilitudo non possit orta esse ex describentis

negligentia et aliquo etiam emendandi conatu: nonnulla autem quae solus habere olim videbatur, inventa sunt in margine libri Medicei. Apparet autem non tantum in Eumenidibus et Supplicibus, sed in reliquis etiam tribus fabulis magna illa quam dixi codicis huius cum Mediceo similitudo. Veluti Persarum versus 547—558. in Mediceo a manu secunda in margine adscripti sunt, omissi in Par. L. (sic enim in adnotatione scribendum erat). Notavit hunc codicem Hermannus in Supplicibus hac littera *P.* similiterque in Eumenidibus Parisinum (*Par.*) dicere satis habuit: in reliquis tribus quas continet fabulis eum hac nota *Par. L.* a ceteris Parisinis distinxit.

E. Codex Escorialensis (T. I. 15.), chartaceus, saeculi sexti decimi. Continet Nonni Dionysiaca et Aeschylī Supplices. Supplicum collationem Hermannus a Friderico Dietzio accepit. Putavit descriptas esse e Parisino codice: certe simillimae sunt exemplaribus et Parisino et Mediceo.

Aug. Codex olim Augustanus, commemoratus in Reiseri Augustanorum codicum indice p. 79. n. 9. nunc Monacensis 546. Chartaceus est, scriptus saeculo sexto decimo. Continet inde a folio 62. post hanc inscriptionem, *Ἀισχύλου εὐμενίδες. λείπει ἡ ἀρχή*, posteriorem partem Eumenidum inde a versu 566. qui hic est, *καὶ μαρτυροῦσιν ἰλθόν. ἔστι γὰρ δόμων.* Collatione huius libri Franzius, ipso codice Hermannus usus est. Ne hoc quidem exemplar ex alio libro quam ex Mediceo ductum esse veri simile est.

Bess. (Ven. A.) Codex olim Bessarionis, nunc bibliothecae Venetae s. Marci 46S. sive XCI. 4. Chartaceus est, et tamen in catalogo codicum illius bibliothecae Graecorum anno MDCCXL. edito pariterque a Franzio scriptus esse dicitur saeculo circiter tertio decimo. Continet Oppiani Halientica et Cynegetica, Aeschylī Prometheus, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonis versus (ut numerantur in Hermannī editione) priores 333. quorum ultimus hic est, *τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔξ ἔμοῦ κλέεις*: tum Sophoclis septem tragoedias et Euripidis Hecubam, Orestem, Phoenissas, partemque Medae. Agamemnonis illam partem ex integro etiamtum libro Mediceo descriptam esse putavit Franzius, qui hoc codice, quem Venetum secundum appellavit, usus est: et

est sane magna utriusque codicis in versibus prioribus 295. similitudo; reliquis enim nunc caret Mediceus. Huius Veneti codicis collationem Parisiis a se factam Bekkerus misit Hermanno, qui in Agamemnone et Prometheo hac nota *Bess.* eum ab aliis distinxit: in Persis et Septem adversus Thebas *Ven. A.* vocavit.

Ab his libris, qui quantum continent de fabulis Oresteae et Supplicibus, id a Mediceo codice profectum esse partim certum, partim probabile est, generis a Mediceo libro diversi communione tres distant codices.

Ven. (sive *Ven. 3.* sive *Ven. B.*). Codex bibliothecae Venetae s. Marci 616. sive XCI. 5. membranaceus, saeculi, ut dicitur, tertii decimi. Continet Sophoclis tragoedias, Aeschyli autem Prometheum, Septem adversus Thebas, Persas, Agamemnonem, Eumenides, sed has postremas duas fabulas non integras. Nam folium huius libri 109. finitur versu Agamemnonis 45. qui hic est, *στί-
λον ἀργείων χλιονάταν*, proximum autem folium 110. his ver-
bis ita scriptis incipit, *μαρτυροῖς μὲν γὰρ τοῖςδε πεπεῖθομαι*,
qui versus est Hermannianae editionis 1054. Itaque quae inter
hos duos versus exciderunt, periisse videntur foliorum multorum
amissione et integer olim fuisse in hoc codice Agamemno. Sed
Eumenides descriptae sunt ex libro non integro. Nam post hunc
versum ita scriptum, *ὄπως ἐπίστα τήνδε κίρωσον δίτιν*, qui
versus 571. est, statim sequitur, nullis amissis foliis, versus 636.
πέδας μὲν ἂν λύσειεν. ἔστι τοῦδ' ἄζως. Tum haec verba ver-
sus 782. *νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς* statim hic excipit versus, qui
810. est, *οὐκ ἔστ' ἀτιμοί, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν*. Priore loco
suspiceris in eo libro ex quo Venetus codex deductus est unum
periisse folium: alterius detrimenti haec causa fuisse videtur,
quod aberratum erat a strophae fine ad eadem in fine anti-
strophicorum versuum verba. Collatione huius codicis ab Iacobo
Morellio facta in Agamemnone usus est Blomfieldius eiusque bene-
ficio in Eumenidibus Linwoodius. Excusserunt eum etiam Fran-
zcius et in usum Hermanni diligentissime Bekkerus. Venetum
(*Ven.*) dixit Hermannus in Agamemnone et Eumenidibus, *Ven. 3.*
in Prometheo, *Ven. B.* in Persis et Septem adversus Thebas.

Flor. Codex Florentinus bibliothecae Laurentianae plutei
XXXI. 8. Chartaceus est, scriptus saeculo quarto decimo. Eas-

dem quas Venetus 616. Aeschylī tragoedias habet, eisdem versibus carentes Eumenides, sed Agamemnonem integrum. Eo codice et simul Farnesiano usus P. Victorius quae in codice Mediceo editionibusque Aldina, Robortelliana, Turnebiana Agamemnoni deerant primus supplevit. Collatione a Caspate Bencinio et Francisco Poggio facta usi sunt in Agamemnone Blomfieldius, in Eumenidibus Linwoodius. Denuo eum excussit Franzius. Hermannus eis etiam usus est quae Carolus Fridericus Weberus inde excerpserat.

Farn. Codex Farnesianus bibliothecae Neapolitanae (I. E. 5.), bombycinus, saeculo quarto decimo exeunte a Demetrio Triclinio, ut putant, scriptus. Certe Triclinii recensionem continet eiusque et Thomae Magistri scholia. Complectitur autem Aeschylea plane eadem quae Florentinus. Sed quum in codicibus Veneto et Florentino haud pauca quae in vetustiore et meliore libro Mediceo aut rectius scripta sunt, aut certe ita ut non moveant doctae interpolationis suspicionem, Byzantinorum grammaticorum commentis mutata sint, Triclinius multas alias mutationes audacius et constantiore studio intulit. Cum hoc Tricliniano libro Petrus Victorius Agamemnonem a se descriptum Gulielmi Sireleti opera collatum habuit. Denuo Agamemnonem excusserunt Petrus Elmsleius, qui quae inde exscripserat in Musei critici Cantabrigiensis volumine II. edidit, Hermannique gratia Immanuel Bekkerus. Eumenidum collatione, quam ab eodem Elmsleio factam esse putat, Linwoodius usus est.

Magna est eorum librorum multitudo qui tres tantum Aeschylī fabulas, Prometheus, Septem adversus Thebas, Persas, aut partem earum complectuntur. Eorum quos novimus ne meliores quidem ad Medicei praestantiam et vetustatem accedunt, neque sperari potest fore ut ex eis qui nondum sunt pervestigati multum utilitatis capiatur. Qui autem excussi sunt ab hominibus doctis, non sunt tam accurate excussi ut in genera describi possint. Itaque ex litterarum ordine nomina eorum enumerabimus.

Arund. Codex Arundelianus sive Seldenianus bibliothecae Bodleianae, de quo dixit Gaisfordius adn. ad Hephaest. p. 242. Libro chartaceo et recenti continentur Prometheus, Septem, Persae. Vsi sunt ipso codice Stanleius et quod ad Septem adversus

Thebas attinet Burtonus et Burgessius in Pentalogia tragica, excerptis Askewii Butlerus, Gaisfordii et Porsoni Blomfieldius.

Askewiani. Codices bibliothecae Parisiensis quorum collationes Needhamus acceperat. Apographis eorum nunc in bibliothecae Academiae Cantabrigiensis servatis usi sunt Askewianis Butlerus, ipsius Needhami Blomfieldius. Horum librorum primus

Ask. A. bombycinus, saeculi XIV. illo quo in Needhami usum conferebatur tempore bibliothecae Parisiensis erat 3320. Continebat Prometheum, Septem, Persas. Blomfieldius et Wellauerus eum *Regium G.* dixerunt, quam appellationem Hermanni commentarii non imitantur, ne confundatur hic liber cum *G.* hoc est cum Guelferbytano. Sed Hermannus aliquando eundem librum *Parisinum N.* esse putavit: unde in Prometheo et priore parte Persarum huic *Par. N.* ea quoque tributa sunt quae ex *Ask. A.* Butlerus attulit. Errorem (nam haud dubie error est) inde a versu Persarum 600. et in Septem adversus Thebas distinctis illis libris evitavi. Vellem prius eum animadvertissem: verum si quid in eiusmodi re peccatum est, non nimium nocet, quum horum codicum omnium, praesertim non ita excussorum ut accurate cogniti sint, nulla sit auctoritas, sed singulorum vocabulorum bonitas aestimari et cum Medicei libri auctoritate comparari debeat. Blomfieldius in praefatione ad Septem adversus Thebas hunc codicem et *Par. B.* eundem esse dixit, idque se didicisse ab Elmsleio ipsumque monstrare editum bibliothecae regiae Parisiensis catalogum, in quo tamen catalogo non commemorantur antiqui codicum numeri.

Ask. B. chartaceus, eodem quo *Ask. A.* volumine comprehensus eademque tres fabulas continens. Blomfieldii exemplo *Par. H.* dicitur.

Ask. C. bibliothecae Parisiensis olim 3330. easdem fabulas complexus, chartaceus, Blomfieldii exemplo *Par. K.* dictus. Quin idem sit *Par. F.* a Vauvillersio collatus dubitari vix potest. De *Ask. D.* sive *Par. L.* supra dixi p. VII.

Aug. Codex olim Augustanus, a Reisero p. 78. n. 9. commemoratus, nunc Monacensis 486. chartaceus, saeculi XV. Inest praeter alia Prometheus Aeschyli, sed hoc versu (657.) in media pagina finitus, ἀσχίστον εἶναι γρημι συνθέτους λόγους. Collatus

est ab Hermanno, qui ex Lipsiensi codice eum descriptum esse intellexit. Alius codex Augustanus, a Reisero p. 81. n. 16. memoratus, nunc Monacensis 565. chartaceus, saeculi XVI. praeter Pindari Nemea et dimidiam primi Isthmii carminis partem Septem adversus Thebas continet. Cuius aliquotiens ab Hermanno mentio facta est.

Baroccianus 231. idem qui *Oxonienis*.

Cantabr. 1. et 2. Codices duo bibliothecae Academiae Cantabrigiensi (Nn. 3. 17.), uno volumine comprehensi. Olim fuerunt Richardi Meadii, qui in monte Atho eos emerat; unde Blomfieldio *M.* 1. 2. dicuntur. Uterque Prometheum, Septem, Persas continet. Chartaceus est uterque, sed prior saeculi XIII. vel XIV. alter saeculi XVI. vel XV: esse visus est Butlero. Vsi eis sunt Butlerus et Blomfieldius.

Colb. 1. Codex bibliothecae Colbertinae 4016. bombycinus, saeculi XV. Collatione in Needhami usum facta Butlerus et Blomfieldius usi sunt. Eum Hermannus eundem esse putavit ac *Par. N.* idemque Elmsleium se docuisse Blomfieldius in praef. ad Sept. adv. Th. narrat. Nec videtur dubitari posse, sed errore nescio quo aut detrimento codici postea illato explicandum esse quod in versibus Promethei 895—931. Stanl. (897—936. Herm.) nonnulla ex *Colb.* 1. afferuntur, pro quibus versibus Vauvillersius in Parisino X. lacunam esse dicit. Tamen quum nonnunquam, errore puto eorum qui excusserunt, alia ex *Colb.* 1. alia ex *Par. N.* afferri viderem, inde a Persarum versu 600. semper utriusque libri mentionem feci, ut fecerat saepe etiam Hermannus.

Colb. 2. Codex bibliothecae Colbertinae 6448. bombycinus, scriptus anno mundi 6807. h. e. Christi 1299. Hunc codicem quum Blomfieldius in praef. ad Sept. ab Elmsleio edoctus dixisset eundem esse atque *Par. A.* nescio quo errore factum est ut Wellauerus et passim alii hunc codicem *Colb.* 2. et *Par. B.* qui Boistallerii olim fuerat, confunderent. Collatione in usum Needhami facta usi sunt Butlerus et Blomfieldius.

Lambethanae bibliothecae codicem, chartaceum, saeculi XIV. in Persis aliquotiens commemoravit Blomfieldius.

Lips. Codex bibliothecae Lipsiensis urbanae (I. 4. 43.), olim Vffenbachii, chartaceus, saeculi XV. Folia habet quadrata 116.

Eorum 108. continent Prometheus, Septem, Persas. Quibus foliis praefixa sunt octo folia alius codicis chartacei non multo antiquioris. Eorum primum, lacerum nunc, incipit versu Promethei 159. his litteris *λυσίζαφθιος*, ultimum finitur versu eiusdem Promethei 391. Haec codicis particula *Lips.* 1. dicta est: a qua integer codex hac nota *Lips.* 2. discernitur, praeter hos Promethei versus simpliciter *Lips.* nominatus. Askewiana collatione usus est Butlerus, ipso libro diligentius Hermannus.

M. 1. 2. Blomfieldii iidem qui *Cantabr.* 1. 2.

Mosc. 1. Codex Moscoviensis bibliothecae Synodi 259. chartaceus, saeculi XV. vel XIV. Aeschylī Prometheus, Septem, Persas, Euripidis Hecubam et Orestem continens. Eius et alterius Moscoviensis codicis collationem Chr. Fr. Matthaei cum Schützio communicavit. Is liber in Persis, quos alter non habet, hac sola nota *Mosc.* significatur.

Mosc. 2. Eiusdem bibliothecae 392. chartaceus, saeculo XV. vel XVI. scriptus, Sophoclis Aiacem et Electram, Aeschylī Prometheus et Septem continens.

Ox. Codex Baroccianus 231. bibliothecae Bodleianae Oxoniensis, chartaceus et recens. Insunt Prometheus, Septem, Persae. Vsi eo sunt Stanleius et in Septem ad Thebas Burtonus et Burgessius, quibus *Bar.* 4. dicitur. Collatione Askewiana usus est Butlerus, Porsoniana Blomfieldius.

Par. A. Codex Parisinus 2884. olim Colbertinus, bombycinus, saeculi XIII. memoratus in Catalogo codicum mss. bibl. regiae t. II. p. 565. Continet Sophoclis Aiacem, Electram, Oedipum regem, Antigonom, Aeschylī Prometheus, Persas, Septem, Theocriti idyllia quattuordecim priora. Collatus est a Brunckio. Idem esse videtur qui *Colb.* 2.

Par. B. Codex Parisinus 2787. olim Boistallerianus, memoratus in Catal. t. II. p. 553., ubi chartaceus esse dicitur, scriptus saeculo XV. Brunckius bombycinum dicit. Continet Aeschylī Prometheus, Septem, Persas, Sophoclis Oedipum regem, Trachinias, Philoctetam, Oedipum Coloneum. Contulerunt eum Brunckius et postea Fuchsius. Hermannō nonnulla inde exscripsit Bekkerus. Idem esse putatur qui *Ask. A.*

Par. C. Codex Parisinus 2789. olim Ioannis Tili, postea Col-

berti, chartaceus, saeculo XV. adscriptus in Catal. t. II. p. 553. Continet Prometheum, Septem, Persas, quas fabulas contulit Vauvillersius (*Notices et extraits des mss. de la bibl. du_roi*, t. I. p. 281 seqq.) Eodem vel simili codice Turnebus usus est.

Par. D. Codex Parisinus 2790. olim Colbertinus, chartaceus, in Catal. t. II. p. 553. saeculo XV. tributus. Continet Aeschyli Prometheum, Aiace[m] Sophoclis et alia nonnulla. Prometheus collatus a Vauvillersio t. I. p. 300. seqq.

Par. E. Codex Parisinus 2782. A. chartaceus, ineunte saeculo XVI. scriptus, anno MDCCXL. Constantinopoli advectus, memoratus in Catal. t. II. p. 624. Insunt praeter alia multa Prometheus et Septem. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 307. seqq. et in Prometheo a Fachsio p. 78. seqq. Omnium Aeschyleorum codicum esse videtur vitiosissimus.

Par. F. Codex Parisinus 2788. chartaceus, qui in Catal. t. II. p. 553. sub finem saeculi XV. scriptus videri dicitur. Continet Prometheum, Septem, Persas. Collatus est a Vauvillersio t. I. p. 318. seqq. ubi per errorum saeculo XVII. adscribi videtur. Nonnulla Bekkerus exscripsit. Hunc et *Par. K.* sive *Ask. C.* eundem esse vix dubitari potest.

Quem Blomfieldius et Wellauerus *Regium G.* dixerunt, *Ask. A.* est, idem, ut videtur, qui *Par. B.*

Par. H. idem qui *Ask. B.*

Par. I. Codex Parisinus 2786. olim Tellerianus, partim chartaceus, partim bombycinus, memoratus in Catal. t. II. p. 552. Continet praeter alia Prometheum, Septem, Persas. Nonnulla exscripsit Bekkerus.

Par. K. vel *Ask. C.* idem, ut videtur, qui *Par. F.*

De *Par. L.* sive *Ask. D.* qui non pertinet ad hoc codicum genus, dictum est supra p. VII.

Par. N. Codex Parisinus 2785. olim Colbertinus, bombycinus, qui saeculi XIII. esse videri in Catal. t. II. p. 352. dicitur, Prometheum, Septem, Persas continens. Collatus est a Vauvillersio t. IV. p. 89. seqq. qui saeculo XV. scriptum dicit atque, in quo falli videtur, in membranis. Eundem videri *Colb. 1.* supra p. XII. indicatum est.

Seldenianus idem qui *Arundelianus.*

Taur. Excerpta ex codice Taurinensi 253. ad Septem adversus Thebas attulit Peyronus in Notitia librorum Valpergae Calusii p. 60. seq. Desinit hic codex in versu Hermannianae editionis 821. Magna est eius cum Guelferbytano similitudo.

Ven. 1. 2. Codices duo Veneti, uterque Prometheum, Septem, Persas continens. Prior bibliothecae s. Marci 370. est, membraneus, saeculi XV. Alter chartaceus, eiusdem saeculi, ex bibliotheca sanctorum Ioannis et Pauli in Marcianam translatus. Vtriusque collationem Butlerus ab Iacobo Morellio accepit. In Persis et Septem adversus Thebas casu ab Hermanno neglecti sunt hi duo codices, nullo utilitatis detrimento.

Vind. 1. 2. 3. 4. Codices Vindobonenses quattuor, quorum lectiones in Prometheo et Septem adversus Thebas a Bastio excerptas Schützius protulit.

Vit. Codex Vitebergensis, chartaceus, saeculi XIV. Continet Prometheum, Septem, Persas; sed Promethei versus priores 269. (ut ab Hermanno numerantur) perierunt. Contulit eum ipse Hermannus, et multo quidem accuratius quam Zeunius fecerat, qui de hoc codice in dissertatione anno MDCCLXXX. edita exposuit.

In Hermanni commentariis ad Oresteam et Supplices integra lectionis varietas ex codicibus affertur; tum, ut par est, in omnibus fabulis quidquid ex Mediceo libro exscriptum est; praeterea, ut deteriorum etiam codicum certe nonnulli accurate cognoscantur, quae ipse Hermannus ex codicibus a se diligentissime excussis, Guelferbytano, Lipsiensi, Vitebergensi Prometheique Augustano congresserat: ceterorum codicum commemorationem, ubi plane inutilis esse videretur, passim omisit, et multo magis eum hanc partem commentariorum suorum contracturum fuisse adnotationes ad Prometheum et Septem adversus Thebas, ex parte retractatae ab eo ante aliquot annos, satis ostendunt.

Impressorum exemplarium antiquissimum

Ald. Aldinum est, a Francisco Asulano mense Februario anni MDXVIII. editum. Eum in Orestea et Supplicibus codice Guelferbytano et nullo praeterea alio usum esse et alii intellexerunt et Hermannus planissime demonstravit. In reliquis fabulis maior est codicum maxime Oxoniensis et Veneti 370. similitudo.

Rob. Editio Francisci Robortelli Vtinensis, quae Venetiis apud

Galtherium Scottum" anno MDLII. prodiit: subscriptae sunt praefationi calendae Februariæ. Robortellus in Prometheo, Septem adversus Thebas, Persis aliquot, ut dicit, codicibus usus est: Oresteae et Supplicum codicem Patavio a Mariano Savello transmissum acceperat, quem satis antiquum et in scholiorum singulari volumine a se editorum praefatione antiquissimum dicit. Is codex aut ipse Mediceus erat (nam quæ differunt, a quadam Robortelli negligentia repeti posse videntur) aut certe Mediceo simillimus. Nonnulla Robortelli partim, partim Michaelis Sophiani coniecturis mutata sunt.

Turn. Editio Adriani Turnebi Parisiis eodem anno MDLII. impressa. Is Aldino exemplari usus est et trium illarum fabularum codice ab Aimaro Ranconeto sibi commutato, quem eundem ac Parisinum C. fuisse Elmsleius et Hermannus putarunt. Oresteae et Supplicum nullum habuit codicem et ne editionem quidem Aeschylæ Robortellianam: sed habuit scholia Graeca a Robortello eodem anno MDLII. "ex officina Erasmi Vincentii Valgrisi" edita, quorum praefationi Robortellus idus Novembres anni MDLI. subscripsit. Ex his scholiis Turnebus nonnulla sumpsit, plura coniecturis mutavit.

Vict. Petrum Victorium codicibus usum esse Mediceo, Florentino, Farnesiano (usus est autem non diligentissime) supra diximus. Eius cura emendatas Aeschylæ tragoedias Graecorumque interpretum adnotationes edidit Henricus Stephanus anno MDLVII. Additæ sunt ipsius Stephani adnotationes, in quibus et coniecturas suas protulit et saepius varias lectiones, quibus simpliciter *γράφεται* adscriptum est. Nihil fere in eis invenitur quod hodie non sit aliunde notum: vidisse autem se ait Stephanus exemplaria non pauciora quindecim, partim Venetiis, partim Florentiæ, partim Romæ, partim etiam Neapoli, sed in quorum bona parte tantum primæ tres tragoediæ haberentur, h. e. Prometheus, Septem adversus Thebas, Persæ.

Ceteras editiones enumerare nihil opus est.

Ioannis Aurati Iosephique Scaligeri coniecturas Hermannus sumpsit ex libro Spanhemiano bibliothecæ Berolinensis regiae. Descripserat eas Ezechiel Spanhemius Windsoræ ex exemplaribus editionis Victorianæ sive Stephanianæ quæ Isaacus Vossius pos-

sidebat. De his exemplaribus, quae nunc in bibliotheca Leidensi sunt, et de similibus aliis libris quibus doctorum hominum coniecturae adscriptae sunt, dixerant Butlerus t. VIII. p. XXIX. seqq. Blomfieldius quum alibi, tum in praefatione ad Choephoros et in Museo critico t. II. p. 455. seqq. Georgius Burgesius adn. ad Supplices p. 44. seqq. Linwoodius in praefatione ad Eumenides. Scaligeri coniecturas etiam a Valckenario exemplari Stephaniano adscriptas Hermannus possidebat.

Ioannem Auratum Hermannus multis eorum qui Aeschyli tragoedias emendare studuerunt praeferre solebat: ipse Godofredus Hermannus quanta ingenii excellentia plerisque praestiterit praeclarum haec duo volumina dabunt documentum. Singularem volumine scholia Graeca et aucta et ut genera eorum postulant disposita complectar.

Scripsi Lipsiae mense Maio anni MDCCCLII.

I K E T I Δ E Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΩΝ.

ΔΑΝΑΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίπτωρ ἐπίδοι προφρόνως
 στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
 ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
 Νείλου. δίαν δ' ἐγλείπουσαι
 χθόνα σύγχροτον Συρία φεύγομεν,
 οὔτιν' ἔφ' αἵματι δημηλασίαν
 ψήφω πόλεως γνωσθεῖσαι,
 ἀλλ' αὐτογενεῖ φρυξανορία,
 γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
 ὄνοταζόμεναι.

5

10

Δαναὸς δὲ πατήρ καὶ βούλαρχος
 καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν
 κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
 φεύγειν ἀνέδην διὰ κῆμ' ἄλιον,
 κέλσαι τ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
 γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόου
 βοῶς ἐξ ἐπαφῆς καὶ ἐπιπνοίας
 Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.

15

τίνα δ' ἂν χώραν εὐφρονα μάλλον
 τῆσδ' ἀφικοίμεθα
 σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
 ἔριοστέπτοισι κλάδοισιν;
 ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λευκὸν ἕδωρ,

20

ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαθύτιμοι
 χθόνιοι θήκας κατέχοντες, 25
 καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
 δσίων ἀνδρῶν, δέξασθ' ἱέτην
 τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
 πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'
 ἔσμον ἕβριστήν Αἰγυπτογενῆ, 30
 πρὶν πόδα χέρσῳ τῆδ' ἐν ἀσώδει
 θεῖναι ξὺν ὄχῳ ταχνήρει,
 πέμψατε πόντονδ'· ἐνθα δὲ λαίλαπι
 χειμωνοτύπῳ, βροντῆ στεροπῆ τ',
 ὄμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις ἀγρίας 35
 ἄλῶς ἀντήσαντες ὄλουντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων ὦν θέμις εἶργει
 σφρατεριζάμενοι πατραδελφείαν
 τήνδ' ἀκόντων ἐπιβῆναι.

νῦν δ' ἐπικεκλωμένα 40
 Δίον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιον τιμάορ', ἴνιν
 ἀνθονομούσας προγόνου βοός, ἐξ ἐπιπνοίας
 Ζητὸς ἔφραψιν, ἐπωνυμία δ' ἐπε-
 κραίνετο μόρσιμος αἰὼν 45
 εὐλόγως, Ἐπαφόν τ' ἐγέννασεν.

ὄντ' ἐπιλεξαμένα 40
 νῦν ἐν ποιονόμοις
 ματρὸς ἀρχαίας τύποις τῶν
 πρόσθε πόνων μνασαμένα, γονέων ἐπιδείξω 50
 πιστὰ τεμμήρια, γαιονόμοισι δ' ἄ-
 ελπτα περ' ὄντα φαρεῖται.
 γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

εἰ δὲ κρυεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων 50
 στρ. β'.

ἔγγαιος, οἴκτον οἰκτρὸν αἴτων 55
 δοξάσει τις ἀκούειν ὅπα τᾶς Τηρεΐτας
 μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου,
 κικηλάτας ἀηδόνοσ·

ἅτ' ἀπὸ γλωρῶν πετάλων ἐγρομένα 60
 πενθεῖ νέοικτον οἴτον ἠθέων,
 ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνωσ
 ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
 δυσμάτοροσ κότου τυχῶν.

τὼσ καὶ ἐγὼ φιλόδυροσ Ἰαονίοισι νόμοισι 65
 δάπτω τὰν ἀπαλὰν εἰλοθερῆ παρειὰν
 ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
 γοεδνὰ δ' ἀνθεμίζομαι
 δεῖμα, μένουσα φίλουσ,
 τᾶσδε φυγᾶσ ἀερίασ ἀπὸ γᾶσ
 εὔ τίσ ἐστι κηδεμῶν. 70

ἀλλὰ, θεοὶ γενέται, κλύετ' εὔ τὸ δίκαιον ἰδόντεσ, 75
 ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντεσ ἔχειν παρ' αἴσαν,
 ἕβρον δ' ἐτύμωσ στέγοντεσ, εὔ
 πέλοιντ' ἂν ἔνδικοι νόμοισ.
 ἔστι δὲ καὶ πολέμου 75
 τειρομένοισ βωμὸσ ἀρῆσ φυγάσιν
 ὄῤμα, δαιμόνων σέβασ,

ἰθεῖη Διοσ εὔ παναληθῶσ. 80
 Διοσ ἕμεροσ οὐκ εὐθήρατοσ ἐτύχθη.
 πάντα τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ μελαί-
 να τε τύχη μερόπεσσι λαοῖσ.

πίπτει δ' ἀσφαλὲσ οὐδ' ἐπὶ νότῳ, 85
 κορυφᾶ Διοσ εἰ κεραιθῆ πρᾶγμα τέλειον.

δανλοὶ γὰρ πραπίδων δάσζιοί τε τεί-
νουσι πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι.

85

ιάπτει δ' ἐλπίδων

στρ. ε'.

ἀφ' ὑψηπύργων πανώλεις βροτούς,

βίαν δ' οὔτις ἐξαλύξει

τὰν ἄπονον δαιμονίων.

μνήμον ἄνω φρόνημά πως

90

αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμ-

πας ἐδράνων ἀφ' ἀγνῶν.

ιδέσθω δ' εἰς ὕβριν

ἀντ. ε'.

βράτειον, οἶα νεάζει, πυθμῆν

δι' ἀμὸν γάμον τεθαλῶς

95

δυσπαραβούλοισι φρεσίν,

καὶ διάνοιαν μαινόλιν

κέντρον ἔχων ἄφικτον, ἄ-

ταν δ' ἀπάτα μεταγνοῦς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θροεομένα δ' ἐγά,

στρ. ζ'. 100

λιγέα βαρέα δακρυοπετιῆ,

ἰῆ ἰῆ, ἰηλέμοισιν ἔμπρεπῆ,

ζῶσα γόοις με τιμῶ.

ἰλέομαι μὲν Ἀπίαν

βοῦνιν,

(καρβᾶν' αὐδάν, ὦ γᾶ, κοννεῖς)

πολλάκι δ' ἐμπύτνω

105

ξὺν λακίδι λίνοισιν ἦ

Σιδονίᾳ καλύπτρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς

ἀντ. ζ'.

ἐπίδρομ', ὀπόθι θάνατος ἀπῆ.

ἰὼ ἰὼ, ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι,

110

ποῖ τόδε κῆμ' ἀπάξει;

ἰλέομαι μὲν Ἰπτίαν
βοῦνιν,

(καρβᾶν' αὐδάν, ὦ γᾶ, κωννεῖς)

πολλάκι δ' ἐμπίτνω

ξὺν λακίδι λίνοισιν ἦ

Σιδονίᾳ καλύπτρα.

115

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πλάτα μὲν οὖν λινορραφῆς

στρ. ζ'.

τε δόμος ἄλα στέγων δορὸς

ἀχειματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς,

οὐδὲ μέμφομαι· τελευ-

τᾶς δ' ἂν ἐν χρόνῳ πατήρ

120

παντάρχης παντόπτας

πρηνεμένης κτίσειεν

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνᾶς

ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

125

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

Θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἀ-

ἀντ. ζ'.

γνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα,

ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἄρτεμις.

παντὶ δὲ σθένει διω-

γμοῖς ἐμοῖσιν ἀσχαλῶσ'

130

ἀδμήτας ἀδμήτα

ῥύσιος γενέσθω

σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνᾶς

ἀνδρῶν, ἔ' ἔ',

ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

135

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἰ δὲ μή, μελανθῆς

στρ. η'.

ἠλιόκτυπον γένος

τὸν γάϊον,

τὸν πολυξενώτατον

Ζῆνα τῶν κεκημηκότων

140

ἰξόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἀρτάναις θανοῦσαι,
 μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶ μῆνις
 μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετᾶς σᾶς οὐρανόνικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἴσι χειμῶν.

145

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ τότε οὐ δικάσις
 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις
 τὸν τᾶς βοῶς
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν ἀν-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
 νῦν ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
 ὑποθην δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
 ὦ Ζήν, Ἰοῦς ἰῶ μῆνις
 μάστειρ' ἐκ θεῶν· κοινῶ δ' ἄταν
 γαμετᾶς σᾶς οὐρανόνικον.
 χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἴσι χειμῶν.

ἀντ. ἡ'.

150

155

160

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἦκετε
 πιστῶ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.
 καὶ τὰπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβὼν
 αἰνῶ φυλάξαι τᾶμ' ἔπη δελτουμένας.
 ὄρω κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ·
 σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσοόν
 λείσσω ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασιν.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπτῆρες εἶεν, ἀγγέλων πεπυσμένοι.
 ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθηγμένους

165

170

ὦμῃ ξὺν ὀργῇ τόνδ' ἐπόρρνται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς οὐνεκ', ὃ κόραι,
 πάγον προσίζειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 175
 χρείσσων δὲ πύργου βωμῶς, ἄρρηκτον σάκος.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χειρῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεδνά καὶ ζαχρεῖ ἔπη
 180
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
 τορῶς λέγουσαι τάςδ' ἀναιμάκτους φηγάς.
 φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρώτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
 ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 185
 καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
 γένη· τὸ τῆδε, κάρτ' ἐπίφθονον γυνή·
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φηγάς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονοῦντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
 190
 φυλάξομαι δὲ τάςδε μεινῆσθαι σέθεν
 κεδνάς ἐφετιμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρηνεμενοῦς ἀπ' ὄμματος.

ΧΟΡΟΣ.

θέλωμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος.
 195

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οὔκτειρε μὴ ἀπολωλότας.

ΔΑΝΑΟΣ.

κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

. . . . .

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηγὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσχετε.

ΧΟΡΟΣ.

καλοῦμεν ἀγὰς ἡλίου σωτηρίους.

200

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, φρυγὰδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰδὼς ἂν αἴσαν τήνδε συγγνοίῃ βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίῃ πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;

ΔΑΝΑΟΣ.

ὄρω τρίαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.

205

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπειψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἐρμῆς ὄδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλευθέροις νυν ἐσθλὰ κηρυκεύτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σέβεσθ'· ἐν ἀγνώ δ' ἔσμος ὡς πελειάδων

210

ἴζεσθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,

ἐχθρῶς ὄμαιμον καταμαινόντων γένος.

ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;

πῶς δ' ἂν γαμῶν ἀκουσαν ἀκοντος πάρα

ἀγνὸς γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἔν Αἰδοῦ θανῶν

215

φύγη ματαίων αἰτίας, πράξας τάδε.

καὶ κεῖ δικάζει τὰμπλακῆμαθ', ὡς λόγος,

Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας.

. . . . .

σκοπεῖτε, κάμειβεςθε τόνδε τὸν τρόπον,

ὅπως ἂν ἱμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

220

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὄμιλον τόνδ' ἀνελληρόστολον
 πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκάσμασιν
 χλιόντα προσφρονοῦμεν; οὐ γὰρ Ἄργολίς
 ἔσθῃς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
 ὅπως τε χώραν οὐδὲ κηρύκων ὑπο
 ἀπρόξενοί τε νόσφιν ἡγήτων μολεῖν
 ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
 κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων
 κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
 μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθῶν συνήσεται στόχῳ.
 καὶ τ' ἄλλὰ πού μ' ἐπεικάζσαι δίκαιον ἦν,
 εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἶρηγας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
 ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
 ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῦτ' ἀμείβον καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἐμοί.
 τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμὶ ἐγὼ Παλαίχθονος
 ἱνὶς Πελασγός, τῆςδε γῆς ἀρχηγέτης.
 ἐμοῦ δ' ἀνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
 γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα·
 καὶ πᾶσαν αἴαν, ἧς δι' ἀγνὸς ἔρχεται
 Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου κρατῶ.
 ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περαίβων χθόνα
 Πίνδου τε τὰπέκεινα, Παιόνων πέλας,
 ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
 ὑγρᾶς θαλάσσης. τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ.
 αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
 πάλαι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
 Ἄπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας,
 ἱατρόμαντις, παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
 τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,

τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
 χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηριταῖ' ἄκη,
 δράκονθ' ὄμιλον, δυσμενῆ ξυνοικίαν.

τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια 255

πράξας ἀμέπτως Ἄπις Ἀργεῖα χθονί,
 μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὔρετ' ἐν λιταῖς.

ἔχοντες ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
 γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
 μακρὰν γε μὲν δὴ ἔησιν οὐ στέργει πόλις. 260

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
 ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός.
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος. 265

Λιβυστικαῖς γὰρ μάλλον ἐμφερέστεραι
 γυναιξίν ἐστε, κοῦδαμῶς ἐγχωρίαις.

καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
 Κύπριος χαρακτῆρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
 εἰκὸς πέπληται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων· 270

Ἴνδούς τ' ἀκούων νομάδας, ἵπποβάμοσιν
 οἴμαι καμήλοις ἀστραβιζούσας, χθόνα
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστρυγειτονουμένας.

καὶτὰν ἀνάνδρους κροεβόρους Ἀμαζόνας,
 εἰ τοξοτεχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
 ὑμᾶς· διδαχθεῖς δ' ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. 275

ΧΟΡΟΣ.

κληδοῦχον Ἑρας φασὶ δωμαίων ποτὲ
 Ἴὼ γενέσθαι τῆδ' ἐν Ἀργεῖα χθονί

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλῆ κρατεῖ.
 μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶ; 280

ΧΟΡΟΣ.

κἄκουπτά γ' Ἦρας ταῦτα τὰμπαλάγματα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλείων νείκη τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐλοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκχαίρω βοῖ;

255

ΧΟΡΟΣ.

φρασί, πρέποντα βουθόρω τάρω δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλογος ἰσχυρὰ Διός;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάνθ' ὀρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν.

290

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δ'; οὐκ ἔτευξεν ἄλλο δυσπότημω βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

βοηλάτην μύωπα κινητήριον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἷστρον καλοῦσιν αὐτὸν Ἰνάχου πέλας.

ΧΟΡΟΣ.

τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακροῦ δρόμου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγρόλλως ἐμοί.

295

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Κάνωβον κατὰ Μέμφιν ἔκετο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . . .

ΧΟΡΟΣ.

καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φινύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίς οὖν ὁ Δίος πόρτις εὐχεται βοός;

ΧΟΡΟΣ.

Ἐπαφος, ἀληθῶς ἑστίων ἐπώνυμος.

300

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

. . . . .

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη, μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

305

ΧΟΡΟΣ.

Δαναός· ἀδελφός δ' ἐστὶ πεντηκοντάπαις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ' ἀνοιγε τοῖνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος
πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀντήσας στόλον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός
τὰρχαῖον. ἀλλὰ πῶς πατρῶα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

310

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν·
ἐπεὶ τίς ἠύχει τήνδ' ἀνέλπιστον φρυγὴν
κέλσειν ἐς Ἀργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρῖν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.

315

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί φῆς ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὴ γένομαι δμῶϊς Αἰγύπτου γένει.

320

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότερὰ κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φιλῶν ὠγοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὖξεται βροτοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν πρὸς ἑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;

325

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ ἴκδους παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ δίκη γε ξυμμαχῶν ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδοῦ σὺ πρῆμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

330

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λείσσων τάςδ' ἔδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρὺς γε μέντοι Ζηγὸς ἱεσίου κ'τος.

Παλαίχθονος τέκος, κλυθί μου

σιγ. α'.

πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγᾶν ἀναξ.

ἴδε με τὰν ἱκέτιν φρυγάδα περιδρομον,

335

λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἄμ πέτραις

ἠλιβάτοις, ἔν' ἀλκᾷ πίσυνοσ μέμν-

κε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὄρω γλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 νέονθ' ὄμιλον τόνδ' ἀγωνίων θεῶν. 340
 εἴη δ' ἄνατον προᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
 μηδ' ἐξ ἀέλπτων κάπρομηθήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φρυγᾶν 345
 ἱεσία θέμις Διὸς κλαρίου.
 σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραϊόφρων·
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος σὺ πενεῖ
 καλλιπότημου τύχας. ἱεροδόξα *πέλει*
 θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι 350
 ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
 ξυνη μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δῆμιον, 355
 πρύτανις ἄκριτος ἄν,
 κρατύνεις βωμόν, ἐστίαν χθονός,
 μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
 μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου. 360

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ἔμιν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερο·
 οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάςδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 δραῖσαι τε μὴ δραῖσαι τε, καὶ τύχην ἐλεῖν. 365

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισχόπει, 370
 ἀντ. β'.

φύλακα πολυπόρων
 βροτῶν, οὐ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
 μένει τοι Ζητὸς ἰκτίου κότος 370
 δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοισ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
 νόμῳ πόλεως, φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοί σε φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴζοθεν, 375
 ὡς οὐκ ἔχουσι κῆρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μή τί πότε οἶν γενοίμαν ὑποχείριος 370
 κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
 μῆγαρ ὀρίζομαι γάμου δύσφρονος
 φυγᾶ. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν 380
 κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ ἐνζυριον τὸ κρῖμα· μή μ' αἰροῦ κριτήν.
 εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
 πράξαιμ' ἄν, οὐδέ περ κρατῶν· καὶ μή ποτε
 εἴπη λέως, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι· 385
 ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ 390
 Ζεὺς ἑτερορρεπῆς, νέμων εἰκότως
 ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
 τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ἔεπομένων μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου
 δίκαν κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ὄμμα, μὴδ' ἄγαν ὠρωμένον,
 ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει, 395

αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελεντήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται,
μήτ' ἐν θεῶν ἔδραισιν ᾧδ' ἰδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θηρόμεσθ' Ἀλάστορα, 400
ὅς οὐδ' ἐν Ἄιδου τὸν θανόντ' ἔλευθεροῖ.
μῶν σοι δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φρόντισον καὶ γενοῦ πανθίκως 810. α'.
εὐσεβῆς πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδοῦς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς 405
δυσθέοις ὀρέμεναν·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μήθ' ἴδης μ' ἐξ ἔδραῶν πολυθέων 810. α'.
ῥυσιασθεῖσαν, ᾧ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνώθι δ' ὕβριν ἀνέρων 410
καὶ φύλαξαι κότον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήτι τλῆς τὰν ἱέτιν εἰσιδεῖν 810. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν
ἱππηδὸν ἀμπύκων 415
πολυμίτων, πέπλων' τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, 810. β'.
ὁπότερ' ἂν κτίσης, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοῖαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. 420

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ δὴ πέφρασμαί· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἰρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηρμένον.

ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
 καὶ δώμασιν μὲν χρημάτων πορθουμένων
 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν,
 ἄτης τε μείζω καινὸν ἐμπλήσαι γόμον·
 καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καιρία,
 γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος,
 μὴ ἀλγεῖν ἅ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.
 ὅπως δ' ὄμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται
 δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
 θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
 θέλω δ' αἰδοῖς μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
 εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμὴν.

425

430

435

ΧΟΡΟΣ.

ἦ κάρτ' ἄνοικτος τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.
 πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

440

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τάχ' ἂν γυναικὶ ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λέξον τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὴ τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;

445

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέτεια κοσμηῆσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα δακτυλιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆγας· ὠμιάτωσα γὰρ σαφέστερον.

450

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα,
κακῶν δὲ πληθὸς ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον
τόδ' ἐσβέβηκα, κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος,
μίαςμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον·

455

εἰ δ' αὖθ' ὁμαίοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἤξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὔνεχ' αἰμάξαι πέδον;

460

ὅμως δ' ἀνάγκη Ζητὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἰκτῆρος· ὑψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
σὺ μὲν, πάτερ γεραῖε τῶνδε παρθένων,

Ἔθ' ὡς τάχιστα, τήνδ' ἐρημώσας ἔδραν,
κλάδους τε τούτους ἄψ ἐν ἀγκάλαις λαβῶν

465

βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
θές, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεις τεκμαρ
πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφθῆ λόγος
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λείως.

καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτίσας, ἰδὼν τάδε,
ὑβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.

470

τοῖς ἤσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΑΑΝΛΟΣ.

πολλῶν τὰδ' ἤμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εἶρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.

475

ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων

ξίμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάουσ καὶ πολυξέστους ἔδρας
 εὔρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἧ δι' ἄστεως
 στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὁμοῖον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκη φόβον.
 καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

480

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

στείχουτ' ἂν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει·
 ἤγεισθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
 ναύτην ἄγοντας τόπῳ ἐφέστιον θεῶν.

483

ΧΟΡΟΣ.

τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
 ἐγὼ δὲ πῶς δρω; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.

490

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἧ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.

495

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὐφημον εἴη τοῦπος εὐφημουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάγκη ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ καὶ λέγων εὐφραине καὶ πράσσων φρένα.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι δαρὸν σ' ἐξερημώσει πατήρ.
 500
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
 πείσω, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενεὲς τιθῶ.
 καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρῆ λέγειν.
 πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
 λιταῖς παραίτου, τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν.
 505
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
 παιθῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

αναξ ἀνάκτων, μακάρων
 510
 μακάρτατε καὶ τελέων
 τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
 πιθοῦ τε καὶ γενέσθω.
 ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγῆσας·
 λίμνα δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

τὸ πρὸς γενναρχᾶν ἐπιδῶν
 515
 παλαίφατον ἀμέτερον
 γένος φιλίας προγόνου γυναικός,
 νέωσον εὐφρον' αἶνον,
 γενοῦ πολυμνηστορ, ἐφάπτορ Ἰοῦς.
 δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 520
 γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

παλαιὸν δ' εἰς ἴγρος μετέσταν
 525
 ματέρος ἀνθρονόμους ἐπωπάς,
 λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
 οἴστρω ἐρεσσομένα
 φεύγει ἀμαρτίνοσ,
 530
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα

φῦλα, διχῆ δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσα διατέμνουσα πόρον
κυματίαν ὀρίζει.

530

ἰάπτει δ' Αἰιδος δι' αἴας
μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ,
περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστῃ Μυσῶν
Λύδια τ' ἄγ γύαλα
καὶ δι' ὄρων Κιλίκων,
Παμφύλων τε διορνυμένα
γᾶς ποταμίους ἀνάους
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν Ἀφροδί-
τας πολύπυρον αἴαν.

ἀντ. β'.

533

ἰκνεῖται δ' ἐγκεχυμένα βέλει
βουκόλου πτερόεντος
δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
τυφῶ μένος,
ἕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτισι θυιάς Ἑρας.

στρ. γ'. 540

545

βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότε ἦσαν ἔννομοι,
γλωρῶ δείματι θυμὸν
πάλλοντ' ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν *κακόχαρι* δυσχερὲς μιζόμεβροτον,
τὰν μὲν βοός,
τὰ δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἴώ;

ἀντ. γ'.

550

555

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαίστου στρ. δ'.
 πράκτωρ τῶνδ' ἐφάνη Ζεὺς.
 δῦα δ' ἀπημάντω σθένει 560
 καὶ θεαῖς ἐπιπνοαῖς
 παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
 σχάζει πένθιμον αἰδῶ.
 λαβοῦσα δ' ἔρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ
 γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ, 565

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'.
 ἔνθεν πᾶσα βοῶ χθῶν·
 φρσίζοον γένος τόδε
 Ζηγός ἐστιν ἀληθῶς·
 τίς γὰρ ἂν κατέπαισεν Ἡ- 570
 ρας νόσους ἐπιβούλους;
 Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
 ἐξ Ἐπάφου κρησαῖς.

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν στρ. ε'.
 κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις; 575
 εὔτε γε πατήρ φυτοργὸς αὐτόχειρ ἄναξ
 γένους παλαιόφρων μέγας
 τέκτων, τὸ πᾶν μῆγαρ οὖριος Ζεὺς.

ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων, ἀντ. ε'.
 τὸ μείον κρυσσόνων κρατύνειν 580
 οὔτινος ἄνωθεν ἡμένον σέβει κάτω.
 πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος
 σπεῦσαι τι τῶν βούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

Θαρσεῖτε, παῖδες· εὔ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
 δήμου δέδοχται παντελεῖ ψηφίσματα. 585

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἔμοι.

ἔνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος,
 δήμου κρατοῦσα χεῖρ ὅπερ πληθύνεται.

ΔΑΝΔΟΣ.

ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
 ἀλλ' ὥστ' ἀνηβῆσαι με γηραιᾶ φρενί·
 πανδημία γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις
 ἔφριξεν αἰθῆρ τόνδε κραινότων λόγον·
 ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἔλευθέρους
 κάρρουσιάστους ξύν τ' ἄσυλλιά βροτῶν,
 καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά
 ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῆ τὸ καρτερόν,
 τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
 ἄτιμον εἶναι ξὺν φρυγῇ δημηλάτρῳ.
 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 ἄναξ Πελασγῶν, ἱεσίου Διὸς κότον
 μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνον
 πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
 λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανέν
 ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
 τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεῶς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 δημηγόρους δ' ἔλυσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
 δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δὲ κράνειεν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δῆ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
 εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.
 Ζεὺς δ' ἐφορεῖοι ξένιος ξενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθεία
 τέρομον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐ-
 κταῖα γένει χεούσας·
 μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
 τὰν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἀρη,

σιφ. α΄.

615

τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις·
 οὐνεκ ὕψιισαν ἡμᾶς,
 ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο,
 αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
 ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

620

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώ-
 σαντες ἔριν γυναικῶν,
 Δίον ἐπιδόμενοι πράκτορα πάνσοπον
 δυσπολέμητον, ὅστις ἂν δόμος ἔχη σφ'
 ἐπ' ὀρόφων ἰαύοντα· βαρὺς δ' ἐφίξει.
 ἄζονται γὰρ ὁμαίμους
 Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ.
 τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
 μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

ἀντ. α'.

625

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τοιγὰρ ὑποσχίων ἐκ στομάτων ποτά-
 σθω φιλότιμος εὐχά·
 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
 τάνδε πόλιν κενώσαι·
 μήδ' ἐπιχωρίοις *στάσις*
 πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.
 ἦβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
 ἔστω, μήδ' Ἀφροδίτας
 εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
 ρης κέρσειεν ἄωτον.

στρ. β'.

635

640

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόχοι *προβού-
 λους* θυμέλαι φλεόντων.
 τὼς πόλις εὖ νέμοιτο
 Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
 τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον,
 ὃς πολιῶν νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
 τίκτεσθαι δὲ φόρους γᾶς

ἀντ. β'.

645

ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεΐ·

Ἄρτεμιν δ' ἐκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἔφορεύειν.

650

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μηδέ τις ἀνδροκμήσ' λαιγὸς ἐπέλθέτω
τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀλίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἐνδημον ἔξοπλίζων.
νοίσων δ' ἔσμός ἀπ' ἀστῶν
Ἴζοι κρατὸς ἀτερπής·
εὐμενής δ' ὁ Ἀύκειος ἔ-
στω πάσα νεολαία.

στρ. γ'.

655

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καρποτελῆ δέ τοι Ζεὺς ἐπικρανέτω
φέροματι γᾶν πανώρω.
πρόνομα δὲ βοτὰ γᾶς πολύγωνα τελέθει,
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων θάλοισιν.
εὐφρήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς
μοῦσαν θείατ' αἰοδοί·
ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ.

ἀντ. γ'. 660

665

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυλάσσοι τ' ἀρτέμεια τιμᾶς,
τὸ δῆμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμενιτις ἀρχά.
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἔξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

στρ. δ'.

670

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, αἰεὶ
τίοισιν ἐγχωρίους πατρώαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας

ἀντ. δ'.

675

τρίτον τόδ' ἐν Θεσμίοις
δίνας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάςδε σώφρονας, φίλαι· 680
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροςδοκίτους τούςδε καὶ νέους λόγους.
ἰκεταδόγου γὰρ τῆςδ' ἀπὸ σκοπῆς ὄρῳ
τὸ πλοῖον. εὖσημον γὰρ οὖ' με λανθάνει,
στολμοὶ τε λαΐφους καὶ παραρρύσεις νεῶς, 685
καὶ προῦρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν,
οὔακος ἰθυνητῆρος ὑστάτου νεῶς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τῶς ἂν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν· 690
καὶ τᾶλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἢ ἴπιουρία
εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαΐφος παγκρότως ἐρέσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρῆ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς προῦρα ὄρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν Θεῶν. 695
ἐγὼ δ' ἀρωγὸς ξυνδίκους θ' ἤξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβη μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ἑυσίων ἐφάπτορες.
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆ, 700
ἀλλῆς λαθέσθαι τῆςδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει· χρόνον τοι νυκτὶν τ' ἐν ἡμέρᾳ
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκτην.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι 690
ἦγουσι· μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνον.
περίφοβόν μ' ἔχει τάριβος ἐτητύμως,
πολυδρόμου φρυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.
παροίχομαι, πάτερ, δείματι. 705

στορ. α'.

705

ΔΑΝΑΟΣ.

ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 710

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐξῴλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α'.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κωνώπιδας
νῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,
πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. 715

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ' εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλλει βραχίον' εὖ κατερρωμένους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονοθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δολόφρονες δ' ἄγαν καὶ δολομήτιδες 720
δυσάγνοις φρεσίν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

ΔΑΝΑΟΣ.

καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οὐ μὴ τριαίνας τάςδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'. 725
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχονται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει
μεμαργωμένοι κνωθρασεῖς θεῶν
οὐδὲν ἐπαῖοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λίκους κνωῶν 730
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σταχύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔμπας ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργάς, χρεὶ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
 οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισιμάτων σωτήρια 735
 ἐς γῆν ἐνεγκεῖν· κοῦδ' ἐν ἀγκυροχίαις
 θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
 ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
 ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου· φιλεῖ δ'
 ὠδίνα τίπτειν νύξ κυβερνήτη σοφῶ 740
 καὶ ἢ γαλήνη, *νήνεμος δ' εὐδη κλυδών.*
 οὔτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
 καλῆ πρὶν ὄρμῳ ναῦν θρασυνηθῆναι. σὺ δὲ
 φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν
 πράξασ' ἀρωγὴν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται 745
 πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσω φρενί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὰ γὰρ βοῦνις, ἔνδικον σέβας, 8τρ. α'.
 τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
 μέλας γενοίμαν καπνός 750
 νέφρεσι γειτονῶν Διός,
 τὸ πᾶν δ' ἀφάντως ἀμπετῆς εἰς ἄος, ὡς
 κόνις, ἄτερθε πτερούγων ὀλοίμαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἀλκυτὸν δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι νόσος, 8αντ. α'.
 κελαινόχρων δὲ πάλλεται πρὸ καρδίας. 755
 πατρός σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οὔχομαι φόβῳ.
 θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
 πρὶν ἄνδρ' ἀπενκτὸν τῷδε χριμφοθῆναι χροῖ.
 πρόπαρ θανούσας δ' Αἴδας ἀνάσσοι. 760

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, 8τρ. β'.
 πρὸς δὲν κύφελλ' ὑδρηλὰ γίνεται χιών,
 ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρός-

δεικτος ολόφρων κρεμᾶς
 γυπιάς πέτρα, βαθὺν
 πτώμα μαρτυροῦσά μοι,
 πρὶν δαίχτορος βία με
 καρδίας γάμου κυρῆσαι.

765

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

κυσὶν δ' ἔπειθ' ἔλωρα ἀπιχωρίοις
 ὄρησι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
 τὸ γὰρ θανεῖν ἔλευθεροῦ-
 ται φιλαιάκτων κακῶν.
 ἔλθέτω μόρος πρὸ κοι-
 τας γαμηλίου τυχῶν·
 ἢ τίν' ἀμφυγὰν ἔτ' ἢ πό-
 ρον τέτμω γάμου λυτῆρα;

ἀντ. β'.

770

775

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἦξε δ' ὀμφὰν οὐράνια
 μέλη θεοῖσι λίτανα καὶ
 τέλεα δῦας πελόμενά μοι
 λύσιμα· μάχαν δ' ἔπιδε, πάτερ,
 βίαια μὴ στέρξης ὄρων
 ὄμμασιν ἐνδίκοις.
 σεβίζου δ' ἰκέτας σέθεν,
 γαῖόχε παγκρατὲς Ζεῦ.

στρ. γ'.

780

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβρι
 δύσοιστον ἀρσενογενές, οὐ
 μετὰ με δρόμοισι διόμενοι
 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
 βίαια δίζηται λαβεῖν.
 σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
 ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν
 θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

ἀντ. γ'. 785

790

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὄ ὄ, ἄ ἄ,

στρ. δ'.

ὁ δὲ μάρπτις ὁ νάϊος γάϊος.

ἦέ, ἦέ.

795

τῶν πρὸ σύ, μάρπτι, κάμνοις.

δοσιόφρονα λύσιν καββασίας ὀλω-

λυῖα βόαμα φαίνω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὄρω, ὄρω·

ἀντ. δ'.

τάδε φροίμι' ἐμῶν βιαίων πόνων.

800

ἦέ, ἦέ.

βαῖνε φρυγᾶ πρὸς ἀλκάν.

βλοσυρόφρονα γλιδᾶ δύεφρονα ναῖ τὰ γ-

γάϊ', ἀναξ, προτάσσει.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν.

στρ. ε'. 805

ΧΟΡΟΣ.

οὔκοῦν, οὔκοῦν

μεσ.

τιλμοί, τιλμοὶ καὶ στιγμοί,

πολυαίμων φρόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλοαὶ μέγ' ἐπ' ἄμαλα.

ἀντ. ε'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

εἶθ' ἀνὰ πολύρυντον

στρ. ς'. 810

ἀλμιόεντα πόρον

δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει

γομφοδέτιν τε δόρει διώλον.

αἶμον' ἴσως σέ γ' ἐπ' ἄμαλα

ἦσει δουπίαν τὰπὶ γᾶ.

815

ΚΗΡΥΞ.

κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἕχαρ,

φρενὸς ἄφρονά τ' ἄγαν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ιοῦ, ιοῦ,

λεῖθ' ἔδρανα, γί' ἐς δορού,

ἀτίετος ἀνὰ πόλιν ἀσεβῶν.

820

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντ. ζ'.
 ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
 ἔνθεν ἀεξόμενον
 ζώφντον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
 γεῖος ἔχω βαθυγαῖος 825
 βαθρείας, βαθρείας, γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δ' ἐν ναί, ναῖ βάσει τάχα
 θέλεος ἀθέλεος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

βία, βία.
 σροῦδα πολέα βᾶθι μοι, 830
 πρόκακὰ πάθ' ὀλόμενε παλάμαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰαῖ, αἰαῖ, 835
 εἰ γὰρ δεσπαλάμως ὄλοιο
 δι' ἀλίφρτον ἄλσος
 κατὰ Σαρπηδόνιον χῶ-
 μα πολύψαμμον ἀλαθεῖς
 ἀερίαισιν αὔραις.

ΚΗΡΥΞ.

ἴνξε καὶ λάκαξε καὶ κάλει θεούς·
 Αἴγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ,
 χέουσα καὶ πιζρότερον οἰζύος νόμον. 840

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

οἰοῖ, οἰοῖ. ἀντ. ζ'.
 λυμανθεῖς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσχοις
 περιζομπα βρονάζων.
 ὁ δὲ βώτας, ὁ μέγας Νεῖ-
 λος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέ-
 ψειεν ἄοιστον ἕβριν. 845

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον

ὅσον τάχιστα, μηδέ τις σχολαζέτω.
ὀλκή γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδ' ἀμ' ἄζεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

οἰοῖ πάτερ,

στρ. γ'. 850

βρέτεος ἄρος ἄτα.

ἁμαλάδ' ἄγει μ'

ἄραχνος ὡς βάδην νόαρ, νόαρ μέλαν.

ὄτοτοτοτοῖ.

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶ

855

φοβερόν ἀπότρπε.

ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.

οὐ γὰρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μαιμᾶ πέλας

ἀντ. γ'. 860

. . . . .

δίπλους ὄφρις,

ἔχιδνα δ' ὡς μέ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' ἔχει.

ὄτοτοτοτοῖ.

μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶ

865

φοβερόν ἀπότρπε.

ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

εἰ μή τις ἐς ναῦν εἴσιν ἀνέσας τάδε,

λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὠὸ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.

στρ. θ'. 870

ΚΗΡΥΞ.

ἔλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,

ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὄξυ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἀνάξ, πάσχομεν.

ἀντ. θ'.

ΚΗΡΥΞ.

πολλοὺς ἀνακτας παῖδας Αἰγύπτου τάχα
ὕψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

875

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ τίνος φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάξεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὦν δ' Ἑλλησιν ἐγγλίεις ἄγαν.
καὶ πόλλ' ἁμαρτῶν οὐδὲν ὄρθωσας φρενί.

880

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

.....

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

.....

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δ' οὐχί, τὰπολωλόθ' εὐρίσκων ἐγώ;

885

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποίοισιν εἰπὼν προξένους ἐγχωρίους;

ΚΗΡΥΞ.

Ἐρμῆ μεγίστω προξένω μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει;

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

890

ΚΗΡΥΞ.

ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάςδε μὴ ᾔξαιρήσεται.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλαίοις ἄν, εἰ ψεύσεας, οὐ μάλ' ἐς μαζράν.

ΚΗΡΥΞ.

ἤκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοῖς θεῶν συνλήτορας.

ΚΗΡΥΞ.

λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

805

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῶς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυν ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα, πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεῖς
ἤκειν γυναικῶν ἀντανέψιον στόλον;

900

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι λέγειν χρῆ τοῦνομι'; ἐν χρόνῳ μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοῖ ξυνέμποροι σέθεν.

ταύτας δ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν
ἄγοις ἂν, εἶπερ εὐσεβῆς πίθοι λόγος.

905

τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πολέως μία
ψηῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βία
στόλον γυναικῶν. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ ὡς μένειν ἀραρότως.

ταῦτ' οὐ πίναξιν ἔστιν ἐγγεγραμμένα,
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης· κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

910

ΚΗΡΥΞ.

εἰ σοι τόδ' ἡδύ, πόλεμον ἀρεσθαι νέον,

οὐ τοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπο
Ἄρης, τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρον λαβῆ
ἔλυσεν, ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσῆματ' ἀνδρῶν ἀπολακτισμοὶ βίων.

915

εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὐρήσειτ', οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν,
πύργων βαθεία μηχανῆ κεκλημένην.

920

καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμιζοῦμαι χερί,
εἰ θυμός ἐστιν εὐτόκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μεῖζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρούθιμοις δόμοις.

925

τούτων τὰ λῆστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
ἀτρεστὶ λωτίσασθε· προστάτης δ' ἐγώ,
ἄστοί τε πάντες, ὧν περ ἦδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριώτεροις μένεις;

930

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρούις,
διε Πελασγῶν· πέμψον δὲ πρόφρων
δεῦρ' ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῆ,
Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.
τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις ὅπου χρῆ
δῶματα ναίειν καὶ τόπος εὐφρων.
πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθρόοις
εὐτόκος· εἴη δὲ τὰ λῆστα.

935

940

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

σὺν τ' εὐκλεία καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν τῶν ἐγγύρων
τάσσεσθε, φίλαι, δμῶνιδας οὕτως,
ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήην.

945

ΛΑΝΑΟΣ.

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὐχεσθαι χρεῶν,
 θύειν τε, λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις, 950
 σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
 καὶ μοι τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκγενεῖς
 μάλ' οὐ πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους,
 ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσοὺς
 ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας, 955
 καὶ μῆτ' ἀέλπτως δορυκαεῖ μόρω θανάων
 λάθοιμι, χώρα δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
 τοιῶνδε τυγχάνοντας ἐν προΐμῃ φρενὸς
 χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν θέμις.
 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις 960
 πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
 ἀγνώθ' ὄμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
 πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐττυχὸν φέρει
 κακῆν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετέες μύσαγμα πῶς.
 ὑμᾶς δ' ἐπαιῶ μὴ καταισχύειν ἐμέ, 965
 ὦραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
 τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
 θήρῃς δὲ κηραίνουσί νιν βροτοί. τί μῆν;
 καὶ κνώδαλα πετροῦντα καὶ πεδοστιβῆ
 καὶ νηγτὰ πάντως ἐστὶν ἀρπάζοντ' ἰδεῖν 970
 καρπώμαθ', ἃ στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 κάωρα κωλύουσα θ' ὡς μένειν ὄρω·
 καὶ παρθένων γλιδαῖσιν εὐμόρφους ἔπι
 πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον
 τόξενμ' ἔπεμψεν ἡμέρου νικώμενος. 975
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
 πολὺς δὲ πόντος οὐνεκ' ἠρόθη δορί,
 μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
 πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα·
 τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ 980
 οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε·

μόνον φύλαξαι τάςδ' ἐπιστολάς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

τάλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὐνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἵγρος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

985

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἕτε μὰν ἀστράνακτας

στρ. α'.

μάκαρας θεοὺς γανάοντες,

πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου

990

περιναίονται παλαιόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ

μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάν-

δε Πελασγῶν ἐχέτω, μῆδ' ἔτι Νείλου

προχοῆς σέβωμεν ὕμνοις,

995

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας

ἀντ. α'.

θελεμὸν πῶμα χέουσιν

πολύτεκνοι λιπαροῖς χεῦμασι γαίας

τόδε μειλίσσοντες οὐδας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνά

1000

στόλον οἰκτιζόμενα, μῆδ'

ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθήρειος.

στρυγερῶν πέλοι τόδ' ἄθλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θε-

στρ. β'.

σμός ὅδ' εὐφρων. δύναται γὰρ

1005

Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἑρα·

τίεται δ' αἰολόμητις

θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μετάκοινοι δὲ φίλα ματρὶ πάφεισιν
 Πόθος, ἔ τ' οὐδὲν ἄπαρνον 1010
 τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ,
 δέδοται δ' ἄρμονία μοῖσ' Ἀφροδίτας
 ψέδουραι τρίβοι τ' ἐρώτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φυγάδεσσι δ' ἐπινοίαις ἀντ. β'.
 κατὰ τ' ἄλγη πολέμους θ' αἰ- 1015
 ματόεντας προφοβοῦμαι.
 τί ποτ' ἐκπλοίαν ἐπραξαν
 ταχυνόμποισι διωγμοῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν.
 Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν 1020
 μεγάλα φρήν ἀπέρατος.
 μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἄδε τελευτὰ
 προτερῶν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξει σιγ. γ'.
 γάμον Αἴγυπτογενῆ μοι. 1025

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἶη.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν ἀντ. γ'.
 καθορῶν, ὅψιν ἄβυσσον; 1030

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α ἢ Α.

τίνα καιρὸν με διδάσκει;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β ἢ Α.

τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα
 δάϊον, ὅσπερ Ἴω
 πημονᾶς ἔλυσαν εὖ χειρὶ παι-
 ωνία καταστροφᾶν
 εὐμενεῖ βία κτίσας,

σιρ. δ'.

1035

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. τὸ βέλτερον κακοῦ
 καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
 καὶ δίκῃ δίκας ἔπεσθαι ξὺν εὐ-
 χαῖς ἑμαῖς, λυτηρίοις
 μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

ἀντ. δ'.

1040

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.

ΕΡΜΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρόν ἤγομεν πέδον,
 Σκέθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
 Ἐφαιστε, σοὶ δὲ χοῆ μέλειν ἐπιστολὰς
 ἅς σοι πατήρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
 ὑψηλοζήμοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι 5
 ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
 τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παγτέχνου πυρὸς σέλας,
 θνητοῖσι κλέψας ἄπασεν· τοιαῦδέ τοι
 ἀμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
 ὡς ἂν διδαχθῆ τὴν Διὸς τυραννίδα 10
 στέργειν, φιλανθρώπου δὲ πάεσθαι τρόπον.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς
 ἔχει τέλος δὴ, κοῦδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
 ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
 δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῃ. 15
 πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν σχεθεῖν·
 ἐξωριάξειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρῦ.
 τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
 ἄκοιτά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
 προςπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ, 20
 ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφήν βροτῶν
 ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί·

χροιάς ἀμείψεις ἄνθος, ἀσμένῳ δέ σοι
 ἢ ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψει φάος,
 πάγχην θ' ἔφαν ἥλιος σκεδᾶ πάλιν· 25
 αἰὲ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
 τρίσει σ'· ὁ λωφῆσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
 τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῖ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον 30
 βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης.
 ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
 ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.
 πολλοὺς δ' ὀδυρμούς· καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγξει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.
 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῆ. 35

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἐχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἢ θ' ὀμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

σύμφημι· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἴοντε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰέ γε δὴ νηλῆς σὺ καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελούντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. 45

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νῦν στυγεῖς; πόνων γὰρ ὡς ἀπλῶ λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπας τίς αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

50

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔγνωκα τοῖςδε, κοῦδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

οὔκουν ἐπεῖξει δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μὴ σ' ἑλινύοντα προσδερχθῆ πατήρ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει
ῥαισθηρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

55

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

περαίνεται δὴ κοῦ ματᾶ τοῦργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὔρεῖν κᾶξ ἀμηγάνων πόρον.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἄραρεν ἴδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

60

ΚΡΑΤΟΣ.

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστῆς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

πλὴν τοῦδ' ἂν οὔδεις ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄδαμαντίνου νῦν σφηνὸς ἀνθάδη γνάθου
στέρονιον διαμπᾶξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

65

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰᾶ Προμηθεῦ, σῶν ὑπὲρ στένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

σύ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
στένης; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὄρῳ θάμα δυνθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ὄρῳ κροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.

70

ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δρῶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἦ μὴν κελεύσω κάπιθωῦξω γε πρὸς.

χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακροῦ πόνου.

75

ΚΡΑΤΟΣ.

ἔρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.

ὡς οὐπιτιμητῆς γε τῶν ἔργων βαρύν.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφῇ γλαῦσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν ἀθάδιαν

ὄργης τε τραχύτητα μὴ' ἀπικλησέ μοι.

80

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστον ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὑβρίζε, καὶ θεῶν γέρα

συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι

οἴοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντῆσαι πόνων;

ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα

85

καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως,

ὅτω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,

ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων

ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτορ τε γῆ,

90

καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ,

ἴδουσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
 δέρχθηθ', οἷαισι αἰχμασίην
 διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
 χρόνον ἀθλεύσω. 95
 τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων
 ἔξευθ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν αἰετῆ.
 αἰαῖ, τὸ παρόν, τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω, πῆ ποτε μόχθων
 χρῆ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι. 100
 καίτοι τί φημι; πάντα προὔξελίσταμαι
 σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρῆ
 αἴσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
 τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδῆριτον σθένος. 105
 ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
 οἷόντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
 πορῶν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέξενγμαι τάλας·
 ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
 πηγῆν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης 110
 πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
 τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
 ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὢν.
 ἄ ἄ, ἔα ἔα.
 τίς ἀχώ, τίς ὀδυρὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;
 θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη;
 ἔτετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὄρᾳτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
 τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς 120
 δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι
 τὴν Διὸς ἀλλήν εἰσοιγνεῦσιν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλέω
 πέλας οἰωνῶν; αἰθῆρ δ' ἐλαφραῖς 125

πτερόγων ἑπιπαῖς ὑποσυρίζει.
 πᾶν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξις στρ. α΄.
 πτερόγων θοαῖς ἀμίλλαις
 προσέβα τόνδε πάγον, πατρώας 130
 μόγισ παρειποῦσα φρένας.
 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὔραι·
 κτύπου γὰρ ἀγὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρον
 μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερωῶπιν αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχρῳ περωτιῶ. 135

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰᾶ, αἰᾶ,
 τῆς πολυτέχνου Τηθύος ἔχγονα,
 τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἰλισσομένου
 χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
 πατρὸς Ὠκεανοῦ, δέρχθῆτ', ἐξίδεσθ' 140
 οἴῳ δεσμῶ προσπορπατὸς
 τῆςδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
 φρουρὰν ἄζηλον ὀχίσω.

ΧΟΡΟΣ.

λείσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὅσοις ἀντ. α΄.
 ὀμίχλη προσῆξε πλήρης 145
 δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούσα
 πέτραις προσαναινόμενον
 ταῖςδ' ἀδαμαντοδέτοισι λίμαις·
 νέοι γὰρ οἰαζονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
 νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει, 150
 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν θ' Αἰδου
 τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντιον
 Τάρταρον ἔκην δεσμοῖς ἀλύτοις
 ἀγρίως πελάσας, ὥς μήτε θεὸς 155

μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐγεγήθει.
 νῦν δ' αἰθέριον κίνυμι ὁ τάλας
 ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὦδε τλησικάρδιος
 θεῶν, ὅτω τάδ' ἐπιχαρῆ;
 τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
 τεοῖσι δίχα γοῦν ἐνός; ὁ δ' ἐπιζότως αἰεὶ
 θέμενος ἀστραφῆ νόον
 δάμνεται οὐρανίαν
 γένναν, οὐδὲ λή-
 ξει, πρὶν ἂν ἧ χορέση κέαρ ἢ παλά-
 μα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.

στρ. β'.

160

165

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ καίπερ κρατερᾶς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου
 χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις
 δεῖξαι τὸν νέον βούλεμ', ἔφ' ὅτου
 σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποσυλᾶται.
 καί μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦς
 ἐπαιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
 οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ
 καταμηγνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
 δεσμῶν χαλάσῃ ποινὰς τε τίνειν
 τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

170

175

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς
 δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶς,
 ἄγαν δ' ἔλενθεροστομεῖς.
 ἑμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
 δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶ ποτε τῶνδε πόνων
 χρῆ σε τέρμα κέλ-
 σαντ' ἐσιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ ἦθεα

στρ. β'.

180

185

καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαντῶ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς· ἀλλ' ἔμπας
μαλακογνώμων ἔσται πόθ', ὅταν
ταύτη ῥαισθῆι·

190

τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν
εἰς ἀρθμὸν ἔμοι καὶ φιλότῃτα
σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἤξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποῖω λαβῶν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκλίζεται.
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.

195

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἔστιν τάδε,
ἄλγος δὲ σιγᾶν, πανταχῆ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου
στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἳ μὲν θέλοντες ἐμβαλεῖν ἕδρας Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἳ δὲ τοῦμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῆστα βουλευῶν πιθεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν
ῥῶντ' ἀμοχθὴ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν·
ἔμοι δὲ μήτηρ οὐκ ἔπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφή μία,
τὸ μέλλον ἧ κραίνοιτο προὔτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
χρεῖη, δόλω δὲ τοὺς ὑπερτέρους κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένον
οὐκ ἤξιωσαν οὐδὲ προςβλέψαι τὸ πᾶν.

200

205

210

215

- ζράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστῶτων τότε
 φαίνεται εἶναι προσλαβόντα μητέρα
 ἐκόνθ' ἐκόντι Ζητὶ συμπαραστατεῖν. 220
 ἑμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθῆς
 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἑμοῦ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος
 κακαῖσι τιμαῖς ταῖςδέ μ' ἐξημείψατο. 225
 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιδέναι.
 ὁ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 αἰκλίζεται με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
 ὅπως τάχιστα τὸν πατρῶον ἐς θρόνον
 καθέξειτ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα 230
 ἄλλοισιν ἄλλα καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν τάλαιπῶρων λόγον
 οὐκ ἔσχεν οὐδέν', ἀλλ' αἰστώσας γένος
 τὸ πᾶν ἐχρηζεν ἄλλο φιλῦσαι νέον. 235
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἑμοῦ.
 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'· ἐξελευσάμην βροτοῦς
 τοῦ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἄιδου μολεῖν.
 τῷ τοι τοιαῖςδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν· 240
 θνητοῦς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος, τούτου τυχεῖν
 οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλὰ νηλεῶς
 ὧδ' ἐρρύθμισμαι, Ζητὶ δυσκλεῆς θεά.

ΧΟΡΟΣ.

- σιδηρόφρων τε καὶ πέτρας εἰργασμένος,
 ὄστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ ξυνασχαλᾷ 245
 μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 ἐχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

- καὶ μὴν φίλοισιν οἰκτρὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή ποῦ τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητούς γε παύσας μὴ προδέρζεσθαι μόρον.

250

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὐρών τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατόψισα.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

255

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχναις.

ΧΟΡΟΣ.

τοιούσδε δὴ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκλίζεται τε κοῦδαμῆ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προζείμενον;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνη δοκῇ.

260

ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὀρεῖς ὅτι
ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες οὐτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονήν, σοὶ τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἐκλυσιν ζήτησι τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νοθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἐκὼν, ἐκὼν ἡμαρτον, οὐκ ἀρήσομαι.
θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὐρόμην πόνους.
οὐ μὴν τι ποιναις γ' ὄφρην τοίαισί με

265

270

ζατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
 καίτοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχῃ,
 πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερχούσας τύχας
 ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
 τῇ νῦν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη
 πρὸς ἄλλοι' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

275

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
 τοῦτο, Προμηθεῦ. καὶ νῦν ἐλαφροῦ
 ποδὶ κραιπνόστυον θᾶζον προλιποῦσ',
 αἰθέρα θ' ἀγρόν, πόρον οἰωνῶν,
 ὀκραιοέσση χθονὶ τῆδε πελωῖ·
 τοὺς σοὺς δὲ πόνους
 χρηῖζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

280

285

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦγω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
 γνώμη στομίῳν ἄτερ εὐθύνων·
 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
 τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
 ἐσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 νείμαιμ' ἢ σοί.

290

γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσεῖν ἐνὶ μοι· φέρε γὰρ
 σήμαιν' ὅ τι χρεὶ σοι ξυμπράσσειν·
 οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς ὡς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

295

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρεῖμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἦκεις ἐπόπτῃς; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν

300

ἐπώνυμόν τε θεῦμα καὶ πετρορηρεφῆ
 αὐτόκτι' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
 ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἧ θεωρήσων τύχας
 ἐμὰς ἀφίξει καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς; 305
 δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
 οἶαις ἐπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὄρω, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῦστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ. 310
 γίγνωσκε σαντόν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς·
 εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθρηγμένους λόγους
 εἴψεις, τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον 315
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ὅς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
 ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου 320
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰπίχειρα γίγνεται.
 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
 οὐζοῦν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρων ὅτι 325
 τραχὺς μόναρχος, οὐδ' ὑπέθνυος κρατεῖ.
 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι,
 ἐὰν δύνωμαι, τῶνδ' ὅς ἐκλύσαι πόνων.
 σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
 ἧ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὦν περισσόφρων, ὅτι 330
 γλώσση ματαία ζημία προστρέβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ζηλώ σ' ὀδοῦνεζ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
 πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοί.

καὶ νῦν ἕασον, μηδέ σοι μελησάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήης.
 πάπταινε δ' αὐτός, μὴ τι πημανθήης ὁδοῦ.

335

ΩΚΕΑΝΟΣ.

πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφρυς
 ἢ σαντόν· ἔργῳ κοῦ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 ὀρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσης.
 αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
 δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

340

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ κοῦδαμῆ λήξω ποτέ·
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις· ἀτὰρ
 μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
 ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλοις.
 ἀλλ' ἡσύχαζε σαντόν ἐκποδῶν ἔχων·
 ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' οὔνεκα
 θέλοίμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ με καὶ κασιγνήτου τύχαι
 τείρουσ' Ἄτλαντος, ὅς πρὸς ἐσπέρους τόπους
 ἔστηχε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
 ὠμοῖς ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
 τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 ἄντρον ἰδὼν ὤπτειρα, δάϊον τέρας
 ἑκατογάργηρον πρὸς βίαν χειρούμενον
 Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
 σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον·
 ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας,
 ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζητὸς ἄγρυπνον βέλος,
 καταβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγῶρων
 κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεψαλώθη ἀξέβροντήθη σθένος.
 καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρᾶορον δέμας

345

350

355

360

365

κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίῳ
 ἱπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπο·
 κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἡμενος μυδροζυτυπεῖ
 Ἴφραιστος, ἐνθεν ἐκραγήσονται ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
 τῆς καλλιάρπου Σικελίας λευροὺς γύας·
 τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον
 θερμῆς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
 καίπερ κεραννῆ Ζηγὸς ἠνθρακωμένος.
 σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασχάλου
 χροῖξεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

370

375

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὐκον, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις ὅτι
 ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

380

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ
 καὶ μὴ σφυδῶντα θυμὸν ἰσχυραίνῃ βία.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προμηθεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
 ὄρως ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν ζουφόνουν τ' εὐηθίαν.

385

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἔα με τῆδε τῆ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
 κέρδιστον εἶ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δόκει σὺ τὰμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γάρ σε θεῖνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

390

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακῶντι παγγρατεῖς ἔδρας;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τούτου φνλάσσου ἴμή ποτ' ἀχθεσθῆι κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλον, κομίζου, σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὀρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώυξας λόγον.

395

λευρὰν γὰρ οἴμιον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
τετρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τὰν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ·

στρ. α'.

δακρυσίστακτον ἀπ' ὄσσων ῥαδιῶν δ' εἰ-
βομένα ῥέος παρειὰν
νοτίοις ἔτεγξα παραῖς.

400

ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'

ἰδίοις νόμοις κρατένων

ὑφερήφανον θεοῖς τοῖς

405

πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα,

ἀντ. α'.

μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ *δα-

κρυχέει* στένουσα τὰν σὰν

ξυνομαιμόνων τε τιμάν·

410

ὀπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς

Ἀσίας ἔδος νέμονται,

μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ-

μασι συγκάμνουσι θνατοί·

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοιχοι

στρ. β' 415

παρθένοι, μάχαις ἄτρεστοι,

καὶ Σκύθης ὄμιλος, οὐ γὰρ
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουσι λίμαν,

Σαρματῶν τ' ἄρειον ἄνθος,
ὑψίκορμον οὐ πόλισμα,
Κανθάσου πύλας, νέμονται,
δαίος στρατός, ὄξυπρό-
ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

ἀντ. β'. 420

μόνον δὲ πρόσθεν ἐν πόντοις
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτῶνα λύ-
μαις ἐξειδόμαν θεῶν
Ἄτλαντος ὑπέροχον σθένος κραταίον,
ὅς γὰρ οὐράνιον τε πόλον
νώτοις ὑποστεγάζει.

στιθ. γ'. 425

430

βοῶ δὲ πόντιος κλύδων

ἀντ. γ'.

• • • • •
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινὸς Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς,
παγαί θ' ἀγνωρῦτων ποταμῶν
στένουσιν ἄλγος οἰκτρὸν.

435

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μή τοι χλιδῆ δοκεῖτε μηδ' αὐθαδία
σιγᾶν με· συννοία δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὄρων ἔμαντὸν ὧδε προσσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος ἢ γὰρ παντελῶς διώρισεν;
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆματα
ἀκούσαθ', ὡς σφας νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
ἐννοῦς ἔθνηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δέ, μέμψιν οὐτὶν' ἀνθρώποις ἔχων,

440

445

ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·
 οἷ πρώτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν χρόνον
 450
 ἔφρνον εἰκῆ πάντα, κοῦτε πλινθυρεῖς
 δόμους προσεῖλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
 κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι
 μύρμηκες ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίους.
 455
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ
 οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου
 θέρους βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
 ἄστρον ἐδειξα τάς τε δυσχερίτους φύσεις.
 460
 καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
 ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμιάτων τε συνθέσεις,
 μνήμης ἀπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην.
 κᾶ' ἔξευξα πρώτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 ζεύγλαισι δουλεύοντα σώμασιν θ', ὅπως
 465
 θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένοιθ', ὑφ' ἄρμα τ' ἤγαγον φιληρίους
 ἵππους, ἀγάλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
 θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτειρ' εὔρε ναυτίλων ὀχήματα.
 470
 τριαῦτα μηχανήματ' ἔξευρὼν τάλας
 βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ' ὅτι
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πέπονθας αἰκῆς πῆμ' ἀποσφαλεῖς φρενῶν,
 κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις ἐς νόσον πεσὼν
 κακοῖς ἀθυμεῖς καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 475
 εὔρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα θανμάσει πλέον,
 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.

τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
 οὐκ ἦν ἀλέξιμ' οὐδὲν οὔτε βρώσιμον, 480
 οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
 χρεῖα κατεσκέλλοντο, πρὶν γ' ἐγὼ σφισιν
 ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνονται νόσοις.

τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα, 485
 κάκρυνα πρῶτος ἐξ ὄνειράτων ἅ χρῆ
 ὑπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
 ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
 γαμφωνύχων τε πτησιν οἰωνῶν σκεθρῶς
 διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν, 490

εὐνόμους τε, καὶ δίαιτάν ἦντινα
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρῖαι·
 σπλάγγων τε λειότητα, καὶ χροῖαν τίνα
 ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν, 495

. . . . .
 χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
 κνίση τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
 ὄσφιν πυρώσας δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
 ᾧδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα 500
 ἐξομμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.

τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἐνεργεθε δὲ χθονὸς
 κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
 χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
 φήσειεν ἂν πάροιδεν ἔξευρεῖν ἑμοῦ; 505
 οὐδέεις, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
 βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε,
 πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
 σαντοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ 510
 εὐέλπις εἶμι τῶνδ' ὅ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

λυθέντα μηδὲν μείον ἰσχύσειν Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτη μοῖρά πω τελεσφόρος
 κρᾶναι πέπρωται, μυρίαίς δὲ πημοναῖς
 δύαις τε καμφθεῖς ὧδε δεσμὰ φρυγάνω·
 τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακροῦ.

515

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἔστιν οἰαοστροφός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινίτες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρα Ζεύς ἔστιν ἀσθενέστερος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκὸν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

520

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζητὶ πλὴν αἰὲ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο, μηδὲ λιπάρει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πού τι σεμνόν ἔστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλον λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
 καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
 ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ
 δεσμοὺς ἀεικέϊς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

525

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' αὖ δ' πάντα νέμων

σισρ. α'.

θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,

μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὄσiais

530

θοίναις ποτινισσομένα

βουφόνους παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,

μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·

μάλα μοι τοῦτ' ἐμμένει

καὶ μήποτ' ἐκτακείη.

535

ἄδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α'.
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἑλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
 φρίσσω δέ σε δερζομένα
 μυρίοις μόχθοις διακναίομενον 540
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 ἰδίᾳ γνώμῃ σέβει
 θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις· ὃ φίλος, εἰπέ, ποῦ τις ἀλκά; στρ. β'.
 τίς ἐφραμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης 545
 ὀλιγοδραναίαν ἄκικυν,
 ἰσόνηρον, ἧ τὸ φωτιῶν
 ἀλαδὸν *δέδεται* γένος ἐμπεποδισμένον; οὐπω
 τὰν Διὸς ἀρμονίαν
 θνατῶν παρεξίασι βουλαί. 550

ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοῦς τύχης, Προμηθεῦ. ἀντ. β'.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα
 τόδ', ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
 λέχος εἰς σὸν ὑμεναῖον
 ἴστατι γάμων, ὅτε τὰν ὀμοπάτριον ἔδνοις 555
 ἄγαγες Ἡσιόνα
 πιθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον.

IΩ.

τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
 τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
 χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίας 560
 ποιῶς ὀλέκει; σήμηνον ὄπη
 γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἃ ἄ, ἕα ἕα·

χρίει τις αὖ με τὰν τάλαιναν οἴστρος, προωδός.
 εἰδῶλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευε δᾶ, 565

τὸν μυριωπὸν εἰςορῶσα βούταν.
 ὃ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμι' ἔχων;
 ὄν οὐδὲ καθανόντα γαῖα κεύθει.
 ἀλλὰ με τὰν τάλαιαν
 ἕξ ἐνέρων περῶν κυναγεῖ, πλανῆ
 τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.

ὑπο δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀγέτας
 ἔπνοδοταν νόμον·
 ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν . . .
 τηλέπλανοι πλάναι;
 τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖςδ'
 ἐνέξενξας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν
 πημοσύναις; ἔ' ε'.

οἰστορηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
 παράκοπον ὦδε τείρεις;
 πυρὶ με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ ποντίοις
 δάκεσι δὸς βοράν,
 μηδέ μοι φθονήσης
 εὐγμάτων, ἄναξ.

ἄδην με πολίπλανοι πλάναι
 γεγυμνάσασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
 πημονὰς ἀλύξω.
 κλύεις φθέγμα τὰς βουκέρω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστοροδινήτου κόρης
 τῆς Ἰναχείας; ἢ Διὸς θάλλπει κέαρ
 ἕρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήχεις δρόμους
 Ἥρα στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

πόθεν ἔμοῦ σὺν πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; εἰπέ μοι
 τᾶ μογερᾶ, τίς ὢν,
 τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὦδ'
 ἔττυμα προςθροεῖς·

θεόσντόν τε νόσον ὠνόμασας, ἅ
μαραίνει με χρίουσα κέντροις . . .
φριταλέοις; ἔ' ἔ'.

σχιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600

λαβρόντος ἦλθον, ἼΗρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμείσα. δυσδαιμόνων
δὲ τίνες, οἴ, ἔ' ἔ',

οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν;

ἀλλὰ μοι τορῶς 605

τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου·
δειῖξον, εἴπερ οἶσθα·

θρόει, φράζε τᾶ δυσπλάνῳ παρθένω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρήζεις μαθεῖν, 610

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄραξ Πρόμηθεά.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
τλήμων Πρόμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; 615

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀρμοῖ πέπανμαι τοὺς ἐμοὺς θρηγῶν πόνους.

ΙΩ.

οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὄχμασεν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χεῖρ. 620

ΙΩ.

ποιναὺς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἄρχῳ σοι σαφηνίσει μόνον.

ΙΩ.

καὶ πρὸς γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

625

ΙΩ.

μήτοι με κρύψης τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόρος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκῆδου μασσότως ἢ ἴμοι γλυκῦ.

630

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

μήπω γε· μοῖραν δ' ἠδονῆς κάμοι πόρε.
τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα.

635

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑποργῆσαι χάριν,
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.
ὡς τὰποκλαῦσαι ἀποδύρασθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλονόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

640

ΙΩ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ·
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ προσχρήξετε
πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχένομαι

θεόσσυτον χεimiῶνα καὶ διαφθορὰν
 μορφῆς, ὅθεν μοι σχειλίᾳ προσέπτατο· 645
 ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννηχοι πωλεύμεναι
 ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρουν
 λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 τί παρθενεύει δαρὸν, ἔξόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἡμέρου βέλει 650
 πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν
 θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ ᾧπολακτίσης λέχος
 τὸ Ζηρός, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρονης βαθὺν
 λειμῶνα, ποιίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
 ὡς ἂν τὸ Δίον ὄμμα λωφήσῃ πόθου· 655
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσιν
 ξυνειχόμεν δύστηνος, ἔστε δὴ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
 ὃ δ' ἔς τε Πυθῶ κατὰ Λαοδώνης πικροὺς
 θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθοι τί χρῆ 660
 δρωῖντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.
 ἦχον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 ἄρησμοὺς ἀσήμους δυσχερίως τ' εἰρημένους.
 τέλος δ' ἐναργῆς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
 σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη 665
 ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
 ἄφρετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
 κεῖ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραννόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
 τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοξίου μαντεύμασιν 670
 ἐξήλασέν με καπέλκλεισε δωμάτων
 ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
 εὐθύς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοί
 ἦσαν, κερᾶστις δ', ὡς ὄρατ', ὀξυστόμῳ
 μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σιωπήματι 675
 ἦσσαν πρὸς εὐποτόν τε Κεγχρείας ῥέος

Λέοντες τ' ἐς ἄκτην· βουκόλος δὲ γηγενῆς
ἄκρατος ὄργην Ἄργος ὠμάσσει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. 680
ἄπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδια μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας 685
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἰσχιστον εἶναι φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ.
οὐπώποτ', οὐπώποτ' ἠΰχον ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν, 690
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λίματ' ἀμφήζει σὺν κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα προῶξιν Ἰοῦς. 695

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸ γε στενάξεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὴ
τ' λοιπὸν ἄλγος προῦξέπιστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρὶν γε χρεῖαν ἠνύσσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρηῆζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγουμένης·
τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθῃ
τληῖναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθης ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς

τρέψασα σαντήν στειῖζ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀρίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
 πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' ἐνύκλοις ὄχοις,
 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρημένοι·
 οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιστόνοις πόδας
 χρίμπτοσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
 λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χροί·
 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
 ἦξεις δ' ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
 . . . . .
 ὃν μὴ περάσῃς, αἶ γὰρ ἔβρατος περᾶν.
 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρᾶν
 ὑψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκρυσαῖ μένος
 κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χροί
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν ἐς μεσημβρινὴν
 βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἦξει στυγάνορ', αἶ Θεμισκυράν ποτε
 κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θεσμῶδονθ', ἵνα
 τραχεῖα πόντον Σαλυμδησσία γνάθος
 ἐχθρόξενος ναύταισι, μητροιὰ νεῶν·
 αὐταῖ σ' ὀδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροισι λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἦξεις, ὃν θρασυσπλάγχχνως σε χροί
 λιποῦσαν ἀλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
 ἥπειρον ἦξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῆδε γὰρ θνητῆ θεὸς
 χροίξων μιγῆναι τάσδ' ἐπέροριψεν πλάνας.
 πιζροῦ δ' ἐκρυσας, ὧ κόρη, τῶν σῶν γάμων
 μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,

710

715

720

725

730

735

740

εἶναι δόξει σοὶ μηδέπω ἔν προοιμίοις.

ΙΩ.

ὦ μοί μοι, ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυρθάνη κακά;

745

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἔρεῖς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔροισ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στυφλοῦ πέτρας,
ὅπως πέδω σήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

750

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ δυσπετιῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτιθ θανεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν μοι πημάτων ἀπαλλαγὴ·
νῦν δ' οὐδέν ἔστι τέραμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

755

ΙΩ.

ἦ γὰρ ποῦ ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦδοι' ἂν, οἴμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορὰν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἂν, ἦτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

760

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ' εἰ σοὶ μαθεῖν πάρα.

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

ποιῶ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μὴ τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμῆ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλῶ.

765

ΙΩ.

θέρουτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητόν ἀδᾶσθαι τάδε.

ΙΩ.

ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ τέξεταί γε παῖδα φέριτερον πατρός.

ΙΩ.

οὐδ' ἔστιν αὐτῇ τῆςδ' ἀποστροφῆ τύχης;

770

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμιῶν λυθείς.

ΙΩ.

τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἔστιν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκτόνων εἶναι χρεῶν.

ΙΩ.

πῶς εἶπας; ἦ ἴμὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.

775

ΙΩ.

ἦδ' οἷκ' ἔτ' εὐξέμβλητος ἢ χρησιμῶν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μηδὲ σαντῆς γ' ἐκμαθεῖν ζήτει πόρους.

ΙΩ.

μὴ μοι προτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυοῖν λόγῳ σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίῳν; πρόδειξαν αἰρεσίην τ' ἐμοὶ δίδου.

780

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδωμ'· ἔλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμιάσης λόγους·
καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.

785

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσης ῥεῖθρον ἡπείρων ὄρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς

790

· · · · ·
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίτη
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθῆνης, ἵνα
Φορκνίδες ναίουσι θηναῖαι κόραι
τρεῖς κεννόμορφοι, κοινὸν ὄμι' ἐκτεμέναι,
μονόδοτες, ἅς οὐθ' ἥλιος προσδέρζεται
ἀπῆσιν οὔτε νύκτερος μήνη ποτέ.

795

πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατὰπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστρυγεῖς,
ἅς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
τοιούτο μὲν σοὶ τοῦτο φροῦριον λέγω.

800

ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὄξυστόμους γὰρ Ζηγὸς ἀκραγεῖς κίνας
γρῶπας φύλαξαι, τὸν τε μονυῶπα στρατὸν
Ἄρμισσπὸν ἵπποβάμον', οὐ χρυσόρρητον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλοῦτωνος πόρον·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἦξεις κελαινὸν φῦλον, οὐ πρὸς ἥλιον
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

805

810

τούτου παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη
καταβασμόν, ἔνθα Βεβλίνων ὄρων ἄπο
ἦσι σελτὸν Νεῖλος εὐποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὀδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσζέρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

815

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μὲν τι τῆδε λοιπὸν ἢ παρρημένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δοῦς ἦνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

820

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήροεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῆ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἂ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσας,
τεμῆριον τοῦτ' αὐτὸ δοῦς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἴμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θᾶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρῦες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοῦδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι, εἰ τῶνδε προσσάινει σέ τι·
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Πέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγχοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

825

830

835

840

σημειά σοι τάδ' ἔστι τῆς ἐμῆς φρενός,
 ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω, 845
 ἐς ταῦτ' ἔλθ' ὧν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος.
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
 Νεΐλου πρὸς αὐτῇ στόματι καὶ προσχώματι·
 ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφορα,
 850
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
 τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον, ὃς καρπώσεται
 ὄσσην πλατύροους Νεΐλος ἀρδεύει χθόνα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένηα πεντηκοντάπαις 855
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἔκοῦσ' ἐλεύσεται
 θηλύσπορος, φεύγουσα συγγειῆ γάμον
 ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
 ἤξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους 860
 γάμους, φθόρον δὲ σωματίων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέξεται . . . . .
 . . . . . θηλυτόνῳ
 Ἄρει δαμέντων νυκτιφροουρήτῳ φράσει·
 γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ, 865
 δίθηκτον ἐν σφραγαῖσι βάψασα ξίφος·
 τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις·
 μίαν δὲ παίδων ἕμερος θέλξει τὸ μὴ
 κτεῖναι σύνεινον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
 γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται, 870
 κλέειν ἀνακτις μᾶλλον ἢ μαιφόνος·
 αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
 μακροῦ λόγου δὲ ταῦτ' ἐπεξελεθεῖν τορῶς.
 σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς,
 τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ 875
 λύσει. τοιόνδε χρησιμὸν ἢ παλαιγενὴς

μήτηρ ἔμοι διήλθε Τιτανὶς θεῶν.
ὅπως δὲ γῶπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐμαθούσα κερδανεῖς.

ΙΩ.

ἔλελεῦ, ἔλελεῦ, ὑπό μ' αὖ σφάκελος 880
καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλλουσ',
οἴστρου δ' ἄοδις χροῖε μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης 885
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ
στυνγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ σοφός, ἦ σοφὸς ἦν, ὅς 890
πρωῖτος ἐν γνώμα τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσ-
σα διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῆ·
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθροπτομένων,
μήτε τῶν γέννα μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. 895

μήποτε, μήποτε μ', ὦ Μοῦ- 897
ραι . . . . . λεχέων Διὸς εὐνά-
τειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθεῖην γαμέτα τινὲ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθεῖναιαν 900
εἰσορῶσ' Ἴοῦς μέγα δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἴηρας ἀλατεῖαις πόνων.

ἔμοι δέ γ' ὅτε μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος, 905
ἄφοβος, οὐδὲ δέδια μηδὲ τοῦ με
κρειασόνων θεῶν ἔρωσ
προςδράκοι ὄμι' ἄφρυκτον.

ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
 πόριμος, οὐδ' ἔγω τίς ἂν γενοίμαν·
 τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὄρω
 μῆτιν ὅπα φύγοιμι ἄν.

ἀντ. β'.

910

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ ἀνθάδης φρενῶν,
 ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτέεται
 γάμον γαμῆν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
 θρόνων τ' αἴσιτον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἄρᾳ
 Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
 ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηγαιῶν θρόνων.
 τοιῶνδε μόχθων ἐτροπήν οὐδεὶς θεῶν
 δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
 ἐγὼ τὰδ' οἶδα, γῶ τρόπον. πρὸς ταῦτα νῦν
 θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
 πιστός, τινάσσων χειρὶ πυρπνόον βέλος.
 οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
 πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
 τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
 ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 ὃς δὴ κεραινοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
 βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερόν κτύπον·
 θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
 τρίαINAN, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾶ.
 πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ μαθήσεται
 ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

915

920

925

930

ΧΟΡΟΣ.

σὺ θην ἂ χρῆξεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾶν χρῆ δεσπόσειν Ζηγὸς τινά;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

935

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὃ δ' οὖν ποιεῖτω· πάντα προσδοκητά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκνυοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

940

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' αἰεί.

ἔμοι δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,

ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν

945

τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάζονον·

πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ.

σέ, τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπιζρον,

τὸν ἔξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς, τὸν ἡμέροισ

πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτῃν λέγω·

950

πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους

αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·

καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν ἀνικτηρίως,

ἀλλ' αὐθ' ἕκαστ' ἐκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς

δόδους, Προμηθεῦ, προσβάλης· ὄρας δ' ὅτι

955

Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως

ὁ μῦθος ἐστίν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.

νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δῆ

ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ

960

δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἤσθόμην;

τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
 αἰσχίστα καὶ τάχιστα. μὴ τί σοι δοκῶ
 ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἤνπερ ἤλθες ἐγκόνοι πάλιν·
 πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

965

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν ἀνθαδίσμασιν
 ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς κατούρισας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

970

ΕΡΜΗΣ.

κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆδε λατρεύειν πέτρα
 ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὕτως ἐβρίζειν τοὺς ἐβρίζοντας χρεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

975

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ᾧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
 ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἢ καμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπλῶ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
 ὅσοι παθόντες εὖ καχοῦσί μ' ἐκδίκως.

980

ΕΡΜΗΣ.

κλίω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

985

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύ γ' οὐπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέ γάρ προσηΐδων οὐκ ἂν ὄνθ' ἔπληρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὦν χηρῆξει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνομι' αὐτῷ χάριν.

ΕΡΜΗΣ.

ἐξεροτόμησας δῆθεν ὥστε παῖδά με.

990

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε καὶ τοῦδ' ἀνούστερος,

εἰ προσδοκῆς ἐμοῦ τι πενσεῖσθαι πάρα;

οὐκ ἔστιν αἴγιον οὐδὲ μηχάνημ' ὅτι

προτιρέψεταιί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,

πρὶν ἂν χαλασθῆι δεσμὰ λυμαντήρια·

995

πρὸς ταῦτα ὀπιτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,

λευκοπτέρω δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν

χθονίοις κικάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·

γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι

πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐλπεσεῖν τυραννίδος.

1000

ΕΡΜΗΣ.

ὄρα νῦν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦπται πάλαι δῆ καὶ βεβοίλευται τάδε.

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε

πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὄχλεις μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
 εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
 γνώμην φοβηθεῖς θηλύνους γενήσομαι,
 καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
 γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
 λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
 τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσει κέαρ
 λιταῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
 πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
 ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
 αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐθενὸς μείον σθένει.
 σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆς λόγοις,
 οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τριζυμία
 ἔπειθ' ἄφρυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀφρῖδα
 φάραγμα βροντῆ καὶ κεραννία φλογὶ
 πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
 τὸ σόν, πειτραῖα δ' ἀγάλλη σε βαστάσει.
 μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνον
 ἄψορρον ἤξεις ἐς φάος· Διὸς δέ σοι
 πτηνὸς κύων δαφροινὸς αἰετὸς λάβρωσ
 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
 ἄκλιτος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
 κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθουήσεται.
 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
 πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
 φανῆ, θελήσῃ τ' εἰς ἀνάγγητον μολεῖν
 Ἄιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.
 πρὸς ταῦτα βούλευ' ὡς ὄδ' οὐ πεπλασμένος
 ὁ κ' ἔμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·

τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἀμείνον' ἠγήση ποτέ.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γὰρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πεῖθον· σοφῶ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

1040

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδότε τοί μοι τάςδ' ἀγγελίας
ὄδ' ἐθώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλω τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίξαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῆμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοδίῳ
συγχώσειεν τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρον διόδου, ἔς τε κελαινὸν
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοῦμόν ἀνάγκης στερεαῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

σίστ. α'.

1045

1050

1055

ΕΡΜΗΣ.

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλευμάτ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἔλλείπει μὴ παραπαίειν,
εἰ γ' οὐδ' εὐχῆ τι χαλᾶ μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πημοσύναις
συγκάμινουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς·
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώση
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

σίστ. β'.

1060

1065

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' μεσῶδός.
 ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δὴ πού
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσχεῖν; 1070
 μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κοῦκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅ γ' ἐγὼ προλέγω· ἀντιούστ. β'. 1075
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμνησθε τύχην, μηδέ ποτ' εὔτηθ'
 ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
 ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ 1080
 κοῦκ ἑξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΗΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργω κοῦκ ἔτι μύθῳ ἀντιούστ. α'.
 χθὼν σεσάλευται· βρονχία δ' ἤχῳ 1085
 παραμυγκᾶται βροντῆς, ἕλικες δ'
 ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι,
 στρόμβοι δὲ κόνιν εἰλίσσουσι·
 σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων
 εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνου 1090
 ἀποδεικνύμενα· ξυντετάραχται δ'
 αἰθῆρ πόντω. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ
 ῥιπὴ διόθεν τεύχουσα φόβον
 στείχει φανερωῶς. * ὦ Θέμις, ὦ Γῆ,*
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων 1095
 αἰθῆρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἔσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω;

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ΔΙΓΓΕΛΟΣ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.

ΞΕΡΞΗΣ.

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἴαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἐδράντων φύλακες,

κατὰ πρεσβείαν οὔς αὐτὸς ἀναξ
Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενῆς
εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.

5

ἀμφὶ δὲ νόστιν τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπέται
θυμός, ἔσωθεν δὲ βαῦζει.

10

πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
οἴχωκε νέων,

κοῦτε τις ἄγγελος, οὔτε τις ἵππεὺς
ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται,

15

οἴτε τὸ Σούσων ἢ δ' Ἐκβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,

οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πέξοι τε βάρην

20

πολέμου στίφος παρέχοντες·
οἶος Ἀμίστρος ἢ δ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἢ δ' Ἀστάσπης,

ταγοὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μέγαλον, 25
 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
 τοξοδάμαντές τ' ἢ δ' ἵπποβάται,
 φροβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
 Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιωχάρμης, 30
 καὶ Μασίστρος, ὃ τε τοξοδάμας
 ἔσθλος Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ'
 ἵππων τ' ἔλατῆρ Σωσθάνης.
 ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμιων
 Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσιζάνης, 35
 Πηρασταγῶν Αἰγυπτογενῆς,
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίους
 Θήβας ἐρέπων Ἀριόμαρδος, 40
 καὶ ἔλειοβάται ναῶν ἑρέται,
 δεινοὶ πληθὸς τ' ἀνάριθμοι.
 ἀβροδιαίτων δ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἳ τ' ἐπίταν ἠπειρογενῆς
 κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθῆς
 Ἀρτεὺς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι, 45
 καὶ πολύχρσοι Σάρδεις ἐπόχους
 πολλοῖς ἄρμασιν ἔξορμῶσιν,
 δίρρομά τε καὶ τρίρρομα τέλη
 φροβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
 στεῦται δ' ἱεροῦ Τιμόλων πελάται 50
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
 Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἀκμονες,
 καὶ ἀκοντιστὰ Μυσοὶ· Βαβυλῶν δ'
 ἢ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
 πέμπει σφόδρην, ναῶν τ' ἐπόχους 55
 καὶ τοξονκῶ λήματι πιστούς·
 τὸ μαχαιοφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ἀσίας ἔπεται

δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
οὔχεται ἀνδρῶν·

60

οὓς πέρι πᾶσα χθῶν Ἀσιῆτις
θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῶ,
τοκέες δ' ἄλογοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

65

πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ-
πτολις ἤδη βασιλείος
στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-
τονα χώραν, λινοδέσμων
σχεδία πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἑλλας,
πολύγομφον ὄδισμα,
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν ἀνχένη πόντον.

σιγ. α'.

70

πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού-
ριος ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν
χθόνα ποιμανόριον θεῖ-
ον ἐλαύνει διχόθεν, πε-
ζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης
ἐχτροῖσι πεποιθὼς
στιφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

ἀντ. α'.

75

80

κνάνεον δ' ὄμμασι λείσσων
φονίου δέργμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἄρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δρασι τοξόδαμον Ἄρη.

σιγ. β'.

85

δόκιμος δ' οὔτις ὑποστάς
 μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν
 ἐχρυσὸς ἔρκεσιν εἶργειν
 ἄμαχον κῆμα θαλάσσης.
 ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
 στρατὸς ἀλλίφρων τε λαός.

ἀντ. β'.

90

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
 τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
 τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πήδημ'
 ἄλις εὐπετῶς ἀνάσσειν;
 φιλόφρων γὰρ ποτισταίνου-
 σα τὸ πρῶτον, παράγει
 βροτὸν εἰς ἄρκνας ἄτα,
 τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπέκ θνα-
 τὸν ἀλύξαντα φνεῖν.

ἐπωδός.

95

100

θεόθεν γὰρ κατά Μοῖρ' ἐκράτησεν
 τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
 πολέμους πυργοδαΐτους
 διέπειν ἵππιοχάρμας
 τε κλόνους, πόλεων τ' ἀναστάσεις.

στρ. γ'.

105

ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης
 πολιαينوμένης πνεύματι λάβρω
 ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
 πίσυνοι λεπτοδόμοις πει-
 σμασι λαοπόροισ τε μηχαναῖς.

ἀντ. γ'.

110

ταῦτά μοι μελαγχίτων
 φρῆν ἀμύσσειται φόβω,
 δά,
 Περσικοῦ στρατεύματος
 τοῦδε μὴ πόλις πύθεται κέναν-

στρ. δ'.

115

δρον μέγ' ἄστν Σουσίδος,

καὶ τὸ Κισσίῳν πόλισμ'
ἀντίδουπον ἔσσειται,

ἀντ. δ΄.

120

ῥά,

τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θῆς ὄμιλος ἀπύων, βυσσίνοις δ'
ἐν πέπλοις πέση λακίς.

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
καὶ πεδοστιβῆς λεῶς
σμηῆρος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σᾶν σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζενκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρως ἄλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

στρ. ε΄. 125

130

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἐκά-
στα πόθῳ φιλόνορι
τὸν ἀλχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρα προπεμφαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀντ. ε΄.

135

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον
φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον
θώμεθα· χρεία δὲ προσήκει·
πῶς ἄρα πράσσει
Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενῆς,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον·
πότερον τόξου ῥῆμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου

140

145

λόγῃσιν ἰσχυρὸς κεκράτηεν.

ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς

φάος ὀρμᾶται μήτηρ βασιλέως,

150

βασίλεια δ' ἐμῆ· προπίτνω, *προπίτνω*·

καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεῶν αὐτῆν

πάντας μύθοισι προσανδᾶν.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,

μήτηρ ἢ Ξέρξου γεραία, χαῖρε, Δαρείου γύναι,

155

θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφες,

εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἰκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,

καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.

καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ἐμᾶς ἐρῶ

160

μῦθον, οὐδαμῶς ξμαντιῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φίλοι,

μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ

ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

ταῦτά μοι διπλῆ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσίν,

μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλήθος ἐν τιμῇ σέβειν,

165

μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς ὅσον σθένος πάρα.

ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.

ὄμμα γὰρ δόμων νομιζῶ δεσπότην παρουσίαν.

πρὸς τὰδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου

τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.

170

πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστὶ μοι βουλευμάτα.

ΧΟΡΟΣ.

εἴ τὸδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆςδε, μή σε δις φράσαι

μήτ' ἔπος, μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἠγείσθαι θέλῃ.

εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν αἰὲ νυκτέροισι ὀνειράσιν

175

ξύνειμ', ἀφ' οὔπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν

Ἰαόνων γῆν οἴχεται Πέρσαι θέλων·

ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην
 ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
 ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
 ἣ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἤσκημένη,
 ἣ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
 μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπέστατα πολλὸ
 κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
 ταύτου· πάτραν δ' ἔναιον ἣ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρω λαχοῦσα γαῖαν, ἣ δὲ βάρβαρον.
 τούτῳ στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ ἴδοκουν ὄρα
 τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
 κατεῖχε κἀπράυνεν, ἄρμασιν δ' ἕπο
 ζεύγνυσιν αὐτῷ καὶ λέπαδν' ἐπ' ἀνχέων
 τίθησι· χῆ μὲν τῆδ' ἐπυροῦτο στολή,
 ἐν ἠγίασι δ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἣ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
 διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βία
 ἄνευ χαλινῶν, καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατήρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφέ· τὸν δ' ὅπως ὄρα
 Ξέροξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλιρροῦ
 ἔψανσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
 βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσιν
 θάλοισα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
 ὄρω δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
 Φοῖβον· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι.
 μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλονθ'· ὃ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
 παρῆχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
 ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πρῶξας μὲν εὖ θανμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ,

150

155

190

195

200

205

210

κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει,
σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ σε βουλόμεσθα, μήτερ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν· θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἰκνουμένη, 215
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπήν λαβεῖν,
τὰγάθ' ἐτελεῖ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν
καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χεῖρ' ἔχου
γῆν τε καὶ γειτονίαν χέασθαι· πρηνεμένως δ' αἰτοῦ τάδε
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ γῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην, 220
ἔσθλά σοι πέμπειν τέκνον τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ γέτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.
ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοὶ πρηνεμένως παρήνεσα·
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εἴνοος γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνπνίων κριτῆς 225
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
ἐτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς ὄϊλους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἰδρῦσθαι χθονός. 230

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμὰς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἱμεῖρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κατὰ. 235

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἔξαρκῆς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀργίρου πηγῆ τις αὐτοῖς ἔστι, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

πότερα γὰρ τοξοολκὸς αἰχμὴ διὰ χειρός σφιν ἐμπρέπει;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεσπόξει στρατοῦ; 240

ΧΟΡΟΣ.

οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ἐπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οἷν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπίλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε Δαρείον πολὺν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἶσει πάντα ναμερτῆ λόγον· 245

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλίειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς ἀπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς 250
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὁμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι ἄνια νεόκοτα καὶ δαί', αἰαῖ. σιρ. α'. 255

διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ μακροβίωτος ὄδε τις αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελλτον. ἀντ. α'. 260

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρών τε κοῦ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ, μάταν σιρ. β'.
τὰ πολέα βέλεα παμιμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἤλθ' ἐπ' αἶαν 265
διὰν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυσπότηως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοῖ, φίλων ἀντ. β'.
ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ 270
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατός, δαμασθεῖς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἴνῃς ἄποτμον δαίοις σιρ. γ'. 275
δυσαιανῆ βοάν,
ὡς πάντα παγκάως θεοὶ
ἔθεσαν, αἰαῖ, στρατοῦ φθαρέντος

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὃ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. 280

ΧΟΡΟΣ.

στιγγαί γ' Ἀθῆναι δαίοις. ἀντ. γ'.
μεμνησθαί τοι πάρα
ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν

ἐκτισαν εὐνίδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

σιγῶ πάλαι δύστηρος ἐκπεπληγμένη
 κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἠδε συμφορά,
 τὸ μῆτε λέξαι μῆτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
 ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
 θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
 λέξον καταστάς, κελ' στένευς κακοῖς ὅμως,
 τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
 τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
 ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμιον θανῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆ τε καὶ βλέπει φάος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
 καὶ λευκὸν ἤμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἄρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
 στήφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληριῶν.
 γὰρ χιλιάρχος Δαδάκης πληγῆ δορὸς
 πήδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο·
 Τενάγων τ' ἀριστεύς, Βακτριῶν Ἰθαιγιῆς,
 θαλασσοπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
 Αἴλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
 οἶδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμιονα
 νικῶμενοι κέρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
 πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἄρκτης, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
 Φαρνοῦχος, οἶδε ναὸς ἓν μιᾶς πέσος.
 Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανῶν,
 ἵππου μελαίνης ἠγεμὼν τριζυρίας,
 πυρρὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
 ἔτεγγ', ἀμείβων χροῖτα πορφυρεὰ βαφῆ.
 καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος.

σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἄμυστροις Ἄμφιστροεὺς τε πολύπονον δόρυ
 νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
 πένθος παρασχών, Σεισάμης ὁ Μύσιος,
 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδῆς ἀνὴρ,
 κεῖται θανὼν δαίλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
 Σύννεσις τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλίκων ἑπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 ἐχθροῖς παρασχών, ηὐλεῶς ἀπώλετο.
 τοιῶνδ' ἄρχων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
 πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν ὑψιστα δὴ κλύω τάδε,
 αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα ζωκίματα.
 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 πόσον δὲ πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
 μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βάρβαρον
 νασὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἑλλησιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἕκκριτος·
 Ξέρξη δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν
 ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρομοποι τάχει
 ἕκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
 μή σοι δοκοῦμεν τῆδε λειφθῆναι μάχῃ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
 τάλαντα βρῖσας οὐκ ἰσορρόπῃ τύχῃ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστι πόλις ἀπόρθητος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
 τίνες κατήρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

345

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἤρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
 φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

ἀνὴρ γὰρ Ἑλλήν ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
 ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σὺ Ξέρξῃ τάδε,

350

ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξεται κνέφας,

Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν

ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε

δρασμῶν κρυφαίῳ βίοτον ἐκωσοῖατο.

355

ὃ δ' εὐθύς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεῖς δόλον

Ἑλλήνος ἀνδρός, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόρον,

πᾶσιν προσηνεῖ τόνδε ναυάρχους λόγον·

εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα

λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,

360

τάξαι νεῶν στήφος μὲν ἐν στοίχοις τρισίν,

ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἄλιρρόθους,

ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ,

ὡς εἰ μόρον φευξοῖαθ' Ἑλληνες κακόν,

ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὐρόντες τινά,

365

πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προζείμενον.

τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ἔπ' ἐκθύμου φρενός·

οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.

οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχω φρενὶ

δειπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ

370

τροποῦτο κώπην σκαλιμὸν ἄμφ' εὐήρετμον.

ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο

καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
 ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὄπλων ἐπιστάτης,
 τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακροῦς. 375
 πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 καὶ πάννηχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
 ναῶν ἀνακτες πάντα ναυτικὸν λεῶν.
 καὶ νύξ ἐχώρει, κοῦ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἔκπλοον οὐδαμῆ καθίστατο. 380
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἤχῃ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 385
 ἤχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάρους παρῆν
 γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
 παιᾶν' ἐφύμνονν σεμνὸν Ἑλληνας τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
 σάλπιγξ δ' αὐτῆ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. 390
 εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆ
 ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἤγειτο κόσμῳ, δευτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 395
 ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλίειν
 πολλὴν βοήν· ὧ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
 ἔλευθεροῦτε πατρίδ', ἔλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. 400
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 ὑπηρτίαζε, κοῦκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηϊ χαλκῆρη στόλον
 ἔπαισεν· ἤρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῆ
 ναῦς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς 405
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.

καὶ πρῶτα μὲν νῦν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
 ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις 410
 παίοντ' ἔθρανον πάντα κωπήρη στόλον·
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
 κύκλω πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
 σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν, 415
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθον,
 φρυγῆ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ' ὥστε θύννουσ ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασιν τ' ἔρειπίων 420
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰωγῆ δ' ὁμοῦ
 κανρήμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὅμι' ἀφείλετο.
 κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέξ' ἤματα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. 425
 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρα μιᾶ
 πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἤλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισηκῶσαι ῥοπήν. 430

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθρίων τύχη;
 λέξον, τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
 ἔλθειν κακῶν ἔεπουσαν ἐς τὰ μᾶσσονα. 435

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀγμαῖοι φύσιν,

ψυχὴν τ' ἄριστοι κευθγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῶ τ' ἀνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσγλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐ γὰρ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
τοίῳ μόρῳ δὲ τοῦσδε φῆς ὀλωλέναι;

440

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαϊά, δέσπορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πᾶν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.

ἐνταῦθα πέμπει τοῦσδ', ὅπως ὅταν νεῶν

445

φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίον πόρῳν,
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς

ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλήσιν μάχης,

450

αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὑπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν

ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν

πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ

455

θώμιγγος ἰοὶ προσπίπνοντες ὄλλυσαν·

τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου

παίουσι, κροσοποῦσι δυστήνων μέλη,

ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

Ξέρξης δ' ἀνῆμωξεν κακῶν ὀρῶν βάρδος·

460

ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,

ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἀλός·

ῥήξας δὲ πέπλους κἀνακωκύσας λιγύ,

πεζῶ παραγγελίας ἄφαρ στρατεύματι,

ἦ' ἴξ' ἀκόσμῳ ξὺν φρυγῇ· τοιάνδε σοι

465

πρὸς τῇ πάροισθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ σιγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν

Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀθηνῶν εὔρε, κοῦκ ἀπήρκεσαν
 οὓς πρόσθε Μαραθῶν βαρβάρων ἀπώλεσεν· 470
 ὦν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
 τοσόνδε πλήθος πημάτων ἐπέσπασεν.
 σὺ δ' εἰπέ ναῶν αἰ πεφεύγασιν μόνον,
 ποῦ τάςδ' ἔλειπες· οἷοθα σημήναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην 475
 κατ' οὖρον οὐκ εὐχοσμον αἶρονται φρυγίν.
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε Βοιωτῶν χθονὶ
 διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
 δίψῃ ποιοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
 διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκῶν χθόνα 480
 καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶ·
 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὴ πλείστοι θάνον 485
 δίψῃ τε λιμῶ τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἔς τε Μακεδόνων
 χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξιοῦ πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
 Ἦδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς 490
 χειμῶν ἄωρον ὤρσε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἄγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότε εὔχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοζλυτῶν ἐπαύσατο 495
 στρατὸς, περᾶ χρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.
 χῶστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτῖνας ὠρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ ἀνγαῖς λαμπρὸς ἥλιον κέκλῳς
 μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί· 500

πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχεῖ δέ τοι
 ὄστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κᾶτυχον σωτηρίας,
 Θορήην περάσαντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 ἦκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες,
 ἐφ' ἔστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλάτην ἤβην χθονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέστησεν θεός.

505

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρῆς
 ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῶ γένει.

510

ΑΤΟΣΣΑ.

οἷ γὰρ τάλαινα διαπεπραγμένον στρατοῦ·
 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
 ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 ἡμεῖς δὲ φάυλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 ὁμῶς δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ἡμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξασθαι θέλω·
 ἔπειτα γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 ἦξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οὔρων ἡμῶν,
 ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶν πέλοι.
 ἡμᾶς δὲ χρητ' ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
 πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλευμάτα.
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἔμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
 μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρόσθῃται κακόν.

515

520

525

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν *γὰρ* Περσῶν
 τῶν μεγαλάρχων καὶ πολυάνδρων
 στρατιὰν ὀλέσας,
 ἄστν τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
 πένθει δροσερῶ κατέχρυσας·

530

πολλὰ δ' ἀταλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 μαῖαι γονάδες κατερεικόμεναι
 διαμυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 535
 αἱ δ' ἄβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων τ' εὐνάς ἀβροχίτωνας,
 χλιδανῆς ἤβης τέρψιν, ἀφείσαι,
 πενθοῦσι γόοις ἀκορέστοις. 540
 κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἴρω δοξίμως πολυπενθῆ.

νῦν γὰρ δὴ πρόπασα μὲν στένει 545
 γαῖ' Ἀσίς ἐκκεκνωμένα·
 Ξέρξης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
 Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως
 βασιδεσσι ποντίαις.
 τίπτε Δαρεῖος μὲν οὖ-
 τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν 550
 τόξαρχος πολίταις,
 Σουσίδος φίλος ἄκτω;

πέζους τ' ἠδὲ καὶ θαλασσίους 555
 δμόπτεροι νεανώπιδες
 νᾶες μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
 νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
 νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
 διὰ γ' Ἰαόνων χέρας·
 τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἀνακτ'
 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν 560
 Θρήκης ἄμ πεδιήρεις
 δυσχίμους τε κελεύθους.

- τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι, σιφ. β'.
 γεῖν,
 λειψθέρις πρὸς ἀνάγκην, 565
 ἰέ,
 ἀπὸς ἀμφὶ Κρυθείας,
 ὅα,
 ἔρραται. σίερε καὶ δευρά-
 ζον, βαρὸν δ' ἀμβόσσον 570
 οὐράνι ἄχι,
 ὁά.
 τεῖνε δὲ δευβάϊστον
 βοῶντιν τάλαινα ἀδῖαν.
- γραπτόμενοι δὲ δίνε, ἀσι. β', 575
 γεῖν,
 στέλλονται πρὸς ἀνάδον,
 ἰέ,
 παίδων τᾶς ἀμείνων,
 ὁά, 580
 λενθῆ δ' ἄνδρα δόμοις σιτι,
 θείε, ιωζέε δ' ἑλαιαδία,
 θαμῶνι ἄχι,
 ὁά.
 δευόμενοι γέροντες, 585
 ἰὸ πᾶν δι' κλέουσιν ἄλγοι.
- τοὶ δ' ἄνὰ γῆν Ἰσθίων δῖν σιφ. γ'.
 οὐκ ἔτι μεσομοιοῦνται,
 οὐκ ἔτι δεσμομοιοῦσιν
 δεσμοσύνουσιν ἀέσζυαι, 590
 οὐκ ἔτι γῆν λολοῖνται
 ἄξορτα· βασίλειά
 γὰρ διόλοκεν ἰσχύε.

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
 ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλλᾶς·
 αἶμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
 Αἴαντος περικλύστα
 νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ἀντ. γ'.

595

600

ΑΤΟΣΣΑ.

φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
 ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθῆναι
 τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
 ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
 ἐν ὄμμασιν τὰνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοᾶ δ' ἐν ὧσιν κέλαδος οὐ παιώνιος·
 τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
 γλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρηνεμενεῖς χοᾶς
 φέρονσ', ἄπερ νεκροῖσι μελικτήρια,
 βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα
 τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα παμφαῆς μέλι
 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
 ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
 ποτόν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
 ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα
 ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖςδε νερτέρων
 ἕμνοὺς ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε· γαπότεος δ' ἐγὼ
 τιμᾶς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

605

610

615

620

625

ΧΟΡΟΣ.

βασιλεία γύναι, - πρέσβος Πέρσαις,
 σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπο γῆς,
 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φθιμένων πομποῦς
 εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίης. 630
 ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἄγνοί,
 Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 πέμψατ' ἐνερθεῖν ψυχὴν ἐς φῶς·
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
 μόνος ἂν θνητῶν πέρασ εἴποι. 635

ἦ ὅ' ἄτει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. α'.
 βάρβαρα σαφηνῆ
 ἴεντος τὰ παναίοι' αἰ-
 ανῆ δύσθροα βάγματα,
 παντάλαν ἄχη 640
 διαβοᾶσαι;
 νέρθεν ἄρα κλύει μου;

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες ἀντ. α'.
 δαίμονα μεγαυχῆ
 ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν· 645
 πέμπετε δ' ἄνω
 οἶον οὐπω
 Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.

ἦ φίλος ἀνῆρ, φίλος ὄχθος. στρ. β'. 650
 φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
 Ἀἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης, Ἀἰδωνεὺς,
 δαίον οἶον ἄνακτα Δαρεῖον.
 ᾄ.

οὔτε γὰρ ἄνδρας πότε ἀπώλλυ
πολεμοφθόροισιν ἄταις, ἀντ. β'. 655
θεομίστωρ δ' ἐκικλήσκειτο Πέρσαις, θεομίστωρ δ'
ἔσκειν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ τόθ' ὠδώκει.
ἦέ.

βαλήν, ἀρχαῖος βαλήν, ἴθ', ἴθ', ἴκου, στρ. γ'. 660
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν αἰείρων,
βασιλείου τήρας
φάλαρον πιφαύσκων.
βάσκει, πάτερ ἄκακε Δαρειάν, 665
οἶ,

ὅπως καινά τε κλύης νέα τ' ἄγη· ἀντ. γ'.
δέσποτα δεσπότη, φάνηθι.
Στυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότηται·
νεολαία γὰρ ἤδη 670
κατὰ γᾶς ὄλωλεν.
βάσκει πάτερ ἄκακε, Δαρειάν.
οἶ.

αἰαῖ, αἰαῖ, ἐπιφθός.
ὦ πολύκλαντε φίλοισι θανάων, 675
τί τᾶδε, δυνάστα, δυνάστα,
περὶ τὰ σὰ διδύμα
δι' ἄνοιαν ἀμαρτία
πάσα γᾶ τᾶδ'
ἔξέφθινται τρῖσκαλμοι 680
νᾶες, ἄναες νᾶες;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν ἠλικές θ' ἦβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·

λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας 685
 ταρβῶ, χοῆς δὲ προεμμενῆς ἐδεξάμην.
 ἡμεῖς δὲ θρηνηῖτ' ἐγγυρὸς ἐσιῶτες τάφου
 καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρδιάζοντες γόοις
 οἰκτρῶς καλεῖσθ' ἡμ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον,
 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ 690
 λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
 ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
 ἦχω· τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνον.
 τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, 695
 σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
 σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
 μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
 εἶπέ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. 700

ΧΟΡΟΣ.

δίεμαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντ.
 δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
 προλέγων δὺςλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραῖα ξύννομ' εὐγενὲς γύναι, 705
 κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
 λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἂν τύχοι βροτοῖς·
 πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
 γίγνεται θνητοῖς, ὁ μᾶστων βίωτος ἦν ταυθῆ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότιμω,
 ὅς θ' ἔως ἔλευσες ἀγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
 βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες·
 νῦν τέ σε ζηλωθῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος· 710

πάντα γὰρ, Δαρειῖ, ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
 διατεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος. 715

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάται; φράσον.

ΑΤΟΣΣΑ.

Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπίερον πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμύραναν τάλας; 720

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑλλης πορθμόν, ὡς ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

ᾧδ' ἔχει γνώμησ δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο. 725

ΔΑΡΕΙΟΣ.

γεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ᾧδ' ἐπιστενάζετε;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναντικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὄλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ᾧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; 730

ΑΤΟΣΣΑ.

πρὸς τὰδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστν πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἄ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτίρων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ μέλεος, οἶαν ἄρ' ἤβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.

ΑΤΟΣΣΑ.

μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα

735

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτο κοῦκ ἐνὶ στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

γεῖ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησιμῶν προᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμόν

740

Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που

διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ἠύχουν ἐπτελετήσειν θεοῦς·

ἀλλ' ὅταν σπεύδη τις αὐτός, γὰρ θεὸς συνάπτεται.

νῦν κακῶν ἔοικε πηγῇ πᾶσιν εὐρησθαι φίλοις.

παῖς δ' ἐμός τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέφθρασει·

745

ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν δοῦλον ὡς δεσμώμασιν

ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον, ῥόον θεοῦ·

καὶ πόρον μετερρῦθμιζε, καὶ πέδαις σφρηγιάτοις

περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῶν στρατῶν,

θνητὸς ὢν, θεῶν δὲ πάντων ὦρετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,

750

καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν

εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλοῦτου πόνος

οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντας ἀρπαγῇ.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκειται

Θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

755

πλοῦτον ἐκτίσω ξὺν αἰγιῷ, τὸν δ' ἀναδρῆας ἔπο
 ἔνδον αἰχιμάζειν. πατρῶον δ' ὄλβον οὐδὲν ἀξιάειν.
 τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὄνειδη πολλαίσις κλύων κακῶν
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλειθον καὶ στρατεύμ' ἐγ' Ἑλλάδα.

ΔΙΡΕΙΟΣ.

τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξεργασμένον 760

μέγιστον, αἰμίμηστον, οἷον οὐδέπω
 τόδ' ἄστν Σούσων ἐξερήμωσεν πέσος,
 ἐξ οὔ γε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὤπασεν,
 ἐν' ἀνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.

765

Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνευεν.
 τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
 ἄρξας ἔθνηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίησατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.

770

θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφν.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἔθνε στρατόν.
 πέμπτος δὲ Μάρδος ἤρξεν, αἰσχύνῃ πάτρα,
 θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρταφρένης ἐκτείνειν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰαζοστρόφουν,
 ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.

775

ἔκτος δὲ Μάραφης, ἑβδομὸς τ' Ἀρταφρένης.

κἀγὼ πάλον τ' ἐνεύσα τοῦπερ ἠθέλον
 κάπτεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
 ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.

780

Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ἐνεὸς ὦν ἐνεὰ φρονεῖ,
 κοῦ μνημονεῖει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·

εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες
 ἅπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
 οὐκ ἂν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

785

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἀνάξ Δαρεΐε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

790

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τρόπον,
μήδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

κτεινούσα λιμῶ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.

795

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστήμον σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περὶ τὸν Ἑλλῆς πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

800

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρῆ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
κεῖπερ τάδ' ἐστί, πλήθος ἔκκριτον στρατοῦ

805

· · · · ·
λείπει κενᾶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μῖμουσι δ' ἐνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὐ σφιν κακῶν ὑψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὑβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἱ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἡδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' αἴιστοι, δαμόνων θ' ἰδρύματα

810

πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
 τοιγὰρ κακῶς θράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοῦδέπω κακῶν
 κρητὶς ὑπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐμμαιεύεται.
 τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοσφαγῆς
 πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο-
 νεκρῶν δὲ θῖνες καὶ τριτοσπόρου γονῆ
 ἄφωνα σηματοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
 ὡς οὐχ ὑπέρφεν θνητὸν ὄντα κρη φρονεῖν.
 ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάραψε στάχυν
 ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμῆ θέρους.
 τοιαῦθ' ὀρῶντες τῶνδε τὰπιτίμια,
 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
 ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐχκέη μέγαν.
 Ζεὺς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθύνος βάρυς.
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κερημένοι
 πινύσκειτ' εὐλόγοισι νοουθετήμασιν,
 λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπω θράσει.
 σὺ δ', ὦ γεραῖά μῆτερ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἔλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅστις εὐπρεπῆς,
 λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
 κακῶν ὑπ' ἄλλους λακίδες ἀμφὶ σώματι
 στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθμημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράυνον λόγοις·
 μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ' ἐν κακοῖς ὄμοις
 ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
 ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἢ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 ἠλγησ' ἀκούσας βαρβάρουσι πῆματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐξέρχεται κακὰ
 ἄλγη, μάλιστα δ' ἦδε συμφορὰ δάννει,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
 ἐσθνημάτων κλύουσαν, ἢ νιν ἀμπέχει. 850
 ἀλλ' εἴμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντιάζειν παιδὶ πειρασώμεθα.
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδῶσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α'.
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκέρσαμεν, εὖθ' ὁ γηραιὸς 855
 πανταρχῆς ἀκάκας ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δα-
 ρεῖος ἄρχε χώρας.

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. α'.
 φαινόμεθ', οἳ δὲ νομίσματα πύργια πάντ' ἐπείθινον.
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς . . . . εὖ πρασ- 860
 σοντας ἄγον οὔλους.

ὄσας δ' εἶλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς Ἄλκως ποταμοῖο, στρ. β'.
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας συθεῖς,
 οἷα Στριμονίου πελάγους Ἀχελωῖδες εἰσὶ πάροικοι
 Θρηγίων ἐπαύλων, 865

λίμνας τ' ἐκτοθεν αἰ' κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον ἀντ. β'.
 τοῦδ' ἀνακτος αἴον,
 Ἐλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὴν ἀρχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου·

νάσοί θ' αἰ' κατὰ προῶν ἄλιον περίκλυστοι στρ. γ'. 870
 τᾶδε γὰρ προσήμεναι·
 οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτὸς τε Σάμος, Χίος,
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνη τε συνάπτουσ'
 Ἄνδρος ἀγγιγείτων·

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτνε μεσάτους, ἀνι. γ'. 875
 Λήμιον, Ἰκάρου θ' ἔδος,
 Ῥόδον τ' ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
 ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τὰς νῦν ματρόπολεις τῶνδ'
 αἰτία στεναγμῶν·

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπαδός.
 ἐλαύνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν,
 ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχιστήρων,
 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
 νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ' ἀμφέρομεν πολέμοισι
 δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίασιν. 885

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ,
 δύστηνος ἐγὼ στυγεραῖς μοῖρας
 τῆςδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
 τήνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν

. . . . .
 νηριτοτρόφους . . . . .
 εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κάμῃ μετ' ἀνδρῶν 895
 τῶν οἰχομένων
 θανάτου κάτα μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοῖ, βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς
 καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
 κόσμου τ' ἀνδρῶν, 900
 οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

γαῖα δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν προφodός.
 ἦβαν Ξέρξῃ καμέναν, Ἄιδου
 σάκτορι Περσῶν· ἔδοβάται γὰρ

πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, 905
 τοξοδάμαντες, πᾶν γὰρ φύστις
 μυριάς ἀνδρῶν ἔξέφθινται.

αἰαῖ, αἰαῖ κέδνας ἀλκᾶς.
 Ἀσία δὲ χθῶν, βασιλεῦ γαίης, 910
 αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄδ' ἐγὼν, οἰοῖ, αἰακτὸς 915
 μέλεος γέννα γὰρ τε πατρώα
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν. στρ. α'.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
 κακοφάτιδα βοάν, κακομέλετον ἰάν 915
 Μαριανδυνοῦ θρηνητήρος
 πέμψω πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴετ' αἰανὴν πάνδυρτον 920
 δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὄδ' αὖ
 μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. ἀντ. α'.

ΧΟΡΟΣ.

ἦσω τοι καὶ πάνδυρτος
 δαῖπαθέα σέβων ἀλίτυπά τε βάρη
 πόλεως γέννας πενθητήρος·
 κλάγξω κλάγξω δ' ἀρίδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γὰρ ἀπηήρα, 925
 Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης ἕτεραλκῆς
 μυχίαν πλάκα κερσάμενος
 δυσδαίμονα τ' ἀκτάν. στρ. β'.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, καὶ πᾶντ' ἐμπεύθου.
 ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, 930
 ποῦ δέ σοι παραστάται,
 οἷος ἦν Φαρανδάκης,

Σούσας, Πελάγων, Ψάμμις, Δοτάμας
 ἡδ' Ἀγδαβάτας, Σουσιζάνης
 τὰ Βάτανα προλιπών;

935

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄλοοὺς ἀπέλειπον
 Τυρίας ἐκ ναδὸς ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
 Σαλαμινιάσι στυφέλου
 θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ἀντ. γ'.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοιοῖ βόα, ποῦ σοι Φαρνούχος,
 Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
 ποῦ δὲ Σενάλκης ἄναξ,
 ἢ Αἰλαῖος εὐπάτωρ,
 Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
 Ἀρτεμβάρης τ' ἡδ' Ὑσταίχμας;
 τάδε σ' ἐπανερόμαν.

940

945

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ, ἰώ μοι, τὰς ὠγγίους κατιδόντες
 στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
 ἔ' ἔ', ἔ' ἔ',
 τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

σιρ. γ'.

950

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
 τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
 μυρία μυρία πεμπαστιὰν
 Βατανώχου παῖδ' Ἀλπιστον

955

τοῦ Σησάμα τοῦ Μυγαβάτα,
 Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
 ἔλιπες ἔλιπες, οἶ', ὦ ὦ δάων,
 Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόλακα λέγεις;

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων ὑπορίνεις.
 ἄλαστ' ἄλαστα στυγνὰ πρόλακα λέγων,

ἀντ. γ'. 960

βοῶ βοῶ

δὴ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλοι γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριάδαρχον,
Ξάνθιν, ἄρειον τ' Ἀγχάαρον,
Δίαιξιν τ' ἠδ' Ἀρσάαην
ἱππιάνατας,

965

Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμιον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον· οὐκ ἀμφὶ σιγηαῖς
τροχηλάτοισιν, ὅπιθεν ἐπόμενοι.

970

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀρῶνται στρατοῦ.

στρ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

βεβᾶσιν, οἶ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.

975

ΧΟΡΟΣ.

ἰὰ ἰώ, δαίμονες δ'
ἔθεντ' ἄελλτον κακόν,
πάγκακον οἶον δέδρακεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι.

ἀντ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

πεπλήγμεθ'· εὐδήλα γάρ,

980

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δῦαι δῦαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

πῶς δ' οὐ; στρατὸν γὰρ τοσοῦ-

στρ. ε'. 985

τον τάλας πέπληγμαί.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὐκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Πέρσῃν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὄρῃς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὄρῳ, ὄρῳ.

ΞΕΡΞΗΣ.

τόνδε δ' οἰστοδέγμονα

990

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θησαυρὸν βελέεσσιν;

ΧΟΡΟΣ.

βαία γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔσπανίσαμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάων λαὸς οὐ φρυγείχμας.

995

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀγανόρειος· κατεῖ-

ἀντ. ε'.

δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὄμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέροηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ, παπαῖ.

1000

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον, πλέον μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρὰ, χάσματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν.

1005

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

δίαινε, διάινε πῆμα, πρὸς δόμους δ' ἔθι.

στρ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ, δῦα, δῦα.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

1010

ΞΕΡΞΗΣ.

ἦξε μέλος ὁμοῦ τιθεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖα γ' ἄδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, μάλα τοι τόδ' ἀλγῶ.

ΞΕΡΞΗΣ

ἔρεσσε, ἔρεσσε καὶ στέναξ' ἐμὴν χάριν.

ἀντ. ζ'. 1015

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὦν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι, δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαξέ νυν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

ὄτοτοτοτοῖ.

1020

ΞΕΡΞΗΣ.

μάραγμα δ' ἀμμεμίξεται

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, στονόεσσα πλαγά.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρν' ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μύσιον.

στρ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι' ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

1025

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἀὔτει δ' ὄξυ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τάδ' ἔρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆ χειρῶν.

ἀντ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι' ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιζε στρατόν.

1030

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ' ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαί τοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα ννν ἀντίδουπά μοι.

στρ. η'.

ΧΟΡΟΣ.

οἰοῖ, οἰοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

αλακτὸς ἐς δόμους κίε.

ἀντ. η'. 1035

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ.

- ἰὼ ἰώ, Περσὶς αἶα δυσβαῦκτός. στρ. θ'.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ἰὼὰ δὴ κατ' ἄστυ.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὼὰ δῆτα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ναὶ ναί.
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὼ ἰὼ Πέρσις αἶα δυσβαῦκτός. ἀντ. θ', 1010
 ΞΕΡΞΗΣ.
 γοάσθω * δῆ, βοάτω.*
 ΧΟΡΟΣ.
 *γοάσθω δῆτα.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 ναὶ ναί.*
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὴ ἰή. στρ. ι'.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 σῆπονται γὰρ
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὴ ἰή.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 οἱ πάρος ἀβροβάται,
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὴ ἰή. ἀντ. ι', 1045
 ΞΕΡΞΗΣ.
 τρισκάλμοισιν
 ΧΟΡΟΣ.
 ἰὴ ἰή.
 ΞΕΡΞΗΣ.
 βάρισιν ὀλόμενοι.
 ΧΟΡΟΣ.
 χωρῶν ἐς δόμους πρόπεμπέ με. στρ. ια'.
 ΧΟΡΟΣ.
 πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις. ἀντ. ια'.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΚΗΡΥΞ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρῆ λέγειν τὰ καιρία,
 ὅστις φυλάσσει πράγος ἐν πρύμνῃ πόλεως,
 οἶακα νομῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὑπνῷ.
 εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
 εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
 Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
 ἕμνοϊθ' ἐπ' ἀστῶν φροϊμίοις πολυρρόθοις,
 οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηριος
 ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
 ἕμας δὲ χρῆ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι 10
 ἦβης ἀκμαίας, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ
 βλαστησμὸν ἀλδαινόντα σώματος πολύν,
 ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὡς τις ἐμπρεπής,
 πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναί ποτε· 15
 τέκνοις τε, γῆ τε μητρὶ, φιλιτάτῃ τροφῷ·
 ἦ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
 ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτιλον,
 ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
 πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20
 καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμαρ εὖ ῥέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἦδη τόνδε πυργηρουμένους
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κρυεῖ.

νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
 ἐν ὧσιν νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα, 25
 χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
 οὔτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μεγίστην πρὸς βολὴν Ἀχαΐδα
 νικηγορεῖσθαι κάπιβουλεύειν πόλει.
 ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
 ὀρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχία,
 πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
 πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
 ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός. 35
 σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἐτεόκλεες φέριστε, Καδμείων ἄναξ,
 ἦ γὰρ σαφῆ τά κεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
 αὐτὸς κατόπτῃς δ' εἰμ' ἔρχομαι τῶν πραγμάτων·
 ἄνδρες γὰρ ἐπὶ τὰ θούριοι λοχαγέται,
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
 καὶ θυγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου
 Ἄρη τ', Ἐνώ, καὶ φιλαίματον Φόβον 45
 ὄρκομότησαν ἢ πόλει κατασκαρὰς
 θέντες λαπάξιν ἄστν Καδμείων βίᾳ,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φρυάσειν φέρον·
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῖσιν ἐς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
 λείβοντες· οἴκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὀκνῶ χρονίζεται.
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῃ λαχῶν 55
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
 ἔγγυς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρός
 χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
 σὺ δ' ὥστε ναὸς κεδνὸς οἰακαστρέφορ
 φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίσειαι πνοὰς
 Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῆμα χερσαῖον στρατοῦ·
 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὄμιστος λαβέ·
 κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
 ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου
 εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ᾧ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιισσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ' Ἐρινὸς πατρὸς ἢ μεγασθενῆς,
 μὴ μοι πόλιν γε πρεμνόθεν πανώλεθρον
 ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
 φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφροστίους·
 ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν·
 γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὔπρασσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

Φρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄγη·
 μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον, λιπῶν·
 δεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότης·
 αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
 ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

ἐλέδεμας πεδία δι' ὀπλόκτυπ' ὠ-
 τὶ χρίμπτειν βοὰ ποτᾶται, βρέμει δ'
 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπον.

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ', ὀρόμενον

κακὸν ἀλεύσατε.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
ὃ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπῆς ἐπὶ πόλιν διαύκων.

90

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

τίς ἄρα θύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεῶν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Σ.

πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

ὠὸ μάκαρες εὐέδροι, ἀμμάξει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

95

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

ἀκούετ', ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στερέων
πότ', εἰ μὴ νύν, ἀμφὶ λιτάν' ἔξομεν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἐνὸς δορός·
τί ῥέξεις; προδώσεις,
παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν;

100

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἐπίδ', ἔπιθε πόλιν,
ἂν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

θεοὶ πολιισσοῦχοι χθονός,
ἴτ', ἴτε πάντες, ἴδετε παρθένων
ικέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.

105

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

κῆμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχημολόφων ἀνδρῶν καχλάζει προαῖς
Ἄρεος ὑρόμενον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Λ.

συ δ' ἀλλ', ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, πάτερ παντελής,

στρ. α'. 110

πάντως ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

Ἄργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
 ζυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὄπλων·
 διάδετοί τε δὴ γέννος ἱππίας
 ζινύρονται φόνον χαλινοί.

115

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
 δορυσίοις σάγαις, πυλαις ἐβδόμαις
 προσιστανται πάλη λαχόντες

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

σὺ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 ἔνσιπολις γενοῦ, Παλλάς, ὃ θ' ἱππιος
 ποντομέδων ἄναξ
 ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ, Ποσειδᾶν,
 ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

μεσσηδός. 120

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

σὺ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
 πόλιν φύλαξον κήδεσάι τ' ἐναργῶς.

ἀντ. α'. 125

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
 ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
 αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.

130

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
 στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀπύα,
 σὺ τ', ὦ Λατογένεια κόυρα,
 Ἄρτεμι φίλα, τόξον εὐτυκάζου.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

ἔ ἔ ἔ ἔ,

ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

στρ. β'. 135

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΒ.

ὦ πότνι Ἥρα,
ἔλασον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ι.

Ἄρτεμι φίλα, ἔ ἔ,
δοριτίνακτος αἰθρη δ' ἐπιμαίνεται. 140
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΓ.

ἔ ἔ ἔ ἔ,
ἄκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθάς ἔρχεται. ἀντ. β'.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΔ.

ὦ φίλ' Ἀπολλων, 145
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακῶν.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΕ.

ἐκ Διόθεν . . . .
πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ·
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὀγα, ὑπὲρ πόλεως
ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρῶν. 150

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὦ παραλκεῖς θεοί,
ὦ τέλειοι τέλειά τε γᾶς τᾶσδε πυρ-
γοφύλακες, πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἔτεροφώνῳ στρατιῷ.
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους 155
χειροτόνους λιτάς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὦ φίλοι δαίμονες, ἀντ. γ'.
λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν, δείξαθ' ὡς
φιλοπόλεις, μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἤξετέ· 160
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὑμᾶς ἔρωτῶ, θρέμματα ὄγκ' ἀνασχετά,
 ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
 στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ, 165
 βρέτη πεσούσας πρὸς πολιισσοῦχων θεῶν
 αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;
 μήτ' ἐν κατοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
 ξύνοικος εἶην τῷ γυναικίῳ φρυτῷ.
 κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος, 170
 δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
 καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φρυγᾶς
 θεῖσαι διεροθῆσαι ἄψυχον κάκην·
 τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. 175
 τοιαῦτά τῶν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
 καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνῆρ, γυνή τε, χῶ' τι τῶν μεταίχμιον,
 ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
 λευστήρα δῆμου δ' οὔ τι μὴ φύγη μόρον. 180
 μέλει γὰρ ἀνδρῖ, μὴ γυνῆ βουλευέτω,
 τᾶξωθεν· ἔνδον δ' οὔσα μὴ βλάβην τίθει.
 ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

ᾧ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- 185
 σασα τὸν ἀρματοκτυποῦν ὄτοβον, ὄτοβον,
 ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
 ἱππικῶν τ' ἀγρόπνων
 πηδαλίων δία στόμια
 πυριγενετῶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τί οὔν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ εἰς προὔραν φρυγῶν 190
 πρύμνηθεν εὔρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυρος, ἄτε νιφάδος
ὅτ' ὀλοῶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότε ἤρθην φρόβῳ
πρὸς μακάρων λιπᾶς, πόλεος
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκᾶν.

ἀντ. α'.

195

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὐχέσθε πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οὖν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν;

200

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οὖν θεοὺς

αὐτοῦς ἀλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

μή ποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
ἄδε πανήγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἄστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στρατεύμ'
ἀπτόμενον πυρὶ δαΐφ.

στρ. β'.

205

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γονῆς σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι· θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχυρὸς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κατοῖσι τὸν ἀμήχανον
καὶ χαλεπᾶς δύας ὑπέρ τ' ὀμιμάτων
ζρηγμαμενᾶν νεφελᾶν σοῖ.

ἀντ. β'.

210

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

215

ΧΟΡΟΣ.

διαὶ θεῶν πόλιν τε νεμόμεθ' ἀδάματον,

στρ. γ'.

ὄυσι μενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτοι φρονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγγρους τιθῆς,
ἔηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ. 220

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
ταρβουσύνῃ φόβῳ τάνδε ποτὶ σκοπᾶν,
τίμιον ἔδος, ἰκόμαν. ἄντ. γ'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε. 225
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρουραγμάτων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἀκού' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων. 230

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκοῦν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλευέειν πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἔρεις κατὰ πτόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδοῖς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχῆσει τάδε; 235

ΧΟΡΟΣ.

Θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτῇ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παγκρατῆς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὤπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρόν, ὡσπερ ἄνδρες ὦν ἀλγῶ πόλις.

240

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αἰτουμένω μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἶσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

245

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων,

εὐχου τὰ κρείσσω ξυμμάχους εἶναι θεούς.

κάμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

250

ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,

Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισοῦχοις θεοῖς,

πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

255

Δίρκης τε πηγαῖς ὕδατι τ' Ἰσμηνοῦ λέγω,

εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης,

μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι

θήσειν τρόπαια, δαΐων δ' ἐσθήματα

260

στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

τοιαῦτ' ἐπεύχον μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
 μηδ' ἐν ματαίοις κἀργίοις ποιφύγμασιν·
 οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
 ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἑπτατειχεῖς ἑξόδους τάξω μολῶν,
 πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρόθους
 λόγους ἰκέσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὑπο.

265

ΧΟΡΟΣ.

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·

στορ. α'. 270

γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι

ζωπυροῦσι τάρβος

τὸν ἀμφιτειγῆ λεῶν,

δράκοντας ὡς τις τέκνων

ὑπερδέδοικεν λεχαιῶν δυσενάτορας

275

πάντροφος πελειάς.

τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

πανδημεὶ πανομιλεῖ

στείχουσιν· τί γένομαι;

τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

280

ἰάπτουσι πολίταις

χερμάδ' ὀκρῖοεσαν.

παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς θεοί,

πόλιν καὶ στρατὸν

Καδμογενῆ ῥύεσθε.

285

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον

ἀντ. α'.

τᾶσδ' ἄρειον, ἑξαφέντες ἐχθροῖς

τὰν βαθύχθον' αἴαν,

ὔδωρ τε Διοκαῖον, εὐ-

τραφέστατον πωμάτων

290

ὄσων ἴησιν Ἰοσειδᾶν ὁ γαίαοχος,

Τηθύος τε παῖδες;

πρὸς τὰδ', ὧ πολιοῦχοι

θεοί, τοῖσι μὲν ἕξω
 πύργων ἀνδρολέτειραν 295
 ἄταν, ῥίψοπλον ἄταν
 ἐμβαλόντες, ἄροισθε
 κῦδος τοῖςδε πολίταις
 καὶ πόλεως ῥύτορες εὐέδροι
 . . . . . τε στάθητ' 300
 ὄξυγόοις λιταῖσιν.

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' 300
 ὀγγλίαν Ἀΐδα προΐάψαι δορὸς ἄγραν,
 δουλίαν, ψαφαρᾶ σποδῶ
 ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν 305
 περδομένην ἀτίμως.
 τὰς δὲ χειρωμένας ἄγεσθαι,
 ἕ ἕ,
 νέας τε καὶ παλαιὰς
 ἱππηδὸν πλοζάμων, περιρ- 310
 ρηγνυμένων φαρέων.
 βοᾶ δὲ καὶ κενουμένα πόλις,
 λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου
 βαρείας τις τύχας προταρβῶν.

κλαντὸν δ' ἀρτιδρόποις 315
 ὤμοδρόπων νομίμων προπάρουθεν διαμεῖψαι
 δωμάτων στυγεράν ὀδόν.
 τί τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
 βέλτερα τῶνδε πράσσειν;
 πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῆ, 320
 ἕ ἕ,
 δυστυχῆ τε πράσσει·
 ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φρονεύ-
 ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
 καπνῶ δὲ χραίνεται πόλισμι' ἅπαν· 325

μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
 μαιίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

κορκορυγαὶ δ' ἄν' ἄστν· πρότι δ' ὄρκάνα πυρογῶτις. σιγ. γ'.
 πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ἀμφὶ δορὶ καίεται·

βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι 339

τῶν ἐπιμαστιδίῳ

ἀριτιρεφεῖς βρέμονται.

ἀρπαγαὶ δέ, διαδρομαῖν δμαίμονες·

ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,

καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, 340

ξύννομον θέλων ἔχειν,

οὔτε μείον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι

τῶν ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει 341 ἀντ. γ'.

κρηῆσας πικρὸν γ' ὄμμα θαλαμηπόλων·

πολλὰ δ' ἀκριτόφρυτος

γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς,

ἐν ῥοθίοις φορεῖται·

δμωῖδες δὲ καινοπήμονες νέαι,

τλήμον αἴσιν αἰχμάλωτον 345

ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς

δυεμενοῦς ὑπερτέρου,

ἐλπίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,

παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α'.

ὅ τοι κατόπτης, ὡς ξμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ 350

πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,

σπουδῆ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β'.

καὶ μὴν ἀναξ ὅδ' αὐτός, Οἰδίπου τόκος

εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·

σπουδῆ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. 355

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμι' ἄν, εἰδὼς εἶ, τὰ τῶν ἐναντίων,
ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
βρέμει, πόρον δ' Ἴσμηνὸν οὐκ ἔα περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά. 360
Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων, βοᾷ·
θένει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλειίδην σοφόν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἄψυχία·
τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους 365
σεῖει, κράνους χαίτωι· ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φρόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἀστροῖς οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, 370
πρῆσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὄφθαλμός, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερχόμποις σάγαις
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαίνων βρέμει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀργαίνει μένων. 375
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν
κλήθρων λυθέντων προσιατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἄν τρέσαιμι ἐγώ,
οὐδ' ἔλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα,
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός. 380
καὶ νύκτα ταύτην, ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἄν γένοιτο μάντις ἢ ἀνοία τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὄφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρχομπον τόδε 385
γένοιτ' ἄν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύεται.

ἐγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόζον
 τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης Θρόνον 390
 τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 αἰσχροῦν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ῥίζωμι ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγγώριος
 Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. 395
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
 εἶργειν τεκούση μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἅμῳν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν 6 στφ. α'.
 θεοὶ δοῖεν· ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη- 400
 φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων
 ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓΓΕΛΙΟΣ.

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληγεν πύλαις,
 γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένον 405
 μείζων, ὁ κόμπτος δ' οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονεῖ·
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν, ἅ μὴ κραῖνοι Τύχη.
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
 καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
 Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδῶν σχεθεῖν. 410
 τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραννίους βολὰς
 μεσημβρινοῖσι θάλαπεςιν προσήχασεν·
 ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χειρῶν ὀπλισμένη,
 χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν Πηρήσω πόλιν. 415
 τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυστήσεται;
 τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίχεται.

τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
 ἢ γλώσσῃ ἀληθῆς γίγνεται κατήγορος. 420
 Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, ὄραν παρесеυασμένους
 ἅ θεοὺς ἀτίζων κάπογυμνάζων στόμα
 χαρῆ ματαία, θνητὸς ὢν, ἐς οὐρανὸν
 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον 425
 ἦξειν κεραννόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
 μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου.
 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεί στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
 αἶθρων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
 φερέγγυον φρούρημα, προσστατηρίας 430
 Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὄλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπέύχεται, 435
 κεραννοῦ δέ μιν βέλος κασχέθοι,
 πρὶν ἐμὸν ἐσθροεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
 ἐδωλίω μ' ὑπερχόπῃ
 δορί ποτ' ἐκλαπάξαι. 440
 ἀντ. α'.

ΛΙΓΓΕΛΙΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
 λέξω· τρίτῃ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
 ἐξ ὑπτίου ἠήδησεν εὐχάλκου κρᾶνους, 440
 πύλαισι Νηϊσταῖσι προσβαλεῖν λόχον.
 ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐνβριμωμένας
 δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
 φρῖμοι δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι. 445
 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ σμιζρὸν τρόπον·
 ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσει
 στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
 βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
 ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων· 450

καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπειργεῖν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμπομι' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχη δέ τῃ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χερσῶν ἔχων,
Μεγαρέες, Κρέοντος σπέρμα, τοῦ σπαρτῶν γένους, 455
ὅς οὔτι μάργων ἱππιζῶν φρουραγιάτων
βρόμιον φροβηθεῖς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δὴ ἄνδρες καὶ πόλισμι' ἐπ' ἀσπίδος
ἔλων λαγύροις δῶμα ζωσμήσει πατρός. 460
κόμπαιζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνοι λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἔπεύχομαι τῷδε μὲν εὖ τελέσαι, 465
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέρανχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενί, τῶς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοιταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἰππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, 470
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματοργὸς δ' οὔ τις εὐτελής ἄρ' ἴν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τρυφῶν', ἰέντα πυρρπνόον διὰ στόμα
λιγνὴν μέλαιναν, αἰόλην πυρρὸς κάσιν· 475
ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος
προσρηδάφισται κοιλογάστορος κύκλον.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχῆ πρὸς ἀλήν, Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πείραν εὖ φυλακτέον· 480
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

σιφ. β'.

465

470

475

480

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλάς, ἣτ' ἀγχίπολις
 πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
 εἶρξει, νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
 Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος, 485
 ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
 ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεία τύχης·
 οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμόν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
 μωμητός· Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξινήγαγεν.
 ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. 490
 ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
 Θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν ἔχει,
 Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
 [ζοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.] 495
 τοιάδε μὲν τις προσφίλεια δαιμόνων·
 πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἔσμεν, οἳ δ' ἥσσωμένων.
 [εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ κατερώτερος μάχη·
 εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
 Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματός 500
 σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.]

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον 505
 ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
 δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 δαροβίοισι θεοῖσιν,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορραΐαις πύλαις,
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 ὄμνυσι δ' αἰχμῆν, ἣν ἔχει μᾶλλον Θεοῦ 510
 σέβειν πεποιδῶς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
 ἣ μὴν λαπάξειν ἄστν Καδμείων βίᾳ

δορός· τόδ' αὐδ' ἄ μητρὸς ἔξ ὄρεσκόου
 βλάστημα καλλιπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
 στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηϊδῶν 515
 ὥρας φρούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θορίζ.
 ὃ δ' ὤμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμι' ἔχων, προσίσταται.
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
 τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ 520
 σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι,
 Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
 γόμφους, ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας·
 φέρεει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. 525
 ἔλθων δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
 μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυρεῖ πόρον,
 Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὃ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραίνοι θεός. 530

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
 αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
 ἧ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
 ἀνήρ ἀκομπος, χεῖρ δ' ὄρᾳ τὸ δράσιμον, 535
 Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
 ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
 ἔσω πυλῶν ῥέουσας ἀλδαίνειν κακά,
 οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρός, ἐχθίστου δάκους,
 εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος· 540
 ἔξωθε δ' εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν,
 θεῶν θελότων· ἂν ἀληθεύσαιμι ἔγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,

στρ. γ'.

τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται,
 μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
 ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
 θεοὶ τοὺςδ' ὀλέσειαν ἐν γῆ.

545

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον
 ἀλκὴν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
 Ὀμολοῶσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
 κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
 [μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,]
 Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπλον φόνου,
 κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον·
 καὶ τὸν σὸν αὖθις ἐς πατρός μοῖραν κάσιν,
 ἔξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
 δυσεκτέλετον τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
 καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 ἧ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
 καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
 πόλιν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
 μητρός δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίη;
 πατρίς τε γαῖα, σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
 ἀλοῦσα, πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιαυῶ χθόνα,
 μάντις κεκευθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 μαχώμεθ'· οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκλυλον νέμων
 πάγκαλκον ἠΐδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω.
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
 τούτῳ σοφούς τε κάγαθούς ἀντηρέτας
 πέμπειν ἐπαιυῶ· δεινὸς ὅς θεοὺς σέβει.

550

555

560

565

570

575

ΕΥΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοιτος ὄριθος βροτοῖς
δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις.

ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὀμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κοιμιστέος.

550

[ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.]

ἢ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
ναῦταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ

585

ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,

ἢ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,

ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοισιν,

ταῦτοῦ κωρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος,

πληγείς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.

590

οὔτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,

σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβῆς ἀνὴρ,

μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγείς

θραυστόμοισιν ἀνδράσιν φρενῶν βία,

τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,

Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

595

δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,

οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκη,

ἀλλ' οἶδεν, ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Δοξίου.

φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

600

ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένου βίαν,

ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,

γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβῶσαν φέει,

ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται

παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.

605

θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δίκαιους λιτὰς

ἀντ. ;'.

ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῆ,

δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς

ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι ἕρανονῆ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἴας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας,
πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεὶς χθονί,
ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακμάσας,

σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
φρυγῆ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

τοιαῦτ' αὐτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείζους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγῆς εὐθετον σάκος

διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστήν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἠγουμένη·

Αἴκη γὰρ εἶναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, Κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
ἔξει, πατρῴων δωματίων τ' ἐπιστροφάς.

τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰξενρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς·
ὡς οὐποτ' ἄνδρὶ τῆδε κηρυκευμάτων
μέμψει· σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι, ναυκλήρει πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου γένος·
ᾧμοι, πατὴρ δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

ἀλλ' οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆ ὄυςφορώτερος γόος.
ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ὅπη τελεῖ·
εἰ νιν κατάξει χρυσότενκτα γράμματα

ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·

ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον, 645

οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,

οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος,

Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·

οὔτ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακονχία
οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας, 650

ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίως ψευδώνυμος

Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.

τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι

αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικιώτερος;

ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις, 655

ἐχθρὸς ξὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος

κημιῖδας, ἀλχηῖν, καὶ πτερῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη

ἄργον ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·

ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλλις 660

ἔς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον·

ἀνδροῖν δ' ὀμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος,

οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,

ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν· 665

κακῶν δὲ κᾶσχρῶν οὐ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μήτι σε θυμοπλη-

θῆς δορίμαργος ἄτα φερέτω, κακοῦ δ'

ἐκβαλ' ἔρωτος ἄρχάν.

στρ. α'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ το πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,

ἴτω κατ' οὔρον κῆμα Κωκυτοῦ λαχόν, 670

Φοίβῳ στυγηθέν, πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ἀντ. α'.

675

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τελεῖν ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασιν προσίζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ σὺ μὴ ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σει, βίον εὖ κρησῆσας· μελαναιγίς οὐκ
εἴσι δόμους Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χειρῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

στρ. β'.

680

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θανμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνομεν ὀλέθριον μόρον;

685

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ κλύδων,
λήματος ἀντροπαίε χρονία μεταλ-
λακτός, ἴσως ἂν ἔλθοι χαλαρωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ἀντ. β'.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέξεσαν γὰρ Οἰδίπουν κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

690

ΧΟΡΟΣ.

πίειθον γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὄμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

λέγουτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ γρη μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ λθῆς ὁδοὺς σὺ τάςδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

695

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθνηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

νίκη γε μέντοι καὶ κακὸν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρῆ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

700

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον

στρ. α'.

θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,

παναληθῆ, κακόμαντιν

πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινύν,

τελέσαι τὰς περιθύμους

705

κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

ξένος δὲ κλήρους ἐπίνωμᾶ

ἀντ. α'.

Χάλυβος, Σκυθῶν ἄποικος,

κτεάνων χρηματοδαίτας

710

πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

χθόνα ναίειν διαπύλας,

δπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

ἔπειδ' αὐτοκτόνως

στρ. β' 715

αὐτοδαίχτοι θάνωσι

καὶ γαῖα κόνις πῆ

μελαμπαγὲς αἷμα φοῖνιον,

τίς ἂν καθαροὺς πόροι;

τίς ἂν σφε λούσειεν; ᾧ

720

πόνοι δόμων νέοι παλαι-

οἷσι συμμιγεῖς κακοῖς.

παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β'.
 παρβασίαν ὠκύποινον·
 αἰῶνα δ' ἔς τρίτον μένει, 725
 Ἀπόλλωνος εὔτε Λαῖος
 βία, τρὶς εἰπόντος ἐν
 μεσομράλοις Πυθικοῖς
 χρηστηρίοις, θνάσκοντα γέν-
 νας ἄτερ σῶζειν πόλιν. 730

κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις στρ. γ'.
 ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 ὅστε μὴ πρὸς ἀγνάν
 σπείρας ἄρουραν, ἴν' ἐτράφη, 735
 ῥίζαν αἱματόεσσαν
 ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 νυμφίους φρενώλεις.

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'.
 τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰερεῖ 740
 τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
 μναν πόλεως καχλάζει·
 μεταξὺ δ' ἄλκᾶν δι' ὀλίγου
 τείνει πύργος ἐν Ἄρει.
 δέδοικα δέ, σὺν βασιλεῦσι 745
 μὴ πόλις δαμιασθῆ.

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν στρ. δ'.
 βαρεῖται καταλλαγαί· τὰ δ' ὀλοὰ
 πελόμεν' οὐ μὰψ ἔρχεται.
 πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει 750
 ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν

ὄλβος ἄγαν παχυνθεῖς.

τὶν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεος, ὁ
 πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν, 755
 ὅσον τότε Οἰδίπουν τίον,
 τὰν ἄρπαξάνδραν
 κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
 ἐγένετο μέλεος ἀθλιῶν 760
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομένην καρδίαν
 δίδυμα κάλ' ἐτέλεσεν·
 πατροφόνῳ χειρὶ τῶν
 κρυσσοτέκνων ὁμιμάτων ἐπλάγχθη, 765

τέκνοισιν δ' ἀράς ἀντ. ε'.
 ἐφῆγεν ἐπικότους τροφᾶς,
 αἰαῖ, πιχρογλώσσους ἀράς,
 καὶ σφε σιδαρονόμῳ
 δία χειρὶ ποτε λαχεῖν 770
 κτήματα· νῦν δὲ τρέω,
 μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑρινύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθρυνμέναι.
 πόλις πέφρευγεν ἦδε δούλειον ζυγόν·
 πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβριμῶν κομπάσματα, 775
 πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε, καὶ κλυδωνίου
 πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο,
 στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγούσι
 ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.
 καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πνλώμασιν, 780
 τὰς δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτας

ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίπου γένει
κραινῶν παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ πρῶτος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πόλις σέσωσται· βασιλείου δ' ὁμοσπόρου

785

ΧΟΡΟΣ.

τίνων; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φρόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένους

ΧΟΡΟΣ.

οἳ γὰρ τάλαινα, μάντις εἰμι τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πέτωκεν αἷμα γὰρ ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκεῖθι κῆλθον; βαρέα δ' οὔν ὄμως φράσον.

790

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠγαίροντ' ἄγαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν αἶμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

795

τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρῦσασθαι πάρα·

πόλιν μὲν εὖ πρᾶσσουσιν, οἳ δ' ἐπιστάται

δισσῶ στρατηγῶ διέλαχον σφρηγιάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθόνα,

800

πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φρουρούμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

δαίμονες, οἳ τοὺςδε ῥύεσθε
 Κάδμου πύργους,
 πότερον χαίρω κάπολολύξω 805
 σωτῆρι πόλεως ἀσινεία,
 ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχας;
 οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν
 κλεινοὶ τ' ἔτεδον καὶ πολυνεικεῖς 810
 ὄλοντ' ἀσεβεῖ διανοία.

ὦ μέλαινα καὶ τελεία 815
 γένεος Οιδίπου τ' ἀρά,
 κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος·
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος
 θνιάς, αἱματοσταγεῖς
 νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως
 θανόντας· ἢ δύσορnis ἄ-
 δε ξυναυλία δορός.

ἔξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε 820
 πατρόθεν εὐκταία φράτις,
 βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῖου διήρκεσαν·
 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν·
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
 ἰὼ πολύστονοι, τόδ' εἰρ- 825
 γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
 ακτὰ πῆματ' οὐ λόγῳ.

τάδ' αὐτόδηλα· προὔπτος ἀγγέλου λόγος· 830
 διπλαῖ μέριμναι, δίδυμ' ἀγανόρεα κακά,
 αὐτοφόνα, δίμορα, τέλεα τάδε πάθη· τί φῶ;
 τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι δόμων ἐφέστιοι;
 ἀλλὰ γόνων, φιλία, κατ' οὔρον

ἔρέσσει' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσῶν
 πίτυλον, ὃς αἰεὶ δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται
 τὰν ναύστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
 τὰν ἀστιβῆ' ἰπὸ λλωνι, τὰν ἀνάλιον
 πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀντ. β'.

835

ἀλλὰ γὰρ ἦκουσ' αἰδ' ἐπὶ πρᾶγος
 πικρόν, Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
 Θρηῖνον ἀδελφοῦν· οὐκ ἀμφιβόλως
 οἴμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
 στηθέων ἦσειν ἄλγος ἐπάξιον.
 ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
 τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
 ἰαχεῖν, Αἴδα τ'
 ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

840

845

ἰώ,
 δυσαδελφότητατι πασῶν, ὅποσαι
 στρόφον ἰσοθῆσιν περιβάλλονται,
 κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς,
 μὴ ἢ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

850

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
 φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρυμόνες,
 πατρῶους δόμους ἑλόν-
 τες μέλαιοι σὺν ἀλκιᾷ.

855

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

μέλαιοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
 εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἰὼ ἰὼ δωματίων
 ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
 ἰδόντες, τί δὴ δι' ἰλ-
 λαχθε σὺν σιδάρῳ.

ἀντ. α'.

860

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ζάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
 πότνι Ἐρινὺς ἐπέτραιεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' εὐωνύμων τετύμμενοι,

σιρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
 σπλάγγων τε πλευρωμάτων

865

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

αἰᾶ δαιμόνιοι,
 αἰᾶ δ' ἀντιφρόνων θανάτων ἀραί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

διανταίαν λέγεις πεπλαγμένους
 καὶ δόμοισιν ἐννέπειν,
 ἀνανδάτω μένει
 ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
 σὺν διχόφρονι πότμω.

870

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

διήκει δὲ καὶ πόλιν ἴτονος.

ἀντ. β'. 875

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

στένουσι πύργοι, στένει
 πέδον φίλανδρον, μενεῖ
 κτέανά τ' ἐπιγόνοις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δι' ὧν αἰνομόροις,
 δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.

880

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
 κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
 διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 ἀμεμφεῖα φίλοις,
 οὐδ' ἐπίχαρις Ἀφῆς.

885

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσιν,
 σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
 τάχ' ἂν τις εἴποι τίνες,
 τάρων πατρῶν λαχαί.

στρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δόμων μάλ' ἄγαν ἐπ' αὐτοῖς
 προπέμπει
 δαϊκτῆρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων,
 δαϊόφρων, οὐ φιλογα-
 θής, ἐτύμως δακρυχέων
 ἐκ φρενός, ἃ κλαιομένας μου μινύθει,
 τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοι.

890

895

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν,
 ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 ξένων τε πάντων στίχας
 πολυφθόρους ἐν δαΐ.

ἀντ. γ'.

900

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δυσδαίμονάς σφ' ἃ τεκοῦσα
 πρὸ πασῶν
 γυναικῶν, ὅποσαι τεκτογόνοι κέκληνται,
 παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐ-
 τᾶ θεμένα, τοὺςδ' ἔτεχ'· οἱ δ'
 ὦδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
 χερσὶν ἠμοσπόροισιν.

905

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἠμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι
 διαρταμαῖς οὐ φίλαις,
 ἔριδι μαινομένα,
 νείκεος ἐν τελευτᾷ.

στρ. δ'.

910

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπανται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 ζοὰ φρονοῦντω

μέμικται, κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.

πικρὸς λυτῆρ νεικέων

915

ὁ Πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς,
θηκτὸς σίδαρος, πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς दाτητὰς Ἄρης,
ἀρὰν πατρώαν τιθείς ἀληθῆ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὧ μέλει,

ἀντ. δ'. 920

διοσδότων ἀχθέων·

ὑπὸ δὲ χώματι γᾶς

πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες

πόνοισι γενεάν·

925

τελευτᾷ δ' αἰδ' ἐπηλάλαξαν

ἀρὰ τὸν ὄξυν νόμον,

τετραμμένου παντρόπῳ φρυγᾷ γένους·

ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,

ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ

930

δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παισθεὶς ἔπαισας.

προωδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' ἔθανες κατακτανῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δορὶ δ' ἔκανες

στρ. α'.

ΙΣΜΗΝΗ.

δορὶ δ' ἔθανες

ἀντ. α'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μελεόπονος.

στρ. β'. 935

ΙΣΜΗΝΗ.

μελεοπαθῆς.

ἀντ. β'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἴτω γόος.

στρ. γ'.

ἴτω δάκρυ.

ἀντ. γ'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρόκεισαι κατακτάς.

στρ. δ'.

ΙΣΜΗΝΗ.

πρόκεισαι φρονευθείς.

ἀντ. δ' 940

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦέ.

στρ. ε'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἦέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ ἰὼ δάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

945

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸς φίλον ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

διπλᾶ λέγειν

ΙΣΜΗΝΗ.

διπλᾶ δ' ὄρᾶν

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἄχεα δοιὰ τὰδ' ἔγγυθεν

950

ΙΣΜΗΝΗ.

πέλας ἀδελφὰ δ' ἀδελφεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὄλοα λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὄλοα δ' ὄρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ Μοῖρα βαρυνδότετρα μογερά,
πότνια τ' Οἰδίπου σκιά.

955

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἧ̄ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἦέ.

ἀντ. έ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἦέ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δυσθέατα πῆματα.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔδειξε δ' ἐκ φρυγᾶς ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

οὐδ' ἔκεθ', ὡς κατέκτανεν.

960

ΙΣΜΗΝΗ.

σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ᾤλεσε δῆτα, ναί.

ΙΣΜΗΝΗ.

τόνδε δ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

τάλαν πάθος.

965

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δίπονα κῆδε δμῶννμα.

ΙΣΜΗΝΗ.

δίνγρα πῆματα παλμάτων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὀλοὰ δ' ὄρα̃ν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ Μοῖρα βαρυνδότερα μογερά,
πότνια τ' Οἰδίπου σκιά. 970

ΙΣΜΗΝΗ.

μέλαιν' Ἐρινύς, ἧ μεγασθενίς τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σύ τοί νιν οἶσθα διαπερῶν, στρ. 5'.

ΙΣΜΗΝΗ.

σύ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθῶν, ἀντ. 5'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν, στρ. 5'. 975

ΙΣΜΗΝΗ.

δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. ἀντ. 5'.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὦ πόνος στρ. 7'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὦ κακὰ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δώμασι . ἀντ. 7'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ χθονί,

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πρὸ πάντων δ' ἐμοί στρ. 9'.

ΙΣΜΗΝΗ.

καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. ἀντ. 9'. 980

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ δυσπότημων στρ. 1'.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἀναξ' Ἐτεόλεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

σύ δ' ἀρχαγέτας ἀντ. 1'.

ΙΣΜΗΝΗ.

. . . . .

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰὼ πάντων πολυστονώτατοι.

στρ. α΄.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ἰώ, δαιμονῶντες ἄτα.

985

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

ἀντ. α΄.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἰώ, ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

ἰώ, ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χορῆ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

990

Ἐτεοζλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·

στέγων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἶλετ' ἐν πόλει,

ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

τέθνηκεν οὐπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

995

οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε, Πολυνεΐκους νεκρόν,

ἔξω βαλεῖν ἄθραπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ

1000

τῷ τοῦδ' ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτήσεται

θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε,

στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν, ἥρει πόλιν.

οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,

1005

καὶ μήθ' ὀμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,

μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,

ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο·

τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω, 1010

ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,

ἐγὼ σφε θάψω, κἄνα κίνδυνον βαλῶ,

θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.

δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγγρον, οὗ πεφύκαμεν, 1015

μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.

τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν,

ψυχῇ, θανόντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.

τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογᾶστορες

λύκοι σπάσσονται· μὴ δοκησάτω τινί. 1020

τάφρον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφᾶς ἐγώ,

γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,

ζόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλωμάτος,

καὐτὴ καλύψω, μηδέ τι δόξῃ πάλιν.

θάρσει· παρέσται μηχανῇ δραστήριος. 1025

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τράχυν'· ἄθαρτος δ' οὔτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω; 1030

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ δυστειμήηται θεοῖς.

ΚΗΡΥΞ.

οὔ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημεῖβετο.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1035

ΚΗΡΥΞ.

ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μαζοηγῶρει.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ φεῦ.

ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

1040

Κῆρες Ἐρινύες, αἶτ' Οἰδιπόδα

γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,

τί πάθω; τί δὲ δοῶ; τί δὲ μήσωμαι;

πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;

1045

ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

δεῖμα πολιτῶν.

σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγος

μονόκλαυτον ἔχων θρηῆνον ἀδελφῆς

1050

εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω

σύστ.

τοὺς κλαίοντας Πολυνείη.

ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν

αἶδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾶ

1055

. . . . . κοιτὸν ἰὸδ' ἄχος,

καὶ πόλις ἄλλως

ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

ἀντισίσι.

καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

1060

μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν

ὄδε Καδμείων ἤρυσσε πόλιν

μὴ ἀνατραπῆναι, μηδ' ἄλλοδαπῶν

κύματι φωτῶν

κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1065

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.

ΧΟΡΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΩΝ.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΛΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ΦΥΛΛΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρᾶς ἔτειας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίτην,
 ἄστρον κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγουρι,
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρους βροτοῖς
 λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
 ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολᾶς τε τῶν.
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρὸς φέρουσάν ἐκ Τροίας φάτιν,
 ἀλώσιμόν τε βᾶξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγχτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
 εὐνήν ὀνείροις οὐκ ἐπισχοπουμένην·
 τί μήν; φόβος γὰρ ἂνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνω·
 ὅταν δ' αἰδέειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
 κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
 οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
 νῦν δ' εὐτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
 εὐαγγέλου φανέντος ὀρφνᾶίου ἄλλοις.
 ἰοῦ, ἰοῦ.
 ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον

5

10

15

20

φράος πιφράύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
 πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν. 25
 Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημανῶ τορῶς,
 εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
 ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
 ἐπορθιάζειν, εἶπερ Ἰλίου πόλις
 ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρονικτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
 τρις ἕξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρονικτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
 ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί. 35
 τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας
 βέβηγεν· οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
 σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἔκων ἐγὼ,
 μαθοῦσιν αὐδῶ, κοῦ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
 μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἀναξ ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 διθρόνου Διόθεν καὶ δισηήπτρου
 τιμῆς ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν,
 στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν 45
 τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 ἦσαν στρατιῶτιν ἀρωγάν,
 μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
 τρόπον αἴγυπιῶν,
 οὔτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παιδῶν 50
 ὑπατοὶ λεχέων στροφοδινοῦνται
 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιοτήρη
 πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 ὑπατος δ' αἴων ἢ τις Ἀπόλλων, 55
 ἢ Πάν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον

γόον ὄξυβόαν, τῶν δὲ μετοίκων.
 ἕστερόποινον
 πέμπει παραβάσιν Ἑρινύν.
 οὐτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
 Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαισμάτα καὶ γυιοβαρῆ
 γόνατος κονίαισιν ἔρειδομένου
 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
 κάμακος Θήσων Δαναοῖσιν,
 Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
 ἐστὶ· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὐθ' ὑποκλαίων οὐθ' ὑπολείβων
 ἀπύρων ἱερῶν 70
 ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
 ἡμεῖς δ' ἀτίτα σαρκὶ παλαιᾷ
 τῆς τότε ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν, ἰσχὺν
 ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. 75
 ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρονων
 ἐντὸς ἀνάσσων
 ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἐνὶ χώρᾳ,
 τό θ' ὑπεργήρων φυλλάδος ἤδη
 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοῖς 80
 στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
 σὺ δέ, Τυνδάρεω
 θύγατερ, βασιλεία Κλυταιμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τίνος ἀγγελίας
 πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ἑλάτων, χθονίων,
 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90

βοῦμοὶ δόροισι γλέγονται·
 ἄλλα, δ' ἄλλοθεν οὐρανομήχης
 λαμπρὰς ἀνίσχει,
 φασμασσομένη, χοίματος ἀγροῦ
 μαλακᾶς ἀδόλοισι παρηγοαίης, 95
 κελάνφ' ἀγρόθεν βασιλείφ'.
 τοῦτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
 καὶ θέμις ἀνεῖν,
 παίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
 ἦ, πῦν ποτὲ μὲν κακόφρων τέλεθει, 100
 ποτὲ δ' ἐκ θνησῶν ἀγατὰ φάινουσ'
 ἔλιπς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
 τῆς θνητοβόρον φρενολύτης.

κρείστος εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος ἀσίων ἀνδρῶν σιγ. α'.
 ἐπιτέλειον. ἔτι γὰρ θεόθεν καταινεῖται 105

τιτὸν μαλακᾶς.

ἀλκῆ σύμμετος αἰών,
 ὅπως Ἀχαιῶν διθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἵβας
 ξέμμενονα τάων,
 πέμλει ξὺν δορὶ πράκτορι *ποινᾶς* 110
 θούριος ὄρις Τευχοῖδ' ἐπ' αἶαν,
 οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν, ὁ κελαινός, ὁ τ' ἐξόπιν
 ἀεγῶν.

φανέντες ἴκτωρ μελάθρων, χερὸς ἐκ δορὶλύλου,
 παμπρόετοις ἐν ἔδρασιν,
 βροσζόμενοι λαγίαν ἐριζέμονα φέριματι γένναν, 115
 βλαζέμεντα λοισθίων δρόμων.
 αἴλιον αἴλιον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικαίω.

κεδρὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοῦς ἀνι. α'.
 Ἀτρεΐδας μαχίμους, ἑδά, λαγοδαίτας
 πομπόσ τ' ἀρχάς· 120
 οὐίω δ' εἶπε τεργῶν.

χρόνῳ μὲν ἄγρῃ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθετα δημοπληθῆ
 Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 125
 οἶον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα

Τροίας

στρατωθέν. οἶκῳ γὰρ ἐπίφθορος Ἄρτεμις ἀγνά
 πτανοῖσιν κισὶ πατρὸς,
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. 130
 αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

τόσσον περ εὐφρων ἅ καλὰ 135 ἐπιδός.
 δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων,
 πάντων τ' ἄγρονόμων φιλομάστοις
 θηρῶν ὀβριχάλοις ἐπι τερπνά,
 τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρῖναι, 135
 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματι τῷ στρουθῶν.
 ἰήιον δὲ καλέω Παιῶνα,
 μὴ τιςας ἀντιπρόους Λεασοῖς χρονίας ἐχειρῆδας ἀπλοίας
 τεύξῃ, σπενδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον, 140
 νεικέων τέκτονα σύμφυτον οὐ δεισήνορα *φωτός.*
 μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
 οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
 τοιάδε Κάλχας
 ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν 145
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις·
 τοῖς δ' ὁμόφωνον
 αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. β'.
 τῷ φίλον κεκλημένῳ, 150
 τοῦτό νιν προσενέπω.
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι,

πάντ' ἐπισταθμώμενος,
 πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
 χρῆ βαλεῖν ἐτητύμως. 155

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, 160
 παμμάχῳ θράσει βρούων,
 οὐ λελέξεται πρὶν ὦν.
 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφν, τρια-
 κτῆρος οἴχεται τυχῶν. 160
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
 τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώ- 165
 σαντα τῷ πάθει μάθος
 θέντα κυρίως ἔχειν. 165
 στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
 μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
 κοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
 δαιμόνων δέ που χάρις,
 βίαια σέλιμα σεμνὸν ἡμένων. 170

καὶ τόθ' ἠγεμῶν ὁ πρόσ- 175
 βυς νεῶν Ἀχαιῶν,
 μάντιν οὔτινα ψέγων,
 ἔμπαίσις τύχαισι συμπνέων,
 εὖτ' ἀπλοῖα κεναγγεῖ βαρύ-
 νοντ' Ἀχαιϊκὸς λεώς,
 Χαλκίδος πέραν ἔχων
 παλιρρόθοις ἐν Ἀυλίδος τόποις,

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι 180
 κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι
 βροτῶν ἄλλαι,
 νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφριδεῖς,

παλιμμήγη χρόνον τιθεῖσαι
 τρίβῳ κατέξαινον ἄνθος Ἄργους·
 ἐπεὶ δὲ καὶ πιχροῦ 155
 χείματος ἄλλο μῆχαρ
 βριθύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαγξεν, προσφέρων·
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βιά-
 κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί- 190
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τότε εἶπε φρονῶν· 205
 βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι·
 βαρεῖα δ', εἰ
 τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
 195
 μαινίων παρθενοσφάγοισιν
 πέλας πατρώους χέρας ῥεέθροισι.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόνανς γένωμαι,
 200
 ξυμμαχίας ἁμαρτών·
 παυσανέμου γὰρ θυσίας
 παρθενίου θ' αἵματος αὐ-
 δᾶ περιόργως ἐπιθυ-
 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἶη.

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδν λέπαδνον,
 205
 φρονὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
 ἀναγνον ἀνίερον, τόθεν
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
 210
 ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι θυγατρὸς,
 γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγὰν
 καὶ προτέλεια ναῶν·

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατράους
 παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς,
 φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εὐχάν,
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βομοῦ
 πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ,
 προνωπῇ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
 τε καλλιπρόφρον φυλακὰν κατασχεῖν
 φθόγγον ἀραῖον οἴκοις

ἀντ. ε'.
 215

220

βία χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
 κρόκου βαφὰς δ' ἔς πέδον χέουσ', ὧδ'
 ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
 ἀπ' ὀμματος βέλει φιλοίκτω,
 πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατρός κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἔμιχθεν· ἀγνᾶ δ' ἀταύρωτος αὐδᾶ πατρός φίλου
 τρίτοσπονδον εὐπότιμαν
 αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

στρ. ε'.

225

230

τὰ δ' ἔνθεν οὐτ' εἶδον οὐτ' ἐννέπω·
 τέχραι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
 μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον.
 τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω·
 ἴσον δὲ τῷ προστένειν.
 τορὸν γὰρ ἴξει σύννοθρον ἀυγαῖς.
 πέλοιτο δ' οὖν τὰπὶ τούτοισιν εὐπραξίς, ὡς θέλει
 τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

ἀντ. ε'.

235

240

ἦνω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος·
 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγῷ τίειν

γυναῖζ' ἔρημιθ' ἄρσενος θρόνου.
 σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
 εὐαγγέλοισιν ἔλπίσιν θνητολεῖς,
 κλύοιμ' ἂν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶση φθόνος.

245

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
 πεύσει δὲ χάριμα μεῖζον ἔλπίδος κλύειν·
 Πριάμου γὰρ ἤρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

250

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γῆς; πέφηνγε τοῦπος ἕξ ἀπιστίας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιῶν οὐσαν· ἡ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἔκκαλουμένη.

255

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; τὸ πιστὸν ἔστι· τῶνδ' εἰ σοι τέμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα δ' ὄνειρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

260

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἢ σ' ἐπιάνεν τις ἄπτερος φάτις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

265

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἐφραιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας,
 φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
 ἔπεμπεν. Ἴδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
 Ἀήμιου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
 Ἀθῶν αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
 ὑπερτελής τε πόντον ὥστε νοτίσαι
 ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἠδονὴν
 πένκης, τὸ χρυσοφεγγές ὡς τις ἥλιος
 σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπῶ·
 ὃ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὑπνω
 νικώμενος παρῆγεν ἀγγέλου μέρος·
 ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
 Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
 γραίας θρείκης θωμὸν ἄφαντες πυρὶ.
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
 ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς.
 φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠγναινετο
 φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
 ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
 ὠτρυνε θεσμὸν μὴ χατίζεσθαι πυρὸς.
 πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
 φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω
 φλέγουσαν, ἔστ' ἔσκηψεν, εὖτ' ἀφίκετο
 Ἀραργαῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπᾶς·
 κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
 φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρὸς.

270

275

280

285

290

295

τοιοῖδ' ἔτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
 ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμιών.
 τέχμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω,
 ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἑμοί.

300

ΧΟΡΟΣ.

Θεοῖς μὲν αὔθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
 λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθανμάσαι
 διηνεκῶς θέλωμ' ἄν, οὓς λέγεις, πάλιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
 οἶμαι βοῆν ἀμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγγέας ταυτῶ κῦτει,
 διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσενέποις,
 καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
 φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
 οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωχότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φρυταλμίων
 παῖδες τεκόντων οὐκέτ' ἐξ ἔλευθέρου
 δέξης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
 νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
 ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον,
 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκῆμασιν
 ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
 δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' ἀλήμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολιισούχους Θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς Θεῶν θ' ἰδρύματα,
 οὐτ' ἂν ἐλόντες αὔθις ἀνθάλοιεν ἄν.
 ἔρωσ δέ μή τις πρότερον ἐμπύπτη στρατῶ
 ποθεῖν ἢ μὴ χροῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νόστιμον σωτηρίας

305

310

315

320

325

κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
 ἐρηγορός τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἂν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἑμοῦ κλύεις·
 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὄνησιν εἰλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴσθασται πόνων.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νῦξ φιλία
 μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας

γάγγαμον ἄτης παναλώτον.
 Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν τάδε πράξαντ', ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρον
 βέλος ἤλιθιον σκήψειεν.

Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι.
 ἔπραξαν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τίς
 θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
 ὅσοις ἀθίκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής.
 πέφραται δ' ἐγγόνιοις
 ἀτολμήτως Ἄρη

στρ. α'.

355

πνεόντων μείζον' ἢ δικαίως, 360
 φλεόντων διωμάτων ὑπέρφρυ·
 ὕπερ τὸ βέλτιστον· ἔστω δ' ἀπή-
 μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν,
 εὖ πραπίδων λαχόντα.
 οὐ γάρ ἐστὶν ἑπαλξις 365
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ
 λακτίσαντι μέγαν Δίκας
 βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

βιᾶται δ' ἅ τάλαινα πειθῶ, 370 ἀντ. α'.
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
 ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
 τρίβω τε καὶ προςβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλει 375
 δικαιοθεῖς, ἐπεὶ
 διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
 πόλει πρόστριμι' ἄφερτον ἐνθεῖς.
 λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε 380
 φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
 οἶος καὶ Πάρις, ἔλθων
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
 ἦσχυνε ξενίαν τῶαπε-
 ζαν κλοπαῖσι γυναικός. 385

λιτοῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀπίστορας 390 στρ. β'.
 κλόνουσ λογχίμοις τε καὶ ναυβάτας ὀπλισμούς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερον Ἴλιω φθοράν,
 βέβακε ῥίμφα διὰ πυλᾶν,
 ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
 τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῖται·

ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες.
 πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
 αἴσχιστ' ἀφειμένων ἰδεῖν. 395
 πόθῳ δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
 εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
 ἔχθεται χάρις ἀνδρῶν·
 ὀμμάτων δ' ἐν ἀγηνίαις 400
 ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες 405
 πάρεισιν δόκαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
 μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὄραν,
 παραλλαγαῖσι διὰ χειρῶν 410
 βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
 πετροῦσσ' ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη·
 τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανίδος γᾶς συνορμμένοις 415
 πένθεια τλησικάρδιος
 δόμων ἐκάστου πρέπει.
 πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἦπαρ·
 οὓς μὲν γάρ τις ἐπεμψεν
 οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν 415
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-
 στου δόμους ἀφικνεῖται.

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωματῶν 420
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
 πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
 φίλοισι πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
 τίνος σποδοῦ γεμί-

ζῶν λέβητας εὐθέτους·
 στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν- 425
 δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις·
 τὸν δ' ἐν φροναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ-
 λοτριᾶς διαὶ γυναικός·
 τὰ δὲ σῖγά τις βαῦζει.
 φθονερόν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει 430
 προδίκοις Ἀτρεΐδαις.
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 θήκας Ἰλιάδος γᾶς
 εὐμορφοὶ κατέχουσιν· ἔχ-
 θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρουψεν. 435

βαρεῖα δ' ἀστώων φάτις ξὺν κότῳ· 440
 δημοζράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
 μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
 μέριμνα νυκτηρεφές.
 τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ 440
 ἄσχοποι θεοί. κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
 παλιντυχεῖ τριβᾶ βίου
 τιθεῖσ' ἀμειρόν, ἐν δ' αἴστοις 445
 τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
 τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
 βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὅσοις
 Διόθεν κεραυνός.
 κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. 450
 μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
 μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἄλ-
 λων βίον κατίδοιμι.

πυρρος δ' ὑπ' εὐαγγέλου 455
 πόλιν διήκει θοα ὁ α'. ἐπωδός.

βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
 τίς οἶδεν; εἴ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.
 τίς ὧδε παιδνός ἢ φρενῶν κεκοιμημένος, ὁ β'.
 φλογὸς παραγγέλμασιν
 νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ' 460
 ἀλλαγᾶ λόγου καμῆν;
 γυναικὸς ἀλχιμᾶ πρόπει ὁ γ'.
 πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
 πιθανὸς ἄγαν ὁ θεῆλος ὄρος ἐπινέμεται ὁ δ'.
 ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον 465
 γυναιογήρυτον ὄλλυται κλέος.

τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φραεσφύρων
 φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
 εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὄνειράτων δίκην
 τερπνὸν τόδ' ἐλθὼν φῶς ἐρήλωσεν φρένας. 470
 κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατάσιον
 κλάδοις ἑλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
 ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε του δαίω φλόγα
 ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός. 475
 ἀλλ' ἢ τὸ χαιρεῖν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
 τὸν ἀντίον δὲ τοῖςδ' ἀποστέρω λόγον·
 εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.
 ὅστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. 480

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῶιον οὐδας Ἀργείας χθονός,
 δεκάτω σε φέγγει τῶδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν ῥαγισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
 οὐ γάρ ποτ' ἠύχουν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
 θανῶν μεθέξειν φιλότατου τάφου μέρος. 485
 νῦν χαιρε μὲν χθών, χαιρε δ' ἠλίου φάος,
 ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,

τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
 ἄλλ' ἔτι παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάροισι·
 νῦν δ' αὖτε σωτήρ ἴσθι καὶ παιώνιος, 490
 ἄναξ Ἄπολλον. τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαιδῶ, τὸν τ' ἐμὸν τιμᾶσθον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
 ἥρωε τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 495
 ἰὼ μέλαθρα βασιλείων, φίλαι στέγαι,
 σεμνοὶ τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν
 δέξασθε κόσμῳ βασιλεία πολλῶ χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων 500
 καὶ τοῖσδ' ἅπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νιν ἀπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρόπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
 βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα, 505
 καὶ σπέριμα πάσης ἑξαπόλλνται χθονός.
 τοιόνδε Τροίε περιβαλὼν ζευκτήριον
 ἄναξ Ἀτρεΐδης πρόσβυε εὐδαίμων ἀνὴρ
 ἦκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάριε γὰρ οὔτε συντελής πόλιε 510
 ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὀφλὼν γὰρ ἀρπαγῆε τε καὶ κλοπῆε δίκην
 τοῦ ἑυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανώλεθρον
 αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
 διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριάμειδαι θάμαρτία. 515

ΧΟΡΟΣ.

κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

χαίρω· θεοῖσι τεθνάναι δ' οὐκ ἀντεροῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἥρωε πατρώας τῆσδε γῆε σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

ὥστ' ἐκδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ἕπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ' ἴστε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου;

520

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δῆ; διδαχθεῖς τοῦδε δεσπόσω λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

τῶν ἀντερώτων ἰμέρω πεπληγμένοι.

ΚΗΡΥΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

ὥς πόλλ' ἀμανρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος φρενῶν;

525

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

καὶ πῶς; ἀπόντων κοιρανῶν ἔτρεῖς τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

ὥς νῦν τὸ σὸν δὴ καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

ΚΗΡΥΞ.

εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ

τὰ μὲν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,

530

τὰ δ' αὖτε ἀπίμομα. τίς δὲ πλὴν θεῶν

ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,

σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ

στένοντες, οὐ κλαίοντες ἡματός μέρος;

535

τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν πλέον στύγος·

εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηῖων πρὸς τείχεσιν·

ἔξ οὐρανοῦ γὰρ ἀπὸ γῆς λειμωνίας

δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος

ἔσθημάτων τιθέντες ἐνθηρον τρίχα.

540

χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,

οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 ἢ θάλαπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
 κοίταις ἀκύμων νημέμοις εὐδοί πεσών·
 τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 515
 παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
 τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν συμφροαῖς καταξιῶ. 550
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιορέπει.
 ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰζὸς ἡλίου φάει,
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
 Τροίαν ἐλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος 555
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γένος.
 τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
 καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ χάρις τιμήσεται
 Διὸς τάδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον. 560

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
 ἀεὶ γὰρ ἤβᾶ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρα μέλειν
 εἰζὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο,
 ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. 565
 καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρονκτωρῶν δία
 πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
 ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ. 570
 λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὐδ' ἐφαινόμην.
 ὅμως δ' ἔθνον, καὶ γυναικείῳ νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πόλιν

ἔλασκον εὐφρημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραις
 θυηφάγον κοιμῶντες εὐδῶδη φλόγα. 575
 καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἔμοι λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἔμὸν αἰδοῖον πόσιν
 σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
 γυναικὶ τούτου φέγγος ἤδιον δρακεῖν, 580
 ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγελον πόσει·
 ἦκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
 γυναιῖκα πιστήν δ' ἐν δόμοις εὖροι μολῶν
 οἴανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κῆνα 585
 ἔσθλην ἐκείνη, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
 οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλον πρὸς ἄνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. 590
 τοιόσδ' ὁ κόμπτος τῆς ἀληθείας γέμων,
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 σὺ δ' εἶπέ, κίρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 595
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
 ἦξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 ἔς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
 σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίνεται τάδε. 600

ΚΗΡΥΞ.

ἀνὴρ ἄφαντος ἔξ' Ἀχαιῶκοῦ στρατοῦ,
 αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθῆεις ἐμφανῶς ἐξ Ἴλιου,
ἢ χειμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασσε στρατοῦ; 605

ΚΗΡΥΞ.

ἔκρυσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγέλλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. 610

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν τελευτῆσαι τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

εὐφημον ἦμαρ οὐ πρόπει κακαγγέλω
γλώσση μιαίνειν. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν. 615

ὅταν δ' ἀπενεχτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,

πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων

ἄνδρας διπλῆ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ
δίλογγον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα· 620

τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρόπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.

σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἦγοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν, 625

πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;

ξυνώμοσαν γὰρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρῖν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,

φθειρόντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά. 630

ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρηῖαι προαί
 ἤρεικον· αἱ δὲ κερτυπούμεναι βία
 χειμῶνι, τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
 ὄχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοστρόβου. 635
 ἐπεὶ δ' ἀνήλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὀρῶμεν ἀνθρῶν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σάφαρος
 ἦτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ ἔξηρήσατο 640
 θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἶακος θιγῶν.
 Τύχη δὲ σωτῆρ ναῦν θέλουσ' ἐφέξετο,
 ὡς μήτ' ἐν ὄρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
 μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλειον χθόνα.
 ἔπειτα δ' ἄδην πόντιον πεφρευγότες, 645
 λευκὸν κατ' ἡμᾶρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν. 650
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
 εἰ δ' οὖν τις ἀπὸς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
 γλωρὸν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός, 655
 οὐπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
 ἐλπὶς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάλῃθ' ἡ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὦδ'
 ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως· 660
 μή τις ὄντιν' οὐχ ὀρῶμεν προνοί-
 αισι τοῦ πεπρωμένου
 γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων;
 τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ'

στρ. α'.

660

Ἑλέναν, ἐπεὶ προπόντως
 ἑλένας, ἑλανδρος, ἑλέπτολις,
 ἐκ τῶν ἀβροτίμων
 προκαλυμμάτων ἔπλευσεν
 ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
 πολυάνδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
 κατ' ἕγχος πλάταν ἄφαντον
 κελσάντων Σμιόεντος ἀ-
 κτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους
 δι' ἕριν αἱματόεσσαν.

665

670

Ἴλιῳ δὲ κῆδος ὄρ-
 θώνυμον τελεσίφρων
 μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
 μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
 καὶ ξυνεστίου Διὸς
 πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
 μέλος ἐκράτως τίοντας
 ὑμέναιον, ὅς τὸτ' ἐπέρρεπεν
 γαμβροῖσιν αἰεῖδεν.
 μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
 Πριάμου πόλις γεραιὰ
 πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου-
 σα Πάριον τὸν αἰνόλεπτον,
 παμπορθῆ πολύθρηνον αἰ-
 ῶνα, φίλον πολιτῶν
 μέλεον αἰμ' ἀνατλάσα.

ἀντ. α'. 675

680

685

690

ἔθρεψεν δὲ λέοντα
 σίνιν δόμοις ἀγάλα-
 κτον ὧδ' ἀνὴρ φιλόμαστον,
 ἐν βιότου προτελείοις
 ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

στρ. β'.

695

πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

700

χρονισθεῖς δ' ἀπέδειξεν
ἔθος τὸ πρὸς τοκέων.
χάριν τροφῆς γὰρ ἀμείβων,
μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἴκος ἐρύρθη,
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεὺς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

ἀντ. β'.

705

710

πάραντα δ' ἔλθειν ἐς Ἴλιον πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖόν τ' ἄγαλμα πλοῦτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνας' ἐπέκρανεν
δὲ γάμον πικρὰς τελευτάς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν
πομπῇ Διὸς ξενίου
νυμφόγλαυτος Ἑρινύς.

στρ. γ'.

715

720

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρον λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἀπαίδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθῆς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀχόρεστον οἰζύν.
δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἶ-

ἀντ. γ'.

725

μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τίττει,
 σφετέρῃ δ' εἰκότα γέννα. 730
 οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
 κάλλιπαις πότμος αἰεί.

φιλεῖ δὲ τίττειν ὕβρις 730 στρ. δ'.
 μὲν παλαιὰ νεά-
 ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν 735
 τότε ἢ τότε, ἔστ' ἂν ἐπὶ τὸ κύριον μόλη
 νέα ῥαφᾶ,
 δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερρον,
 θράσος μελαίνας μελάθροισιν Ἄτας,
 εἰδομένην τοκεῦσιν. 740

Αἶσα δὲ λάμπει μὲν ἐν 740 ἀντ. δ'.
 δυσκάπνοις δώμασιν,
 τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν πίνῳ χειρῶν
 παλιντρόποις 745
 ὄμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέμολε, δύναμιν οὐ
 σέβουσα πλοῦτου παράσημον αἴνῳ·
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νομᾶ.

ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
 Ἀτρέως γένεθλον, πῶς σε προσεῖπω; 750
 πῶς σε σεβίζω, μήθ' ὑπεράρας
 μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάντες.
 τῷ δυσπραγοῦντι τ' ἐπιστενάχειν 755
 πᾶς τις ἔτοιμος, δῆγμα δὲ λύπης
 οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται,
 καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς

ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι

760

ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός,
τὰ δοκοῦντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν

765

Ἑλένης ἕνεκ', οὐκ ἐπιτεύσω,
κάστ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος,
οὐδ' εὖ πραπίδων οἶακα νέμων
θάροςτος ἐκούσιον

ἀνδράσι θνήσκουσι κομίξων.

770

νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἀκράς φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
εὐφρων πόνος εὖ τελέσασιν.

γνώσει δὲ χρόνῳ διαπενθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως

775

πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
δίκη προσεπειῖν, τοὺς ἔμοι μεταίτιους
νόστου δικαίων θ' ὦν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ

780

κλύοντες ἀνδροθνήτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἵματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσήει χρεῖος οὐ πληρουμένη.
καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημος πόλις.

785

ἄτης θυηλαὶ ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
τούτων θεοῖσι χρεὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπεῖπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐφραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὐνεκα
πόλιν διημάθουνεν Ἄργεῖον δάκος,

790

Ἴππον νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λαός,
 πῆδη μὲ ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὀμηστής Ἴλιον
 ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.

795

θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροῖμιον τόδε·
 τὰ δ' ἔς τὸ σὸν φρόνημα, μέννημα κλύων,
 καὶ φημι ταῦτ' αἰ σὺν ἡγόρῳ μὲ ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνων σέβειν.

800

δύσφρων γὰρ ἴος καρδίᾳ προσήμενος
 ἄχθος διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πῆμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
 εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
 ὀμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς,
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρηνεμενεῖς ἕμοι.

805

μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἐκὼν ἔπλει,
 ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἕμοι σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
 λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς,
 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.

810

ὅτω δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
 ἧτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
 πειρασόμεσθα πῆματος τρέψαι νόσον.
 νῦν δ' ἔς μέλαθρα καὶ δόμους ἔφρεστίους
 ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιῶσομαι,
 οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπειτ', ἐμπέδως μένοι.

815

820

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τρόπους
 λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει

τὸ τάφος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλον πάρα 825
 μαθοῦσ', ἐμαντῆς δύσφορον λέξω βίον
 τοσόνδ', ὅσονπερ οὔτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
 τὸ μὲν γυναικα πρῶτον ἄρσενος δίχα
 ἦσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαυλον κακόν,
 πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους· 830
 καὶ τὸν μὲν ἦκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
 ἄνῆρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φράτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν. 835
 εἰ δ' ἦν τεθνηζῶς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρισώματός τ' ἂν Γηρυῶν ὁ δεύτερος
 πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
 χθονὸς τρίμοιρον γλαῖναν ἐξηύχει λαβίων,
 ἅπαξ ἐκάστω κατθανῶν μορφώματι. 840
 τοιῶνδ' ἔατι κληδόνων παλιγκότων,
 πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέξης
 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημημένης.
 ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων, 845
 ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαναμάσης τόδε.
 τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυξένος
 Στρόφιος ὁ Φωκέας, ἀμφίλεκτα πῆματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
 κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία 850
 βουλήν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
 τοιάδε μέντοι σπῆψις οὐ δόλον φέρει.
 ἔμοιγε μὲν δὴ κλανμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνι σταγῶν. 855
 ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
 τὰς ἀμφί σοι κλαίονσα λαμπτηρουχίας
 ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνειράσιν

λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 διπαῖσι θεῶσσοντος, ἀμφὶ σοὶ πάθη
 860 ὄρωσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
 νῦν, ταῦτα πάντα τλᾶσ', ἀπενθήτην φρενὶ
 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουστάθμων κίνα,
 σωτήρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 865 στῦλον ποδῆρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,
 ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος,
 γαληνὸν ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
 καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα.
 τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
 870 τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
 φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἴνευχόμεσθα· νῦν δέ μοι, φίλον κέρα,
 ἔχβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεῖς
 τὸν σὸν πόδ', ὦναξ, Ἰλίου πορθύτορα.
 875 δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
 πέδον κελεύθου στρωνύναι πετάσμασιν;
 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος,
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἠγῆται δίκη.
 τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὑπὲρ νικωμένη
 880 θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Αἴδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ·
 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χορὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 885 καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
 χαμαιπετεὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
 μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
 τίθει· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεῶν·
 890 ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
 βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.

λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
 χωρὶς ποδοψήστων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληθῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσι δὲ χορὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη.
 εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμεν, εὐθαρσῆς ἐγώ.

895

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μὴν τόδ' εἰπέ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἠΰξω θεοῖς δεῖσασαν ᾧδ' ἔρδειν τάδε;

900

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἴνυσεν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

905

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρόπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ οὐ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκὼν ἐμοί.

910

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας

λῦοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
 καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἄλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
 πολλή γὰρ αἰδώς δωματοφθορεῖν ποσὶν
 στείβοντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 915
 τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρηνεμένως
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
 θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέσκειται.
 ἐκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρηταὶ ζυγῶ.
 920
 αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
 ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
 925
 τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάγυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
 οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
 ἔχει· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
 πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἂν ἐνξάμην
 930
 δόμοισι προῦνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
 θίξις γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
 σιανὴν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματῆτιν ἐστίαν,
 935
 θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
 ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρῶς
 οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
 ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
 Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
 940
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
 δεῖμα προστατήριον

στρ. α'.

καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοιδά· 945

οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν

δυεζρίτων ὄνειράτων,

θάρσος εὐπιθῆς ἴξει

φρενὸς φίλον θρόνον;

χρόνος δέ τοι 950

προμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς

ψαμμίας ἀκάτας παρή-

βησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον

ᾧοτο ναυβάτας στρατός.

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων 955

νόστον, αὐτόμαρτυς ὢν.

τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ

Θρηῆνον Ἐρινός αὐτοδίδακτος ἔσωθεν

θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων

ἐλπίδος φίλον θράσος. 960

σπλάγγνα δ' οὐτι ματᾶζει,

πρὸς ἑνδίκους φρεσὶν

τελεσφόροις

δίναις κωκλούμενον κέαρ.

εὐχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τὸ πᾶν 965

ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν

ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

μάλα γέ τοι τὸ πολέος γ' ὑγιᾶς 970

ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ *αἰ*

γείτων ὁμότοιχος ἑρείδει,

καὶ πότμος εὐθυπορῶν

ἄνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.

καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων

κτησίων ὄκνος βαλὼν

σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρον, 975

στρ. β'.

970

975

οὐκ ἔδν πρόπας δόμος
 πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 οὐδ' ἐπόντισε σκάφος,
 πολλά τ' ἂν δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαγίης τε καὶ ἔξ ἀλόζων
 ἐπετειᾶν
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον. 980

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἄπαξ Θανάσιμον ἀντ. β'.
 προπάρουθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
 πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
 Ζεὺς δὲ τὸν ὄρθοδαῆ.
 τῶν φθιμένων ἀνάγειν ἔπαυσεν. 985
 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
 προφθάσασα καρδίαν
 γλῶσσα πάντ' ἂν ἐξέχει. 990
 νῦν δ' ὑπὸ σζότῃ βρέμει
 θυμολγίης τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ κείριον ἐκτολυ-
 πεύσειν
 ζωπυρομένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασσάνδραν λέγω·
 ἐπεὶ σ' ἔθηγε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις 995
 κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
 ἔξβαιν' ἀπήνης τῆσδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
 προφέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θυγεῖν βίβη. 1000
 εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
 οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
 ὦμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 ἔχεις, παρ' ἡμῶν οἰάπτερ νομίζεται. 1005

ΧΟΡΟΣ.

σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 ἔκτος δ' ἂν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
 πείθοι' ἂν εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἶπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
 ἀγνωῖτα φωνῆν βάρβαρον κεκτημένη,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. 1010

ΧΟΡΟΣ.

ἔπου. τὰ λῶστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι θυραίαν τῆδ' ἔμοι σχολὴ πάρα
 τρῖβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου 1015
 ἔστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,
 ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν·
 σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
 εἰ δ' ἄξυνίμων οὔσα μὴ δέχει λόγον,
 σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζεε καρβάνῳ χερσί. 1020

ΧΟΡΟΣ.

ἐρημνέως ἔοικεν ἢ ξένη τοροῦ
 δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ῥ' μαίνεται τε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον 1025
 ἤκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 πρὶν αἵματηρὸν ἐξαφρίξῃσθαι μένος.
 οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτεῖρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.
 ἴθ', ὧ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
 εἴκουσ' ἀνάγκη τῆδε καίνισσον ζυγόν. 1030

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὄτοτοτοὶ πόποι δᾶ.

στρ. α'.

Ἐπόλλων, Ἐπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτότυνας ἀμφὶ Ἄοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὄτοτοτοῖ πόποι δᾶ.

ἀντ. α'. 1035

Ἐπόλλων, Ἐπόλλων.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' αὔτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ,
οὐδὲν προσήζοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἐπόλλων, Ἐπόλλων

στρ. β'.

ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἕμός.

1040

ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ παρὸν φρενί.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἐπόλλων, Ἐπόλλων.

ἀντ. β'.

ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἕμός.

1045

ᾗ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθην.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα

στρ. γ'.

αὐτοφόνα τε κακὰ κάρτανας,

1050

ἄνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδοι θαντήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὐῖρις ἴ ξένη κυνὸς δίχην

εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπέιθομαι·

ἀντ. γ'.

κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς

1055

ὄπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βέβρωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μὴν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
ἦσμεν, προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ πόποι, τί ποτε μῆδεται; στρ. δ'.
τί τότε νέον ἄχος μέγα, 1060
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μῆδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλλὰ δ'
ἐκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. 1065

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠὖ τάλαινα, τότε γὰρ τελεῖς; ἀντ. δ'.
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα, πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ
χερὸς ὀρέγματα. 1070

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων'
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔ ἔ, παπαῖ παπαῖ, τί τότε φαίνεται; στρ. ε'.
ἦ δίκτυόν τί γ' Αἰδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἦ ξύνευνος, ἦ ξυναιτία 1075
φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

ποῖαν Ἐρινὸν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς 1080
σταγών, ἅτε γᾶ δορὶ πτώσιμος
ξυνανύτει βίου δύντος ἀγυαῖς.

ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἃ ἃ· ἰδοῦ, ἰδοῦ· ἄπεχε τῆς βοῆς ~ ἀντ. ε'.
 τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν 1085
 μελαγέρον λαβοῦσά μηχανήματι
 τύπτει· πίπτει δ' ἐν ἐνύδρῳ κῦτει·
 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ ζομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
 εἶναι, κακῶ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. 1090
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
 πολυεπεῖς τέχναι θεσπιφδοὶ
 φρόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. ε'. 1095
 τὸ γὰρ ἔμὸν θεοεῖς πάθος ἐπεγγέας.
 ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγεν,
 οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην; τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

φρενομανῆς τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
 φὶ δ' αὐτᾶς θεοεῖς 1100
 νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
 ἀζόρετος βοᾶς φιλοίτοις ταλαίνας φρεσὶν
 Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 ἀηδῶν βίον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνας. ἀντ. ε'. 1105
 περεβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας
 θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα, κλανμάτων ἄτερ·
 ἔμοι δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορὶ.

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους ἔχεις 1110
 ματαίους δῦας,

τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτω κλαγγῇ
 μελοτυπείς, ὁμοῦ *στένουσ' * ὄρθιούς ἐν νόμοις;
 πόθεν ὄρους ἔχεις Θεσπεσίας ὁδοῦ
 κακορρήμονας;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι
 φίλων· ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
 τότε μὲν ἄμφι σὰς αἰόνας τάλαιν
 ἤνυτόμαν τροφαῖς·
 νῦν δ' ἄμφι Κωκυτόν τε κάχερουσίους
 ὄχθους ἔοικα Θεσπιυρδήσειν τάχα. 1120

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
 καὶ παῖς νεόγονος ἂν μάθοι.
 πέπληγμαί δ' ὅπως δάκει φρονίῳ,
 δυσαλγεῖ τύχῃ, μινυρὰ φοβερόθροα,
 θαύματ' ἐμοὶ κλύειν. 1125

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας
 τὸ πᾶν· ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός,
 πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
 οὐδὲν ἐπήρξεσαν,
 τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὔν ἔχει παθεῖν.
 ἐγὼ δὲ Θεριμὸν οὔς τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. 1130

ΧΟΡΟΣ.

ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.
 καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
 σι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
 μελίξειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα. 1135
 τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησιμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς

- πνέων ἐσθήξειν, ὥστε κύματος δίκην
 κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ
 μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 καὶ μαρτυρεῖτε συνδρομίως ἴχνος κακῶν
 διηλητατούση τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὐποτ' ἐκλείπει χορὸς
 σύμφθογγος οὐκ εὐφωρος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει
 δύσπεμπτος ἕξω συγγόνων Ἑρινῶν.
 ὑμνοῦσι δ' ὑμῶν δόμασιν προσήμεναι
 πρόταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνάς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς·
 ἤμαρτον, ἢ θηροῦ τι τοξότης τις ὥς;
 ἢ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλῆδων;
 ἔμαρτύρησον προὔμοσας τὸ μὴ εἰδέναι·
 λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

- καὶ πῶς ἂν ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
 παιώνιον γένοιτο. θανμάζω δέ σου,
 πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρονον πόλιν
 κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστέαταις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἰμέρω πεπληγμένος;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσιον πλέον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστής κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἡλθέτην νόμῳ;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψενσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἤρημένη;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

1170

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τὰδ' ἤμπλαζον.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίξειν δοκεῖς.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἰὸν ἰού, ὦ ὦ κακά.

ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος

στροβεῖ, ταρασσῶν φροιμίσις δυσφροιμίσις.

1175

ὄρατε τούσδε τοὺς δόμοις ἐρημένους

νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;

παῖδες θανόντες ὡσπερὶ πρὸς τῶν φίλων,

χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκειάς βορᾶς,

σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκιστον γέμος,

1180

πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγέυσατο.

ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ

λέοντ' ἀναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον

οἰκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη

ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

1185

νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης

οὐκ οἶδεν οἶα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς

λέξασα κάκτεινασα φαιδρόνους, δίκην

ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.

τοιαῦτα τολμᾷ Θῆλυς· ἄρσενος φρονεὺς

1190

ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος

τύχοιμ' ἄν; ἀμφίββαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ

οἰλοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,

θύουσαν Ἰδίου μητέρ', ἄσποιδόν τ' Ἄρη
 φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
 ἢ παντότολμος, ὡσπερ ἐν μάχης τροπῇ.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμῳ σωτηρίᾳ.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρῶν
 ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτεῖρας ἔρεῖς.

1195

1200

ΧΟΡΟΣ.

τὴν μὲν Θυέστον δαῖτα παιδείων κρεῶν
 ξυνῆκα καὶ πέφρικα καὶ φόβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηκασμένα·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

1205

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημον, ᾧ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' οὐτι Παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἶπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

σύ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;

1210

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἢ κάρτ' ἄρ' αὖ παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόζραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, τόδ' οἷον πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.

1215

ὄτοτοϊ, Λύκει' Ἀπολλων, οἷ ἐγώ, ἐγώ.
 αὐτῆ δίπτους λέαινα συγκοιμωμένη
 λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
 τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότερ
 ἐπεύχεται, θήγουσα φιώτῃ φάσγανον,
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
 τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε
 καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἐγὼ δ' ἄμ' ἔσομαι·
 ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 ἰδοὺ δ', Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 χρηστηρίαν ἐσθῆτ'· ἐποπτεύσας δὲ με
 κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
 φίλων ὑπ' ἐχθρῶν, οὐ διχορρόπως ματῆρ.
 καλουμένη δὲ φροιάς, ὡς ἀγύρτρια,
 πτωχός, τάλαινα, λιμοθνής ἠνεσχόμη.
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
 ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπιξήνον μένει
 θερμῶ κοπέισῃ φροινίῳ προσφάγματι.
 οὐ μὲν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
 ἦξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάρως,
 μητροκτόνον φίτνυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγνώσων φίλοις·
 ἁμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας
 ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
 τί δῆτ' ἐγὼ μέτοικος ὦδ' ἀναστένω,
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν,
 πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἳ δ' εἶχον πόλιν,
 οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
 ἰούσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

1220

1225

1230

1235

1240

1245

Ἄιδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προσεννέπω·
 ἐπέυχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἄσφαδάστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
 ἀπορροέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῆ
 γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
 μόρον τὸν αὐτῆς οἴσθαι, πῶς θεηλάτου
 βῆδος δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὐ, ξένοι, χρόνον πλέω.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου προσβέεται.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦγει τόδ' ἦμαρ· σμιζρὰ κερδανῶ φρυγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὠ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς δ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

φεῦ φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ρόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοστιαγῆ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς; τόδ' ὄξει θυμάτων ἔφρεστίων.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ὅμοιος ἀτιμὸς ὡσπερ ἐκ τάφου πρέπει. 1270

ΧΟΡΟΣ.

οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δόμασιν λέγεις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἶμι κὰν δόμοισι ζωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος.
ἰὼ ξένοι.

οὔτοι δυσοίξω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ 1275
ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλήμων, οἴκτειρω σε θεσφάτου μόρου. 1280

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρηῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἠλίψθ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, βασιλέως τιμαόρους
. . . . . *ἀσχεύοις ὁμοῦ*

ἐχθροῖς φρονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ἐμοῦ 1285
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρῶματος.

ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σικιά τις ἂν πρέψειεν, εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὄλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἴκτειρω πολὺ.

1290

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφην
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἶργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.

καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Προιάμου . . . . .

1295

θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰάνει.

νῦν δ' εἰ προτέρων αἶψ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινας θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ποτ' ἂν εὐξαίτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τὰδ' ἀκούων;

1300

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

ΧΟΡΟΥ ὁ Α.

σῖγα· τίς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦμοι, μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος.

1305

ΧΟΡΟΥ ὁ Β.

τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΟΥ ὁ Γ.

ἀλλὰ κοινωσόμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλευματα.

ΧΟΡΟΥ ὁ Δ.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήην.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ε.

ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστα γ' ἐμπροσθεῖν δοκεῖ
καὶ προῦμι ἐλέγχειν σὺν νεορρῶν ξίφει.

1310

ΧΟΡΟΥ ὁ Σ.

καὶ γὰρ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
ψηφίζομαι τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ζ.

δρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

1315

ΧΟΡΟΥ ὁ Η.

χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χειρὶ.

ΧΟΡΟΥ ὁ Θ.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἤστινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρᾶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι πέρα.

ΧΟΡΟΥ ὁ Ι.

καὶ γὰρ τοιοῦτός εἰμι, ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανάοντ' ἀνιστάναί πάλιν. 1320

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΑ.

ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων κατασχυρτηῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΒ.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κράτει.
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1325

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΓ.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἔξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΔ.

σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάξειν τοῦ σάφ' εἰδέναί διχα.

ΧΟΡΟΥ ὁ ΙΕ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανώσ' Ἀτρείδην εἰδέναί κροῦνθ' ὅπως. 1330

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τάναντί' εἶπεῖν οὐκ ἐπαισχυρθήσομαι.
πᾶς γὰρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ προσόνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φράξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος. 1335

ἔμοι δ' ἄγων ὄδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νεότης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
ἔστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὔτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι, 1340
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.

ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίξω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κὰν δυοῖν οἰμωγμάτων
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς 1345

Ἴδου νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
 οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρυγαίνει πεσῶν·
 κάκρουσιῶν ὄξειαν αἵματος σφαγὴν
 βάλλει μὲ ἔρειμη ψακάδι φροινίας δρόσου, 1350
 χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ διοσδότῳ
 γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 ὡς ὦδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 χαίρουτ' ἄν, εἰ χαίρουτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 εἰ δ' ἦν πρέπον τῷδ' ὥστ' ἐπισπένθειν νεκρῷ,
 1355 τὰδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίως μὲν οὖν.
 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὕδε
 πλήσας ἀραιῶν, αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.

ΧΟΡΟΣ.

θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 ἦτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1360

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.
 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις,
 ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 1365 πόσις, νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χειρὸς
 ἔργον δικαίας τέκτονος. τὰδ' ὦδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

τί κακόν, ὦ γύναι, 1370
 χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
 πασαμένα ἔνταῖς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
 τὸδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀρὰς
 1375 ἀπέδιζες ἀποτόμως; ἀπόπολις δ' ἔσει
 μῆσος ὄμβριμον ἀστοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν διαάζεις ἐκ πόλεως φρυγὴν ἐμοὶ
 καὶ μῆσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
 οὐδὲν τὸδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
 1380 ὅς οὐ προτιμῶν, ὡσπερὲι βοτοῦ μῶρον

μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
 ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλιάτην ἔμοι
 ὦδῖν', ἐπφδὸν Θορηζίων ἀημάτων.
 οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χορῆν σ' ἀνδρηλατεῖν 1380
 μισμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἔμιῶν
 ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
 τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
 ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἔμοῦ
 ἄρχειν· ἔαν δὲ τοῦμπαλιν χοραῖνη θεός, 1385
 γνώσει διδαχθεῖς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

μεγαλόμητις εἶ,
 περίφρονα δ' ἔλακες, ὥσπερ οὔν
 φρολιβεῖ τύχα φροῖν ἐπιμαίνεται,
 λίπος ἐπ' ὁμιμάτων αἵματος ἐμπρέπειν 1390
 ἀτίετον. ἔτι σὲ χορῆ στερομένην φίλων
 τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἔμιῶν θέμιν·
 μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς δίκην,
 Ἄτην Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ, 1395
 οὐ μοι φόβον μέλαθρ' ἂν ἐλπὶς ἐμπατεῖν,
 ἕως ἂν αἰθῆ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
 Αἰγισθοῦ, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἔμοι.
 οὔτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ μικρὰ θράσους.
 κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος 1400

Χρυσῆιδων μέλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίω·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος,
 καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε θεσφατηλόγος
 πιστὴ ξύνεννος, ναυτίλοις δὲ σελμάτων 1405
 ἰσοτριβίς. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
 ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἢ δέ τοι κύνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον

κεῖται φιλίτωρ τῷδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐχῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

1410

ΖΥΓΟΣ Α.

φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,

στρ. α'.

μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐφ' ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλετον ὕπνον, δαμέντος

φύλακος εὐμενεσιάτου,

1415

καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί;
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ΧΟΡΟΣ.

ὠὸ ἰὸ παράνουσ Ἑλένα

σύστ. β'.

μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.

1420

νὺν δὲ τελείαν . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

. . . . .

1425

ΖΥΓΟΣ Β.

ἧ πολύμναστον ἐπηνθίσω αἶμ' ἀνιπτον,

στρ. γ'.

στᾶσα τότ' ἐν δόμοισιν

ἐρίδματός τις ἀνδρὸς οἷζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου

σύστ. δ'.

τοῖσδε βαρυνθεῖς·

μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,

ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν

ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'

ἄξιστατον ἄλγος ἔπραξεν.

1435

ΖΥΓΟΣ Α.

δαῖμον, ὃς ἐμπίπνεις δώμασι καὶ διφνί-
οῖσι Τανταλίδαισιν,

ἀντ. α'.

κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηχτον ἔμοι κράτύνεις.

ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν

1440

κῆρυκος ἐχθροῦ σταθεῖς ἐνόμιος
ῥυμνον ῥυμνεῖν ἐπεύχεται . . .

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν δ' ὄρθωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπλάχυντον

ἀντισύστ. δ'.

δαίμονα γέννας τῆςδε κικλήσκων.

1445

ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ ἀιματολοιχὸς
νεῖρει τρέφεται, πρὶν καταλήξαι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΖΥΓΟΣ Γ.

ἧ̄ μέγα δώμασι τοῖςδ'

στρ. ε'.

αἶμονα καὶ βαρῦμηνιν αἰνεῖς,

1450

φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-

ρᾶς τύχας ἀχορέστου·

ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς

παναιτίου πανεργέτα.

τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;

1455

τί τῶνδ' οὐ θεόκραντὸν ἔστιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ, βασιλεῦ,

σύστ. ς'.

πῶς σε θαυρῶσω;

φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;

κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'

1460

ἄσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΖΥΓΟΣ Δ.

ᾧμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον

στρ. ζ'.

δολίῳ μόρῳ δαμεις

ἐκ χειρὸς ἀμριτόμῳ βελέμῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνχεῖς εἶναι τότε τοῦργον ἔμόν.

σύστ. η' 1465

μηκέτι λεχθῆ δ'

Ἄγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον·
 φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλάστωρ
 Ἄτρεως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτισεν
 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ΖΥΓΟΣ Γ.

ὧς μὲν ἀναίτιος εἶ
 τοῦδε φόνου, τίς ὁ μαρτυρήσιον;
 πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
 πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
 ἐπιχροῶσιν αἱμάτων
 μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
 πάγχυα κουροβόρω παρῆξει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ὦ βασιλεῦ, βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
 ἄσεβεϊ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.

ΖΥΓΟΣ Δ.

ὦμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
 δολίῳ μόρῳ δαμῆς
 ἐκ χειρὸς ἀμφιτόμῳ βελέμῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
 οἴκοισιν ἔθηξ;
 ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερόθεν
 τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας,
 ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων,
 μηδὲν ἐν Ἄιδου μεγαλαυχεῖτω,
 ξιφοδηλήτῳ
 θανάτῳ τίσας ἄπερ ἤρξεν.

ΖΥΓΟΣ Ε.

ἀμνηχανῶ φροντίδος στερηθεῖς στορ. θ'.
 ἀπάλαμον μέριμναν
 ὅπρα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
 δέδοικα δ' ὄμβρον κτύπον δομοσφαλῆ 1500
 τὸν αιματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
 δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης
 πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἶθε μ' ἐδέξω ἀντιούστ. β'.
 πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου 1505
 δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
 τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
 ἦ σὺν τόδ' ἔρξαι
 τλήσει, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς
 ἀποκωκῦσαι, ψυχῇ τ' ἄχαριν 1510
 χάριν ἀντ' ἔργων
 μεγάλων ἀδίκως ἐπικραῖναι;

ΖΥΓΟΣ Β.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ'.
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει; 1515

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν σύστ. ι'.
 τοῦτο· πρὸς ἱμῶν
 κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
 οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἕξ οἴκων,
 1520
 . . . . .
 ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως
 θυγάτηρ, ὡς χρή,
 πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 πόρθμευμ' ἀχέων 1525
 πέρι χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

ΖΥΓΟΣ Ε

ὄνειδος ἦκει τόδ' ἀντ' ὄνειδους.
 δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
 φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
 μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
 παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θεσμίαν γάρ.
 τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλῃ δόμων;
 κεκόλληται γένος προσόψει.

1530

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
 χορησίον. ἐγὼ δ' οὖν
 ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν
 ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
 δύστητά περ ὄνθ'. ὃ δὲ λοιπόν, ἴοντ'
 ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
 τρίβειν θανάτοις αὐθένταισιν.
 κτεάνων τε μέρος
 βαιὸν ἐχούση πᾶν ἀπόχη τάσδ'
 ἀλληλοσόνους
 μανίας μελάθρων ἀφελούση.

1535

1540

ΑΓΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου.
 φαιήν ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
 θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη,
 ἰδὼν ὑφρανοῖς ἐν πέπλοις Ἑρινύων
 τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
 χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεις γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 αὐτοῦ τ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὦν κράτει,
 ἠρόρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
 καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
 τλήμων Θυέστης μοῖραν εὖρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ θανὼν πατρῶιον αἰμάξαι πέδον.

1545

1550

1555

ἄστοξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατῆρ
 Ἄτροές προθύμως μάλλον ἢ φίλως πατρὶ
 τῶμα, κρεουργὸν ἤμαρ εὐθύμως ἄγειν
 1560 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
 τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἔκρυπτε ἄνωθεν ἀνδρακάς καθημένοις
 ἄσημ'· ὁ δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαβῶν
 1565 ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὄρῃς, γένει.
 κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
 φῆμοξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν,
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπέυχεταί,
 1570 λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἄραν
 οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθέηνους γένος.
 ἐκ τῶνδ' εἰ σοὶ πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
 καὶ γὰρ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπίδεχ' ἀθλίῳ πατρὶ
 1575 συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
 τραφέντα δ' αὖθις ἴ δίκη κατήγαγεν·
 καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἱψάμην Θυραῖος ὦν,
 πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
 οὔτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
 ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
 1580 σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
 μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
 οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
 1585 δημορροφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἄρας.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

σὺ ταῦτα φωνεῖς νεοτέρω προσήμενος
 κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
 γνώσει γέροντων ὡς διδάσκεισθαι βαρὺ
 τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον.

δέσμιός δὲ καὶ τὸ γῆρας αἶ τε νήσιδες
 δῦαι διδάσκειν ἕξοχόταται φρενῶν
 ἰατρομάρτυες. οὐχ ὄρας ὄρων τάδε;
 πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογγῆς.

1590

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

γύναι, σὺ τοῦδ' ἤγοντος ἐκ μάχης νέον
 οἴκουρός εὐνήν ἀνδρός αἰσχύνουσ' ἅμα
 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

1595

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τᾶπη κλανμάτων ἀρχηγενῆ.
 Ὅραφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
 ὃ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρῆς,
 σὺ δ' ἕξορίας νηπίοις ὑλάγμασιν
 ἄξιει· κρατηθεῖς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

1600

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ὣς δὴ σὺ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσει,
 ὅς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
 ὄρασαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης ἀντοκτόνως;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
 ἐγὼ δ' ὑποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενῆς

1605

· · · · ·
 ἐκ τῶνδε τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
 ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
 ζεύξω βαρεῖαις οὔτι μὴ σειραφόρον
 κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
 λιμὸς ξύνοικος μαλθακὸν σφ' ἐπόψεται.

1610

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
 οὐκ αὐτὸς ἠγάριζες; ἀλλὰ νιν γυνή
 χάρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 ἔκτειν'. Ὅρέστης ἄρα πον βλέπει φάος,
 ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρεμμενεῖ τύχη
 ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φρονεῖς;

1615

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν τοῦ λέγειν, γνώσει τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

1620

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

εἶα δὴ, φίλοι λοχῖται, τοῦργον οὐχ ἑκάς τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις ἐντροπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ μὴν καὶ γὰρ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλιαι ἀνδρῶν, ἄλλα δρώσωμεν κακά. 1625

πημονῆς ἄλις δ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.

ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·

σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' * αἴσχος μέγα.*

στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,

λοῖν παθεῖν ἔρξαντες. ἄρκεῖν χοῖν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν· 1630

εἰ δ' ἔτ' οὐ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν

δαίμονος χολῆ βαρεῖα δυστυχῶς πεπληγμένοι.

ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τοῦσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι

καβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους. 1635

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἶη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σ' ἐν ὑστέraisιν ἡμέραις μέτεμι ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπενθύνη μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἷδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

πρᾶσσε, πιαίνου, μαιίνων τὴν δίξην, ἐπεὶ πάρα.

1640

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆςδε μορῆας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ἑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ΠΥΛΛΗΝΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἐρμῆ χθόνιε πατρῶν' ἐποπτεῦν κράτη,
 σωτῆρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένω·
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 τύμβον δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι . . . . .

5

. . . . . πλόκαμον Ἰνάχῳ Θρεπτήριον,
 τὸν δεύτερον δὲ τόνδε Πενθητήριον

. . . . .
 οὐ γὰρ παρῶν ὄμωξα σόν, πάτερ, μόρον,
 οὐδ' ἐξέεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ

. . . . .
 τί χοῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ἠμῆγυρις

10

στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 πρέπουσα; ποία ξυμφορᾷ προσεικάσω;
 πόττερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;
 ἢ πατρὶ τῷ μῶν τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ

χοῆς φερούσας νεοτέροις μειλίγματα;

15

οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλεκτραν δοκῶ
 στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶ
 πρέπουσαν. ᾧ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
 πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.

Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς

20

μάθω γυναικῶν ἤτις ἴδε προστροπή.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. α'.

χοῶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ·

πρέπει παρῆσι φοίνιος διωγμὸς

ὄνυχος ἄλοσι νεοτόμῳ, 25

δὲ αἰῶνος δ' ἰγμοῖσι βόσζεται κέαρ.

λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων

λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν

πρόσθεροι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις

ξυμφοραῖς πεπληγμένων. 30

τορὸς δὲ φοῖτος ὄρθόθριξ,

ἀντ. α'.

δόμων ὄνειρόμαντις, ἔξ ὕπνου κότον

πνέων, ἄωρόνυχτον ἀμβόαμα

μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,

γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πίτνων. 35

κριταὶ δὲ τῶνδ' ὄνειράτων

θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι

μέμψεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως,

τοῖς κτανοῦσί τ' ἔγχοτεῖν.

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,

στρ. β'. 40

ἰὼ γαῖα, γαῖα, μωμένα μ' ἰάλλει

δύσθεος γυνά. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐμβαλεῖν.

τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;

ἰὼ πανοιζὺς ἐστία,

ἰὼ κατασαφαὶ δόμων. 45

ἀνήλιοι, βροτοστρυγεῖς

δνόφοι καλύπτουσι δόμονς

δεσποτῶν θανάτοισιν.

σέβας δ' ἄμαχον ἀδάματον ἀπόλεμον τὸ πρὶν

ἀντ. β'.

δὲ ὄτων φρενὸς τε δαμίας περαῖνον 50

ῥῆν ἀρίσταται· φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.

ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταχιμῖρ σκότου
μένει χρονίζοντ' ἀτυχή,
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

55

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρόδαν.
διαλγῆς δ' ἅτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρούειν.

σιρ. γ'.

64

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
διαίνοντες τὸν χειρομυσῆ
φόνον καθαροῖσι ἴοιεν ἂν μάτην.

ἀντ. γ'.

65

ἔμοι δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτωλιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῶων τάνδ' ἐξᾶγον αἴσαν)
δίκαια καὶ μὴ ῥμαῖς πρόπον τύχαις βίου
βία φερομένων αἰνέσαι, πιτρὸν φρενῶν
στύγος κρατούση, δακρύων ὑφειμμάτων,
ματαίοισι δεσποτῶν
τύχαις, χρυφαίοις πένθεσιν παχνομιέτη.

ἐπιρδός.

70

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναικες, δωμάτων εὐθήμενες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆςδε προστροπῆς ἔμοι
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβρ' ἔχουσα τάςδε κηδείους χοᾶς
πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῃ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;

75

80

τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
 χέουσα τόνδε πέλαρον ἐν τύμβῳ πατρὸς.
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
 ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
 ἢ σὶγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τάδ' ἐχέουσα, γάμποτον γύσιν,
 στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐμπέψας, πάλιν
 δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
 τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ᾧ φίλοι, μεταίτιαι·
 κοινὸν γὰρ ἔχθρος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός.
 τὸ μόρσιμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χειρός.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδουμένη σοὶ βωμόν ὡς τύμβον πατρὸς
 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
 λόγους ἂν οἷσπερ ἠδέσω τάρον πατρὸς
 στέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον·
 . . . . .
 φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσενέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτήν, χάσστις Αἰγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμοί τε καὶ σοὶ τὰρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μαρθάνουσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆδε προστιθῶ στάσει;

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ' Ὀρέστου, καὶ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐ τοῦτο, γὰρ φρένωσας οὐχ ἤγιστά με.

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί γῶ; διδάσῃ ἀπειρον ἐξηγουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ

110

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπλωστὶ φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ ταῦτά μοῦστιν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,

115

* ἄρηξον,* Ἐριμῆ γῆθόμει, κηρύξας ἑμοὶ

τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἑμὰς

εὐχάς, πατρῶων αἱμάτων ἐπισκόπους,

καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίττεται,

θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῆμα λαμβάνει·

120

ἄγῶ χέουσα τάςδε χέριβας φθιτοῖς

λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποικτιέροντ' ἑμὲ

φίλον τ' Ὀρέστην . . . . .

. . . . .

φίλον τ' Ὀρέστην πῶς ἀνάξομεν δόμοις.

125

πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πῶς ἀλώμεθα

πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο

Ἀίγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.

γὰρ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων

φρέγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως

ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι γλίουσιν μέγα.

130

ἔλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ
 κατεύχομαι σοι. καὶ σὺ κλυθί μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺν
 μητρὸς γενέσθαι χειρὰ τ' εὐσεβεστέραν.
 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις 135
 λέγω φραγῆναι σου, πάτερ, τιμᾶσρον,
 καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικακτανεῖν δίχῃ.
 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθῃμι τῆς καλῆς ἀρεῆς,
 κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν·
 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω, 140
 σὺν θεοῖσι καὶ γῆ καὶ δίχῃ νικηφόρῳ.
 τοιαῖςδ' ἐπ' εὐχᾶς τάσδ' ἐπισπένδω χοᾶς.
 ὑμᾶς δὲ κωνυτοῖς ἐπανθίξειν νόμος,
 παιᾶνα τοῦ θανόντος ἔξαυδιώμενας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴετε δάκρυ καναχῆς 145
 ὀλόμενον ὀλομένῳ
 δεσπότη πρὸς ἔρμα γᾶς
 τόδε κεδνόν· κακῶν δ'
 ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχεται
 κερυμένῳν χοᾶν· κλυέ δέ μοι σέβας, 150
 κλυ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυροῦς φρενός.

ὀτοτοτοτοιοτοῖ, 155
 ὀτοτοτοτοῖ ἰώ,
 τίς δορυσθενῆς ἀνήρ
 ἀναλυτῆρ δόμων
 Σκυθικά τε χειρὶ παλίντονα
 ἐν ἔργῳ βέλη πικάλλων Ἄρης
 σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφῃ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαυότους χοᾶς πατήρ·
 νέον δὲ μύθου τοῦδε κωνωνήσατε. 160

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὄρῳ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνας ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθῳ;

165

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὐκ ἔστιν ὅστις, πλὴν ἐμοῦ, κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος·

ΧΟΡΟΣ.

ποίαις ἐθειραῖς; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφρεγῆς ἰδεῖν.

170

ΧΟΡΟΣ.

μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστα ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαιτήν κουρίμην χάριν πατρὶ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἦσσαν αὖ δάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

175

εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καί μοι προσέστη καρδίᾳ κλυδώνιον

χολῆς, ἐπαίσθηθ' ὅς διανταίῳ βέλει·

ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι
 σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος, 180
 πλόκαμον ἰδούση τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
 ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φρόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἢ κτανούσ' ἐκείρατο,

· · · · ·
 ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον 185
 φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.
 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου· σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ. 190

εἶθ' εἶχε φωνὴν ἔμφρον' ἀγγέλου δίκην,
 ὅπως δίφροντις οὔσα μὴ κινυσομένη,
 ἀλλ' ἦν σαφηνῇ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἶπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ ξυγγενῆς ὦν, εἶτα συμπενθεῖν ἐμοὶ 195
 ἀγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἴοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην
 στροβούμεθ'· εἰ δὲ χεῖρ τυχεῖν σωτηρίας,
 σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πνυθμὴν. 200

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
 ποδῶν ὁμοῖοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 καὶ γὰρ δὴ ἔστον τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τίνος.

· · · · ·
 πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι 205
 εἰς ταῦτό συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
 πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους

ἐνχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπει τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; 210

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰς ὄψιν ἦκεις ὦνπερ ἔξηχον πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύνοιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. 215

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τάρα μηχανορραφῶ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὀρέστην γάρ σ' ἐγὼ προσεννέπω; 220

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτόν με νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς· σὺ δὲ

κουρὰν ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς

ἰχνοσχοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς

ἀνεπτερώθης κἀδόξεις ὁρᾶν ἐμέ.

σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς 225

σαντῆς ἀδελφου, συμμετροῦ τῷ σῷ κάρρα.

ἰδοῦ δ' ἕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερῶς,

σπάθης τε πληγᾶς, εἰς δὲ θήρειον γραφὴν

· · · · ·
ἐνδον γενοῦ, χαρᾶ δὲ μὴ ἔκπλαγῆς φρένας· 230

τοὺς φιλάτους γὰρ οἶδα νῦν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
 δακρυτὸς ἔλπις σπέρματος σωτηρίου,
 ἀλλή πεποιθὸς δῶμ' ἀνακτῆσει πατρός.
 ὦ τερπνὸν ὄνομα, τέσσαρας μοίρας ἔχον 235
 ἔμοι· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
 πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
 στέργηθρον (ἢ δὲ πανδίως ἐχθαίρεται),
 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ἁμοσπόρου·
 πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἔμοι σέβας φέρων· 240
 μόνον Κράτος τε καὶ Αἴκη σὺν τῷ τρίτῳ
 πάντων μεγίστῳ Ζηγὶ συγγένοιτό σοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
 ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός,
 θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν 245
 δεινῆς ἐχίδνης· τοὺς δ' ἀπωρατισμένους
 νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής
 θήραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἥλεκτραν λέγω,
 ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστεροῦ γόνου, 250
 ἄμρω φρυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
 πατρός νεοσσὸς τοὺςδ' ἀποφθείρας, πόθεν
 ἔξις ὁμοίας χειρὸς εὐθόινον γέρας;
 οὐτ' αἰετοῦ γένεθ' ἀποφθείρας, πάλιν 255
 πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς·
 οὐτ' ἀρχιμὸς σοι πᾶς ὄδ' ἀνανθεὶς πυθμῆν
 βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
 κόμιζ', ἀπὸ σμιζροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
 δόμον, δοζοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 260

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,
σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσειαί τις, ὦ τέκνα,
γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλη τάδε
πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
θανόντας ἐν κηκίδι πισσῆρει φλογός.

265

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς
χρησμός, κελύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κάξορθιάζων πολλά, καὶ δυσχειμέρους
ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἔξαυδόμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρός τοὺς αἰτίους,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον
αὐτὸν δ' ἔφρασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
τίσειν μ' ἔχοντα πολλά δυστερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα
βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δ' αἰνῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λειχῆνας ἔξεσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·
ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἑρινύων,
ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελουμένας.
τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργέτων βέλος
ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
ὄρᾶντα λαμπρὸν ἐν σότῳ νωμῶντ' ὄφρ' ἂν
κινεῖ, ταράσσει· καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπειργεῖν οὐχ ἠρωμένην πατρός
μῆριν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κᾶφιλον θνήσκειν χρόνῳ,

270

275

280

285

290

κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτω μόρω.
 τοιοῖσδε χρησιμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι·
 κελὶ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον. 295
 πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίνουσιν ἡμεροί,
 θεοῦ τ' ἐφρημαί, καὶ πατρός πένθος μέγα,
 καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχρηνία,
 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξω φρενί,
 δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν. 300
 θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὦ μεγάλοι Μοῖραι, Διόθεν
 τῆδε τελευτᾶν,
 ἧ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 305
 ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 γλῶσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον
 πρᾶσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
 ἀντὶ δὲ πληγῆς φρονίας φρονίαν
 πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν, 310
 τριγέρον μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι 315
 γάμενος ἴ τί ῥέξας
 τύχοιμ' ἄν, ἔκαθεν οὐρίσας,
 ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,
 σζότω φάος ἀντίμοιρον;
 χάριτες δ' ὁμοίως
 κέκληνται γόος εὐκλεῆς
 προσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει 320
 πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
 φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς.
 ὀτιτύζεται δ' ὁ θνήσκων,

ἀναφραίνεται δ' ὁ βλάπτων.
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
ῥοπᾶν, ἀμφιλαφῆς παραχθραίς.

325

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κλυθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις δέ σ' ὄδ' ἐπιτύμβιος
θρηῆνος ἀναστενάξει.
τάφος δ' ἱέτας δέδεκται,
φρυγάδας Ἔ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ἀντ. α'.

330

335

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Α.

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χηρῶν
θειή κελάδους εὐφρογογότερους,
ἀντὶ δὲ θρηῆνων ἐπιτυμβιδίων
παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

στρ. γ'.

340

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ
πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ,
δοριδμητος κατηναρίσθης,
λιπῶν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν,
τέκνων τε κελεύθοις
κτίσας ἐπιστρεπτόν αἰῶ,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφρον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον·

στρ. δ'.

345

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων

ἀντ. β'. 350

χθονίων ἐκεῖ τυράννων.

βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,

355

μόριμον λάχος πιπλάντων

χεροῖν πεισιβροτόν τε βάρηρον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μηδ' ὑπὸ Τρωῖοις

ἀντ. δ'.

τείχεσι φθίμενος, πάτερ,

μετ' ἄλλω δουρικμηῆτι λαῶ

360

παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι

πέπρωσο· πάρος δ' οἱ

κτανόντες οὕτω δαμῆναι,

θανατηφόρον αἶσαν

πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι

365

τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν, ᾧ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,

μεσιφδός.

μεγάλης δὲ τύχης καὶ Ὑπερβορέου

μειζόνα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.

370

ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης

δοῦπος ἰκνεῖται· τῶν μὲν ἄρωγοὶ

κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων

χέρεις οὐχ ὅσαι στυγερῶν γ' ὄντων·

παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτο διαμπερὲς οἷς

στορ. ε'. 375

ἴκεθ' ἄπερ τε βέλος.

Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων

ὑστερόποινον ἄταν

βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ

χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὁμῶς τελοῖτο.

380

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἐφρυμῆσαι γένοιτό μοι *ποτε*

στορ. ε'.

πενυκῆεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς

θεινομένου, γυναικὸς τ'

ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θω, φρενὸς οἶον ἔμπας
ποτᾶται πάροιδε πρόφρας
δρμυστάκτου κραδίας
θύματος ἔγκοτον στύγος;

355

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότε ἂν ἀμφιθαλῆς
Ζεὺς ἐπι χεῖρα βάλῃ,
φρεῦ, φρεῦ, κάρανα δαΐξας;
πιστὰ γένοιτο χώρα.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλύτε δὲ τὰ χθονίων πρότιμα.

ἀντ. ε'.

390.

ΗΓΕΜΩΝ ΗΜΙΧΟΡΙΟΥ Β.

ἀλλὰ νόμος μὲν φρονίας σταγόνας
χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸς Ἑρινὸν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτη.

ἀντ. γ'. 395

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί ποῖ δὴ νεοτέρων τυραννίδες;
ἴδετε πολυκρατεῖς ἄρα τεθνημένων,
ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπὰ ἀμηχάνως
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

στρ. ζ'. 400

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ
οἴκτρον τόνδε κλύουσιν οἴκτρον.
καὶ τότε μὲν δύσελπις,
σπλάγγρα δέ μοι κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούσας.
ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς *ἦτορ*
θάραση, πέστασεν ἄχος
πρὸς τὸ φανεῖν τί μοι καλῶς.

ἀντ. ς'. 405

410

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν φράντες τύχοιμεν; ἢ τὰ περ
 πάθοιμεν ἄγεα πρὸς γε τῶν τεκομένων;
 πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 415
 λύκος γὰρ ὡστ' ὠμόφρων
 ἄσαντος ἐκ ματρός, ἔστι θυμός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ἔκοψα κομμὸν Ἄριον, ἐν τε Κισσίας
 νόμοις ἠλεμιστρίας 817.
 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν 420
 ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα,
 ἄνωθεν, ἀνέκαθεν· κτύπη δ' ἐπιροθεῖ
 κροτητὸν ἄμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
 ἰώ, ἰὼ δαῖα
 πάντολμιε μῆτερ, δαῖαις ἐν ἐκροραῖς 425
 ἄνευ πολιτᾶν ἀνακτ',
 ἄνευ δὲ πενθημάτων
 ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
 πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἄρα τίσει, 818.
 ἕκατι μὲν δαιμόνων,
 ἕκατι δ' ἀμῶν χερῶν.
 ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόδ' εἰδῆς,
 ἔπρασσε δ' ἕπερ νιν, ὧδε θάπτει, 819.
 μόρον κτίσαι μοιμένα
 ἄφερτον αἰῶνι σῶ.
 κλίεις πατράφους δύας ἀτίμους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

ἔχεις πατροῦρον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν,
 ἀτίμος, οὐδὲν ἀξία. 820.
 μυχῶ δ' ἄφερκτος πολυσινῶ κυνὸς δίκαν

ἔτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
 χέουσα πολύδακρυον γόον κεκρυμμένα.
 τοιαῦτ' ἀκούων . . . . . ἐν φρεσὶν
 γράφου, δι' ὧτων τέ σοι
 τέτραινε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
 τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
 τὰ δ' αὐτὸς ὄργα μαθεῖν.
 πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθίκειν.

445

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις.

στρ. ι'. 450

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ,
 ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,
 ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκα Δίκα.

ἀντ. ι'. 455

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὠὖ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκῳς *δίκας*.

ΧΟΡΟΣ.

τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
 τὸ μόρσιμον μένει πάλαι,
 εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Α.

ὠὖ πόνος ἐγγενής,
 καὶ παράμουσος ἄτης
 αἱματόεσσα πλαγὰ.
 ὠὖ δύστον' ἄφερτα κήδη,
 ὠὖ δυσκατάπανστον ἄλγος.

στρ. ια'. 460

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ Β.

δώμασι δ' ἔμμοτον
 τῶνδ' ἄκος, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
 ἔκποθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν

ἀντ. ια'. 465

διώκειν ἔριν αἱματηράν.

θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,

470

τῆσδε κατευχῆς, πέμπετ' ἄρωγῆν

παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκη.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανάων,
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγώ, πάτερ, τοιῶνδε σου χρεῖαν ἔχῳ

475

τυχεῖν, μέγαν προςθεῖσαν Ἀγίσθῳ *φθόρον.*

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδέιπροις ἔσει
ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ χράς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
οἴσω πατρῶων ἐκ δόμων γαμηλίουσ'
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάρον.

480

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γὰρ, ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μémνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

485

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μémνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθρηεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχροῦς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾧ ξεγείρει τοῖσδ' ὄνειδεσιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

490

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις,
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
εἶπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσὸς τοὺσδ' ἐφημένους τάφῳ·
οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ἰμοῦ γόνον.

495

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴ ἕξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανάων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνου.

500

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄκου'· ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
αὐτὸς δὲ σῶζε, τόνδε τιμήσας λόγον,
τίμημα τύμβου τῆς ἀνομιώκτου τύχης.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτεινάτην λόγον·
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

505

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἕξω δρόμου,
πόθεν χοᾶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τόδε·
τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.
τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος

510

ένός, μάτην ὁ μόχθος· ὦδ' ἔχει λόγος.
θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

515

ΧΟΡΟΣ.

οἷδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἐκ τ' ὄνειράτων
καὶ νυκτιπλάγτων δειμάτων πεπαλμένη
χοῶς ἔπειψε τάςδε δύσθεος γυνή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

520

ΧΟΡΟΣ.

τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὥς δ' αὐτὴ λέγει

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὀρμίσαι δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τινὸς βορᾶς χρῆζοντα, νεογενὲς δάκος;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ προσέσχε μαστὸν ἐν γ' ὀνειράτι.

525

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῶς ἄρρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στύγους;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔτοι μάταιον ἄνδρὸς ὄψανον πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη·
πολλοὶ δ' ἀνῆθον, ἐκτυφλωθέντες σότῳ,
λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάςδε κηδείους χοῶς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

530

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εὐχομαι γῆ τῆδε καὶ πατρὸς τάφῳ
τοῦνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοι νιν ὥστε συγχόλλως ἔχειν.

535

εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἔμοι
 οὔφρις ἑμοῖσι σπαργάνοις ὠπλίζετο,
 καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἑμὸν θρεπτήριον,
 θρόμβω τ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα, 540
 ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει,
 δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,¹
 θανεῖν βιαίως, ἐδραζοντωθεῖς δ' ἐγὼ
 κτείνω νιν, ὡς τοῦνειρον ἐννέπει τόδε.
 τερασζόπον δὲ τῶνδέ σ' αἰροῦμαι πέρι. 545

ΧΟΡΟΣ.

γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
 τοὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δοῶν λέγω.
 αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάςδε συνθήκας ἑμάς,
 ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον, 550
 δόλῳ δὲ καὶ ληφθῶσιν, ἐν ταῦτῳ βρόχῳ
 θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
 ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν.
 ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελεῖ σάγην ἔχων,
 ἦξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐρ' ἐρκείους πύλας 555
 Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
 ἀμφω δὲ φωνὴν ἴσομεν Παρνησίδα,
 γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
 καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδοῦ φρενὶ
 δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονῶ δόμος κατοῖς. 560
 μενοῦμεν οὕτως, ὡστ' ἐπεικάξειν τινὰ
 δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειν·
 τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
 Αἰγισθος, εἶπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
 εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἐρκείων πυλῶν, 565
 κάκεινον ἐν θρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
 ἴ' καὶ μολῶν ἐπειτά μοι κατὰ στόμα
 ἀρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κάτ' ὄφθαλμοὺς βαλεῖ,

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος; νεχρὸν
 θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. 570
 φρόνου δ' Ἐρινὸς οὐχ ὑπεσπανισμένη
 ἄκρατον αἶμα πίεται τρίτην πόσιν.
 νῦν οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 ὅπως ἂν ἀρτίχολλα συμβαίῃη τάδε·
 ὑμῖν δ' ἐπαινώ γλῶσσαν εὐφημον φέρειν, 575
 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
 ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει 8τρ. α'.
 δεινὰ δειμάτων ἄχρη, 580
 πόντιαί τ' ἀγκάλαι
 κνωδάλων ἀνταίων
 βρύουσι· πλάθουσι καὶ πεδαίχμιοι
 λαμπάδες πεδάοροι,
 πτανὰ δὲ καὶ πεδοβάμον' ἀπ' ἀνεμοέντων 585
 αἰγίδων φράσαι κότον.

ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν- 8ντ. α'.
 δρὸς φρόνημα τίς λόγῳ
 καὶ γυναικῶν φράσει
 τλημόνων παντόλμοις 590
 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν
 συζύγους θ' ὀμανλίας;
 θηλυκρατῆς ἀπέρωτος ἔρωσ πάρα νεῖκα
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος 8τρ. β'. 595
 φροντίσιν, τὰν δαεῖσ' ἅ παιδολυ-
 μὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο
 λυρδαῖτιν πρόνοιαν,
 καταίθουσα παιδὸς δαφροῖνδον

δαλὸν ἤλιζ', ἐπεὶ μολὼν
ματρώθεν κελάδησεν,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόζραντον ἐς ἤμαρ.

600

ἄλλαν δ' ἔστιν ἐν λόγοις στύγειν
φρονίαν Σκύλλαν, αἶ' ἔχθρων ὑπαὶ
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσοχητήτοισιν ὄρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
Νῆσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως
πνεῖονθ' ἅ κινόφρων ἕπρω.
κιγχανεὶ δέ μιν Ἐριμῆς.

ἀντ. β'.

605

610

ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων
πόνων (ἄκαιρος δ' ὁ δυσφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχεται δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δάοις ἐπικλύτῳ σέβων,
τίων τ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων
γυναικείαν τ' ἀτολμον αἰχμάν).

στρ. γ'.

615

620

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγῳ· γοῶται δὲ γὰ πάθος κατὰ-
πτυστον· ἤκασεν δέ τις
τὸ δεινὸν ἂν Λημνίοισι πῆμασιν.
θεοστνηγῆτῳ δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

ἀντ. γ'.

625

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος

στρ. δ'.

διανταίαν δ' ξυπενκὲς οὐτᾶ
 διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γάρ, οὐ
 λάξ πέδοι πατούμενον, τὸ πᾶν Διὸς
 σέβας παρεκβάντος οὐ θεμιστιῶς.

630

Δίκας δ' ἑρείδεται πυθμῆν.

ἀντ. δ'.

προχαλκίεει δ' Αἴσα φασγανουργός·
 τέκνον δ' ἐπειςφέρει δόμοισιν, ἐκ δ'
 αἰμάτων παλαιτέρων τίνει μῦσος
 χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἑρινύς.

635

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἐρχείας κτύπον.
 τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
 τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
 εἶπερ φιλόξεν' ἐστίν, Ἀγίσθου βίαν.

640

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸς δ' ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
 πρὸς οὔσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
 τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄριμ' ἐπείγεται
 σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιένας
 ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόχοις ξένων.
 ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος,
 γυνὴ στέγαρχος· ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
 αἰδῶς γὰρ ἐν λέσχαισιν οὐκ ἐπαργέμους
 λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσύσας ἀνὴρ
 πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἔμφρανὲς τέκμαρ.

645

650

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἰ τι δεῖ· πάρεστι γὰρ
 ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότητα,
 καὶ θερμὰ λουτρά, καὶ πόνων θελκτικῆρα
 στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμπνίων παρουσία.
 εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,

655

ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων· 660

στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκεία σάγη
 εἰς Ἄργος, ὡς περ δεῦρ' ἀπεξύγην πόδας,
 ἀγνώως πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ,
 ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,

Στρόφιός δ' Φωκεὺς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ· 665

ἐπέπερ ἄλλως, ᾧ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις,
 πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἶπέ, μηδαμῶς λάθῃ.

εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοιζον, εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον, 670

θάπτειν, ἐφειμὰς τάςδε πόρθμευτον πάλιν.

νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα
 σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.

τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων, 675

οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰζὸς εἰδέναι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ γώ, κατ' ἄκρας ἐκπαθῶς πορθούμεθα.

ᾧ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά,
 ὡς πόλλ' ἐπωπᾶς κάκποδὼν εὖ κείμενα,
 τόξοις πρόσσωθεν εὐσκόποισι χειρονμένη.

καὶ νῦν Ὀρέστης, ἣν γὰρ εὐβόλως ἔχων, 680

ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,

φίλων ἀποψιλοῖ με τὴν παραθλίαν·

σὺν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας ζαλῆς | 7.

ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. | 685

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ᾧδ' εὐδαίμοσιν

κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον

γνωστός γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ

ξένου ξένοισιν ἐστὶν εὐμενέστερον;

πρὸς δυσσεβείας δ' ἦν ἔμοι τόδ' ἐν φρεσὶν
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανώσαι φίλοις,
 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

690

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι κνήσεις μείον ἀξίως σέθεν,
 οὐδ' ἦσσαν ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους
 μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
 ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
 ὀπισθόπουν τε τοῦδε καὶ ξυνέμπορον·
 κακεῖ κρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνη τάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομέν τε κοῦ σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

695

700

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλιαι δμῶδες οἴκων,
 πότε δὴ στομάτων
 δειξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστη;
 ὦ πότνια χθῶν καὶ πότνι ἀκτὴ
 χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναύαρχῳ
 σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
 νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
 νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολίαν
 ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἐρμῆν
 τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

705

710

715

ἔοικεν ἄνηρ ὁ ξένος τυχεῖν κακὸν

τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὄρω κεκλαυμένην.
 ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
 λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

720

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
 ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
 ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
 ἔλθων πύθεται τήνδε, πρὸς μὲν οἰκέτας
 θετοσκυθροπὸν ἐντὸς ὀμιμάτων γέλων 725
 κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
 κείνη, δόμοις δὲ τοῖςδε παγκάκως ἔχει
 φρήμης ὑφ' ἧς ἠγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
 ἦ δὴ κλύων ἐκείνος εὐφρανεῖ νόον,
 εὖτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ· 730
 ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
 ἄλγη, δύσοιστα τοῖςδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
 τυχόντ', ἐμὴν ἠλγυνεν ἐν στέροισι φρένα.
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλον κακά· 735
 φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη,
 καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελουσιμάτων
 καὶ πολλὰ καὶ μοχθῆρ' ἀνωφέλῃτ' ἐμοὶ
 τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡςπερ εἰ βοτὸν 740
 τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός·
 οὐ γάρ τι φρονεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
 εἰ λιμὸς ἢ δίψησις ἢ λιψουρία
 ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρακτος τέκνων.
 τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ', οἶομαι, 745
 ψευσθεῖσα παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια,
 γναφεὺς τροφεύς τε ταῦτ' εἰχέτην τέλος.
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάςδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
 τεθνηχότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. 750
 στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων, θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν κελύει νιν μολεῖν ἔσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

τί πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἶτε καὶ μονοστιβῆϊ.

755

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελύει δορυφόρους ὀπάονας. *

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότην στύγει·

ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδεμιάντως κλύη,

ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γ' εὐδούση φρενί.

ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. ;

760

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

καὶ πῶς; Ὁρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπω· κακὸς γε μάντις ἂν γνοιή τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φήεις; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

765

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελλ' ἰοῦσα, προῦσσε τάπεσταλμένα.

μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλη πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἴμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένα μοι, πάτερ

στορ. α'. 770

Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,

δὸς τύχας εὖ τυχεῖν

κυρίως τὰ σώφρον' εὖ

μαιομένοις ἔχειν.
 καὶ δίκαν πᾶν ἔπος 775
 ἔλαγον· ὦ Ζεῦ, σύ νιν φηλάσσοις.

πρὸ δέ γ' ἐχθρῶν τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ, στρ. β'.
 θεῖς, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρας,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ
 παλίμποινα θέλων ἀμείψει. 780

ἴσχε δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- ἀντ. α'.
 νιν ζυγέντ' ἐν ἄρμασιν
 πημάτων, ἐν δρόμῳ
 προστιθεὶς μέτρον, τίν' αὖ
 σωζόμενον ῥυθμὸν 785
 τοῦτ' ἰδεῖν γάπεδον
 ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.

οἱ τ' ἔσω δωμάτων στρ. γ'.
 πλουτογαθῇ μυχὸν ἐνίζετε,
 κλύτε, σύμφρονες θεοί· 790
 ἄγετε, τῶν πάλαι
 λύσασθ' αἶμα προσφάτοις δίκαις
 . . . . .
 γέρον φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων μεσφῶδός. 795
 στόμιον, εὖ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἰδεῖν φηλίοις
 ὄμμασιν ἐκ δνοφεροῦς καλύπτρας.

ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'.
 παῖς ὁ Μαΐας ἐπιφορώτατος 800
 προῶξιν οὐρίαν θέλων.
 τὰ δ' ἄλλ' ἀμφρανεῖ

χορήζων. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρό τ' ὀμιμάτων σόζον φέρει, •
 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος. 805

καὶ τότε ἤδη, τότε πλοῦτον *οἴσομεν*
 στρ. δ'.
 δωμάτων λυτήριον
 θῆλυν οὐριοσιάταν,
 ἅμα δὲ χρεπτόν γοατὰν νόμον
 θήσομεν πόλει· τὰ δ' εὖ 810
 ἔχοντ' ἐμὸν κέρδος αὖξει τόδ', ἄ-
 τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἤκη μέρος ἔργων,
 ἐπαΐσας τε θροοῦσαν
 πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς 815
 περαίνειν ἐπίμομφον αὐδάν,

Περσέως τ' ἐν φρεσὶ καρδίαν σχεθῶν,
 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις,
 τοῖς τ' ἄνω πρόπρασ' ἰὼν
 χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς, ἔνδοθεν 820
 φροινίαν ἄγαν τιθεῖς,
 τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ἦνω μὲν οὐκ ἄκλιτος, ἀλλ' ὑπάγγελος •
 νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς 825
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
 μόρον δ' Ὀρέστον. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγῆς φρόνῳ
 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 830
 ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
 πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;

τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.

835

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ἰδεῖν ἐλέγξει τ' αὖ θέλω τὸν ἀγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἴν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμιαρῶς κληθόνος λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμιατωμένην.

840

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας

πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαϊκτων
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ πάντός,
ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἔλευθερία
δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους

845

850

ἔξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖτος Ὀρέστης
ἄψιν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

855

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔ ἔ, ὄτοτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα,
ἔα μάλα. πῶς ἔχει, κέκρανται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτια κακῶν
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

860

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι, παροίμοι δεσπότην πεπληγμένον,
 οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.
 Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλάτε· καὶ μάλ' ἠβῶντός γε δεῖ,
 οὐκ ὡστ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰού, ἰού.

865

κωφοῖς αὐτῶ καὶ καθέδουσιν μάτην
 ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταμνήστρα; τί δοῶ;
 ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας
 ἀνγὴν πεσεῖσθαι πρὸς δόκης πεπληγμένους.

870

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἔστι χρῆμα; τίνα βοήν ἴστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ γὰρ. ξυνῆκα τοῦπος ἐξ αἰνιγμάτων.
 δόλοισι δλοόμεθ', ὡσπερ οὖν ἐκτείναμεν.
 δοίη τις ἀνδροζμητα πέλεκυν ὡς τάχος·
 εἰδῶμεν, εἰ νικῶμεν ἢ νικώμεθα.
 ἔνταυθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

875

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρχούντως ἔχει.

880

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ γὰρ. τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταύτῳ τάφῳ
 κείσει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδοῖς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδεσαι, τέκνον,
 μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
 οὐλοισιν ἐξήμελξας εὐτρεφὲς γάλα.

885

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΛΛΗΣ.

ποῦ δαὶ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα πιστά τ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

890

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς.
ἔπον, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς.

895

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

900

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι σ' ἀτέρριψ' ἐς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ὦν ἔλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῆθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

905

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εἴθ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ ἔλεγε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλλος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἶργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηγεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς γὰρ αἴσα τόνδε σοῦδίξει μόρον.

915

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἷ γὰρ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος.

ἔκανες ὃν οὐ χρεῖν, καὶ τὸ μὴ χρεῖν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν·

ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήχρισεν

920

τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἰτούμεθα,

ὄφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

ἔμολε μὲν δίκαια Πριαμίδαις χρόνον,

στρ. α'.

βαρῦδικος ποινα·

ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος

925

διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης·

ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

ὁ πυθοχρήστας φρυγὰς
 θέοθεν εὖ φραδαῖσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύξατ', ὦ, δεσποσύνων δόμων
 ἀναφρυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς
 ὑπαὶ δυοῖν *λύσιν* μισστόροιν
 δυσοίμον τύχας. 930

ἔμολε δ' ἴψ' μέλει κρυπταδίου μάχας
 δολιόφρων ποινά· 935

ἔθιγε δ' ἐν μάχα χερὸς ἐτήτυμος
 Διὸς κόρα (Αἰκαν δέ νιν
 προσαγορεύομεν
 βροτοὶ τυχόντες καλῶς)
 ὀλέθριον πνέουσ' ἐπ' ἔχθροισι κότον· 940
 τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος
 μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός, *ὁ Πύθιος
 μεσομφάλοισι θεὸς παρ' ἑσχάrais*

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . . ἄ

στιρ. β'. 945

δολιά σε δολίαν 950

βλαπτομένα χρονισθεῖσαν ἐποίηται.
 κρατείτω δ' ἔπος τὸ θεῖον, τὸ μὴ μ'
 ὑπουργεῖν κακοῖς.
 ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. 955

μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἰκετῶν·
 ἀναγε μάν, δόμοι· πολλὴν ἄγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰεῖ· 960

ἀντ. β'.

τάχα δὲ παντελῆς χρόνος ἀμείβεται
 πρόθυρα δωματίων, ὅταν ἀφ' ἐστίας 960
 μύσος ἔπαν ἐλάσῃ
 καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.
 τύχῃ δ' εὐπροσωποκοίτα τὸ πᾶν
 ἰδεῖν θρουμένοις
 μέτοιχοι δόμων πεσοῦνται πάλιν. 965
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα,
 πατροκτόνους τε δωματίων πορθήτορας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι,
 φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπαικᾶσαι πάθη 970
 πάρεστιν, ὄρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
 ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί,
 καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει.
 ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
 τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί, 975
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 τί νιν προσείπω, κἂν τύχῳ μάλ' εὐστομῶν;
 ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
 δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν
 ἄρκυν τ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστιῆρας πέπλους. 980
 τοιοῦτον ἂν κήσαιτο φηλήτης ἀνήρ
 ξένων ἀπαιόλημα, κάργυροστερῇ
 βίον νομίζων τῆδέ γ' ἂν δολώματι
 πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαῖνοι φρένα.
 ἐκτεῖναι τ' αὐτὸ καὶ κύκλῳ παρασταδὸν 985
 στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξαθ', ὡς ἴδη πατήρ,
 οὐχ οὐμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
 Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς,
 ὡς ἂν παρῆ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
 ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόνον 990
 τὸν μητρὸς· Αἰγίσθου γὰρ οὐ λέγω μόνον·

ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην·
 ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἐξ οἷ τέκνων ἤνεγξ' ὑπὸ ζώνην βάρους,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν, 995
 ἧ σοι δοκεῖ, μύραινα γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφνυ,
 σήπειν θίγουσ' ἂν μᾶλλον, οὐ δεδηγμένη,
 τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος;
 τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
 γένοιτ' ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. 1000

ΧΟΡΟΣ.

αἰαῖ, αἰαῖ μελέων ἔργων· 819
 στυγερωῖ θανάτῳ διεπράχθης.
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1005
 φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
 φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
 πολλὰς βαρὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
 νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν δ' ἀποιμᾶζω παρών,
 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφρωνῶν τόδε 1010
 ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
 ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον 820
 διὰ πάντ' εὐθυμὸς ἀμείψει,
 τέκνον, ἐς μόχθον δ' 1015
 ὁ μὲν ἀντίχ', ὃ δ' *ὕστερον* ἦξεν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ὡς ἂν εἰδῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ,
 ὡς περ ξὺν ἵπποις ἠμισιτρόφον δρόμου
 ἐξωτέρῳ φέρουσι γὰρ νικώμενον
 φρένες δύσαρκοι· πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος 1020
 ἄδειν ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ.

ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις,
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,
 πατροκτόνον μίασμα καὶ Θεῶν στύγος,
 καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι 1025
 τὸν πυθόμεαντιν Ἀοξίαν, χρήσαντ' ἔμοι
 πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
 εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἔρω τὴν ζημίαν·
 τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προςθίξεται.
 καὶ νῦν ὀρᾷτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος 1030
 ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι
 μεσόμφαλόν θ' Ἰδρυμα, Ἀοξίου πέδον,
 πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
 φεύγων τόδ' αἶμα κοινόν· οὐδ' ἐφέστιον
 ἄλλη τραπέσθαι Ἀοξίας ἐφίετο. 1035
 τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
 ἐκμαρτυρεῖν ἢ μέλε' ἐπορσύνθη κακά.
 ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος,
 ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάσδε κληδόνας λιπῶν
 . . . . .

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μηδ' ἐπιζευχθῆς στόμα 1040
 φήμη πονηρᾶ, μηδ' ἐπιγλωσσῶ κακά,
 ἔλευθερώσας πᾶσαν Ἀργεῖαν πόλιν,
 δυοῖν δρακόντοιιν εὐπετιῶς τεμῶν κέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ᾄ ᾄ.
 ποῖται γυναικες αἶδε Γοργόνων δίκην 1045
 φαιοχίτωνες καὶ πεπλεκτανημένοι
 πυκνοῖς δράκουσιν; οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
 στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φόβον νικῶ πολύ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἔμοι· 1050

σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔργοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδ' ἐσοί ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, αἶδε πληθύνουσι δῆ,
κὰξ ὀμμάτων στάζουσιν αἶμα δυσφιλές.

1055

ΧΟΡΟΣ.

εἶς σοι καθαυμός. Λοξίου δὲ προσθιγῶν,
ἔλευθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἡμεῖς μὲν οὐχ ὄρατε τάςδ', ἐγὼ δ' ὄρω·
ἐλαύνομαι δὲ κοῦκ' ἐτ' ἂν μείναιμι' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' εὐτυχοίης, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φηλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1060

ὄδε τοι μελάθροισι τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμῶν

πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.

παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλαρες·

1065

δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεια πάθη·

λουτροδάϊκτος δ' ὤλει' Ἀχαιῶν

πολέμαρχος ἀνήρ·

νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,

1070

ἢ μόρον εἶπω;

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει

μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

EY MENIAEΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.

ΑΘΗΝΑ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

ΕΡΜΗΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρωτόν μὲν εὐχῆ ἤδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
 ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔξετο
 μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός, 5
 Τιτανὶς ἄλλη, παῖς Χθονός, καθέξετο,
 Φοίβη, δίδωσιν ἢ γενέθλιον δόσιν
 Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομα ἔχει παρώνυμον.
 λιπῶν δὲ λίμνην Ἀηλίαν τε χοιράδα,
 κέλσας ἐπ' ἀπτάς ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἤλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρας.
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
 κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαιστοῦ, χθόνα
 ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς, 15
 Δελφός τε χώρας τῆσδε προμηθήτης ἀναξ.
 τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἐνθεον κτίσας φρένα
 ἔξει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοισ·
 Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
 τούτους ἐν εὐχαῖς φροσιμάζομαι θεούς. 20
 Παλλὰς προνάα δ' εὐλόγως πρεσβεύεται.
 σέβω δὲ νύμφας, ἐνθα Κωρυκίς πέτρα
 κοίλη, φίλορnis, δαιμόνων ἀναστροφαί,

- Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
 ἐξ οὔτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός,
 λαγῶ δίκην Πενθεΐ καταρράφας μόνον·
 Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
 ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω. 25
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακροῦ
 ἄριστα δοῖεν· κεῖ πάρ' Ἑλλήνων τινές,
 ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομιζέται.
 μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἠγῆται θεός. —
 ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν,
 πάλιν μ' ἐπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
 ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βᾶσιν·
 τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
 ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφεῆ μυχόν· 40
 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομύσῃ
 ἔδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδῆς ξίφος
 ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγένητον κλάδον,
 λήνει μεγιστοσοφρόνως ἐστεμμένον, 45
 ἀργῆτι μαλλῶ. τῆδε γὰρ τρανώς ἐρῶ.
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστός λόχος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἤμενος.
 οὔτοι γυναικας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
 οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις· 50
- εἶδόν ποτ' ἴδη Φινέως γεγραμμένας
 δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
 αὐται, μέλαινα δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φρυσιάμασιν· 55
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάματα

φέρειν δίκαιος οὐτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
 τὸ φῦλον οὐκ ὕψωπα τῆσδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἤτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 60
 τρέφουσ' ἀνατὶ μὴ μεταστένειν πόνον.
 τάντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότη δόμων
 αὐτῷ μελέσθω Λοξία μεγασθενεῖ.
 ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δομάτων καθάρσιος. 65

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὔτοι προδώσω· διὰ τέλος δέ σοι φύλαξ
 ἐγγὺς παρεστώς, καὶ πρόσω γ' ἀποστατῶν,
 ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάσδε τὰς μάργους ὄραξ'
 ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατὰπτυστοι κόραι
 70

. . . . .
 Νυκτὸς παλαιὰ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
 θεῶν τις, οὐδ' ἀνθρώπος, οὐδὲ θῆρ ποτε·
 κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
 σκότον νέμονται Τάρταρόν δ' ὑπὸ χθονός,
 75
 μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὁμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένη·
 ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἡπείρου μακρᾶς
 βιβῶντ' ἀν' αἰὲ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
 ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις.
 80
 καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν
 Ἴζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας·
 κἀκεῖ, δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτερίους
 μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὐρήσομεν,
 85
 ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
 καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητροῦρον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀναξ' Ἀπολλων, οἷσθα μὲν τὸ μὴ ἀδιζεῖν·
 ἐπεὶ δ' ἐπίστα, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.

σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

90

ΑΠΟΔΑΩΝ.

μέμνησο, μὴ φόβος σὲ νικάτω φρένας.
 σὺ δ', αὐτάδελφρον αἶμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἐρμῆ, φύλασσε, κάρτα δ' ὦν ἐπιώνυμος,
 πομπαῖος ἴσθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκνόμων σέβας,
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

95

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὐδοίτ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
 ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὧν μὲν ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
 αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι· προὔννεπ' ὧδ' ὑμῖν, ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλιτάτων,
 οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μὴνίεται,
 κατασφραγείσης πρὸς χειρῶν μητροκτόνων.
 ὄρα δὲ πληγὰς τάςδε καρδίας ὄθεν.
 εὐδουσα γὰρ φρῆν ὄμμασιν λαμπρύνεται,
 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος φρενῶν.
 ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χόας τ' αἰίνους, νηφάλια μειλίγματα,
 καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
 ἔθρον, ὦραν οὐδενὸς κοινήν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λάξ ὄρω πατούμενα.
 ὃ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρχουστάτων
 ὠρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
 ἀκούσαθ'· ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ
 ψυχῆς· φρονήσατ', ὧ κατὰ χθονὸς θεαί.
 ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

100

105

110

115

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

120

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζοιτ' ἄν· ἄνῆρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
φίλοις γάρ εἶσιν, οὐκ ἐμοί, προσίττορες.

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικίξεις πάθος·
φρονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται.

125

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄξιεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος·
τί σοι πέπρακται προῶν πλὴν τεύχειν κακά·

ΧΟΡΟΣ.

(ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὑπνος πόνος τε, κύριοι συνωμόται,
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκέραναν μένος.

130

ΧΟΡΟΣ.

(μυγμὸς διπλοῦς ὀξύς.)

λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
κύνων μέριμναν οὐ ποτ' ἐκλιπὼν πόνου.

135

τί δοῶς; ἀνίστω, μὴ σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσης πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὑπνω.

ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκους ὀνειδέσιν·

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.

σὺ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷδ'

140

ἔπον, μάραινε δευτέροις διώγμασιν,

ἄτμῳ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.

εὐδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὑπνον,

ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροομίον ματῶ.

145

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἰὸν ἰού, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι,

στρ. α'.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ,

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

ἔξ ἀργύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ Θῆρ.

150

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

ὑπνω κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλει,

ἀντ. α'.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

τὸν ἰκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πιζρόν.

155

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

τὸν μητραλοῖαν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός.

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

τί τῶνδ' ἔρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ἔμοι δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὸν
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου

στρ. β'.

μεσολαβεῖ κέντρον

160

ὑπο φρένας, ὑπο λόβον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

ἐτάρεστι μαστίχορος δαῖτον δαμίον
βαρὺ, τὸ περίβαρον κρύος ἔχειν.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

τοιαῦτα δρωῖσιν οἱ νεώτεροι θεοί,
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον

ἀντ. β'.

165

φρονολιβῆ θρόμβον
περὶ πόδα, περὶ κάρρα.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΓ.

πάρεστι γὰς διμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΔ.

ἔφρεστίω δέ, μάντις ὦν, μιάσματι
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεια μὲν τίω,
παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.

στρ. γ'. 170

ΧΟΡΟΥ ἢ ΙΕ.

ἔμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
ὑπὸ τε γὰν φηγῶν οὐ ποῦ ἔλευθεροῦται·
ποτιτρόπαιος ὦν δ' ἕτερον ἐν κάρρα
μιάστορ' ἔστιν ὃν πάσεται.

ἀντ. γ'.

175

ΑΠΟΔΙΩΝ.

ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἔμοῦσα θρόμβους οὓς ἀρείλκυσας φόνου.
οὔτοι δόμοισι τοῖςδε χρίμπτεσθαι πρέπει,
ἀλλ' οὐ καρανιστῆρες ὀφθαλμιώρχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραί,
παίδων τε γλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία κακοῦ,
λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἄρ' ἀκούετε,
οἷας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς· λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖςδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.

180

185

190

195

ποιμῆνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλῆς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

πῶς δῆ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

200

ΧΟΡΟΣ.

ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

ἔχρησα ποιῆς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μῆν;

ΧΟΡΟΣ.

ἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

καὶ προστραπέσθαι τοῖςδ' ἐπέστελλον δόμους.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάςδε λοιδορεῖς.

205

ΛΗΘΑΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖςδε πρόσφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

τίς ἦδε τιμῆ; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

τί γάρ; γυναικὸς ἦτις ἄνδρα νοσφίση;

210

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ' ὕμαιμος ἀθέντης φόνος.

ΛΗΘΑΛΩΝ.

ἦ κάρ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἦκέ σοι

Ἔρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.

Κύπρις δ' ἄτιμος τῆδ' ἀπέροριπται λόγῳ,

ὄθεν βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα.

215

εὐνή γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὄρουσ' στί μείζων τῆ δίκη φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾶς,
 τὸ μὴ τίνεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότις,
 οὐ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἤσυχαιτέραν.
 δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

220

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἀνδρ' ἐκεῖνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.

225

ΧΟΡΟΣ.

τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς ψόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὡστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

μέγας γὰρ ἔμπας παρ Διὸς θρόνοις λέγει·
 ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἶμα μητροῦν, δίκας
 μέτεμι τόνδε φῶτα κάκκυνηγετῶ.

230

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ὄνομαι·
 δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι καὶ θεοῖς πέλει
 τοῦ προστροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἐκῶν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴνασθ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν
 ἦκω, δέχου δὲ πρηνεμένως ἀλάστορα,
 οὐ προστροπαῖον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα
 ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασιν βροτῶν·
 ἀλλ', ἀμβλὺς ἤδη προστετριμμένον μύσος,
 ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
 σώζων ἔφρεμάς Λοξίου χρηστηρίους,

235

240

πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσω ἀναμενῶ τέλος δίκης.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν· τόδ' ἐστὶ τάνδρὸς ἐκφανὲς τέμαρ.

ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφ' ἀέγκτου φραδαῖς.

τετραυματισμένον γὰρ ὡς ζῶν νεβρὸν

245

πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐμιαστέουμεν.

πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδρομιῆσι φρυσιᾶ

σπλάγγρον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,

ὑπὲρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν

ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρᾳ νεῶς.

250

καὶ νῦν ὄδ' ἐνθάδ' ἐστὶ που καταπταζίων.

ὄσμῃ βροτείῳν αἱμάτων με προσγελᾶ.

ὄρα, ὄρα μάλ' αὖ, λεῦσέ τε πάντα, μὴ

λάθῃ φύγδα βᾶς ματροφόνος αἰτίας.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

ὃ δ' αὐτὲ γ' ἀλκὰν ἔχων

255

περὶ βρέτει πλεχθεῖς θεῶς ἀμβρότου

ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χρεῶν.

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητροφόνου χαμαί.

δυσαγκόμιστον, παπαῖ,

τὸ διερὸν πέδιον χύμενον οἴχεται.

260

ΧΟΡΟΥ ἢ Δ.

ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν

ἐρυσθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ

φροίμαν βοσκὰν πώματος δυσπτότου.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ε.

καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,

ἀντίποιν' ὡς τίνης ματροφόνου δύας.

265

ΧΟΡΟΥ ἢ Σ.

ὄψει δὲ κεῖ τις ἄλλος ἦλιτεν βροτῶν,

ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' οὐκ εὐσεβῶν

ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίχης ἐπάξια.

ΧΟΡΟΥ ἢ Ζ.

μέγας γὰρ Ἄιδης ἔστιν εὐθυνοσ βροτῶν
ἐνερθε χθονός,
δελτογοράφω δὲ πάντ' ἐπωπῆ φρενί. 270

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγώ, διδαχθεῖς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρούς, καὶ λέγειν ὅπου δίχη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι 275
φρονεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου·
βρίξει γὰρ αἷμα καὶ μαραινεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἐκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὄν, πρὸς ἐστία θεοῦ
Φοίβου καθαροῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. 280
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἕξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσία.

[χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ἁμοῦ.]

καὶ νῦν ἀφ' ἄγνοῦ στόματος εὐφρήμως καλῶ
χώρας ἀνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ 285
μολεῖν ἀρωγόν· κήσεται δ' ἄνευ δορός
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου, 290
τίθῃσιν ὄρθον ἢ κατηρερῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισχοπεῖ,
ἔλθοι (κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὦν θεός),
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. 295

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίαισ σθένος
θύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,

ἀναιμάτων βόσκημα τῶνδε δαιμόνων.

ΧΟΡΟΥ ἢ Β.

οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἔμοι τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένος;

300

ΧΟΡΟΥ ἢ Γ.

καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῶν σφαγεῖς·
ἕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγεράν

σύστημα.

ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινομῆ στάσις ἀμά.

305

εὐθυδίκαioί θ' ἠδόμεθ' εἶναι·
τοὺς μὲν καθαρὰς

ἀντισύστ.

καθαρᾶς χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἐφέρει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,
ἄσινῆς δ' αἰῶνα διοιχεῖ.

310

ὅστις δ' ἀλιπών, ὡςπερ ὕδ' ἄνῆρ,
χεῖρας φονίας ἐπικρούπτει,
μάρτυρες ὄρθαι τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῶν τελέως ἐφάνημεν.

ἐπωδός.

315

μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποιάν,
κλῆθ' ὁ Λατοῦς γὰρ ἱ-
νὶς μ' ἄτιμον τίθησιν,
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῶν ἄ-
γνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῶν τεθυμένων

στρ. α'.

320

325

τόδε μέλος παρακοπά,
 παραφορὰ φρενοδαλῆς,
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ- 330
 μικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἄντ. α΄.
 Μοῖρ' ἐπέλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
 τοῖσιν αὐτουργία
 ξυμπέσωσιν μάταιοι, 335
 τοῖς ὀμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
 γᾶν ὑπέλθῃ· θανῶν δ'
 οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
 τόδε μέλος παρακοπά, 340
 παραφορὰ φρενοδαλῆς,
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
 δέσμιος φρενῶν, ἀφόρ-
 μικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

γεινομέναισι λάχῃ τάδ' ἐφ' ἅμιν ἐκράνθη, στρ. β΄. 345
 ἀθανάτων δίχ' ἔχειν γέρας, οὐδέ τις ἐστὶν
 συνδαίτωρ μετάκοιρος.
 λιαλλέκων πέλιον δ' ἀγέραςτος* ἄμοιρος ἀκλιρος ἐτίχθη·
 δωμάτων γὰρ εἰλόμαν
 ἀνατροπᾶς, ὅταν Ἄρης, 350
 τιθασὸς ὦν, φίλον ἔλῃ·
 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
 κρατερὸν ὃν ἔθ' ὁμοίως
 μαυροῦμεν νέον ἄλμα.

σπενδομένα δ' ἀφελεῖν τινὶ τάςδε μεριμνας ἄντ. β΄. 355
 Μοῖρ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιπαῖς ἐπικραίνει,
 μηδ' εἰς ἀγκρισὶν ἐλθεῖν.

Ζεὺς γὰρ δειματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λίσχας
ᾗς ἀπηξιώσατο.

μάλα γὰρ οὖν ἀλομένα 360
ἀνέκαθεν βαρυνπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμάν
(σφαλερὰ τανυδρομοῖς *γὰρ*
κῶλα), δύσφορον ἄταν.

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ 365 σιγ. γ'.
ταζόμεναι κατὰ γᾶς μινύθουσιν ἄτιμοι
ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὀρχημοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμα. 370 ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ κνέρας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται,
καὶ δυοφερῶν τιν' ἀγλὴν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

μένει γὰρ· εὐμήχανοι 375 σιγ. δ'.
τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες, σεμναὶ
καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάγη, θεῶν διχοστατοῦντ'
ἀνηλίῳ λάμπει, δυσοδοπαίπαλα
δερχομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. 380

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄξιεται 385 ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ξιοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκρατον ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλειον; ἔτι δέ μοι
μένει γέρας παλαιόν, οὐδ'
ἀτιμίας κύρω, καίπερ ὑπὸ χθόνα

τάξιν ἔχουσα καὶ δυσήλιον κνέφρας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη, 390

ἦν δ' ἦτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυντον πόδα, 395

πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
κώλοισ ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινήν δ' ὄρωσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἔστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω· 400

βρέτας τε τοῦμὸν τῶνδ' ἐφημένῳ ξένῳ,
ἑμᾶς δ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὀρωμένας,
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφρον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς, 405
πρόσω δικαίων, ἦδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Αἰὸς κόρη.
ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.
Ἄρα δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους. 410

ΧΟΡΟΣ.

τιμᾶς γε μὲν δὴ τὰς ἑμᾶς πεύσει τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

μάθοιμι ἂν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ τῶ κτανόντι ποῦ τὸ τέμα τῆς φυγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

ὄπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

415

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροίξεις φυγάς;

ΧΟΡΟΣ.

φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;

ΧΟΡΟΣ.

ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντων ἡμῖς λόγος πάρα.

420

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὄρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ προᾶξαι θέλεις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένει.

ΑΘΗΝΑ.

ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγγε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

425

ΑΘΗΝΑ.

ἦ κατ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἄν αἰτίας τέλος;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἀξίαν γ' ἐπαξίων.

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;

λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς

τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμννάθου ψόγον,

430

εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ βρέτας τόδε

ἦσαι φυλάσσων ἐστίας ἀμῆς πέλας,

σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος.

τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων 435
 τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὐκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
 πρὸς χειρὶ τῆμῃ τὸ σὸν ἐφημένον βρέτας.
 τεκμήριον δὲ τῶνδ' εἰ σοὶ λέξω μέγα·
 ἀφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος, 440
 ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
 σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
 πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα
 οἴκοισι καὶ βοτοῖσι καὶ ἔντοϊς πόροις.
 ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. 445
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει, πεύσει τάχα.
 Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
 Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα,
 ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
 ἔθηξας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολῶν 450
 εἰς οἶκον· ἀλλὰ νιν κελαινόφρων ἐμῇ
 μήτηρ κατέκτα, ποιζίλοις ἀργεύμασιν
 κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
 ἔλπεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι, 455
 ἀντικτόνοις ποινᾶσι φιλτάτου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
 ἄλγη προφρωνῶν ἀντίκεντρα καρδία,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
 σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μὴ, κρῖνον δίχην· 460
 πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘΗΝΑ.

τὸ πρᾶγμα μεῖζον ἢ εἰ τις οἶεται τόδε
 βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνον διαιρεῖν ὄξυμηρίτους δίνας.
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς δρόμοις 465
 ἰκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοις

ἔμοις· ἄμομφον ὄντα δ' αἰδοῦμαι πόλει·
 αὐται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
 χώρα μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
 πέδῳ πεσῶν ἄφερτος αἰανὴ νόσος.
 τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμρότερα, μένειν
 πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηγάνως ἔμοι.
 ἔπει δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
 φόνων δικαστὰς ὀρκίους αἴρουμένη

470

475

· · · · ·
 θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
 καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὀρκιώματα.
 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἑμῶν τὰ βέλτατα
 ἦξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
 ὄρκον πορόντας μηδὲν ἔκδικον φράσειν.

480

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφὰ νέων
 θεσμίων, εἰ κρατή-
 σει δίκαι τε καὶ βλάβαι
 τοῦδε μητροκτόνου.
 πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
 α συναρμόσει βροτούς.
 πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότηρα
 πάθεα προσμένει τοκεῦ-
 σιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ.

στρ. α'.

485

490

οὐδὲ γὰρ βροτοσκόπων
 μαινάδων τῶνδ' ἐφέρ-
 ψει κότος τις ἐργμάτων·
 πάντ' ἐφήσω μόρον.
 πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
 λῆξιν ὑπόδυσίν τε μόχθων·

ἀντ. α'.

495

ἄγεα δ' οὐ βέβαια τλά-
μων μάταν παρηγορεῖ.

500

μηδέ τις κίλησκέτω
ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροοούμενος,
ᾧ δίκαια,
ᾧ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθῆς
οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πίπτει δόμος δίκας.

στορ. β'.

505

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν αἰ
τις φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.

ἀντ. β'. 510

ξυμφέρει

σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.

τίς δὲ μηδὲν ἐν δέει
καρδίαν ἔτ' ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως, ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;

515

μήτ' ἀνάρχετον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσης.

στορ. γ'.

520

παντὶ μέσω τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἀλλ'
ἄλλα δ' ἐφορεύει.

ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,

δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·

525

ἐκ δ' ὑγείας

αἰ φρενῶν ὁ πάμφιλος

καὶ πολύενκτος ὄλβος.

ἔς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω, ἀντ. γ΄.
 βωμὸν αἰδεσσαι δίκας, 530
 μηδέ νιν,
 κέρδος ἰδάν, ἀθέω ποδὶ λάξ ἀτίσης·
 ποινα γὰρ ἐπέσται,
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 535
 καὶ ξενοτίμους
 δωμάτων ἐπιστροφὰς
 αἰδόμενός τις ἔστω.

ἐκὼν δ' ἀνάγκας ἄτερ στρ. δ΄.
 δίκαιος ὢν οὐκ ἀνολβος ἔσται, 540
 πανώλεθρος δ' οὐ ποτ' ἂν γένοιτο.
 τὸν ἀντίτολμον δέ φραμι καὶ παραιβάταν
 τὰ πολλὰ παντόφρυτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν
 λαῖφος, ὅταν λάβῃ πόνος 545
 θρανομένας κεραίας.

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ΄.
 δὲν ἐν μέσῃ δυσπαλεῖ τε δίνα·
 γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῶ,
 τὸν οὐ ποτ' ἀνχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις δύαις 550
 λαπαδνόν, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
 δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
 ἔρματι προςβαλὼν δίκας
 ὤλειτ' ἀκλανστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

κήρυσσε, κήρυσ, καὶ στρατὸν κατειργάθου, 555
 εἴτ' οὖν διάτορος . . . . . Τυρσηνικῇ
 σάλπιγγι, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,

ὑπέρτονον γήρουμα φαινέτω στρατῷ.
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
 σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἕμοις

560

πόλιν τε πᾶσαν, εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
 ἐκ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνώσθῃ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἀπολλων, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε.

565

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ μαρτυρήσων ἤλθον· ἔστι γὰρ νόμος
 ἰκέτης ὄδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἕμιων· φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος·
 καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἰσαγε,
 ὅπως τ' ἐπίστα τήνδε κύρωσον δίκην.

570

ΑΘΗΝΑ.

ἕμιων ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν ἔσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως.
 ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
 τὴν μητέρ' εἰπέ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

575

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρρησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐδ' κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

580

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω· ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέσρην τεμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

585

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ' ἔρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάμοίγ' ἀρωγούς ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεχροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μiasμάτων.

590

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δὴ; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τί γάρ; σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἔλευθέρα φόνω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φρυγῆ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἦν ὄμαιμος φωτὸς ὃν κατέκτανεν.

595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μαιφόνε,

ζώνης; ἀπεύχει μητρὸς αἷμα φίλτατόν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,

Ἄπολλον, εἰ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.

600

δραῖσαι γὰρ ὡςπερ ἔστιν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ
δοκεῖ, τόδ' αἶμα κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς, τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
θεσμὸν, δικαίως, μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι. 605
οὐπώποτ' εἶπον μαρτικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅσον σθένει μαθεῖν,
βουλῇ πιφράσκω δ' ὑμῖ ἐπισπέσθαι πατρός. 610
ὄρκος γὰρ οὔτι Ζητὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὥπασεν
φράζειν Ὀρέστη τῷδε, τὸν πατρός φρόνον
πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γάρ τι ταῦτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 615
δισδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὐ τι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὡστ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσει, Παλλὰς οἱ τ' ἐφήμενοι
ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι· 620
ἀπὸ στρατείας γὰρ νιν ἠμποληκότα
τὰ πλεῖστ' ἄμεινον εὐφροσιν δεδεγμένη

· · · · ·
δροίτης περῶντι λουτρά, κἀπὶ τέρματι
φᾶρος περесеκήρωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι 625
κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλω.
ἄνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην δ' εἶπον, ὡς δηχθῆ ἰεῶς,
ὅσπερ τέτακται τίνδε κυρῶσαι δίλην. 630

ΧΟΡΟΣ.

πατὴρς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον τῷ σῷ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ᾧ παντομισῇ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν· ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἄνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἰμ' ἀνασπάσῃ κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπιδὰς οὐκ ἐποίησεν πατῆρ
οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφῳν τίθησιν οὐδέν, ἀσμένῳ μένει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὄρα·
τὸ μητρὸς αἰμ' ὄμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἔρω.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένη τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἢ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη
ἔσωσεν ἔργος, οἷσι μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δεῖξω λόγον.
πατῆρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔργος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλᾶς, τᾶλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,

καὶ τόνδ' ἔπειμα σῶν δόμων ἐφρέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπιζήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

665

ΑΘΗΝΑ.

ἦδη κελεύω τοὺςδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἄλλις λελεγμένων.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἄγων κριθήσεται.

ΑΘΗΝΑ.

τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμορφος ᾧ;

670

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαθ' ᾧν ἠκούσατ'· ἐν δὲ καρδίᾳ,
ψῆφον φέροντες, ὄρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

ΑΘΗΝΑ.

κλύοιτ' ἂν ἦδη θεσμόν, ἀστικὸς λεώς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδότων ὑπερ
ἐργηγορὸς φροῦρημα γῆς καθίσταμαι.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.

675

πάγον δ' ὄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἔδραν,
σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι καὶ πόλιν νεόπολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθυσαν, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας
ἀστῶν φόβος τε συγγενῆς τὸ μὴ ἀδικεῖν
σχήσει τό τ' ἡμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ ἴπικαίνοντων νόμους
κακαῖς ἐπιτροαῖσι· βορβόρω δ' ὕδωρ

680

685

λαμπρὸν μαιίνων οὐ ποθ' εὐρήσεις ποτόν. 690
 τὸ μὲν δ' ἀναρχον μηδὲ δεσποτούμενον
 ἄστοις περιστέλλουσι βουλεύω σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν;
 τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, 695
 ἔρουμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον
 ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει,
 οὐτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
 ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἔμοις παραίνεσιν
 ἄστοισιν εἰς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσθαι δὲ χρῆ 700
 καὶ ψῆφρον αἶρειν καὶ διαγνῶναι δίκην,
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον. εἴρηται λόγος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τῆνδ' ὀμιλίαν χθονὸς
 ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμᾶσαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμούς τοὺς ἔμούς τε καὶ Διὸς 705
 ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀκαρπύτους κίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις,
 μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἀγνὰ μαντεύσει νέμων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ καὶ πατήρ τι σφάλεται βουλευμάτων
 πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος; 710

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
 βαρεῖα χώρα τῆνδ' ὀμιλήσω πάλιν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἄλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
 θεοῖς ἀτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτα δράσας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις 715
 Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐκ οὖν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνω παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

720

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σύ τοι τάχ', οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
ἔμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὔσα θυμοῦσθαι πόλει.

725

ΑΘΗΝΑ.

ἔμὸν τόδ' ἔργον, λισσθίαν κρῖναι δίκην·
ψηφρον δ' Ὀρέστη τήνδ' ἐγὼ πρὸςθῆσομαι.
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἢ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὑσσις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

730

735

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, πῶς ἄγὼν κριθῆσεται;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Νὺξ μέλαινα, μήτηρ, ἄρ' ὄρας τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἴμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,

740

τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
 γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
 βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὄρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἀνὴρ ὃδ' ἐκπέφρευγεν αἵματος δίκην.
 ἴσον γάρ ἐστι τὰριθμημα τῶν πάλων.

745

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
 καὶ γῆς πατρώας ἐστερημένον σύ τοι
 κατώμισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἔρει,
 Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις, ἐν τε χρήμασιν
 οἰκεῖ πατρώοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
 ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
 σωτήρος, ὃς πατρῶον αἰδεσθεῖς μόρον
 σώζει με, μητρὸς τάςδε συνδίκους ὄρᾶν.
 ἐγὼ δὲ χώρα τῆδε καὶ τῷ σῶ στρατῷ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο προμνήτην χθονὸς
 ἔλθόντ' ἐποισεῖν εὔ κεκασμένον δόρῳ.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε,
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις,
 ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιας πόρους
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
 ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ
 καὐτοὶ γ' ἂν ἡμεῖς εἴμεν εὐμενέστεροι.
 καὶ χαῖρε· καὶ σὺ καὶ πολισοῦχος λεῶς
 πάλαισμι' ἄφρυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

750

755

760

765

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ὦ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
 καθιππάσασθε καὶ χερῶν εἴλεσθέ μου.

στρ. 770

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύντοτος
 ἐν γὰρ τῷδε, φεῦ,
 ἴον ἴον ἀντιπεν-
 θῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθόνιον ἄρορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος,

775

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ὦ δίκαια, * δίκαια,*

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

τί ῥέξω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ς.

γελῶμαι πολίταις.

780

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

δύσοισθ' ἄπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

ὠὖ μεγάλα τοι

κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἔμοι πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
 οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
 ἔξιηλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμία σέθεν.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
 αὐτὸς θ' ὁ φήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
 ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δοῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
 ἔμεῖς δέ τοι γῆ τῆδε μὴ βαρὺν κότον
 σκήψητ' [μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
 τεύχητ'], ἀφείσαι δαΐων σταλάγματων
 βρωτῆρας αἰχμῆς, σπερμάτων ἀνημέρους.

785

790

ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ἐπίσχομαι,
 ἔδρας τε καὶ κενθμῶνας ἐνδίκους χθονὸς
 λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις,
 ἔξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφρουμένης.

795

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ὡς θεοὶ νεώτεροι, παλαιὸς νόμος
 καθιππάσασθε κακῶν χειρῶν εἴλεσθέ μου.

ἀντ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

ἐγὼ δ' ἄτιμος ἢ τάλαινα, βαρύνκοτος
 ἐν γὰρ τᾷδε, φεῦ,
 ἰὸν ἰὸν ἀντιπεν-
 θῆ μεθεῖσα καρδίας
 σταλαγμὸν χθόνιον ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχὴν ἀφυλλος, ἄτεκνος,

800

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ὦ δίκαια, *δίκαια,*

ΧΟΡΟΥ ἡ Θ.

πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφθόρους κηλίδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

805

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

στενάζω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

τί ῥέξω;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

γελῶμαι πολίταις.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

δύσοισθ' ἄπαθον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

ὡς μεγάλα τοι

κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
 θεὰ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
 καὶ γὰρ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;

810

καὶ κληῖδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
 ἐν ᾗ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
 ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθῆς ἐμοὶ
 γλώσσης ματαίας μὴ ἔβάλῃς ἐπὶ χθόνα
 καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πρᾶσσειν καλῶς.
 κοιμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος
 ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικίτωρ ἐμοί·
 πολλῆς δὲ χώρας τῆςδ' ἔτ' ἀχροθίνια
 θύη πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους
 ἔχουσ' ἐς αἰὲ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

S15

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παθεῖν τάδε,

στρ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Β.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Α.

ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γᾶν οἴχνηϊν
 ἀτίετον μῖσος.

S25

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

πνέω τοι μένος.

ΧΟΡΟΥ ἡ Δ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Γ.

ἅπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ε.

οἰοῖ, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Σ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ζ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς ὀδύνα πλευράς;

S30

ΧΟΡΟΥ ἡ Η.

Θυμὸν ἄϊε, μάτερ

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν
 δυσπάλαιοι παρ' οὐδὲν ἤραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

ὄργας ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
 [καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα]
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
 ἡμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἔλθοῦσαι χθόνα
 γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προὔννεπω τάδε.
 οὐπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σὺ τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως
 τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων

835

840

ὄσσην παρ' ἄλλων οὐποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
 σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
 μήθ' αἵματηράς, θηγάνας σπλάγχμων, βλάβας,
 νέων αἰοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
 μηδ' ἐκζέουσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη
 ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος ἢ μόλις παρών,
 ἐν ᾗ τις ἔσται δεινὸς εὐγκλείας ἔρωσ·
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοι πάρεστιν ἔξ ἐμοῦ,
 εὖ δρωσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

845

850

855

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

ἔμὲ παθεῖν τάδε,

ἀντ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Θ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἢ Α.

ἔμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰν οἰχνεῖν
 ἀτίετον μῖσος.

860

ΧΟΡΟΥ ἢ Ι.

πνέω τοι μένος

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΑ.

φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ Ι.

ἅπαντά τε κότον.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΒ.

οἰοῖ, δᾶ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΓ.

φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΔ.

τίς μ' ὑποδύεται τίς ὀδύνα πλευράς;

ΧΟΡΟΥ ἡ ΙΕ.

Φυμὸν αἶε, μάτερ

865

Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν ἀμᾶν θεῶν

δυσπάλαιοι παρ' οὐδέν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὔτοι καμοῦμαι σοι λέγουσα τᾶγαθά,

ὥς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ

θεὸς παλαιὰ καὶ πολιτισσούχων βροτῶν

870

ἄτιμος ἔρρειν, τοῦδ' ἀπόξενος πέδον.

ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας

γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,

σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,

οὐτᾶν δικαίως τῆδ' ἐπιρρέπτοις πόλει

875

μῆνίν τιν' ἢ κότον τίν' ἢ βλάβην στρατῷ.

ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρω χθονὸς

εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου, δὲ σύ.

880

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;

ΑΘΗΝΑ.

ὥς μὴ τιν' οἶκον εὐθνεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσει χρόνου;

885

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι γὰρ μοι μὴ λέγειν ἂ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

θέλξιν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘΗΝΑ.

τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὐσ' ἐπικτήσει φίλους.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν μ' ἄνωγας τῆδ' ἐρυμνήσαι χθονί;

ΑΘΗΝΑ.

ὅποια νείκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,

890

καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,

ἔξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα,

εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχεν χθόνα·

καρπὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρροντον,

ἄστοϊσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνω,

895

καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.

τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκρορωτέρα πέλοις.

στέργω γάρ, ἀνδρὸς φριτυποίμενος δίκην,

τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.

τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ

900

πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ

τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,

στρ. α'.

οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,

τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς

905

Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,

ἰουσίβωμον Ἑλλά-

νων ἄγαλμα δαιμόνων·
 ἄτ' ἐγὼ κατεύχομαι,
 Θεσπίσασα πρεμμενῶς, 910
 ἐπισύτους βίου τύχας ὀνησίμους
 γαίας ἔξαμβρῦσαι
 φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πρᾶσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους· σίσι. α'.
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη. 915
 πάντα γὰρ αὐται τὰ κατ' ἀνθρώπους
 ἔλαχον διέπειν. ὃ δὲ μὴ κύρσας
 βαρέων τέκτων οὐκ οἶδεν ὄθεν
 πληγαὶ βιότου *προσέπαισαν.* 920
 τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά νιν
 πρὸς τάσδ' ἀπάγει, σιγῶν δ' ὄλεθρος
 καὶ μέγα φωνοῦντ'
 ἐχθραῖς ὄραῖς ἀμαθύνει.

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α'. 925
 τὰν ξμὰν χάριν λέγω,
 φλογμός τ' ὀμματοστερηῆς
 φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
 μηδ' ἄκαρπος αἰα-
 νῆς ἐφερπέτω νόσος, 930
 μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβροῖς
 τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος *δ' αἰεὶ*
 πλουτόχθων ἐρμαίαν
 δαιμόνων δόσιν τίοι. 935

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, σίσι. β'.
 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
 πότνι' Ἐρινὸς παρά τ' ἀθανάτοισ

τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ τ' ἀνθρώπων
φανερώς τελέως διαπράσσουσιν 940
τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδρομῆτας δ' αἰώ- στρ. β'.
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων 945
ἀνδρουτχηῖς βιότους δότε, κήρι' ἔχοντες,
θεαί τ' ὦ Μοῖραι, ματροκασιγνήται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς 950
ἐνδίκους ὀμιλίαις,
πάντα τιμιώταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χώρα τῆ' ἤ μῃ προφρόνως - μέσον σύστ.
ἐπικραينوμένων
γάννυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, 955
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶ
πρὸς τάςδ' ἀγρίως ἀπανηραμένας·
ἀλλ' ἐκράτησεν Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾶ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. 960

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἀπληστον κακῶν στρ. β'.
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτῶν
δι' ὄργαν πωινῶς ἀντιφόνους ἄτας 965
ἀρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδότῃν
κοινοφιλεῖ διανοίᾳ,
καὶ στρυγεῖν μιᾶ φρενί.

πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. 970

ΑΘΗΝΑ.

ἄρα φρονοῦσιν γλώσσης ἀγαθῆς ἀντισέστ. β'.
 ὁδὸν εὐρίσκειν ἐκ τῶν φροβερῶν
 τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὄρω
 τοῖςδε πολίταις; τάςδε γὰρ εὐφρονας
 εὐφρονες αἰεὶ μέγα τιμῶντες 975
 καὶ γῆ καὶ πόλις ὀρθοδίξαισι
 πρέψετε πάντως διάγοντες.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλοῦτων, σιγ. γ'.
 χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
 ἴκταρ ἤμενοι Διός, 980
 παρθένου φίλας φίλοις
 εὐφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
 ὄντας ἄζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χῆμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χορῆ ἀντισέστ. α'. 985
 στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
 ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
 χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον 990
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκη.
 ἔμεῖς δ' ἠγείσθε, πολιτισσοῦχοι
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖςδε μετοίχοις.
 εἴη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. 995

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ', αἰθῆς ἐπανδιπλοῖζω, ἀντ. γ'.
 πάντες οἱ κατὰ πτόλιν.
 δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον-

τες· μετοιζίαν δ' ἐμὴν 1000
 εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ-
 ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων
 πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφύρων
 εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους, 1005
 ξὺν προσπόλοισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
 τοῦμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
 Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἄν, εὐκλεῆς λόχος
 παιδῶν, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων

· · · · ·
 φοιμιζοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν 1010
 τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσθω πυρός,
 ὅπως ἂν εὐφρων ἦδ' ὀμιλία χθονὸς
 τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη.

ΠΡΟΠΟΜΗΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλοι φιλότιμοι στρ. α΄.
 Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὐφρονη πομπᾶ, 1015

εὐφραμεῖτε δέ, χωρῖται.

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγγυίοισιν ἀντ. α΄.
 τιμαῖς καὶ θυσίαις περισεπτα τυχοῦσαι.

εὐφραμεῖτε δὲ πανδαμί.

Ἰλαοὶ δὲ καὶ τᾶδ' εὐφρονες γᾶ στρ. β΄. 1020
 δεῦρ' ἴτε, σεμναί, *σὺν* πυριδάπτῳ
 λάμπᾳ τεροπόμεναι καθ' ὁδόν.

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

σπονδαὶ δ' εἰς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴζων ἀντ. β΄.

Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ὁ πανόπτας
οὔτω Μοῖρὰ τε συγκατέβα.

1025

ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ.

ΑΘΑΜΑΣ.

1.

Athenaeus VII. p. 316. B. καὶ τρίτον δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ ποῦς, ὡς νοῦς. Idem II. p. 37. F. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαιναν ἀμφοτέρους· ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης,
ἄεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν·

ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος. Habet hos versus etiam Eustathius p. 740, 10. (635, 42.) et Favorinus in v. ἄπυροι τρίποδες.

2.

Hesychius ἀήτους, μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Codex ἀθάμαντας.

3.

Hesychius ἀπαρτί, ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος ἐν Ἀθάμαντι. Codex ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος.

4.

Hesychius βραζούσης λεαίνης, ἐν Ἀθάμαντι, ἀμαζούσης, ἢ ἐγκέμονος. Incertum utrum ad Aeschylum an ad Sophoclem Athamantem pertineat.

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

5.

Etymol. Gud. p. 227, 37. (p. 1161. Gaisf.) et grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 443, 8. Ζαργεῖς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. ὡς "πότνια γῆ Ζαργεῦ τε θεῶν παννύφρατε πάντων" ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαργεῖα εἶδον Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ "Ζαργεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένη χαίρειν." ἐν δὲ Αἰγύπτῳ οὕτως αὐτὸν διὰ τὸν Πλούτωνα καλεῖ τὸν ἀγραῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκηκότων. Ad Aegyptios haec pertinent, ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ. In Crameri codice scriptum esse videtur ἐν δὲ Αἰγύπτῳ (hoc per errorem Cramerus Etymologico Gudiano tribuit) τὸν Πλούτωνα καλεῖ etc. V. ad Θαλαμοποιοῦς.

ΑΙΤΝΑΙΑΙ.

De Aeschyli Aetnaeis Opusc. VII. p. 315. Vita Aeschyli ἔλθων τούτων εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε Αἴτην κίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνιζόμενος βίον ἰγαθὸν τοῖς σενουκίζουσι τὴν πόλιν. In indice fabularum Aeschyli Αἰτναῖα γνήσιοι, Αἰτναῖα νόθοι. Sic cod. Med.

6.

Stephanus Byzantius Παλική, πόλις Σικελίας. — πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν Παλικῶν, οἳ εἰσι δαίμονες τινες, οὓς Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις (codices Αἰτναίαις) γενεαλογεῖ Λιδὸς καὶ Θαλείας τῆς Ἡφραίστου. Macrobius Saturn. V. 19. Aeschyli tragoedia est, quae inscribitur Aetna. In hac quum de Palicis loqueretur, sic ait

τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θῆσσονται βροτοί;
σεμνοὺς Παλικὸν Ζεὺς ἐφρίεται καλεῖν.
ἧ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φράτις;
πάλιν γὰρ ἴκουσ' ἐκ σκότου τόδ' ἐς φάος.

V. 1. ΤΙ ΣΗΤΕΛΑΥΤΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΘΗCΟΝΤΗΒΡΟΤΟΙ codex Parisinus, de quo dixit Schneidewinus in Ritschelii Museo III. p. 75: vulgo τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα τίθενται βροτοί; — V. 2. cod. Par. ΕΦΥΕΤΑΙ. — V. 3. μενεῖ Schneidewinus: vulgo μένει. — V. 4. cod. Par. ΠΑΛΙΝ ΓΑΡΗΚΟΥ-ΣΕΚ(ΤΟΥ)ΥΤΟΛΕΙΟΦΑΘΟC: vulgo πάλιν γὰρ ἴκουσ' ἐκ σκότους τόδ' (ita II. Stephanus: τό γ' ed. Camerarii) ἐς φάος.

7.

Hesychius et Favorinus αἱμοί, θρημοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Codex Hesychii αἰτναίαις. Suidas, cuius glossam omisit Gaisfordius, αἱμοὺς τὰς θρόσους φασὶν ὁ Αἰσχύλος. Zonaras p. 69. αἱμοὺς τοὺς θρόσους λέγει ὁ Αἰσχύλος. Veram cum Hesychio scripturam praebet grammaticus in Bekkeri Anecdotis p. 360, 30. αἱμοὺς τοὺς θρημοὺς Αἰσχύλος, ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται. Eustathius p. 1551, 26. (676, 6.) ἀλλαγῶ δὲ φέρεται καὶ ὅτι αἱμασιὰν Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες τὸ τεχνίον φασί· τὸ δὲ ἔδαφος αὐτὸ Λωρτιάς οἶμα καλεῖν. καὶ ὅτι αἱμοὺς τοὺς θρόμους (sic haec) Αἰσχύλος λέγει, ἴσως, φασὶν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀφ' οὗ καὶ ἡ αἱμασιὰ κέκληται.

8.

Hesychius ἀναξίαν, βασιλειαν. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Codex λιανοίαις, quod corruptum esse videns Favorinus nomen fabulae omisit.

9.

Hesychius et Favorinus κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν· δοκοῦσι δὲ κακότηχοι εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ παριόντες τὰ ἡρώια σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι· καὶ οἱ θεοὶ δέ· Αἰσχύλος Αἰτναίαις. Codex αἰτναίαις. Pro κακότηχοι ex Photio p. 177, 8. scribendum κακωτικοί.

10.

Scholiasies Homeri ad Iliad. XVI. 153. τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βέλων τινὲς

ἡλακάτην φησί, καὶ Αἰσχύλος ἐν Αἰτναίαις (scriptum est Αἴτναις) τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησί.

11.

Ioannes Lydus de mensibus p. 274. ed. Hasii. p. 116. 6. ed. Bekkeri, de Saturno, καὶ βασιλεύσει δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία παραδίδωσιν, ὡς ἐμπροσθεν ἀφηγησάμην, κατὰ τε τὴν Αἰβύην καὶ Σικελίαν (οἰκίσει τε τοὺς τόπους καὶ πόλιν) κτίσει, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τῆ(ν τότε μὲν λεγ)ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἰερὸν πόλιν, ὡς (Ἰσίγονος περὶ Ἑλληνικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (εἰνῃ codex) παραδιδόσασιν). Vncis inclusa supplementa sunt Hasii.

ΑΙΚΜΗΝΗ.

Non commemoratur in indice.

12.

Hesychius ἀποστάς, φρυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ.

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Satyrice fuit. Conf. Böttigeri Amaltheam vol. II. p. 280 s. et 283 ss.

13.

Ammonius in v. γῆμαι p. 37. Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοι.

Apud Ammonium scriptum est γαμεῖν δὲ μοί, emendate in Bachmanni Anecd. II. p. 375. Herodianus περὶ ἀκρολογίας in Boissonadii Anecd. III. p. 263. καὶ Αἰσχύλος ἐν ἀστυζάνῃ· σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, ἐμοὶ δὲ γαμεῖν. Etym. Gud. p. 125. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμόνι οὐκ ἔο μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον γαμεῖν δόμος.

14.

Athenaeus XV. p. 690. C. καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ ἀντιδιαστέλλων φησί

κἀγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

15.

Hesychius θρώσων κνώδαλα, ἐκίθορίζων καὶ σπειριματίζων, γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ.

ΑΡΓΕΙΟΙ.

16.

Harpoeration in v. χλῆδος p. 184, 22. Bekk. Αἰσχύλος Ἀργείοις

καὶ παλτὰ κἀγνυλητὰ καὶ χλῆδον βαλῶν.

Duo Bekkeri codices ἀργείαις, tertius cum Aldina ἀργίαις.

17.

Etym. M. p. 341, 5. ἐνηλύσια, ἐκίνητα, καὶ ἦλυσιν, τὴν ἔλευσιν. Αἰσχύλος ἐν Ἀργείοις

Καταπνέγ μου καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραινος ἀρούρων ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν.

οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα, οὕτως εἰς τὸ ὀητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εἶρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραινῶς εἰσβέβηκεν· ἃ καὶ ἀνατίθε-

τα Διὶ καταβάτη, καὶ λέγεται ἄδνα καὶ ἄβατα. In Aeschyli verbis ἐνηλυσίων Stanleius: Etym. ἐπηλυσίων. Hesychius ἐνηλύσια· τὰ κατασκευθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγεται. ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν. Idem ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. Deinde ἀρούρων Sylburgius: codices duo Gaisfordii cum editione principe et Aldina ἀρόρων. V. Opusc. VII. p. 209.

18.

Hesychius ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα. Αἰσχύλος Ἀργείοις. Codex ἀργίας.

19.

Hesychius ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως. — τραγικὴ δὲ ἡ ὀρχησις. Ἀργείοις δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἢ ἔστι σίκωνις. Codex ἀργυροῖς et σικῆνης. V. Opusc. VII. p. 207.

ΑΡΓΩ.

Ἀργὸν ἢ κωπαστῆς in indice fabularum. Ita codex Medicus.

20.

Schol. Paris. ad Apollon. Rhod. I. 105. Σίφρα, πόλις Βοιωτίας. Ἀπολλώνιος δὲ τοὺς Σίφραις τῶν Θεσπιέων φησίν. ὁ δὲ Φερεκίδης Ποντία (Ποινηία coniicit Schneiderus) ἱστορεῖ τὸν Τίφρον εἶναι. Αἰσχύλος δὲ τὸν Τίφρον ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰφρον καλεῖ. A Schaefero editum Αἰσχηλος, a Schneidero ad Orphei Arg. p. 100. Αἰσχύλος.

21.

Hyginus Poet. astr. II. 37. Homerus hunc eundem locum (ubi Argo compacta sit) in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam.

22.

Philo περὶ τοῦ πάντα σπονδαῖον εἶναι ἐλεύθερον, vol. II. p. 467. seq. Mang. οὐδ' ἢ Ἀργὸν ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκίταις, μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος· ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐπ' αὐτῆς εἶπε

ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερόν, αὐδάσον, ξύλον;

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.

In indice fabularum.

ΒΑΚΧΑΙ.

In indice fabularum.

ΒΑΣΣΑΡΙΔΕΣ.

De Aeschyli Lyeurgia Opusc. V. p. 3. Βασσάρα in indice fabularum. Schol. Aristophanis ad Thesmoph. 142. τὴν τετραλογία λέγει Ἀκχοργίαν, Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Ἀκχοῦργον τὸν σατυρικόν.

23.

Catasterismi Eratostheni tributi cap. 24. de Orpheo, ὃς τὸν μὲν Διόνυσον οἶκ' ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεμειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπι

τὸ ὕρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον προσένεμε τὰς ἀνατολίας, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἰλλιον πρῶτον. ὅθεν ὁ Λιόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπειψε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησιν Αἰσχύλος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέσπρωψαν χωρὶς ἕκαστον. αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγοῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Attigerunt haec Valekenarius ad fragmenta Callimachi p. 186. et Gaisfordius ad Hephaest. p. 71.

24.

Scholiasies Nicandri ad Ther. 288. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τρία. ἔστι γὰρ ψολόεν (sic scribendum pro ψόλον) τὸ μέλιον, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν. Εὐφορίων "ἢ Αἴτην ψολόεσσαν, ἐναίλιον Ἀστεροπαίου," καὶ ἔτι "λιγνὴν δὲ ψολόεσσαν αἰδνήεντά τε καπνόν." καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι

κάρφει παλαιῷ κάπιβωμίῳ ψόλω.

Codex σκάρφει. Meminit huius loci Ruhkenius ad Longini cap. 3.

25.

Hesychius et Favorinus εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Αἰσχύλος Βασσαρίσι. Codex Hesychii βάσσαρες.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

De Aeschylī Glaucis Opusc. II. p. 59. Pontium Glaucum versibus tetrametris Cicero adolescens scripsit: v. Plut. Cic. cap. 2.

26.

Pausanias IX. 22, 6. τούτων τε δι' ἔστι τῇ Ἀθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαῦκου πύθημα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἀλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμμενα ἐς τότε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤγινται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλείοντες πλείστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαῦκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πινθανομένοις παρὰ Ἀθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἤλθεν ἕσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρχησε.

27.

Pausanias X. 4, 5. τοῖς δὲ ἔστιν εἰρημένον, ὡς τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ πόλις ᾤκίσθη, παρείχεται συνεχῆ δένδρα, καλεῖσθαι δὲ τὰ δασία ὑπὸ τῶν πάλα δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαῦκου τοῦ Ἀθηδονίου γένεια ἐπὶ τὴν ὠνομακέναι δαῦλον. Etym. M. p. 250, 4. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμῆν.

Omissum in Etymologico δ' inserendum ex Eustathio p. 274. 24. δαῦλον γὰρ τὸ δασύ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Πανσανίας, εἰπὼν "δαῦλον τὸ δασύ. ἢ προτέρα περισπᾶται. Αἰσχύλος· δαῦλος δ' ὑπήνη."

28.

Anecdota Bekkeri p. 347, 22. καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀείζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαῦκῳ ποντίῳ

ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φράγών.

29.

Anecdota Bekkeri p. 347, 26. ζωός - ἦς ἡ γενικὴ ζωοῦ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπών

καὶ γεύομαι πως τῆς ἀειζῶου πάσας.

30.

Anecdota Bekkeri p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν· ἐπὶ τοῦ Γλαύκου, ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης. Αἰσχύλος.

31.

Athenaeus III. p. 87. A. de conchis, ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποτιῶ Γλαύκῳ,

κόγχοι, μύες, κῶστρεια.

Libri 2' ὄστρεα. Ipse Athenaeus p. 92. E. ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

32.

Vita Arati in Petavii Vranologio p. 269. A. (apud Buhlium vol. II. p. 430.) εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίαι Λαΐδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποτιῶ Αἰσχύλος,

κἄπειτ' Ἀθήνας Λαΐδας παρεκπερῶν.

Editum est a Petavio εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθηναίων Λαΐδας μέμνηται, et in Aeschyli versu Λαΐδας. Haec correxit Valekenarius Diatr. de fr. Eur. p. 143. Tum apud Petavium legitur παρ' ἐκ Περσῶν. Id Scaliger emendavit: v. Villosionii Epist. Vinar. p. 78.

33.

Strabo X. p. 686. (447.) ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὐβοία εὖσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ἐπιφορὰς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι, περὶ ὧν ἐμνήσθημεν διὰ πλείονων πρότερον· ἐπὶ τοιοῦθε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἣς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποτιῶ Γλαύκῳ.

Εὐβοῖδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Λίδος

ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλήσιον Λίχα.

34.

Hesychius Ξιφίρον λιμὴν, Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποτιῶ, ὁ πορθμός· ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὄρεϊων. Codex potniē: v. Opusc. II. p. 69. Corrīgunt Valesius τῶν περὶ Ῥήγιον νεωρίων, Albertius τῶν π. Ῥ. ὄρειων.

35.

Scholiasies Pindari ad Pyth. I. 152. Ἰμέρας, ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ,

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας

εἰς ὑψίχρημον Ἰμέραν ἀφικόμην.

Ita corrigunt: editum est ἐκλέλουμαι et Ἰμέραν δ' ἀφικόμην.

36.

Scholiasies Theocriti ad IV. 62. τοὺς Σατίρους ἀχρεεῖς οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πάντας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σο-

φρακλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. In his ἀρχαίαις addidit Casaubonus de satyr. poesi I. 5. ut est in alio scholio ἀρχαίαις οἱ Σάτυροι ἐρώτων.

Ad Glaucum Pontium pertinuerunt fortasse fr. 324. 332.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΤΝΙΕΥΣ.

De Aeschyli Glaucis Opusc. II. p. 59. Acta est haec fabula Olymp. LXXVI. 4. Argumentum Persarum ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκῃ Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτινεῖ, Προμηθεῖ. Non commemoratur in indice fabularum.

37.

Scholiasies Platonis p. 16. Ruhnk. 370. Bekk. ἀγῶν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει.

— Αἰσχύλος δὲ φησι Γλαύκῳ Ποτινεῖ

ἀγῶν γὰρ ἀνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38.

Scholiasies Euripidis ad Phoen. 1229. (1194.) ἄξοντες τ' ἐπ' ἄξοσι· καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Γλαύκῳ Ποτινεῖ

ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶν νεκροί,

ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυγμένοι.

V. 1. cod. Aug. ἐφ' ἄρματι et cum Vaticano Cobeti καὶ νεκρῶν νεκροί. Veram scripturam tuetur Aristophanes, qui in Ranis v. 1450. (1423.) huic Aeschyli versum affert eique hanc explicationem subiicit, δὲ ἄρματ' εἰς ἔθραζε καὶ νεκρῶ δέο. — V. 2. cod. Aug. ἐμπεφυγμένοι, Vat. ἐκπεφυγμένοι. Emendavit Valekenarius.

39.

Scholiasies Homeri ad II. XIII. 198. Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοοί

λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Affert haec praeter duo extrema vocabula etiam Eustathius p. 927. 39. V. 1. δὲ addidi.

40.

Scholiasies Aristophanis ad Ran. 1576. (1549.) πρῶτα μὲν εὐοδίαν· ἐκκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτινεῖ Αἰσχύλου,

εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.

Vulgo πρῶτα, sed πρῶτον codex Venetus.

41.

Hesychius ἀμφίωπον, περίωπον, πόντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτινεῖ.

42.

Hesychius ἐφρήμοις γόοις, δυσφρήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτινεῖ. Codex γλαύκοποτνί.

43.

Hesychius ἴτηλον, τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Πο-

τριῆ. Photius p. 118, 3. ἴτηλον, τὸν οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Δισχύλος.

Ad Glaucum Potniensem pertinuerunt fortasse fr. 342. 343. 344. 347. 430.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

De Aeschyli Danaidibus Opusc. II. p. 319.

Strabo V. p. 338. (221.) de Pelasgis, Δισχύλος δ' ἐκ τοῦ περὶ Μυκήνας Ἄργους φησὶν ἐν Ἰκέτισι ἢ Δαναΐσι τὸ γένος αὐτῶν. Scribendum videtur καὶ Δαναΐσι.

44.

Scholias Pindari ad Pyth. III. 27. τὸ ὑποκουρίζεσθαι αἰδοῦν εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὑμνοῦντας ἐπευφημιζομένους λέγειν σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Δισχύλος Δαναΐσι

κάπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ἕως ἐγείρω, “πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
 νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.”

45.

Athenaeus XIII. p. 600. A. καὶ ὁ σεμνότατος δ' Δισχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν

ἔρχῃ μὲν ἄγνός οὐρανὸς τρωῶσαι χθόνα,
 ἕως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
 ἔκυσσε γαῖαν· ἣ δὲ τίττεται βροτοῖς
 5 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον·
 δένδρωτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
 τέλειός ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

Affert hos versus, omissis duobus postremis, etiam Eustathius pag. 978, 24. (967, 9. Bas.), sed deceptus ab epitome, quum ibi paullo ante Aeschyli Alexandrini mentio facta esset, huic adscribit. — V. 3. Codex Paris. epitomes εὐνάεντος. Nicander apud Ath. II. p. 60. F. ὑδάτεσσιν ἀεωαέεσσι. — V. 6. Libri δένδρων τις et δένδρων δέ τις. Quod correxi, et eodem modo Do-braeus Adv. II. p. 30. — V. 6. et 7. omittit epitome.

46.

Hesychius καθαίρομαι γῆρας, ἐκδύομαι. Δισχύλος Δαναΐσι. Codex δαΐσι, unde Musurus Δανάη fecit.

Ad Danaides fortasse pertinuerunt fr. 339. 351. 380.

ΔΙΚΤΥΟΥΛΟΙ.

Berichte über die verhandlungen der kön. sächsischen gesellschaft der wissenschaften I. p. 119. In dem verzeichniss der schauspiele des Aeschylus wird eines unter dem namen Δικτυουροί aufgeführt, womit gewis-

sermassen in der vulgata des Pollux VII. 35. das citat ἐν Δικτυοψακτοῖς übereinstimmt. Aber die handschriften des Pollux geben ἐν Δικτυοψακτοῖς, und Δικτυοψακτοῖς wird das stück auch von Aelian in der thiergeschichte VII. 47. von dem Photius in dem worte ὄβρια, und vom Hesychius in dem worte θῶσθα genannt. Schon hieraus folgt, dass gegen die drei zuletzt genannten schriftsteller die offenbar verdorbene vulgata des Pollux und das unzuverlässige schauspielverzeichnis gar kein gewicht haben. Es tritt noch hinzu, dass diese für ein so einfaches geschäft, wie das verfertigen von netzen ist, unpassende benennung weiter nicht vorkommt, sondern diese leute, wie Pollux VII. 179. angiebt, δικτυοπλόχοι, netzstricker, genannt wurden. Gleichwohl hat herr Welcker, und mit ihm andere, angenommen, das stück des Aeschylus habe Δικτυοψακτοῖς geheissen. Fragt man nach dem grunde, so ist es der, dass diese benennung zu dem mythus vom Athamas passe, in welchem man dieser tragödie, weil Aeschylus einen Athamas geschrieben hat, eine stelle anwies. Fragt man weiter, aus welchem grunde netzstricker zu diesem mythus passen, so ist die antwort folgende. Wie Apollodor III. 4, 3. erzählt, tödtete Athamas im wahnsinne seinen ältesten sohn, indem er ihn für einen hirsch ansah. Nun sagt der wahnsinnige Athamas bei dem Ovid Metam. VI. 512. io comites, his retia tendite silvis. Also gehörte das stück, das Δικτυοψακτοῖς heisst, und aus welchem die worte δικτύου δ' ἐνήτρια erhalten sind, zu dem mythus des Athamas. Zwischen diesen sätzen liegen aber drei unerwiesene mittelsätze: erstens, dass die netze, von denen die rede ist, nicht fischernetze, sondern jügenernetze gewesen seien; zweitens, dass, gesetzt sie wären jügenernetze gewesen, sie auch die des Athamas gewesen seien; drittens, dass, wenn Athamas bei dem Ovid netze zu stellen befiehlt, auch Aeschylus von aufgestellten netzen gebrauch zu machen für nöthig erachtet habe. Dass das Wort ὄβρια, womit junge reissende thiere bezeichnet werden, in dem stücke vorkam, wird wohl niemand für beweis einer jagd nehmen. In gleicher bedeutung sind ὄβριακα im Agamemnon genannt, wo weder von jagd noch von netzen etwas zu finden ist. Wollte man aber auch alles, was ohne beweis angenommen ist, als erwiesen gelten lassen. so würde immer noch die grosse unwahrscheinlichkeit übrig bleiben, dass zu einer jagd, wo es bloss auf das stellen der netze ankam, netzstricker, und nicht netzsteller, ἐκρυπτάται, wäre angewendet worden. Auf diesen schluss nun, dass, weil Ovid in der erzählung vom Athamas netze erwähnt, eine tragödie, in der ebenfalls netze vorkommen, denselben stoff betreffe, ist zugleich stillschweigend noch ein anderer ebenso unhaltbarer schluss gegründet worden. Dieser lautet in bestimmten Worten ausgesprochen so: da die Δικτυοψακτοῖς ein theil der athamantischen trilogie sind, so kann das stück nicht Δικτυοψακτοῖς geheissen haben, weil dies netzzieher, mithin fischer bedeutet, und es ist deshalb gegen den Aelian, den Photius, und den Hesychius die lesart der corrupten vulgata des Pollux und des ungenauen schauspiel-

verzeichnisses, *Δικτυογοί*, die wahre. Durch diesen zweiten fehlschluss ist nun die möglichkeit ausgeschlossen den richtigen und auf guten zeugnissen beruhenden namen *Δικτυουλκοί* einer tragödie des Aeschylus beizulegen, und wenn sich eine findet, der diese benennung mit recht zukommen würde, muss der, der sie bereits anderwärts verbraucht hat, unvermeidlich einen falschen namen ergreifen. Dass dies wirklich geschehen ist, wird sich sogleich zeigen.

Aeschylus hat auch den mythus des Perseus behandelt, wovon die *Φορζίδες* nach dem, was Athenäus IX. p. 402. B. anführt, den beweis geben. Es ist nun von herrn Welcker und andern eine trilogie angenommen worden, die aus der Danae, den Phorciden, und dem Polydectes, von welchem bloss der name erhalten ist, bestanden habe. Die Danae hat man aus dem citat des Hesychius, *καταίρωμαι γῆρας, Αἰσχύλος Δανάη*, genommen. Aber dies ist bloss eine vermuthung von Musurus. Denn die handschrift hat *δαίσι*, was unverkennbar aus *Δανάσι* verschrieben ist. Die Danaiden waren eine berühmte tragödie des Aeschylus, wogegen von einer Danae dieses dichters niemand etwas weiss. Der name Danae ist also völlig unbegründet, obwohl er dem inhalte des stückes angemessen sein würde. Denn die sage war, dass Acrisius seine tochter Danae, nachdem sie den Perseus geboren hatte, zusammen mit ihrem kinde in einen kasten eingesperrt und dem meere preisgegeben habe. Wie wenig aber hieraus folge, dass die tragödie Danae geheissen, und nicht vielmehr einen ganz andern namen gehabt habe, mögen die worte zeigen, mit denen herr Welcker selbst in der Trilogie s. 379. das weitere erzählt. "Sie wurden nach der insel Seriphos hingetrieben, wo mit fischernetzen Diktys, d. h. der netzler, den kasten mächtig (darum *ὁ Περισθένους*) heranzog, und auf der Danae flehen ihn öffnete, darauf sie und den Perseus nährte wie verwandte, er und sein bruder Polydektes, d. i. der aufnehmende." Schon diese seine eigenen worte würden herrn Welcker erinnert haben, hier die in dem namen Diktys angedeuteten *Δικτυουλκούς* zu erkennen, die "mächtig" ziehen mussten, um den schweren kasten, den ihr netz gefangen hatte, ans land zu bringen. Aber da er die *Δικτυουλκούς* in die unhaltbaren *Δικτυογοούς* verwandelt und der athamantischen trilogie einverleibt hatte, waren sie hier, wo ihnen anerkennung mit recht zukam, nicht mehr vorhanden, und ihr platz wurde dem unberechtigten und auf eine leere vermuthung von Musurus angenommenen namen Danae zu theil.

47.

Aelianus H. A VII. 47. τῶν δὲ ἑστρίων καὶ τῶν τοιούτων ἀγρίων τὰ ἔργα ὄβρια καλεῖται· καὶ μέμνηται Εὐριπίδης ἐν Πελοπίδῃ τοῦ ὀνόματος καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλκοῖς. Photius p. 314, 23. ὄβρια καὶ ὄβριακα, τὰ τῶν λέοντων καὶ λύκων σκύμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς. Codex a prima manu δικτυουλκοῖς habere videtur.

48.

Hesychius θῶσθαι, δαίνεσθαι. θωνᾶσθαι, εἰωχεῖσθαι. Αἰσχίλος Αἰκτινουλοῖς. Πρό δαίνεσθαι codex δύνασθαι. Pro θωνᾶσθαι Bastius ad Greg. Cor. p. 35S. ex Etymologico Parisino (Gaisf. p. 1317.) θωρᾶσθαι scribendum putat: quod mihi non videtur probabile.

49.

Pollux VII. 35. τὸ δὲ εὐήτριον Αἰσχύλος ἐν Αἰκτινουλοῖς, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἔσθητος, ἀλλ' οὖν εἴρηξε
δικτύου δ' εὐήτρια.

Αἰκτινουλοῖς codices Bekkeri et Falckenburgianus: vulgo δαικτινουργικοῖς. Pro δικτύου codex Parisinus primus Bekkeri κερχίου.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.

Nihil est, quare Διονύσου τροφοί a Τροφοῖς diversi existimentur. Τροφοί in indice fabularum. Satyricam fabulam fuisse Boettigerus iudicavit in libro quem de picturis vasorum scripsit vol. I. part. 2. p. 185.

50.

Argumentum Medae Euripidis Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεποίησε. Elmsleio p. 67. (51.) ἀνεψήσασα scribendum videtur. Scholiastes Aristophanis ad Equ. 1318. ὡς περ ἢ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχίλος ἱστορεῖ, τὰς τροφούς τοῦ Διονύσου ἀνεψήσασα ἀναίεσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν.

51.

Hesychius et Favorinus δίερα ὄψις, ἢ διπλή. Αἰσχίλος Τροφοῖς. Codex ἦ. Conf. Lob. Paral. I. p. 42.

52.

Hesychius et Favorinus πεδοῖζον χελιδόνος, σινοῖζον. Αἰσχίλος Τροφοῖς. Bergkiius in Diurnis antiquariis a. 1835. X. p. 955. sine causa πεδοικούσης scribi volebat.

53.

Photius p. 47, 10. ἐψιοῦσα, τροφὰς διδοῦσα χόνδρον καὶ τὰ ἐψητά. Αἰσχίλος Τροφοῖς

βιοτὴν αὐξίμον ἐψιοῦσα.

Ἰππῶναξ.

ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ.

54.

Plutarchus in Theseo cap. 29. συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐπὶ τῇ Καθμείᾳ πεσόντων, οἷζ, ὡς Εὐρυπίδης ἐποίησεν ἐν τραγωδίᾳ, μίχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναίρεσεως γενέσθαι πρώτας ἐκείνας. ὅτι δ' Ἡρακλῆς πρώτος ἀπέδωκε νεκρούς τοῖς πολέμοις ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους γέγραττα. ταρὰ δὲ τῶν

μὲν πολλῶν ἐν Ἐλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δὲ ἡγεμόνων περὶ Ἐλευσίνα, καὶ τοῦτο Θεσέως Ἀδράστῳ χαρισσαμένον. καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων καὶ οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι, ἐν οἷς ταῦτα λέγων ὁ Θεσέως πεποιήται. Ita haec C. Sintenis, καί, quod ante ταῦτα legebatur, ante οἱ Αἰσχύλου Ἐλευσίνιοι reposito, emendavit. V. Opusc. VII. p. 210.

55.

Hesychius ἀοξήσω, διακομήσω, ἰππορρήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίοις. Codex ἀοξήσω et ἔλευσινίαις.

Ad Eleusinius pertinuit fortasse fr. 348.

ΕΛΛΗΣΙΟΣ.

Nulla fuit Aeschyli fabula sic dicta. V. ad fr. 406.

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Andronicum tragoedum, qui, ut Athenaeus narrat XIII. p. 584. D., in certamine τοῖς Ἐπιγόνους ἐδημερήκει, Epigonos egisse non Aeschyli, sed Sophoclis, Brunckius ad Soph. Epig. fr. 4. putavit propterea, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior. Rectius ita ob temporum rationem iudicasset.

56.

Scholias Pindari ad Isthm. VI. 10. τὸν δὲ τρίτον κρατῆρα Διὸς σωτήρος ἔλεγον. — τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου ἐκίρασαν, τὸν δὲ δεύτερον ἠρώων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνους

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
Ἥρας τε·

εἶτα

τὴν δευτέραν γε κραῖσιν ἠρώσιν νέμω·

εἶτα

τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα.

57.

Hesychius et Favorinus τιμαλφής, — Αἰσχύλος θεὸς ἐν Ἐπιγόνους ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

ΕΥΡΩΠΗ.

Eadem quae Cares.

ΗΛΩΝΟΙ.

De Aeschyli Lycurgia Opusc. V. p. 3.

58.

Strabo X. p. 721. (470.) τῆς μὲν οὖν Κότυς τῆς ἐν τοῖς Ἡθωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων. εἰπὼν γὰρ

σεμνὰ Κότυς

ἐν τοῖς Ἡθωνοῖς, “ὄρεια δ’ ὄργαν’ ἔχοντας” τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον, εὐθέως ἐπιφέρει

ὁ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,

τόρνον κάματον,

δακτυλόδικτον πίμπλησι μέλος,
 μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν,
 5 ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ·
 καὶ πάλιν

ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
 ταυρόφθογγοὶ δ' ὑπομνηκῶνται
 ποθεν ἔξ ἀφρανοῦς φροβεροὶ μῦμοι,
 τυπάνου δ' εἰκῶν ὡςδ' ὑπογαίου
 10 βροντῆς φέρεται βαρυνταρβῆς.

Vulgo ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοντα: codices ὄρεια δ' ὄργαν' ἔχοντες vel ἔχοντας. Aeschylus scripsisse videtur

καὶ ὄρεια χερσῶν ὄργαν' ἔχοντες.

V. 1. libri χερσί. — V. 3. δακτυλόδικτον Pauwius: libri δακτυλόδεικτον. — V. 5. Strabonis libri χαλκοθέοις. Athenaeus XI. p. 479. B. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡθωνοῖς κοτύλαις εἴρηκεν. “ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.” Repetit haec Eustathius p. 1282, 60. fabulae nomine et ὃ δὲ omissis. Scholiastes Homeri ad II. XXII. 34. καθόλου δὲ κοτύλαις ἐκάλουν πάντα τὰ κοῖλα· καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡθωνοῖς τὰ κύμβαλα· “ὃ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ἤχεῖ.” sic codices Venetus et Isaaci Vossii: sed Victorianus levi aberratione στοβεῖ. — V. 7. vulgo ὑπομνηκῶνται: ὑπομνηκῶνται ex uno Mediceorum restituit Naekius Sched. crit. p. 24 (Opusc. I. p. 38.). — V. 9. εἰκῶν Naekius ex codicibus: vulgo ἤχώ. In ὑπογαίου et ὑπογαίου variant libri. Posterius sermoni tragico accommodatius videtur.

59.

Longinus cap. 15. καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Δουκούργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφανίαν τοῦ Διονύσου θεωρορεῖται·

ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.

Rettulerant hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse vidit Zoega in Dissert. p. 15. quem secutus est Welckerus in Trilogia p. 322. et in Appendice p. 105.

60.

Scholiastes Homeri ad II. IX. 535. (539. Bekk.) χλοῦνην, οὗ μὲν ἀφριστήν· χλουθεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον· ἄλλοι δὲ κακοῦργον· καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβοποιῶν τινὰ φάναι “ἀνήρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλοῦνην (v. Mein. Poet. chol. p. 121.).” Ξενοφῶντα δὲ γένος τι Ἰνδῶν φάναι τὸν χλοῦνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡθωνοῖς

μακροσκελῆς μὲν ἄραμα χλοῦνης τις ἦ.

Eustathius p. 772, 53. ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλοῦνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας χλοῦνην λέγων τὸν ἀπόκοπον· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ κατὰ τὸν γεωγραφικὸν χλοῦνην σὺν τὸν τομίαν λέγει. Eam interpretationem prorsus reiectam narrat ab

Aristophane grammatico. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 118. et 120 ss. In Opusc. V. p. 13. dixi Aeschylum fortasse ita scripsisse:

ΑΓΓ. μακροσκελής μέν. ΑΥΚ. ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν;

ut *χλούνης locustam* significaret. Nam ad Theocriti id. X. v. 18. μάντις τοι τὴν νύκτα χροῖζεται ἃ καλαμαία, scholiastes haec adnotavit: ἴσως οὖν ὁ Θεόκριτος τὴν ἰσχνὴν εἶπεν θέλων καὶ διεφθηνουσίαν τοῦτο φησίν. ἢ τὴν ἐπιβλαβὲς καὶ χαλεπὸν ὀρῶσαν. Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι *Αυκούργου Αἰσχύλου* τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνη κακὸν γίνεσθαι. ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμῆχεις τοὺς πόδας ἔχουσα καὶ λεπτοῦς, καὶ συνεχῶς αὐτοὺς κινουῖσα. Atque paucis interiectis ipsa illa vox *μακροσκελής*, sed perperam *μακροσκελούς* scripta, de ista bestiola dicta est: ἢ ἡ σὴ ἐρωμένη ἢ εἰκνῦα τῇ ἀκρίδι τῇ καλαμαίᾳ ὀνομαζομένη, τῇ πρὸς μαντείας ἐπιτηδεύει, περιβαλεῖται τὸν χρωῖά σου κατὰ τὴν νύκτα· τουτέστιν, ἡ ἰσχνὴ καὶ λεπτὴ καὶ μακροσκελὴς συγκοιμηθήσεται σοι. Potuit Aristarchi illud ὑπόμνημα *Αυκούργου* universam tetralogiam complecti, neque, ut in solo Lyeurgo constiterit, non potuit etiam eorum aliquid explicari, quae in praegressis legerentur tragoediis. Itaque quae disseruit Aristarchus ad illum ipsum *Edonorum* versum pertinere, in iis autem, quae ex libro aliquo *Xenophontis* (fortasse ex *Sillis Xenophanis*) scholiastes *Homeri* affert, scribendum esse γένος τι ἀκρίδων suspicatus sum.

61.

Aristophanes *Thesm.* 134. καὶ σ', ὦ νεᾶνις, ἦτις εἶ, κατ' *Αἰσχύλον* ἐκ τῆς *Αυκουργίας* ἐρέσθαι βούλομαι. ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή; Scholiastes τὴν τετραλογίαν λέγει *Αυκουργίαν*, Ἡδωνοῦς, Βασσαρίδας, Νεανίσκουσ, *Αυκούργον* τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ (*Lyeurgus*) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα *Διόνυσον*

ποδαπὸς ὁ γύννις;

Fortasse totus hic versus *Aeschyli* est: ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

62.

Aristophanes *Av.* 277. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης; Scholiastes ὁ μουσόμαντις, ὁ κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί. ἄτοπος ὄρνις· τοῦτο εἶπεν εἰς τὸ τερατώδες τοῦ ὀρνιθὸς ἀφορῶν, οὐ δὲ (legitur οὐδὲν) πρὸς τὸ προκείμενον. παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν *Αἰσχύλου*· “τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις, ἄλλος, ἀβρατεὺς ὃν σθένει.” Pro ἄλλος ἀβρατεὺς cod. Ven. ἄλλο ἀκρατοῦς. *Suidas* μουσόμαντις, κομπώδης. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντις καὶ οἱ ποιηταί. παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν *Αἰσχύλου*· “τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβρατεὺς.” Fortasse τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἀμείλιος ἀβροβάτης σθένει; F. V. *Fritzschius* τί ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄλλος ἀβροβάτης τόσον σθένει; non bene tamen collocato *μουσόμαντις*.

63.

Erotianus p. 192. ἴταρ, ἐγγύς, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς *Αἰσχύλος* ἐν *Εὐμενίσι* φησίν, ἴταρ ἡμενοὶ *Διός*. μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν

Ἡδωνοί. οἱ δὲ περὶ Ἰσχυόμαχον καὶ Κυθίαν τὸν Μυλασέα ἔγραψαν ἱμαροῦ· αἴτιον δὲ τούτου ἢ τῆς λέξεως ἄγνοια.

64.

Hesychius ἀδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλος Ἡδωνοίς. Codex ἡδωνῆν. Photius p. 8, 4. ἀδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα, οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκίσεως. οὕτως Αἰσχύλος.

65.

Hesychius αἰγίζειν, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ αἰκίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοίς (codex ἡδωνῆ) καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. Suidas αἰγίζειν, διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι ἀπὸ τῶν καταγίδων. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοίς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω καλεῖ. Idem Suidas Ἡδωνὰ ἰμῖατα, Θρησκιὰ. Ἡδωνίς, Ἡδωνίδος, γῶρα οὕτω λέγεται. καὶ Ἡδωνοί, ὄνομα ἔθνους. Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖσι καὶ τὰς νεβρίδας οὕτως καλεῖ. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰγίζειν. Conf. Favorinus in v. αἰγίζει. Verba poetae fortasse haec fuerunt:

νεβρίδας δ' Ἡδωνίδας

ἠγίζον.

66.

Hesychius ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σμεῖλη ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἐκατέρου μέρους θεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὀρμῶν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοίς. Codex ἡδωνές. Favorinus nomina auctoris et fabulae omittit.

67.

Hesychius et Favorinus ἄσσιστα, ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἡδωνοίς. Codex Hesychii ἡδωνῶν.

Ad Edonos pertinuerunt fortasse fr. 335. 405.

ΗΛΙΑΔΕΣ.

De Aeschyli Heliadibus Opusc. III. p. 130.

68.

Scholiasies Sopliloctis ad Oed. Col. 1248. τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησὶ τῶν προσ-αγορευομένων Ῥιπῶν. τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι, Ῥίπαια ὄρη. λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῇ θύσει κεῖσθαι. μέμνηται δὲ — καὶ ἐν Ἡλιάσειν Αἰσχύλος,

Ῥίπαι μὲν δὴ πατρός.

69.

Plinius H. N. XXXII. 11. Phaethontis fulmine ictae sorores, fletu mutatas in arbores populos, lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocamus, et electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἠλέκτωρ, plurimi poetae dixere, primumque, ut arbitror, Aeschylus, Philo.venus, Nicander, Euripides, Satyrus. Quod esse falsum Italiae testimonio patet. Diligentiores eorum Electridas insulas in mari

Adriatico esse dixerunt, ad quas dilaberetur Padus. Qua appellatione nullas unquam ibi fuisse certum est, nec vero ullas ibi apposita esse, in quas quicquam cursu Padi deveni possit. Nam quod Aeschylus in Iberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dixit, eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Adriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati succini in tanta orbis ignorantia.

70.

Athenaeus X. p. 424. D. τούτῳ ὁμοίον ἔστι τὸ ἀνιαρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἠλιάσιν Αἰσχύλου

ἀφρονέστερον λίβα.

Sic Epitome. Vulgo ἀφρονέστερα. Eustathius ad Il. IX. p. 746, 45. (644, 38.) καὶ παρ' Αἰσχύλου ἀφρονέστερον. Non erat opus ἀφρονεστέρων scribi.

71.

Athenaeus XI. p. 469. F. de poculo, quo Sol per noctem ferri a poetis dictus est, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἠλιάσιν “ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἴσον πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντα φέρει δρόμον πόρον οἶθ' εἰς μελανίππου προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.” Scribendum videtur

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ
πατρὸς Ἡφαιστοτευχῆς
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον
πόρον, εἰς μελανίππου
προφυγῶν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

72

Anecdota Bekkeri p. 346, 9. Ἀδριαναὶ γυναικες. Αἰσχίλος Ἠλιάσιν
Ἀδριαναὶ τε γυναικες τρόπον ἔξουσι γόων.

Codex Ἠλιάσιν. Aeschylus Ionica forma Ἀδριναί, ut poetica, usus esse videtur, quod fecit etiam Euripides Hippol. 735.

Ad Heliades fortasse pertinuerunt fr. 309. 427 443.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

73.

Stobaeus CXXII. 2. Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν
οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

74.

Hesychius ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων ἀδελφοί. Αἰσχίλος Ἡρακλειδαῖς. Suidas ἀμφιμήτωρ, ὁ ἑτερομήτωρ. Αἰσχίλος.

75.

Hesychius et Favorinus ἐπιγλωσσῶ, ἐπειωνίζου διὰ γλώττης Αἰσχίλος Ἡρακλειδαῖς. Codex Hesychii ἐπιγλώσσω.

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Non commemorantur in indice fabularum. *Berichte über die verhandlungen der kön. sächsischen gesellschaft der wissenschaften I. p. 121. Aus der Iphigenia des Aeschylus haben wir noch einige bruchstücke, und mit grosser wahrscheinlichkeit hat herr Welcker gezeigt, dass mit dieser tragödie die Priesterinnen, Ἰέρειαι, verbunden waren. Dazu sollen noch die Θαλαμοποιοί kommen. In seinem buche über die trilogie s. 408. gab er die ordnung so an: Ἰέρειαι, Θαλαμοποιοί, Ἰφιδγένεια. Im rheinischen Museum V. s. 447 ff. berichtigte er dies und ordnete die stücke so: Θαλαμοποιοί, Ἰφιδγένεια, Ἰέρειαι. Dies hat er in dem supplementbände beibehalten.*

Als die Griechen auf dem zuge nach Troja in Aulis durch widrigen wind zurückgehalten wurden, gebot Kalchas die Iphigenia zu opfern. Man schickte deshalb einen boten nach Argos, Klytämnestra solle ihre tochter nach Aulis bringen, wo sie dem Achilles werde vermählt werden. Weil nun einen thalamus bauen und hochzeitmachen gleichbedeutend sei, schliesst herr Welcker, dass die Θαλαμοποιοί zu dieser trilogie gehört haben. Allein erstens ist nicht jeder thalamus ein brautgemach. Als Danae den Perseus geboren hatte, "da baute der könig einen ehernen thalamus unter der erde in dem hof des hauses, und schloss Danae mit ihrer amme ein und bewachte sie." Das sind herrn Welckers eigene worte in der trilogie s. 378. Da nun von dem thalamus in den Θαλαμοποιοίς nichts bekannt ist als was ein bruchstück dieses schauspiels sagt, dass die decke mit künstlichem netzwerk gefäßelt werden solle, so hören wir nur von einem prachtvollen thalamus, erfahren aber nicht ob es der unterirdische thalamus der Danae, oder ob es ein brautgemach, oder zu welchem gebrauche sonst bestimmt sei. Es fehlt daher der beweis, dass der thalamus für die hochzeit des Achilles und der Iphigenia gebaut werden solle. Zweitens, wozu bedürfen diese eines thalamus, da an eine wirkliche hochzeit gar nicht zu denken ist, sondern nur Klytämnestra, die von der beschlossenen opferung ihrer tochter nichts wissen durfte, durch das vorgeben einer hochzeit getäuscht werden musste? Drittens, wollte man auch annehmen, die täuschung sollte noch selbst in Aulis durch wirkliches errichten eines thalamus fortgesetzt werden, so würde das schon in sich selbst einen widerspruch enthalten, weil einen thalamus bauen und hochzeitmachen nur da gleichbedeutend sind, wo von dem auch fernerhin zu gebrauchenden ehelichen schlafgemach die rede ist, nicht aber wo der bräutigam auf dem heereszuge begriffen vielleicht schon den tag nach der hochzeit mit dem heere aufbrechen muss. Viertens endlich, wer sollte getäuscht werden? Klytämnestra, die nothwendig enttäuscht werden musste? Oder das heer, das aus begierde an Troja rache zu nehmen der opferung kein hinderniss würde in den weg gelegt haben? Oder endlich Achilles selbst? Aber dieser konnte gar nicht getäuscht werden, sondern hätte antheil an dem betruge nehmen müssen,

was dessen hochherziger, jede hinterlist verabscheuender sinn mit zorn würde von sich gewiesen haben, wie er denn auch in der euripideischen tragödie über den missbrauch seines namens entrüstet wird und die Iphigenia in schutz nimmt. Herr Welcker scheint selbst die misslichkeit der annahme von erbauern eines thalamus gefühlt zu haben, da er im rheinischen Museum s. 449. noch einen negativen grund in folgenden worten, die ich nicht völlig zu deuten weiss, anfügt: "da die hochzeit aber gewiss nicht wirklich wurde, wie in der komödie, so ist nach dem verhältnisse der tragödie des Aeschylus zu dem epos und den mythen im allgemeinen ein zeugniss dafür, dass die vorgebliche heirath des Achilles und der Iphigenia behandelt worden sei, so lang entbehrlich, bis eine andere tragische fabel nachgewiesen ist, worin hochzeitsanstalten zu einer erschütternden katastrophe führen." Man kann sich diese worte nur aus der begeisterung erklären, mit der herr Welcker einen einmal gefassten gedanken liebgewinnt. Denn ihm, der die ausgebreitetste und bis zu den entlegensten spuren sich erstreckende kennniss der mythologie besitzt, hätte es sonst nicht entgehen können, dass es nicht eben schwer ist die gestellte bedingung zu erfüllen. Den wenn-auch nicht hochzeitlichen thalamus der Danae habe ich schon erwähnt, und wenn jemand die erste stelle in jener trilogie den Θαλαμοποιούς gegeben hätte, würde doch weder das wirkliche erbauen eines thalamus, noch die erschütternde katastrophe vermisst werden. Auf gleiche weise dürfte es nicht schwer fallen in der trilogie, die den Ixion und die Perrhüberinnen enthielt, das anfangsstück, das noch gesucht wird, mit einiger wahr-scheinlichkeit in den Θαλαμοποιούς zu finden. Eine grössere wahr-scheinlichkeit aber wird sich bei einem andern falle ergeben.

A. W. Schlegel hatte eine trilogie aus den Aegyptern, den Schutz-stehenden und den Danaiden zusammengesetzt. Ihm sind herr Welcker und andere gefolgt. Meiner behauptung, dass die Schutzstehenden die erste stelle eingenommen haben, weil nichts darin auf eine vorhergegan-gene tragödie hinweise, und alles, was den zuschauern zu wissen nöthig ist, in dem stücke selbst erzählt werde, widersprach herr Welcker in der Trilogie s. 390 f. Nachmals hat er selbst in der ersten abtheilung des zweiten supplementbandes zum rheinischen Museum die Schutzstehenden zu anfang, die Aegypter aber in die mitte gestellt. Wenn demnach der erste grund, den man angeführt hatte, dass die Schutzstehenden ein vor-hergegangenes stück erforderten, bereits aufgegeben ist, so bleiben nur der name der Aegypter, den auch das verzeichniss giebt, und ein einzi-ges citat eines grammatikers übrig, um ihnen eine stelle in dieser trilo-gie zu sichern. Nun stehen aber die von jenem grammatiker als aus den Aegyptern angeführten worte in den Schutzstehenden v. 138. Die-ser umstand ist zu folgendem schlusse benutzt worden: weil ein scholiast sich einmal auf den Agamemnon des Aeschylus wegen einer sache be-zieht, die nicht in dem Agamemnon, sondern in dem folgenden stücke,

den Choephoren, vorkommt, so wird das citat aus den Aegyptern auf dem gleichen irrthum beruhen, und anzunehmen sein, dass die Aegyptler mit den Schutzstehenden zusammengehungen haben. Es leuchtet ein, dass hier bloss aus der möglichkeit auf die wirklichkeit geschlossen wurde, wozu um so weniger grund vorhanden war, da bekanntlich die namen der schauspiele, wie der dichter, häufig verwechselt worden sind. Indessen, ehe man eine namenverwechslung annahm, musste man die offenbar verdorbene stelle des grammatikers kritisch prüfen. Sie steht in dem *Etymologicum Gudianum* s. 227, 37. (s. 1161. Gaisf.) etwas vollständiger als in *Cramers Anecdotis Oxoniensibus* II. s. 443, 8. aus einer andern handschrift. In dem *Etymologicum* lautet sie so: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων, ὡς (bei Cramer ὦ) “πότνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν παννύφρατε πάντων” ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα (Ἀλκμαιονίδα das Pariser *Etym.* bei Gaisf.) γράψας ἔφη (πάντων — ἔφη fehlen bei Cramer). τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ (ἐν Σκύφῳ fehlt bei Cramer) “Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι bei Cramer) καὶ πολυξένῳ (πολυξένῳ bei Gaisf.) χαίρειν.” ἐν δὲ Αἰγύπτῳ (Αἰγυπτίους Cramer: nicht im *Etym. Gud.*, wie Cramer angiebt, steht Αἰγύπτι, sondern wohl in der handschrift, die er vor sich hatte, aber mit dem *Etym.* verwechselte) οὕτως αὐτὸν διὰ (ὄν τε αὐτὸν διὰ bei Gaisf., fehlt bei Cramer) τὸν Πλούτωνα (τὸν Πλούτον bei Gaisf.) καλεῖ, τὸν ἀγροῖον τὸν πολυξενότατον (πολυξενώτατον bei Cramer, πολυξαινώτατον bei Gaisf.) διὰ (τὸν Αἰὶ bei Cramer) τῶν κεκηχότων. Da der vers aus dem *Sisyphus* nicht beweist, was er beweisen soll, dass der Zagreus sohn des Hades genannt worden, dachte Lobeck im *Agläophamus* s. 621. an eine versetzung der worte. Dieser bedarf es nicht, sondern einer ergänzung des verses. Die stelle des grammatikers ist so zu berichtigen: Ζαγρεύς, ὁ μεγάλως ἀγρεύων. “πότνια Γῆ, Ζαγρεῦ τε θεῶν παννύφρατε πάντων,” ὡς ὁ τὴν Ἀλκμαιονίδα γράψας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σκύφῳ,

Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ πατρὶ
χαίρειν.

Hierauf folgen die worte, die das citat aus den Aegyptern enthalten sollen: ἐν δὲ Αἰγυπτίους οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγροῖον u. s. w. Sind hier statt der Schutzstehenden die Aegyptier genannt, so musste in der angeführten stelle der name Ζαγρεύς vorkommen, wie denn auch ein kritiker τὸν Ζαγρέα statt τὸν ἀγροῖον als eine ganz sichere emendation aufgestellt hat, wobei jedoch nicht bedacht ist, dass der dichter wohl den artikel würde weggelassen haben. In der handschriftlichen lesart der Schutzstehenden τόντατον, wovon τὸν ἀγροῖον wenig abweicht, kann kaum etwas anderes liegen, als das von Wellauer gesetzte τὸν γάτον, dem der homerische Ζεὺς καταχθόνιος entspricht. Betrachtet man nun das in dem *Etymologicum* an unrechter stelle eingeschobene διὰ, das in *Cramers* handschrift zugleich mit den beiden vorhergegan-

genen worten οὕτως αὐτόν fehlt, so dürfte die stelle, wie so häufig, zwei mit einander vermischte excerpte enthalten, deren eines bloss aus den worten bestand ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτόν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, das andere aber so lautele, ἐν δὲ Ἰζέτισι τὸν Δία,

τὸν γαίον,

τὸν πολυξενώτατον

Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.

Damit fällt die namenverwechslung und der schon an sich schwache beweis, den man darauf gegründet hatte, weg. Es bleibt daher nur noch der name der Aegypter selbst übrig, der einer so benannten tragödie eine stelle in dieser trilogie verschaffen könnte.

Belus, der über Aegypten herrschte, hatte der sage nach zwei söhne, Aegyptus und Danaus. Den Aegyptus schickte er nach Arabien, Danaus blieb in Aegypten. Aegyptus erzeugte fünfzig söhne, Danaus fünfzig töchter. Später geriethen die beiden brüder in streit über die regierung, und da die söhne des Aegyptus als freier der töchter des Danaus auftraten, flüchtete sich Danaus mit seinen töchtern nach Argos. Mit dieser flucht beginnt die erste tragödie. In Argos werden sie aufgenommen und ihnen schutz zugesagt. Ein herold der Aegyptiaden kommt und versucht die Danaiden mit gewalt fortzuführen. Er wird nachdrücklich zurückgewiesen, und geht ab krieg androhend. Damit endigen die Schutzstehenden. Aegyptus, wie Hygin, vermuthlich aus dem Aeschylus, erzählt, schickt seine söhne nach Argos, mit dem befehl den Danaus umzubringen oder ihm nicht wieder vor augen zu kommen. Die Aegyptiaden bekriegten den Danaus in Argos, der zu schwach um widerstand zu leisten ihnen die töchter verspricht, wenn sie vom krieg abstehen wollen. Sie nehmen das an; er aber, ihnen misstrauend, befehlt seinen töchtern ihre männer in der hochzeitnacht zu ermorden. Alle vollziehen den befehl, die einzige Hypermnestra ausgenommen. Dies muss der inhalt des zweiten stücks gewesen sein, da das dritte stück, die Danaiden, dem berühmten gericht über die Hypermnestra und wohl auch über die schwestern gewidmet war. Waren nun, wie man kaum zweifeln kann, die söhne des Aegyptus die handelnden personen, so werden sie, wie in den Schutzstehenden die Danaiden, den chor gebildet haben. Dann würde das stück die Aegyptiaden heissen, und könnte nicht die Aegypter genannt sein. Aber, wird vielleicht jemand einwenden, wenn der chor aus den Aegyptiaden bestand, und diese doch in dem stücke ermordet wurden, so würde der letzte act keinen chor gehabt haben. Entweder muss daher überhaupt der chor aus dem ägyptischen heere bestanden haben, das die Aegyptiaden nach Argos geführt hatten, oder diese Aegypter müssen nach der ermordung der Aegyptiaden in die stelle des chors getreten sein. Dagegen lässt sich weder etwas einwenden, noch kann man mehr als die möglichkeit zugeben. Denn dass die ermordung der Aegyptiaden in dieses stück falle, darf man wohl um so zuversichtlicher

annehmen, da ein bruchstück der Danaiden, worin vom erwecken der bräutigame gesprochen wird, aus einer erzählung des im vorhergegangenen stücke vorgefallenen genommen zu sein scheint. Dass die handlung nicht an einem tage vollendet wird, hat der dichter gewiss eben so geschickt von allem auffallenden zu befreien gewusst, wie in den Eumeniden, wo die flucht des Orestes von Delphi nach Athen zwischen die beiden theile des stücks fällt. Wenn wir also weder für den namen der Aegypter noch gegen denselben einen grund haben, so wird auch jeder andere passende name in frage kommen können. Ich kehre daher, ohne jedoch mehr als eine blosse wahrscheinlichkeit behaupten zu wollen, zu den oben genannten Θαλαμοποιούς zurück. Es wurde für dieses stück die nachweisung einer hochzeit erfordert, die zu einer erschütternden katastrophe führe. Da nun wohl niemand im stande sein wird, einen bedeutendern bau von hochzeitgemächern, ein grösseres bedürfniss vieler bauleute zu diesem geschäft, und eine erschütterndere katastrophe zu nennen, als dieser fall darbietet, wo funfzig paare an einem tage hochzeit machen, und neun und vierzig männer ermordet werden, so wird die gestellte forderung als erfüllt angesehen und behauptet werden können, dass, so lange nicht ein diese hochzeit an grösse und schrecklichkeit übertreffender fall namhaft gemacht werde, der name Θαλαμοποιοί für keine tragödie besser zu passen scheine, als für das mittelstück zwischen den Schutzfliehenden und den Danaiden. Zugleich würden, nach dem, was bereits über dieses stück gesagt worden ist, die Θαλαμοποιοί als der chor zu betrachten sein, der nach der ermordung der Aegyptiaden deren stelle eingenommen habe, auf ähnliche weise wie in den Eumeniden diese durch ihre begleiter vertreten werden.

76.

Pollux VII. 122. καὶ ἐκράνωμα δὲ καὶ κῆμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχίλου Θαλαμοποιούς·

ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον φανώματι

κῆμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνετω ὄφθαλμοῖς.

τάχα δὲ καὶ οἱ Θαλαμοποιοὶ εἶδος τέχνης. Ita haec exhibuit Bekkerus. Antea legebatur καὶ Λέσβιον δὲ καὶ ἐκφανώματα καὶ κῆμα, et in Aeschylī versibus ἐμπεραίνετω, id quod Toupius emendavit. Scribendum puto καὶ φάνωμα δὲ καὶ κῆμα. Videtur hoc sensisse etiam F. V. Fritzscheus, qui in commentatione de sortitione iudicum p. 52. de hoc loco disputavit, recte vituperans eos, qui φανώματι ex Aeschylī versibus efficiendum censuerunt. Hesychius φανώματα, σανιδώματα. Photius καλυμμάτια, ἃ τινες φανώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης. Servavit Aristophanis versum, qui fuit in Babyloniis, Pollux X. 173. ὡς εὖ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν. Est enim καλυμματίον pars camerata in laquearibus, quae sunt φανώματα: quae pars Lesbium cymatium a Vitruvio IV. 6, 2. ut ab Aeschylō dicta est, quod sinuoso flexu curvata sit. Apte comparatum cum his est illud Aristotelis in Ethicis Nicomacheis V. 14. τοῦ γὰρ ἐορίστου ἐορίστος ὁ κανὼν ἐστίν, ὡς-

περ καὶ τῆς Αεσβίας οἰκοδομῆς ὁ μολίβδινος κανὼν· πρὸς γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται καὶ οὐ μένει ὁ κανὼν. Quum autem ἐν τριγώνοις ῥυθμοῖς ἐπεραίνεσθαι iubetur cymalium, apparet laquearia intelligi triquetra, describique singulari arte aedificandum thalamum.

ΘΕΩΡΟΙ Η ΪΣΘΜΙΑΣΤΑΙ.

77.

Athenaeus XIV. p. 629. F. σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν ἀποσκοποῦντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκρυτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδὲ σοι σκωπευμάτων.

Hesychius σκωπευμάτων, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὡσπερ ἀποσκοποῦντων. Photius p. 527, 6. σκώπευμα, σχῆμα σαυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (scribe σκοπός: v. Athen. p. 630. A. Hesych. in v. ὑπόσκοπον χέρα). οὕτως Αἰσχύλος. Illustravit hunc gestum Welckerus Zeitschr. für alle kunst I. p. 32. et ad Zoegae diss. p. 357. Ad eundem locum pertinuit fortasse fr. 422.

78.

Hesychius ἱαμῖς. Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ϊσθμιασταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ ἀλλὸς συνῆει, καὶ αἰ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες.

79.

Hesychius ἀποστάς, φρυγῶν· Αἰσχύλος Ϊσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνη. Codex ἰσθάστας.

80.

Photius p. 655, 12. ψό, ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικοῦ λεξιθίου· ψόθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης. “πλέω γράσου καὶ ψοθοῖον καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου.” Αἰσχύλος Θεωροῖς. Dobraeus p. 735. “Lege πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἶον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς· et intellige quasi statim post ψό sequeretur Αἰσχύλος.” G. Dindorfius

πλέω γράσου γε καὶ ψοθοῖον καὶ ῥύπου.

Theognostus in Bekkeri Anecd. p. 1432. ψοθοῖός ὁ ἀκάθαρτος.

ΘΡΗΣΣΑΙ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teuceri complexis Opusc. VII. p. 362.

81.

Scholiasies Sophoclis ad Ai. 134. explicans, cur Sophocles ex viris Salaminii chorum fecerit, τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονιὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρηῖσσαις, οὐ μὴν εἰπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἶον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμῶν τῷ Μενελάῳ.

82.

Scholiasies Sophoclis ad Ai. 815. μετῴκειται ἢ σκηρὴ ἐπὶ ἐρήμου τινὸς χωρίου, ἐνθα ὁ Αἴας εἰτρεπίσας τὸ ξίφος ῥῆσίν τινα πρὸ τοῦ θανάτου προσφέρεται, ἐπεὶ γελοῖον ἦν κωφὸν εἰσελθόντα περιπεσεῖν τῷ ξίφει. ἔστι

δὲ τὰ τοιαῦτα παρὰ τοῖς παλαιοῖς σπάνια· εἰώθασι γὰρ τὰ πεπραγμένα δι' ἀγγέλου ἀπαγγέλλειν. τί οὖν τὸ αἴτιον; φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρηῖσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας. ἴσως οὖν καινοτομεῖν βουλόμενος καὶ μὴ κατακολουθεῖν τοῖς ἐτέροις τινὸς ὑπ' ὄψιν ἔθηκε τὸ δρωμένον· ἢ μᾶλλον ἐκπλήξαι βουλόμενος· εἰκὴ γὰρ κατηγορεῖν ἀνδρὸς παλαιοῦ οὐχ ὅσιον.

83.

Scholiasies Homeri ad Il. XIV. 404. τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχίλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην. δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος. μορομαχοῦντος γὰρ αὐτοῦ πρὸς Διομήδην φησί “καὶ τότε δὴ δ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,” ὡς θναμένον τρωθῆναι. τοῦτο δὲ ἵποσοῦσι διὰ τὸ μηδέποτε παρ' Ὀμήρῳ τερωθῆναι αὐτόν. Eustathius p. 995, 2. σημείωσαι καὶ ἐκ τούτου ὅτι τρωτὸς ὅλον ἦν ὁ Αἴας τὸ σῶμα, καὶ οὐ μόνον τὰ περὶ μασχάλην κατὰ Αἰσχύλον καὶ ἄλλους. δῆλον γὰρ ὡς, εἰ μὴ αὐτοὶ ἐρύσαντο, κατακροντίσθη ἔν. Scholiasies Sophoclis ad Ai. 833. παραθεδομένου δὲ καθ' ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον εἶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο. φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφραγῇ. τόξον ὡς τις ἐντείνων, πρὶν δὴ τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρῆσασθαι τῇ σφραγῇ, ὁ δὲ Σοφοκλῆς, ἐριθεῦσαι μὲν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθεῖς, οὐ μὴν παραλιπεῖν αὐτὸ δοκιμάζων, ψιλῶς φησί “πλευρῶν διαρρήξαντα τῷδε φρασίῳ,” κατὰ τί δὲ τὴν πλευρῶν μὴ εἰπῶν. Latere videntur talia fere Aeschylī verba

ἔξαμψε, τόξον ὡς τις ἐντείνων, ξίφος,
πρὶν δὴ παροῦσα δαϊμόνων τις εὐφρόνως
ἔδειξεν αὐτῷ.

84.

Aristophanes Ran. 1294. τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι. Scholiasies Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ Θρηῖσῶν αὐτὸ εἶναι. Scriptum fuisse credo apud Aeschylum

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος.

Omissum vulgo τε Bekkeri codices et primus Dobraei ac Baroccianus primaque editio Iuntina praebuerunt. Si omittitur, versus metro caret, nedum orthium praebet, quae Fritschii ad Ran. p. 391. est sententia, pedem cum νόμῳ confundentis. Non magis Aeolici versus Aeschylō tribui possunt. Particula autem τε ne apud Aristophanem quidem sensu caret: pendent enim haec quoque a πέμπει.

85.

Hesychius ἄγαις, ζηλώσεων. Αἰσχίλος Θρηῖσαις. Codex ἀγαις: recte Favorinus ἄγαις. V. Erf. ad Soph. Ant. 4.

Ad Thressas pertinuisse videtur fr. 456.

ΙΕΡΕΙΑΙ.

Hanc fabulam eiusdem cum Iphigenia trilogiae fuisse probabiliter ostendit Welckerus Tril. p. 408. ss. Mus. Rhen. V. (a. 1837.) p. 447. ss. Non commemoratur in indice fabularum.

86.

Aristoteles Eth. Nicom. III. 2. ὁ δὲ πρῶταίτι ἀγνοήσκειν ἄν τις, οἷον λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοῖς, ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρητα ἦν, ὡς περὶ Λισχύλος τὰ μυστικά. Ad haec Eustratius p. 40. A. δοκεῖ γὰρ Λισχύλος λέγειν μυστικά τινὰ ἐν τε ταῖς Τοξοτίσι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἱφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων περιεργότερον ἄπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ Λισχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (scr. προσφέρειν) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν· καὶ Ἀρειοπαγιδῶν αὐτὸν παραιτησαμένων, ὡς ὀφείλοντα χρῆσθαι πρῶτον, ἐδόκει ἐπαχθῆναι εἰς δικαστήριον καὶ ἀποφυγεῖν, αὐτῶν τῶν δικαστῶν ἀφέντων μάλιστα, διὰ τὰ παχθέντα αὐτῷ ἐν τῇ ἐπὶ Μαραθῶνι μάχῃ. ὁ μὲν γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κυναίγυρος (sic) ἀπέκοπε τὰς χεῖρας, αὐτὸς δὲ πολλὰ τραυθεῖς ἀνηνέχθη φορέσθον (scr. φοράσθον). μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον αὐτοῦ τῷ τάφῳ· “Λισχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τὸ δὲ σῆμα κεύθῃ ἀποσθινόμενον πυροφόρον.” V. Opusc. II. p. 164. et Lobeckium in Aglaoph. p. 77. seqq.

87.

Macrobius Saturn. V. 22. In tertio libro (Aeneidos) cursim legitur, neque unde translatum sit quaeritur “quae Phoebos pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit.” — Sed affirmo doctissimum valem etiam in hoc Aeschylum, eminentissimum tragoediarum scriptorem, secutum, qui in fabula, quae Latine Sacerdotes inscribitur, sic ait

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεσπίσματα·

et alibi (Eum. 19.) “πατὴρ προσφήτης ἐστὶ Λοξίας Διός.” Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 793. δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς καὶ ἐν Ἱφικλείᾳ φησί, καὶ Λισχύλος ἐν Ἱερείαις, “στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατήρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία.” καὶ Ἀριστοφάνης Ἡρωσων.

88.

Aristophanes Ran. 1305.

εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
Scholiastes in cod. Rav. et Ven. εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερειῶν Λισχύλου.

89.

Hesychius et Favorinus Κασωλάβα, οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κόμη. Λισχύλος Ἱερείαις.

ΙΞΙΩΝ.

Ixionis iniusta et temeraria facinora in cognomine tragoedia et ea quae *Περραιβίδες* vocabatur descripta esse intellexit O. Müllerus in Notitiis litterariis Gottingensibus a. 1827. p. 671. qui Ixionem Gyrtone regnasse dixit, fortasse quod Phlegyaе filius a multis nominatus est: non enim me id alibi legere memini: Palaephatus Larissae habitasse scripsit. Sequebatur autem Perrhaebidas Ixion, in qua fabula ille expriabatur.

90.

Hesychius *ἱερεῖται, καθαρμοῦ δεομένην, ἰκέτω. Αἰσχύλος Ἰξίονι. Codex ἱερείτην.* Mutaverunt hoc alii in *ἱερίτων*, non Lobeckius in prolegomenis pathologiae p. 387. Dicebatur fortasse Ixion tendere *ἱερεῖται χέρι*.

91.

Homerici epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 62, 10. *παρὰ δὲ τὸ ἄλαστώ ῥῆμι ἀλάστωρ ὁ Ζεὺς, ἐπὶ τῶν χαλεπὸν τι πρᾶσσόντων· παρηκτικὴ δὲ ἢ εὐθεία παρὰ τὴν ἀλάστορος γενικήν. Αἰσχύλος Ἰξίονι*

πρηνεμένης ἀλάστορος·

καὶ Φερεκῦδης “ὁ Ζεὺς δὲ ἰκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται.” Verbis simillimum, re diversum est, quod Orestes in Eumenidibus v. 235. dicit, *δέχον δὲ πρηνεμένως ἀλάστορα.* Fortasse item in Ixione fuit quod Aeschylum dixisse adnotatum est in Anecd. Bekkeri p. 352, 30. *μέγαν ἀλάστορον*, credo in versu dochmiaco.

92.

Stobaeus CXXI. 16. *Αἰσχύλον Ἰξίονος*

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

93.

Athenaeus IV. p. 177. A. (de tibiis *ἱμίοποις*) *εἰσὶ δ' οἱ αἰλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. Αἰσχύλος γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονί φησι*

τὸν δ' ἱμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα

ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Respexerunt haec verba Pollux VI. 161. *ἱμίοπον αἰλὸν Αἰσχύλος*, et Hesychius, apud quem vitiose scriptum est *ἱμίοπος αἰλός, ὁ ἔπιτοταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἱμίοπος θράσος.* Porsonus falsa de metro opinione motus *καὶ τὸν ἐλάσσω* scribi volebat. Bothio expungenti haec verba ut interpretationis caussa adiecta Erfurdiius (*Königsb. Arch.* 1812. p. 454.) aliique assensu sunt. Poterunt tamen servari, quia, si tibia *ἱμίοπος* minor est, non consequitur ut omnis minor *ἱμίοπος* sit. Comparabatur autem, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Iovis.

94.

Scholias Pindari ad Pyth. II. 39. *τὸν Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος.* Potuit saepius in illa trilogia dici *Ἀντίονος πατῆρ.* Recte autem Boeckhius e cod. Gotting. *Ἀντίονος* pro *Ἀντίονος* reposuit.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

V. ad *Ἰερέας.*

AESCHYLUS I.

22

95.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

96.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 722. *κνδάζεται, λαιδορεΐται, ὑβρίζεται ἐπὶ πάντων.* — *Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ**οὐ τοι γυναιξὶ δεῖ κνδάζεσθαι· τί γάρ;*Apud Suidam in v. *κνδάζεται scriptum est οὐ τοι γυναιξὶ κνδάζεται.*

97.

Aristophanes Ran. 1302.

*κνδιστὶ Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.*Scholiastes *κνδιστὶ Ἀχαιῶν· Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.* Cod. Rav. nihil habet praeter ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου.

ΚΑΒΕΙΡΟΙ.

98.

Athenaeus X. p. 428. F. *ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαιήν ἄν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὡς ἐνιοὶ φασιν, Εὐρυπιδῆς περιήγαγε τὴν τῶν μεθόντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν. ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθόντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραψε τὰς τραγωδίας.*

99.

Athenaeus IX. p. 373. D. *ἐπὶ δὲ τοῦ ἄρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν, ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα.* — *Αἰσχύλος Καβείροις**ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.*

100.

Scholiastes Pindari ad Pyth. IV. 303. *πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Αἰμιῶσι τῷ δρᾶμαι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἀργῶον εἰσελθόντας σκάφος, καὶ Αἰσχύλος Καβείροις.* Libri *κιβήραις*: emendavit Meursius.

101.

Pollux VI. 23. *οἰνηρός* — *καὶ Αἰσχύλος**μήτε κρωσσούς**μήτ' οἰνηρούς μήτ' ὕδατηρούς**λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισιν.*Libri *λειπῶν*: emendavit Blomfieldius ad Sept. ad Theb. 55. Idem *μήτ' αὐ κρωσσοῖς*, postea in Museo crit. Cantabr. P. II. p. 188. *μηδ' αὐ κρωσσοῦς.* Phrynichus in Anecdotis Bekkeri p. 115, 3. *ὕδρηρούς πίθους καὶ οἰνηρούς.* *Αἰσχύλος Καβείροις.* Codex *καίραις.*

102.

Plutarchus Symp. II. 1. p. 632. F. *καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ὄξους σπανάζειν δῶμα ποιήσαντας, ὡςπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπειλήσαν.* V. Lobeck. Aglaoph. p. 1207.

ΚΑΛΛΙΣΤΩ.

103.

Hesychius Πανίως βίσσεις, ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῦ. Codex ὡς ἐπὶ τοῦ: Favorinus ὡς ἀπὸ τοῦ. Photius p. 377, 17. Πανίως αἶσα, ἀπὸ τοῦ Πανός.

ΚΑΡΕΣ Η ΕΥΡΩΠΗ.

104.

Stobaeus LI. 26. Αἰσχύλου Κερῶν

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ

ἀεὶ τὰ λῶστα πάντα τὰνθρώπων στρατοῦ.

Ingeniose, sed non bene, Valckenarius in Diatr. p. 224. s. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῶστα πάντ' αἰμῶν στρατοῦ. Erfurdiius ad Soph. Philoct. 437. p. 223. παντὸς ἀνατρέπων. Facilius potuisse πάντ' ἀνατρέπων dicit G. Dindorfius.

105.

Stephanus Byzantius Μύλασα, πόλις Κερίας, ἀπὸ Μελάσου τοῦ Χρησίου τοῦ Γλαύκου τοῦ Σισύφου τοῦ Αἰόλου. λέγεται καὶ Μύλασος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Κερσὶν ἢ Εὐρώπῃ.

Ad Cares Meinekius refert fr. 357.

ΚΕΡΚΥΩΝ.

106.

Pollux X. 175. εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκύονι Αἰσχύλου

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας.

107.

Hesychius ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων. Αἰσχύλος Κερκύονι καὶ Σισύφῳ. Codex κερκύονι. Erotianus in v. ἄμβων p. 86. καὶ γὰρ οἱ Ῥόδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὄφρωθεις τῶν ὄρων ἀναβάσεις. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γρομμιατικός ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι.

108.

Hesychius ἀπεψίχη, ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῶ. Codex ἀπεψίχει et κερκυόνησατυρικῶ.

109.

Hesychius ἀτίσεις, ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκύονι.

110.

Hesychius ἐλλίματι, λίματος καὶ ἀνδρείας εὔ' ἔχει. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῶ. Codex et Favorinus κερκυόνη σατυρικῶ.

111.

Harpoeratio ὄρον, σκεῖός τι γεωργικόν, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Σοκλέους ἐποσημαίνει. μήποτε μῆντοι τὸ ὄρον παρὰ τε Αἰσχύλῳ ἐν Κερκύονι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην

σταφυλὴν πιέζουσιν. Codices κερανῶνι. Fabulae nomen omittunt Photius p. 349, 18. et Suidas.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

112.

Pollux X. 68. de osculi genere quodam, μήποτ' οὖν βέλτιον στενόστομον αὐτὸ καλεῖν, εἴρηται δὲ τοῦνομα ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῷ δράματι Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου,

στενόστομον τὸ τεῦχος.

113.

Pollux X. 186. φράσις δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας.

Toupius ad Suidam vol. II. p. 166. τῆς λεοντείας δοράς explet ex Hesychii et Suidae glossis λέοντειος δορά et λεοντεία δορά.

114.

Pollux IX. 136. de verbis morari significantibus, φραῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Photius p. 228, 22. λογγάσω, στραγγέυσομαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν· Αἰσχύλος. Quae apud Photium sequuntur, δι' ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσια, partem esse alius interpretationis quae ad v. λογγῶνες pertinebat, G. Dindorfius vidit.

115.

Photius p. 447, 11. πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι σατύροις. Cod. κήρυξι. Hesychius sine auctore πυρσοκόρσου λέοντος, πυρροκεράλου, ξανθοτρίχου.

116.

Anecdota Bekkeri p. 102, 14. κακοποιεῖν. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

117.

Anecdota Bekkeri p. 109, 22. νόσσον, χωρὶς τοῦ εἶ. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

ΚΙΡΚΗ.

Κίρκη σατυρικὴ in indice fabularum.

118.

Hesychius αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

119.

Hesychius ζυγώσω, θαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῆ. Photius p. 55, 8. ζυγώσω, καθέξω, θαμάσω.

ΚΡΗΣΣΑΙ.

120.

Athenaeus II. p. 51. C. μόρα δὲ τὰ σκάμματα καὶ παρ' Αἰσχύλου ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος, "ἀνὴρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαιτερος μόρων" ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάτου

λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχμίσι
καὶ μιλοπρέπτοις βριθεται ταυτοῦ χρόνου.

Eustathius p. 1254, 24. (1319, 27.) οὕτω Αἰσχύλος “πέπλους μελαγχίμους” (Choeph. 11. φάρεσιν μελαγχίμοις) φησίν, ἕτερος δέ τις μελέγχιμα συνάμματα ἐν τῷ “λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις,” ὅπερ ἐστὶ μέλασι, “καὶ μιλοπρέποις,” ἤγονν ἐρυθροῖς, “βρίθεται ταυτοῦ χροιά.”

121.

Hesychius ἀτόπαστον, ἀνείκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ἐποτοπῆσαι δὲ ἐνθένθε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Codex ἀτόπαστον et ὑπὸ τὸ πονῆσαι. Favorinus ὑποτοπονῆσαι.

122.

Hesychius et Favorinus αὐτορέγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρξε, καὶ κατενθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

Codex χοῖ, unde Musurus Κίρκη, quod omisit typographus. Praecedit apud Hesychium glossa, quae apud Favorinum sequitur, αὐτορέγμων, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Suspicio scribendum esse αὐτορέγμονος πότμου, οἷον ἑαυτοῦ

ὀρέζεται κατενθὺς αὐτορέγμονος
πότμου.

123.

Hesychius et Favorinus ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις.

124.

Photius p. 430, 24. πισσοκωνήτῳ πυρί, τῷ ἐκαῖτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσση χρεῖται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesychius πισσοκωνήτῳ πυρί (ita codex)· πίσση χρεῖονσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δὲ ἐστὶ τὸ περιενεγκεῖν. Hesychius et Favorinus κωνῆσαι, πισσοκοπῆσαι, καὶ κίκλω περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκόνιτον μῶρον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ἐπὶ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος. Codex αἰσχέλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις. Genuinum est πισσοκωνήτῳ πυρί, sed idem Aeschylus in eadem fabula idem epitheton ad μῶρον apponere potuit.

ΛΑΙΟΣ.

Tetralogia, quae complectebatur Laium, Oedipodem, Septem ad Thebas, Sphingem satyricam, Aeschylus vicit Ol. LXXVIII. 1. V. didascaliam ad Septem ad Thebas in cod. Med. adscriptam.

125.

Hesychius ἀράχνον, ἀπ' εὐθείας ἀράχνης. Αἰσχύλος Λαῖῳ.

126.

Scholias Aristophanis ad Vesp. 258. in cod. Veneto, ἐγγιτριεῖς· ἀπὸ τῶν ἐπιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίξειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ, καὶ Αἰσχύλος Λαῖῳ καὶ Φερεκράτης. Codex λαξῳ.

Quod Clemens Alexandrinus Strom. II. 15. p. 462. non nominato scriptore affert, ὁ μὲν γὰρ Λαῖος ἐκείνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησίν

λέληθε δ' οὐδ' ἐν τῶνδ' ἐ μ' ὦν σὺ νοουθετεῖς,
 γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἢ φύσις βιάζεται,

ex Aeschyli Laiō esse Th. Gatakerus Adv. Misc. p. 529. B. coniectabat: et fortasse ita est, etsi vere dixit Butlerus posteriorem versum magis Euripidem aut recentiorem aliquem tragicum sapere.

Non recte ad Aeschyli Laium relatum est fr. 406.

ΛΕΩΝ.

127.

Stephanus Byzantius *χώρα*, — ὄθεν τὸ χωρίτης, — *Αἰσχύλος ἐν Λέοντι σατυρικῷ*

ὀδοιπόρων δῆλημα, χωρίτης δράκων.

Libri *σατυρικῶν* vel *σατυρικῶν* et *ὀδοιπορῶν*: correxit Salmasius Exerc. Plin. p. 889. A.

ΑΙΜΝΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ.

De Aeschyli Lyeurgia Opuse. V. p. 3. V. ad *Βεσσαρίδας*. Aristarchi *ὑπόμνημα Ἀνκοῦργου Αἰσχύλου* commemorat scholiastes Theocriti ad X. 18. V. ad Edonos fr. 60.

128.

Athenaens X. p. 447. B. τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς *Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ* "βρῦτον δὲ τὸν χειραῖον οὐθνεῖν." καὶ *Λοχίλοχος* "ὅσπερ παρ' (παρ' addidit G. Dindorfius) ἀλλῶ βρῦτον ἢ Θρηῖς (sic Toupius: libri *Θραῖς*) ἀνῆρ ἢ Φρονῆς ἔβρουζε, κύβδα δ' ἦν πονευμένη." *μνημονοεῖ τοῦ πώματος Αἰσχύλος ἐν Ἀνκοῦργῳ,*

καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ,

καῖσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Libri τῶν δ'. Id correxit G. Dindorfius. Idem, quod in codice Laurentiano *ἔπινε* scriptum videret, non recte *ἔπινε* edidit. Deinde libri *σεμνοκόμπει*. Verbum aliunde non adnotatum *σεμνοκομπεῖν* reponendum esse intellexit Lobeckius ad Phryn. p. 416.

129.

Scholiastes Aristophanis ad Eq. 1147. *Αἰσχύλος ἐν Ἀνκοῦργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἶρηκε διὰ τούτων,*

καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

130.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. Col. 674. *ἀνέχουσα, ἄνω ἔχουσα. ὡς ἐν Ἀνκοῦργῳ Αἰσχύλος*

ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων.

Depromptus est hic versiculus ex melico carmine. Suidas et Favorinus *ἄν' οὖς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων.*

131.

Hesychius ἀνούτατος, ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος *Ανκούργω*. Fortasse hic pertinet quod Hesychius non nominato auctore alibi posuit. ἄβλητος, ἄτρωτος ἐκ βέλους, ut Aeschylus scripserit ἄβλητος ὦν, ἀνούτατος.

ΑΥΤΡΑ.

Eadem quae Phryges.

ΜΕΜΝΩΝ.

132.

Memnon relatus est in indicem fabularum. Praeterea apud Pollucem IV. 109. s. haec leguntur, ὅποτε μὴν ἀντὶ τετάρτου ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἐν Ἀγαμέμνονι Αἰσχύλου· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτῆς τι παραφθέγγεται, τοῦτο παραχορήγημα ὀνομάζεται, καὶ περᾶχθαι φασὶν αὐτὸ ἐν Μέμνονι Αἰσχύλου. Ita edidit Bekkerus. In aliis codicibus ἐν Μέμνονι legitur, in aliis ἐν Ἀγαμέμνονι. Dictum est de hoc loco in Opusc. VII. p. 347. ss.

Ad Memnonem fortasse pertinent fr. 300. 301. 302. 306. 441. 457.

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

133.

Harpocration προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. Δημοσθένης ἐπὲρ Κτισσιφῶντος. ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος

τάδε μὲν λεύσσεις, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μοχθοὺς
οὓς . . . . . εἴσω κλισίας.

Quod deest verbum Blomfieldius in praefatione ad Persas p. 14. sic restituendum putabat, οὓς σὺ προπίεις. Heathius eo loco προπεπωκὸς excidisse coniecit, qui si non est falsus, credam deinde vel μίμεις vel θάσσεις vel talorum ludi commemorationem secutam esse, si verum est quod unus scholiastarum Aristophanis scripsit ad Ran. 1447. V. fr. 147. Primum verum Ranis inseruit Aristophanes v. 1023. ubi scholiastes ἔστι δὲ ἀρχὴ αὐτῆ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου.

134.

Aristophanes Ran. 1295.

Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάκτων ἀκούων
ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Alterum verum saepius repetit Aristophanes. Scholiastes τοῦτο ἐπὶ τῶν πρόσβρων πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προσφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγωγῶν. διὸ καὶ ἄσαφῆ, μίαν ἀρμονίαν οὐκ ἔχοντα. Et ad v. 1297. προσφέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἔλλοθεν, καὶ

ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὄν, τοῦ Φθιωτῆος Ἀχιλλεῦ. In versibus Aeschylī recte meliores codices Ἀχιλλεῦ: edebatur ante Bekkerum Ἀχιλλεῦ. In secundo versu libri ἰήκοπον. Scholiastes ad v. 1307. τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή ψιλοῦν, ὅταν μὴ ἦ ἐν ἕμῳ. (v. Etym. M. p. 469, 41.) ἐκεῖ γὰρ διασύνεται. ὡς ἐφηνίτω δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις. Eadem iisdem fere verbis Suidas in ἰή, addens ille in fine ἐπ' ἄρωγάν. Scholiastes ἀνδροδάκτιον ἄρωγάν videtur coniunxisse. Sed tamen quem non admoneat adiectum ἀκούων ut sic potius verba et scribenda et interpungenda censeat:

Φθιωτῆος Ἀχιλλεῦ, τί ποτῆ, ἀνδροδάκτιον ἀκούων,
 ἰή,
 κόπον, οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;

Nam ἰήκοπος vereor ne vox sit nihili. Et sic corrigendum esse vidit Heathius. Non probo quae F. V. Fritzscheius ad Ranas p. 379. ss. disputavit. — Apud Homerum in nono Iiadis oratores ab Agamemnone missi ad Achillem veniunt Phoenix, Ajax Telamonius, Vlixes, cum Hodio et Eurybate praecognibus, qui precibus donorumque promissione eum moveant, ut opem ferat afflictis. Id imitatum esse Aeschylum quum per se verisimile est, et fragmentis quibusdam Attii proditur, tum nescio an ea referendum sit illud, quod supra attuli ab scholiasta Aristophanis dictum, τοῦτο γὰρ ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλεῖα Αἰσχύλος πεποίηκεν. Quamquam si legati isti, ut visum est quibusdam, illos versus quos iis tribuit scholiastes recitassent, plane abiiciendum esset illud testimonium. Prorsus enim repugnat legi et consuetudini tragoediae, legatos et oratores canticum canere, quos decebat versibus iambicis orare atque admonere eum ad quem essent missi. Et profecto scholiastes Baroecianus ad v. 1299. illa, quae supra paullo aliter dicta vidimus, his verbis refert, ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὄν, τοῦ Φθιωτῆος Ἀχιλλεῦ. Apertum est, utramque scholiastam errare, hunc, quum illud ἰήκοπον ad iambos rettulit, illum, quod melicos versus tribuit legatis. Licebit tamen alterum excusare, alterum etiam defendere: excusare eum, qui iambos nominat, si non imperitia metri, sed, quod legati quoque iambica oratio verbis illis Φθιωτῆος Ἀχιλλεῦ incipiebat, confudit duarum partium exordia; defendere alterum, si chorus Myrmidonum e delectis ex Achillis exercitu viris constitit, qui cunctorum Myrmidonum nomine ad eum erant delegati.

135.

Strabo XIII. p. 916. (616.) ἔξῃ δ' ἐκ τοῦ Τήμνον ποταμὸς Μύσιος, ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάικον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ. ἀπ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Αἰσχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι προλόγου

ἰὼ Κάϊκε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

Macrobius Saturn. V. 20. hoc in loco ad fidem sensui faciendam, quod uliginosa sint non sola Gargara pro vicinia montis, sed et universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus, ἰὼ Κάϊκε Μύσιαι τ' ἐπιρροαί.

Scholiasies Hephaestionis p. 84. (163. Gaisf.) ἐπιτίθημι καθαρὸν ἴαμβον τόνδε, “ἰὼ Κῆϊκε Μῦσιαί τ’ ἐπιρροαί.” Quod Strabo dicit κατὰ τὴν εἰςβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσιν προλόγου, apertum est eum non his verbis usurum fuisse, si totius fabulae exordium voluisset significari. Id dixisset ἐν ἀρχῇ, ut Aristophanis scholiastam vidimus. (V. tamen Dindorfium ad schol. Arist. ad Thesm. 1074.) Hinc apparet, quem prologum dicit Strabo, primam esse histrionis orationem iambicam. Optabat fortasse Achilles, ut in Mysia ad Caicum amnem substitisset, nec comitatus ad Troiam esset exercitum Graecorum. Pauvius suspicabatur Strabonem memoriae errore Myrmidones pro Mysis nominasse: persuasitque quibusdam.

136.

Scholiasies Aristophanis ad Av. 1256. τριέμβολον, πολλάκις ἐμβολαῖν θυνάμενον. μήποτε δὲ καὶ πλοίου τις ἢ κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχίλος εἶπε τὸν τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. Eadem Suidas in τριώβολον, sed omissis Αἰσχίλος εἶπε.

137.

Scholiasies Aristophanis ad Pacem v. 1177. ὡςπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν· ὡς φοινικᾶ πτερὰ ἔχοντα θηλοῖ. ὅτι τοῦ παρ’ Αἰσχίλῳ πολλάκις κληθέντος ἱππαλεκτρῶνος, ὃν αἰεὶ κομφοδοῦσαν, ἐν Μυρμιδόσιν μέμνηται. In cod. Veneto ἄλλως “ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν στάζει κριθέντων (sic apud Dindorfium, apud Bekkerum κρη. θέντων) φαρμάκων πολὺς πόνος.” Aristophanes Av. 800. εἶτ’ ἐξ οὐθενὸς μεγάλα πρόειπε κάστι νυκὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν. Scholiasies παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρμιδόρων Αἰσχίλον, λέγει δὲ ὅτι ἀρτίως μέγας ὄρνις γέγονε καὶ οὐχ ὀτυχῶν. Aristophanes Ran. 962. (940.) Διόνυσος. νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ’ ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγερένησα τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρῶνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις. Αἰσχίλος. σιμεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦμαθέστατ’ ἐνεγέγραπτο. Scholio codicis Rav. προείρηται ὅτι ἐκ Μυρμιδόρων ἐστὶν ἐπὶ νεῶς, “ἐπὶ δ’ αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν.” τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Latere videntur in corrupta scriptura haec Aeschylī verba:

ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν
στάζει, κριθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος.

Vt praecesserit verbum quale χροία est, quo crasis fieret in ἰπό. Fortasse tamen scripsit Aeschylus ἀπὸ δ’ αὐτε ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν στάζει κριθέντων φαρμάκων πολὺν πόνον. V. Opusc. V. p. 143. s. Improbavit haec Welckerus in censura eorum quae Letronnius et Rochellus de pictura parietum scripserunt (*Allgem. literaturz.* 1836. II. p. 149.).

138.

Hesychius ἄγρομον, τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἧγον ἀγροεῖν ἢ λαμπάδα ἢ δόρυ. Αἰσχίλος δὲ Μυρμιδόσιν ἀγρόμοια τὸν ἐπιμήνιον. Codex αἰσχίλος δὲ Μυρμῆ^δ. Is Meursio in Graecia feriata v. Νοτιμηνία sacrificulus dici visus. Rectius fortasse scriptum est apud Favo-

rium *Αισχύλος ἐν Μυρμιδόσιν*, nisi quod ἀγρέμονα, non ἄγρεμον, possuisse videtur Aeschylus. Tum nova glossa est ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμημίον.

139.

Ad Myrmidones respicit Aeschylus Aristophanis Ran. 1040. ὅθεν ἡμὶ φρήν ἀπομαξαμένην πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων. Ex ea narratione, qua pugnantis Patrocli fortitudo describebatur, sumptum esse conicio quod non indicato fabulae nomine memorat scholiastes Victorianus ad II. XVI. 380. ubi quum magno impetu equi Achillis transsiluisse fossam dicantur, sic scribit, τοῦτο πρὸς τὴν ἀρετὴν τῶν Ἀχιλλέως ἵππων. Ἐκτωρ δὲ αὐτὸ μόνον ἐκανήσατο, οὐ μὴν ἐτέλεσεν· ἵπποι δὲ ὅρα τάφρον" (II. VIII. 179.). *Αισχύλος* δὲ Ἀχιλλέα σὺν τῇ ναυοπλίᾳ φησὶν ὀπισθεν ὀρμίσαντα περὶ θῆσαι τὴν τάφρον, μὴ θεξάντα τὰ πῶτα τοῖς ἐχθροῖς. Per errorem scriptum est Ἀχιλλέα pro Ἐκτορα. V. fr. 457. et Opusc. V. p. 145.

140.

Hesychius ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔστι γὰρ κορυὰς ἢ κορυφή (ὀροφή) Struvius in supplementis lexicī Schneideri p. 117.) καὶ ὁ γραφικὸς πίναξ. ἐγκουράς δὲ ὁ γεγραμμένος (ἔστι γὰρ κορυὰς ἢ κορυφή καὶ ἐγκουράς ὁ ἐγγεγραμμένος Lobeckius pathol. p. 451.). *Αισχύλος* Μυρμιδόσιν. Idem κορυὰς, ἢ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ *Αισχύλῳ* ἐν Μυρμιδόσιν ἀμφιβιβάλλεται (sic pro ἀμφιβάλλει scribendum) ἐγκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὀροφικὸς πίναξ. In his apud Favorinum ἐν κορυάδι. Apparet dubitasse grammaticos, utrum ἐγκουράδι an ἐν κορυάδι scripsisset Aeschylus.

141.

Athenaeus XIII. p. 601. A. οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικά πραγματεία, καὶ οὐθεὶς ἠγείτο τροχικοὺς τοῖς ἐρωτικοῖς, ὥστε καὶ *Αισχύλος*, μέγας ὢν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἐρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νυόβῃ τὸν τῶν παίδων· διὸ καὶ παιδευαστίαν τινεσ καλοῦσι τὴν τραγωδίαν· καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα ἕσματα οἱ θεαταί. Plato in Symposio p. 180. A. *Αισχύλος* δὲ φηναρεῖ φράσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένοιος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὃς φησιν Ὅμηρος. Tacens in mente habuit Aeschylum Aeschines or. in Timarchum §. 142. Athenaeus XIII. p. 602. E. de puerorum amore, *Αισχύλος* δὲ καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφρασαν· ὃ μὲν Μυρμιδόσι,

σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,

ᾧ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φλιμημάτων.

Libri ἄγιον: genuinam vocem posuit Th. Canterus Var. lect. II. 9. V. Pors. ad Eur. Med. 750. Apud Plutarchum in Amatorio p. 751. C. omissa illa voce legitur σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω, et deinde πικρῶν. Alterum versum

recte scriptum idem affert in libro de differentia amici et adulatoris p. 61. A. Ad eadem Achillis lamenta Porsonus rettulit proximum fragmentum.

142.

Lucianus Amor. cap. 54. vol. II. p. 457. ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσότης ἡθονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλον θάνατον ἀταμιεύει πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη,

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσέβησ' ὀμιλίαν
κλαίειν.

Libri εὐσεβῆς ὀμιλία καλλίω vel καλλίων. Quod correxi. Et κλαίειν etiam Dobraeus in Appendice ad Aristoph. p. (129).

143.

Lexicon Coislinianum p. 469. (in Bekkeri Anecd. p. 321, 19.) Suidas, Zonaras p. 8. ἀβδέλυκτα, ἀμύσακτα, ἀμίαντα. τὰ μὴ μιαινόντα, ἃ οὐκ ἂν τις βδελυχθεῖ· καὶ δυσχεραίνειε. τραγικώτερα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος (Suidas addit Μυρμιδόσι)

καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἔμοι τάδε.

Codex ἀβδέλυκτα ἔμοι τάδε. Nescio cur Bekkerus haec sic mutaverit, καὶ μὴν φιλῶ γε κἀβδέλυκτά μοι τάδε.

144.

Aristophanes Eccles. 392.

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Scholiasies παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων

Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Etiam τὰμὰ γὰρ διοίχεται Aeschyli esse credible est. Sic visum etiam Gatakerō Adv. misc. p. 505. C. Scholiastam sequitur Suidas in ἀποίμωξον.

145.

Aristophanes Av. 808.

ταυτὶ μὲν ἠκασμέσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον
τάδ' οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

Scholiasies κατὰ τὸν Αἰσχύλον· ἐκεῖνος γὰρ Αἰβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν,

ὥς δ' ἔστι μύθων τῶν Αἰβυστικῶν λόγος,
πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν
εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
τάδ' οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
ἄλισκόμεσθα.

πεποίχε γὰρ ὁ Αἰσχύλος αἰετὸν τερωμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπιτερωμένον καὶ ἐμπεταρμένον αὐτῷ. Aliud scholion τοῖς αὐτῶν πτεροῖς· ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τὸ δὲ "οὐχ' ἐπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἄλισκόμεσθα" ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πε-

ποιήκαμεν. Habet Aeschyli versus etiam Suidas in *ταυτί μὲν*, ubi ὁ δὲ ἔστι *μύθων*, et maximam partem in *οἶχ' ὑπ' ἄλλων*. Scholiastes Aphthonii in Walzii rhet. II. p. 12. *Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται, ἀπὸ Λιβυῶς τινος, οὗ δὲ Κύβισσαν εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἴδους τούτου, ὡς Αἰσχύλος διασαφεῖ, "ὥδ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος*. Multi scriptores, qui illa paroemia usi Aeschyli versum respexerunt, nominati sunt a Gatakero in Adv. posth. p. 538. s., a Porsono ad Eur. Med. 139. VIII. quicum comparandus Valckenarius ad fr. Callimachi p. 286., a Blomfieldio ad Agam. 796., a Schaefero ad Aesopum p. 136. Adde Galenum de Hippoer. et Plat. placitis T. I. p. 280. ed. Bas. sive T. V. p. 395. ed. Lips.

146.

Scholiastes Aristophanis ad Av. 1420. *περῶν, περῶν δεῖ· παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων*

ὄπλων, ὄπλων δεῖ.

147.

Aristophanes Ran. 1447. *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα*. Scholiastes *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς· Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεισιπότης τοῦτο προσφέρεσθαι, Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντος ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὗς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακῶς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προσφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δέ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκλήτῳ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰργενείᾳ τῇ ἐν Ἀέλιδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὐπολις τοῦτο εἰδώς, "ἀποφθαρεῖς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα." τοῦτο δὲ Διόνυσος ἐποβάλλει αὐτῷ χλευάζων. ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοῖς κυβεύοντος. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος, δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος *νενίχηκε*. Conf. Eustath. p. 1054, 2. (1110, 30.) 1397, 19. (29, 30.) qui Euripidii Telepho hunc versum tribuit. Item Euripidi Photius p. 602, 8. V. ad fr. 133.*

ΜΥΣΟΙ.

V. ad Myrmid. fr. 135.

148.

Photius p. 344. et Suidas in v. *ὄργεῶνες*, docentes ita sacerdotes vocari, καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν *Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων,*

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὄργεῶν,

εὐχαῖς δὲ σῶζοις δεσπότης παιωνίας.

Apud Suidam *σῶσεις* et *παιωνίας*. Harpocration *ὄργεῶνας* — οἱ μὲντοι ποιηταὶ ἔταττον τὸνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς *Ἀντίμαχος* τε *Που* καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Μυσοῖς*.

149.

Stephanus Byzantius *Οἶος, πολίχνην Τεγέας. Αἰσχύλος Μυσοῖς.*

150.

Aristoteles Poet. cap. 24. (25, 8.) p. 94. Tyrwh. ὡςπερ — ἐν *Μυσοῖς* ὁ ἄρφωνος ἐκ *Τεγέας* εἰς τὴν *Μυσίαν* ἦκων. Reprehendit quod hoc in scena

fiat. Telephum significari ostendit Tyrwhittus collatis Athenaeo VI. p. 224. E. X. p. 421. D. Hygino fab. 244. Tzetze ad Lycophr. 206.

NEANISKOI.

De Aeschylī Lycurgia Opusc. V. p. 3. V. ad Βασσαρίδας.

151.

Athenaeus XI. p. 503. C. Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρινὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτῆρια καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς θεοὺς ἀνιμίνους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψῦξι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις

σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

Valckenarius ad Hippol. 199. p. 184. αὔρας.

152.

Hesychius ἀρείφατον λῆμα, ἰσχυρόν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἰοικώς. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Favorinus ἰοικός.

153.

Hesychius ἀφορίζαντον, ἀκάθαρτον. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Codex et Favorinus, qui auctoris et fabulae nomen omittit, ἀφορίζαντον, ἀνακάθαρτον. In Eumen. v. 236. est ἀφορίζαντον χέρα, idque scholiastes ipso illo ἀκάθαρτον interpretatur.

154.

Hesychius nullo auctore nominato ὀκτώπας, ποταμός. Photius p. 326. ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους· Φιλίμων. ὀκτώπας ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλεκε Νεανίσκοις. ὀκτώπας, ἦτοι ὁ σκόρπιος. ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν. Hunc fere in modum corrigendum arbitror: ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλίμων ὀκτάπουν, “ποταμὸν διαπέπλεκεν ὀκτάπους.” ἦτοι ὁ σκόρπιος ὁ ὀκτώπους, ἢ ὁ μακρὸς ὀκτῶ ποδῶν.

Ad Neaniscos pertinere videtur fr. 317.

NEMEA.

155.

Opusc. VII. p. 205. “Nomen huius fabulae insertum est indici, sed nihil ex ea nominatim servatum. Referendum tamen ad eam sine dubio, quod scholiastes Pindari in praefatione Nemeorum de institutione istorum ludorum scripsit, ἄλλοι δέ, ὧν ἐστὶ καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρω τῷ Νεμέας παιδί. Nam sic de illa re refert Apollodorus III. 6, 4. παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευσε Ἀγκούργος, ἐζήτον ἕδωρ· καὶ αὐτοῖς ἤρξαστο τῆς ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ὑψιπέλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλιτην ἐπολιποῦσα, ὃν ἔτρεφεν, Ἐφροδίτης ὄντα καὶ Ἀγκούργου. αἰσθόμεναι γὰρ αἱ Αἴγιαι ἕστερον Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ Ὑψιπέλην ἀπιμπόλησαν. διὸ προαθεῖσα ἐλάτρευε παρὰ Ἀγκούργου. δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην ὁ παῖς ἀπολείφθεις ἐπὶ δράκοντος διαφθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀθράστον κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν. Ἀμφιάρκος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προ-

μαντεύεσθαι τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. οἳ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμείων ἄγωνα. καὶ ἔτι μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτίοχος, πυγμῇ Τυδείης, ἄρματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος, ἀκοντίῳ Ἀσόδοκος, πάλῃ Πολυνείκης, τόξῳ Παρθενοπαῖος. In his nihil est. ex quo argumentum capi potuisse videatur aptum tragoediae, quae res Thebanas contineret. Nam etsi Opheltae interitus malum omen ducibus Argivis fuit, tamen res adversae, quas haec tragoedia habuit, non his, sed nutrici Opheltae Hypsipylae acciderunt. Quam quum necare propter puerum male custoditum voluerit Eurydice, eoque consilio tenuerit conclusam, servaverint autem monstrante Amphiarao filii eius, de quibus rebus exposuit scholiastes Pindari: non dubitandum videtur, quin Nemea ad illam pertinerit trilogiam, in qua fuit tragoedia Hypsipyle. Conferre aliquid ad huius rei explicationem poterit pictura eximia in vase, quam edidit a. 1835. Berolini E. Gerhardus in dissertatione, cui titulus *Archemoros und die Hesperiden.*"

ΝΗΡΕΙΔΕΣ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

156.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 209. (219. Barn.) καὶ Αἰσχίλος Νηρείοι
 δελφινηρὸν πεδίων πόντου
 διαμειψόμενοι.

Edd. vet. δελφινόρον. Codd. Aug. Taur. δελφίνορον. Barnesii δελφινόρορον Valckenarius aliique probarunt. At codicis Havn. scriptura δελφίνηρον veram, opinor, monstrat vocem alibi non inventam δελφινηρὸν.

157.

Hesychius ἐναροσφόρος, σκίλοσφόρος. ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος (sic cod.) ἔψου τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει (ἀπολείπει Musurus). Αἰσχίλος ἐν Νηρείοις. οἳ ἐπονηματιστὰ παρὰ τὸ "οἶχ' ὅσῃ φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ἐχέτασθαι" (Od. XXII. 412.), ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατόν μοι (μη cod.) ἐπικαχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ἔψου ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ἔψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Eustathius p. 437, 20. (332, 4.) ἔτι ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος. Interpretatio, quam commemoravit Hesychius, sic scribenda est: ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατος μὴ ἐπικαχόμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ἔψου ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ἔψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἤξει. Sed tamen vel sic haec multum dubitationis habent. Aeschylum Homerus

Il. XVII. 198. seqq. monstrare videtur sic scripsisse
 ἐναροκτάντας δὲ φθόγος ἀρχαῖς
 ἔγχοτος ἔψου
 τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει,
 ἤξει τ' ἐχθρούς.

Vocabulum ἀίχρ' Hesychius καίχρῃσιν, omninoque cognata illi nomini verba per καχῶσθαι interpretantur grammatici. — V. quae dicta sunt in disser-

tatione qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse p. 3. seqq.

158.

Cum his cohaerebant haec

κάμακος δ' εἶσιν
γλώσσημα διπλοῦν.

Scholiasies Pindari ad Nem. VI. 85. de hasta Achillis, διακοῦν γέρον, ὥστε δέο αἰχμῆς ἔχειν καὶ μὴ βολῆ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι, καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι· “κάμακος εἶσι γλώσσημα διπλάσιον.” Id διπλοῦν scripserat Aeschylus, nisi διακοῦν, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiasies, Lesehes in parva Iliade διακόος ἄρδης posuit. V. Lob. ad Phryn. p. 233.

159.

Hesychius ἀθήρη, ἐπιδορατὶς. μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρείσι. Codex Νηρεῖ. Anecdota Bekkeri p. 353. 15. ἀθήρη, ἀμὴ τοῦ ἡχοημένου σιδήρου, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ ἀθέρος, ὅς ἐστι τοῦ ἀστάρου. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρη.

ΝΙΟΒΗ.

De Aeschyli Niobe Opusc. III. p. 37. De loco Aristotelis Poet. cap. 18. conf. Opusc. VII. p. 358. et diss. qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse p. 6. seqq.

160.

Vita Aeschyli ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κομφοδεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν οὐδὲν φθέγγεται ἐγκαταλιμμένη, ἐν δὲ τῇ τοῖς Ἐκτορος λυτροῖς Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκαταλιμμένος οὐ φθέγγεται, πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἐρμῆν ἀμοιβαῖα. Aristophanes Ran. 942. πρῶτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί. Scholiasies ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχίλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἐκτορος λυτροῖς. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἐκτορος λυτροῖς· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόνων, ὅς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται. Haec postrema aut hominis sunt indocti, qui quae de Niobe legisset, ad Myrmydones transtulit. aut corrupta aliquot verborum omissione. Scholiasies Aeschyli ad Prom. 437. σιωπῶσι γὰρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δὲ αὐθαδῖαν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ Σοφοκλέους, ἢ διὰ συμφορᾶν, ὡς ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχίλῳ. In his si quid errarunt librarii, credam aliud ex Sophocle commemoratum fuisse: et praebere potuit Sophocles Oedipus Coloneus: tum autem scripsisse scholiasiam ἢ διὰ συμφορᾶν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυξὶ καὶ ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχίλῳ. V. Opusc. V. p. 157. Eustathius p. 1940. 61. καὶ γὰρ τοι παρὰ Αἰσχίλῳ καθήνται σου πρόσωπα σιωπῶντα ἐφ' ἱκανὸν κατὰ σχῆμα ἢ πένθους ἢ θανατασμοῦ ἢ τινος ἐτεροῖου πάθους· καὶ ἔοικεν ἢ τραγωδία ἐπιεῦθεν λαβοῦσα (Penelopen Ho-

meri dicit) τὰ τοιαῦτα σοφρίζεσθαι. Idem p. 1343, 62. de tabula qua Timanthes Agamemnonem capite aperto in immolatione Iphigeniae pinxerat, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμούμενος τὴν τε Νιόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε, σκωπτόμενος μὲν ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ, ἐπαινούμενος δὲ ἄλλως διὰ τὸ τῆς μιμήσεως ἀξιόχρεων.

161.

Hephaestio p. 3. (7. Gaisf.), ut ostendat diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripī, Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ

Ἰστρός τοιαύτας παρθένοῦς λοχεύεται.

Afferunt hunc versum omisso fabulae nomine Priscianus I. 9. p. 562. (I. 47. Kr.) et Eustathius p. 1665, 38. (407, 20.) Nonnulli codices Hephaestionis et Prisciani ἰστρός. Eustathius μνηστεύεται, Prisciani ed. Ald. μαιεύεται. Vereor ne vera scriptura sit

οἷστρός τοιαύτας παρθένοῦς μνηστεύεται.

162.

Hesychius ἐπώζειν, ἐπικαθεῖσθαι τοῖς ὄοις. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς ἐφημένη τάφον

τέκνοις ἔπώζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Codex ἐφημένη τάφον. Errare grammaticum, Aeschylum autem scripsisse ἐπώζε, lamentabatur, putat A. Nauckius Aristoph. Byz. fragm. p. 162.

163.

Plato de re p. II. p. 350. οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους, ὅτι

Θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,

ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλη·

ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα ἔνεστι, τὰ τῆς Νιόβης πάθη etc. Hinc Aeschyli verba affert Eusebius Praep. Eu. XIII. 3. p. 613. D. Habent ea etiam Plutarchus de aud. poet. p. 17. B. et de communibus sententiis p. 1065. E. ac Stobaeus II. 7.

164.

Scholiastes Euripidis ad Phoen. 159. περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ “καὶ δις ἐπ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης θανόντα Δοξίον τοξενύμασιν.” ὁμοίως (sic scribendum pro ὅμως) καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν δράματι Νιόβης (scr. ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ) ὁμοίως ζ' αὐτὰς εἶναι λέγουσιν, εἶναι δὲ ἐπὶ τὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

165.

Plutarchus de exilio p. 603. A. τί γὰρ ἢ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλνπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ “σπεῖρω δ' ἄρουραν δώδεξ' ἡμερῶν ὁδόν, Βερέκυντα χῶρον;” Eadem verba idem alio in libro p. 77S. B. affert. Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) quum Niobae quaedam verba commemorasset, ex quo tamen non colligam apud Aeschylum illa antecessisse orationem Tantalī, sic ait, καὶ ὁ Τάνταλος λέγει

σπείρω δ' ἄρουραν δάδεχ' ἡμερῶν ὀδόν,
 Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος
 Ἰδῆς τε μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
 ἔρπουσι μῆλων; πᾶν δ' ἐρεχθεῖ πέδον.

V. A. ἔρπουσι μῆλων duo Kramerii codices ut omittunt. Tum πᾶν ὀρεχθεῖ ut, πᾶν δ' ἐρέχθει Cglrauw, πᾶν δ' ἐρέχθειον Dhi. Quod Lobeckius Aglaoph. p. 1216. coniecit πᾶν δ' ὀρεχθεῖ δάπεδον, id non magis fert trimeter tragicus quam quod Iacobsius proposuerat πᾶν τ' ὀρεχθεῖ γῆς πέδον. Videbar mihi in illo ἐρέχθειον, quod libri quidam praebent, melioris scripturae vestigia invenisse, ἐνθ' Ἀδραστείας ἔδος, Ἰδῆς τε, μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρόποσα μῆλων πᾶν ὀρόχθειον πέδον. Hesychius ὀροχθον, ὄρειον ὄχθον. Idem ὄρογκοι, τῶν ὄρων τὰ ὀγκῶδη, ἃ καὶ ὀρόχθους καλοῦσιν, ἢ (scr. ἦγουν) ὄρων λόφους. H. L. Ahrens Emendat. Theocr. p. 29. pristinam huius loci formam hanc fuisse suspicatur. Ἰδῆς τε μνηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν πρόποσα μῆλων πᾶν ὀρεχθεῖται πέδον. Confert Eur. Iph. Taur. 367. ἀλείεται πᾶν μέλαθρον, Pind. Ol. XI. 76. αἰδέετο δὲ πᾶν τέμενος τεραναῖσι θαλίαις.

166.

Pergit Plutarchus εἶτα μετ' ὀλίγον λέγοντος

οὐμὸς δὲ πότιμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
 ἔραζε πίπτει, καὶ με προσφρονεῖ τάδε·
 γίγνωσκε τὰνθρόπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Codices θυμὸς δὲ ποθ' ἄμους: correxit Porsonus. V. Miscell. p. 212. Mus. philol. fasc. II. p. 216.

167.

Aristophanes Av. 1246.

ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταθαλάσω πυροφόροισιν αἰετοῖς;

Scholiasies καὶ δόμους Ἀμφίονος· ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου. ἐξέρριπται δὲ τὸ Ἀμφίονος ἐκ παροψιδίας. Scribendum videtur ἐνέροσται. Putantur Aeschyli esse

καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταθαλάσω πυροφόροισιν αἰετοῖς.

168.

Stobaeus CXVIII. 1. Αἰσχύλου Νιόβης

μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρα,
 οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
 οὐδ' ἔστι βωμὸς, οὐδὲ παιωνίζεταί·
 μόνον δὲ Πειθῶ δαμῶνων ἀποστατεῖ.

Primum versum posuit Aristophanes in Ranis v. 1392. (1439.) Eundem afferunt schol. Eur. ad Alc. 56. et schol. Soph. ad Electrae v. 139. et hic

quidem adiungens quasi cohaerentia haec verba, *μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος*, quae si Aeschyli verba sunt, ex alio loco petita esse necesse est. Repetit hoc scholion Suidas in v. *πάγκριος*, qui in illo additamento *μόνος* omittit. In Aeschyli trimetro libri Suidae *γε* pro *γάρ* exhibent. Tres primos versus afferunt scholiastes Homeri ad II. IX. 158. et Eustathius p. 744, 2. qui *γάρ* omittit. Uterque in secundo versu bis *οὐθ'* habet, ubi Stobaeus non recte *οὐθ'*, ultimam autem vocem *λάβοις*, ubi Stobaeus *ναοῖς*: Grotius adnotavit *ἄγοις*: Dobraeus ad Arist. p. (133.) emendavit *ἄνοις*, in quod ego quoque incideram. Versu tertio posui quod apud schol. et Eustathium est: Stobaeus *οὐ βωμός ἐστιν*.

169.

Strabo in fine libri XII. p. 870. (580.) situs locorum ab Aeschylō confusos docens, *Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκείνῃ μνησθήσεσθαι τῶν περὶ Τάνταλον "οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῶον βωμός ἐστι."* Plato de re p. III. p. 391. E. *πᾶς γὰρ ἐαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῶ ὄντι, πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον καὶ*

*οἱ θεῶν ἀγχίσποροι,
οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον
Διὸς πατρῶου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι,
κοῦπω σφιν ἐξίτηλον αἶμα δαιμόνων.*

Primus horum versuum e Strabone his verbis videtur integrandus esse,
μνησθήσομαι δῆθ'.

Lucianus enc. Dem. 13. T. III. p. 501. *τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.* Photius *ἀγχίσποροι, ἐγγύς γένους.*

170.

Pergit Strabo καὶ πάλιν

*Σίπυλον, Ἰδαίαν ἀνὰ
χθόνα.*

171.

Hesychius *ἡμορίς, κενή, ἐστερημένη.* *Αἰσχύλος Νιόβῃ.* Codex *ἡμορίς.*

172.

Hesychius *κάκαλα, τείχη.* *Αἰσχύλος Νιόβῃ.* Photius p. 125, 4. sine auctoris nomine *κάκαλον, τεῖχος.*

173.

Diogenes Laertius VII. 28. de Zenone, *ἐτελεύτα δὲ οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπιὼν προσέπειτασε, καὶ τὸν δάκτυλον περιέτρηξε· πάσας δὲ τὴν γῆν χειρὶ φησι τὸ ἐκ τῆς Νιόβης*

ἔρχομαι· τί μ' αὖεις;

Valckenarius Diatr. de fr. Eur. p. 13. Sophoclis haec verba esse putat, quod huius dicto usus sit Zeno apud eundem Diogenem §. 19. Mirum vero argumentum: immo non modo per se nullum, sed etiam eo, quod isto loco vix dubitari potest, quin Menagius recte nomen Antisthenis reponendum esse viderit. Si Aeschyli sunt haec verba, sumpsisse hoc inventum ab Aeschylō

videtur Sophocles, quum eodem modo, quo ille Nioben, Oedipum fecit ad inferos vocari. In Nioba imitatus est, ut videtur, Timotheus dithyramborum scriptor, de quo Macho apud Athenaeum VIII. p. 341. C.

174.

Quum apud Philostratum in vita Apollonii IV. cap. 5. p. 173. ed. Mor. sive cap. 16. p. 154. ed. Ol. de Achille scriptum sit ἄλλὰ σύ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοῖς ἐπιτίθεται, τοῦ τε τάφου ἐπιμελήθητι, καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Παλαμίδου ἀνάλαβε, φαιῶς ἐρριμμένον, Morellus in argumento capitis illius haec verba posuit, *Senarius ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς * ἔστι γὰρ πρὸς σοφοῖς ἐπιτίθεται. Prudentibus affinia inter se pleraque.* Quae unde habeat ignoratur. Si Aeschyli verba sunt, non praebent senarium, sed putanda erunt ex trochaeis chori, aliusve personae advenientem conspicientis a Iovis sapientissimi concilio Tantalum, sumpta esse, ubi sic habuerint

ὡς σοφοῦσι πρὸς σοφοῦς

ἔστι κηδεῖα.

Aristophanes Vesp. 577. καὶν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φείγων, οὐκ ἀποφείγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ὅτισιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. Scholiastes ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἶαγρος εἴρηται πρότερον. ὡς θαναμάζων δὲ αὐτὸν φησιν, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῆ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπέκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Aeschyli fabulam nominavisse videtur Aristophanes, quem poetam maxime admirabatur.

Non sunt Aeschyli versus quos Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. B. C. affert.

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Ad Aeschyli Xantrias Elmsleius adn. c. ad argumentum Baccharum Euripidis respexisse putat Philostratum Imag. I. 18. p. 790. καὶ ἴδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ Διονύσου μέγα, πέπτωκε δὲ τὸν Πενθία ἀποσεισισμένη ταῖς βάρχαις ἐν εἶδει λέοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνοισι τὸ θήραμα μίτηρ ἐκείνη καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαίτης. V. tamen Boeckhium Graecae Trag. princ. p. 29. et Fritzschem ad Aristoph. Ranas p. 413.

175.

Pollux X. 117. τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντριάς Αἰσχύλος·

κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

176.

Photius p. 326, 19. et Suidas ὀκτώπων. Κρατῖνος Θράγταις “ὀκτώπων ἀνεγείρεις,” ἀπὸ τοῦ σκόρπιον. παροιμία γὰρ “σκόρπιον ὀκτώπων ἀνεγείρεις.” ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντριάς ἡ Αἴσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάρχαις φησὶν

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
 ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα
 κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Lobeckius ad Ai. 60. p. 103. ed. sec. scribendum putat κέντημα λύσσης.

177.

Photius p. 409, 10. πέμφιξ, πνοη. Δισχύλος ἐν Ξαντριάς ἐπὶ τῶν ἀκτί-
 νων. Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed.
 Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτί-
 νων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῷ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κολ-
 χίσι κατὰ τὰδε τὰ ἔπη, “κῶν ἐθαύμασας τηλέσκοπον πέμφιγα χρυσέαν
 ἰδῶν” (V. Opusc. IV. p. 278.) οὕτω καὶ Δισχύλος ἐν Ξαντριάς,

ὡς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται,
 οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης.

Legebatur ἐξ ἀντιαιαῖς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρεται οὔτ' ἀστέρων
 στόμα Λητώας κόρης. Emendavit Bentleius Ep. ad Mill. p. 58. ed. Ox.
 (Opusc. p. 501. ed. Lips.). V. Opusc. IV. p. 278.

178.

Scholias Aeschylī ad Eum. 27. τὴν φησὶν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ
 Πενθέα· ἐν δὲ ταῖς Ξαντριάς ἐν Κιθαιρῶν.

179.

Etymol. M. p. 595, 40.

τῶνδε βούλευτις πόνων
 ἐν ταῖς Ξαντριάς.

180.

Aristophanes Ran. 1355. Νύμφαι ὄρεσιγόνοι. Scholias ἐκ τῶν Ξαν-
 τριῶν Δισχύλον (sic Rav. et Ven. Εὐριπίδου Ald. Sequentia omittit Rav.),
 φησὶν Ἀσκληπιάδης· εἴρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινι τῶν διαθέντων (διαθέτων
 cod. Laur., διασωθέντων ἀπογράφων Dobraeus, διασωθέντων Dindorfius):
 “Νύμφαι ὄρεσιγόναι (ὄρεσιγόνοι Ven.) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου
 ἐπὶ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις.” ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηθεῦν ἀνυπότα-
 κτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Δισχύλον ἴρμωζε τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι. Plato
 de re p. II. 381. D. μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδεῖς,
 μηδ' ἐν τραυφάις μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἥραν ἡλλοι-
 ωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Con-
 tulit Platonis locum Valckenarius Diatr. p. 11. rettulitque haec ad Aeschylī
 Xantrias, quod eo verisimilius est, quod omnia quae Plato eo in loco habet
 ad Aeschylum pertinent, tum quod Pausanias aperte ad Aeschylī versus re-
 spicit VIII. 6, 6. ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
 διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντινεῦσιν ὄρος τῆς χώρας·
 ἱεποστρέφας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ἕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τού-
 του κάτεισι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχον ἄλλοι τε καὶ Δισχύλος ποταμὸν
 καλοῦσιν Ἀργεῖον. Pertinent huc quae in Diogenis epist. V. (Notices et
 extraits des MSS. vol. V. 2, p. 241.) de tragicis dicuntur, οὔτινες Ἥραν τε

τὴν Λιὸς παρέκοιτιν ἔφρασαν τὴν ἰέρειαν (εἰς ἰέρειαν Boissonadius) μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον ζῖου σχῆμα ἀναλαβεῖν, Νύμφαις κρηναῖσι (κρηναῖαισι Boissonadius) κνδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείας παισὶν βιοδώροις. Dindorfio ad fragm. Aeschyli p. 279. Euripidis esse videbatur Νύμφαι ὄρεσιγόνοι, cuius verba integra, fortasse ex Aeschyleis expressa, ab antiquo grammatico apposita cum illis coaluissent in scholio et corrupto et defecto: Aeschyli versus fuisse.

Νύμφαις κρηναῖαις κνδραῖσι θεαῖσι ἀγείρω,
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

In editione scholiorum Aristophanis illud Νύμφαι ὄρεσιγόνοι, positae lacunae signis, deletiv. Fritzschi ad Ran. p. 416. alia excogitavit. Meinekus in diurnis antiq. a. 1843. p. 293. hos Aeschyli versus constituit,

ὄρεσιγόνοισι
Νύμφαις κρηναῖαισι κνδραῖσι θεαῖσι ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

V. ad Laium p. 341.

181.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

182.

Quae Eteocles in Sept. ad Theb. 690. significat, ἐξέξεσαν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα· ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις, πατρῶων ζηρημάτων σατήριοι, de iis dictum fuisse necesse est in praegressa traegodia Oedipo.

Ad Oedipum Valekenarius referebat fr. 347.

ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teuceri complexis Opusc. VII. p. 362.

183.

Aristophanis Acharn. 553. πρέσβειρα πεντήκοντα Κοπρέδων κοροῶν. Scholiastes ὁ στίχος ἀπὸ δρεμάτος Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένον, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρηίδας τις ἐξελεθούσας κρίναι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

δέσποινα πεντήκοντα Νηρηίδων κοροῶν.

Κοροῶν Bentleyus: κοροῶν cod. Ravennas. Ed. Aldina χοροῶν, quod Valekenarius ad Ammonium III. 1. p. 164. in χοροῦ mutavit.

184.

Plato de re p. II. p. 383. A. πολλά ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα, τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου ποιητὴν ἐπὶ Λιὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Αἰσχύλου, ὅταν φῆ Θέτις τὸν Ἀπόλλωνα ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ζῆδοντα

ἐνδατεῖσθαι τὰς ἐὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακροαίωνας βίους,
ξύμπαντά τ' εἰπών, θεοφιλεῖς ἡμᾶς τύχας
παιῶν' ἐπευφήμησεν, εὐθυμῶν ἡμέ·
5 κὰγὼ τὸ Φοῖβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρῦον τέχνη·
ὃ δ' αὐτὸς ὑμῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρῶν,
αὐτὸς τὰδ' εἰπών, αὐτὸς ἔστιν ὁ κτανῶν
τὸν παῖδα τὸν ἑμὸν.

Has querelas ex hac fabula sumptas esse vidit Ern. Schneiderus. Repetivit eas ex Platone Eusebius Praep. euang. XIII. 3. ubi perperam scriptum καὶ μακροαίωνος βίου et παιῶν: nam dubitari non potest quin παιῶν' ἐπευφήμησεν, quod aliquot Platonis codices praebent, scriptum ab Aeschylō fuerit. Primus versus fuerat

ὃ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐὰς εὐπαιδίας.

Neque enim necesse est ut ἡμᾶς scriptum fuisse putemus: nam ἐὰς indignantis esse potest et exprobrantis quae iactaverit Apollo. Versus 5—9. attulit etiam Athenagoras in legat. pro Christ. p. 22. B. (90. ed. Ox.), versus 7. 8. autem Plutarchus de aud. poet. p. 18. E. ubi pro θοίνῃ legitur δαιτὶ et δαιτή, et, qui eos Sophocli tribuit, Phoebammon in Walzii Rhet. vol. VIII. p. 518. ubi scriptum est ἐν γάμοις.

185.

Stobaeus XI. 8. Αἰσχίλου Ὀπλων κρίσεως

ἀπλᾶ γὰρ ἔστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Quod Euripides Phoen. 172. sic dixit, ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔργον.

186.

Scholiastes Sophoclis ad Ai. 191. Αἰσχίλος ἐν Ὀπλων κρίσει

ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἤλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω γὼ μητρὸς, ἣ σ' ἐγείνατο.

Sic Aeschylum, non ut editum est, λέγω τοι, scripsisse puto.

187.

Stobaeus CXXI. 23. Αἰσχίλου ἐν Ὀπλων κρίσει

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει;

Sic emendarunt docti, quum legeretur βίον.

188.

Etymol. Gud. p. 567, 34. χλίδοντα, χλίδον, σωρηδόν, δηλοὶ πλήθους ἔμφρασι, Αἰσχίλος ὁ πλουκρίσει καὶ χειριδόντα, ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. Haec sic corrigenda videntur, χλίδον καὶ χλῆδον, σωρόν. δηλοὶ πλήθους ἔμφρασι. Αἰσχίλος Ὀπλων κρίσει “κεκληθότα,” ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα.

ΟΣΤΟΛΟΓΟΙ.

Photius p. 353, 15. ὀστολόγοι, παρ' Ἐπιλύφω. καὶ δραῖμα Δισχύλου Ὀστολόγοι. Fuerunt autem satyricum drama.

189.

Athenaeus XV. p. 667. C. καὶ Δισχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις ἀγκυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσοντας
 ὕβριζ' ὕβρισμοὺς οὐκ ἐναισιόους ἐμοί.
 ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος αἰεὶ τοῦ μὲν κάρα
 τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπὸς

5 ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεῖρ ἐφρίετο.

Idem XI. 22. E. ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Δισχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. — V. 1. pro voce οὐκ Casaubonus οὐν τις, Heathius οὐν ὄδ', Iacobius οὐν οὐκ. Fortasse οὔτως scribendum. — V. 2. ἐναισιόους Porsonus ad Odyss. β. 159: libri αἰνεσιόους. Lobeckius paralip. p. 506. ἀνασχετοὺς. — V. 3. τοῦ μὲν κάρα Sam. Petitus Obs. VII. 13. Duorum versuum reliquias coaluisse censet Dindorfius ad Athenaeum. Dobraeus Adv. II. p. 351. κότταβος cum Schweighauesero putat variam lectionem esse vocis κοσσάβιος et coniiicit scribendum ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἰεὶ τοῦ μὲν κάρα, numeris non bonis. — V. 5. χεῖρ Heathius: libri, quantum constat, χεῖρ' habent. Dobraeus ita emendare tentavit, τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς κοσσάβιους ἐπίσκοπα ὄσων ἐμῶν ἡβῶσα χεῖρ ἐφρίετο.

190.

Pollux II. 223. ἡ δὲ τραγωδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλεσεν. Idem X. 44. καὶ ἀμῖς, ἦν Σοφοκλῆς ἐν Πανδώρα ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ Δισχύλος οὐράνην quae repetunt Etymol. in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 12, 13. et Tzetzes schol. in Hermog. in eiusdem Anecd. Oxon. IV. p. 61. Schol. Lycophronis ad v. 778. παρ' Δισχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τύψας ὀστράκῳ, οὐ μὲν παρ' Ὀμήρῳ. Athenaeus I. p. 17. C. Δισχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περικαταγνῖναι. λέγει γοῦν

ὄδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
 γελωτοποιόν, τὴν κάκοσμον οὐράνην,
 ἔρριψεν, οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
 πληγεῖτ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
 χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Eadem Eustathius habet p. 1828, 27. (642, 40.) Ad Ὀστολόγους haec rettulit Welckerus: ad Argivos rettulerant Valesius ad Harpocr. p. 135. et Boeckhii Graecae trag. princ. p. 30. Simillimos versus ex Ἀχαιῶν συνδείπνῳ Sophoclis subiicit Athenaeus.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

Non commemoratur in indice fabularum.

191.

Scholiasies Homeri ad Il. IV. 319. de aoristo ἔκταν agens, Αἰσχύλος δὲ Παλαμήδῃ

τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἕμὸν βλάβης;

192. ^

Athenaeus I. p. 11. E. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ περ' Αἰσχίλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιήται λέγων

καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα,
ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

V. 1. Porsonus καὶ ταξιάρχας ἑκατοντάρχας στρατῶ. — Scholiasies Homeri ad Il. II. 381. Αἰσχύλος δὲ κακῶς “ἄριστα δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι (τρία addunt scholia Wassenb.)” τρισὶ δὲ οὐδέποτε οὔτε μνηστῆρες οὔτε μὴν Κίχλωψ ἔχρωντο τροφῆς. Schol. ad Od. II. 20. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μέγεις, λέγων “ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα, αἰρεῖσθαι.” Eustathius p. 242. 22. (183, 36.) τὸ δὲ παρ' Αἰσχίλῳ “ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι, τρία” ἢ μάλιστα “τρία” κατὰ τοὺς παλαιούς, κακῶς ῥηθῆναι κρίνουσιν οἱ παλαιοί. Idem p. 1358, 4. (1494, 2.) φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος “ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι, τρία.” Idem p. 1432, 4. (76, 47.) διὸ καὶ Αἰσχύλος τῶν μετρῶν “ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι, τρία.” ὅτι δὲ τοῦτο αἰτιῶνται τινες, ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔρρέθη. Idem p. 1791, 42. (590, 5.) ἔστι δὲ φησιν (Athenaeus) ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχίλῳ ἐν οἷς παρέχει τὸν Παλαμήδην λέγοντα οὕτω, “σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι, τρία.” Idem p. 1833, 4. (649, 28.) οὕτω δὲ κατὰ τινος καὶ τὰς Αἰσχίλου (scil. τροφῆς), εἰπόντος “ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἰρεῖσθαι.” Phrynichus in Anecd. Bekkeri p. 23, 22. τὴν δὲ τετάρτην δόρπον καλεῖ. ὁ δὲ Αἰσχύλος τρεις οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δευτερίην. Ad eundem Aeschyli locum Butlerus rettulit quae apud Platonem de re p. VII. p. 522. D. leguntur: παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατιῶν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμήδης ἐκάστοτε ἀποσφαίνει. ἢ οὐκ ἐννεόχως ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρῶν τὰς τε τάξεις τῶν στρατοπέδων καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμησαὶ ταῦς τε καὶ τὰλλα πάντα, ὡς πρὸ τοῦ ἀρεθιθμῶν ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότες, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο; De hoc Platonis loco dicit Aristides vol. II. p. 260, 13. ed. Iebb.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argumento Baccharum Euripidis ἡ μυθοποιία κέται παρ' Αἰσχίλῳ ἐν Πενθεῖ.

193.

Galenus in comm. I. ad Hippocratis Epidem. VI. vol. V. p. 455. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 880. ed. Lips. ἐπὶ δὲ τῆς φανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεῖ — καὶ ἐν Πενθεῖ

μηδ' αἵματος πέμψιγα πρὸς πέδω βάλῃς.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

V. ad Ixionem. — De Ixione Diodorus, quocum ceteri scriptores fere consentiunt, IV. 69. οὗτος δ' ὡς φασιν, ὑποσχόμενος ἔδνα πολλά δώσειν Ἰξιονεῖ ἔγχευε τὴν Ἰλιονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰλιονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἐνεχυρίασεν, ὁ δ' Ἰξίων τὸν Ἰλιονέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἰλιονέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθάραι τὸν φόνον. τέλος δὲ ἐπὶ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς νόμους ἀγνισθεὶς ἠράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνοσίας λόγους ποιείσθαι. ἔπειτα τὸν μὲν Δία εἰδωλον ποιῆσαι τῆς Ἥρας νεφέλην ἐξαποστείλαι, τὸν δὲ Ἰξίονα τῇ νεφέλῃ μιγέμεντα γενῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποσχετεῖς. τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἰξίονα διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἡμαρτημένων ἐπὶ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰώνιαν.

194.

Dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, poposcisse Eionem ostendunt versus apud Athenaeum XI. p. 499. A. Δισχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κάκροθίνια;

ποῦ χρυσότευκτα κάργυρᾶ σκυφώματα;

Alterum versum hinc affert Eustathius p. 1775, 22. (566, 6.)

195.

Qualia haec dona fuerint indicat locus apud Athenaeum XI. p. 476. C. Δισχύλος δ' ἐν Περραιβίσι τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χωμένους διὰ τούτων

ἀργυρηλάτοις

κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Libri ἐν περραιβοῖς, quod Dindorfius correxit. Eustathius p. 917, 62. (553, 15.) καὶ παρὰ Δισχύλῳ ἐν τῷ “ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις. Et προσβεβλημένοις etiam epitome Athenaei.

196.

Hesychius ἐπαιόλη, ἀπάτη, ἀποστέρησις. Δισχύλος Περραιβίσι. Codex περρέβην. Anecdota Bekkeri p. 419, 12. ἀπαιόλη, ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις. Eustathius p. 352, 33. (267, 4.) ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ ἠιθέντος αἰόλλω καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἢ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Δισχύλος

τέθνηκεν αἰσχρῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

Hinc addidit hunc versum Favorinus in v. ἀπαιόλη, qui αἰσχρῶς praebet, quum apud Eustathium αἰσχρὸς legatur. Apud Eust. scriptum est ἀπαιόλη, apud Fav. ἀπαιόλη. Dixit de accentu huius vocabuli Lobeckius in Ῥηματικῷ p. 256. Cognoscitur mortem quoque Eionem hac tragoedia comprehensam fuisse.

197.

Eustathius p. 1183, 17. (1250, S.) ἐπιτίθειος ἐδόκει πρὸς καθαρμὸν ὁ σῶς,

ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος ἐν τῷ

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου
αὐτός σε χράναι Ζεὺς καταστάξας χερσῶν.

Rettuli haec ad Perrhaebidas. Videtur enim eodem modo quo in Choephoris praedictum esse argumentum fabulae proximae, Ixionis. Ceterum Porsonus ad Eur. Or. 909. inconsiderate scripsit χράνῃ. Recte enim se habet optativus, si haec non vatis alicuius, sed alius hominis verba sunt referentis quid vel vates vel oraculum dixisset.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

198.

Elym. M. p. 31, 4. αἰδοῖσάτος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρὰ Αἰσχύλῳ ἐν Πηνελόπῃ, οἶον

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κροῆς ἀρχέστατον,

καὶ τὸ αἰδοῖσάτος καὶ ἀφθονέστατον ποιητικὰ εἰσι, κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ὀ συγκριτικὰ οὗτοι διὰ τοῦ ἔς προσφέρουσιν· οἶον δικαιοτέρος καὶ ἀρχέστερος καὶ ἀφθονότερος. ὠφελον γὰρ τὰ προειρημένα δικαιοτέρος εἶναι καὶ αἰδοιότερος καὶ ἀφθονώτερος καὶ ἀρχαιότερος. οὕτω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. V. Nauck. Aristoph. Byz. fragm. p. 46.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

In indice fabularum.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

V. fr. 209. 217.

199.

Scholias Aristidis p. 190. ed. Fromm. p. 501. ed. Dind. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ

πολλοῖς γὰρ ἐστὶ κέρδος ἢ σιγὴ βροτῶν.

V. ad fr. 221.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ.

De Aeschyli Prometheo Soluto Opusc. IV. p. 253. [Dissertatio de Prometheo Aeschyli edita Lipsiae a. 1846. In qua scriptum est p. 14. "Communis opinio est, de cuius veritate non videtur dubitandum esse, trilogiam fuisse, quae omnem de Promethei rebus fabulam complexa fuerit ignifero Prometheo et vincto et soluto."]

200.

Scholias Aeschyli ad Promethei Vincti v. 513. (511.) οὕτω μοι λυθῆναι μεμόραται· ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λέεται· ὅπερ ἐμφαίνει Αἰσχύλος. Ita codex Medicus.

201.

Arrianus in Periplo Ponti Euxini cap. 19. καὶ τοὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυμένῳ τὸν Φᾶσιν ἔρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιῶν. λέγουσι γοῦν αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι

Ἔχομεν —

τοὺς σοὺς ἄθλους τοὺςδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

ἔπειτα καταλέγουσιν ὄσσην χώραν ἐπῆλθον,

τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἡδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Ed. Bas. πῆ μὲν et πῆ δέ. Ac vulgo τῇ δ'. Eadem scripta fuerunt in Periplo Ponti Euxini et Maetidis paludis p. 1. ubi primis verbis recisis superest *σμοῦ τε πάθος* et quae sequuntur, in quibus recte scriptum est ἡδ'. Cod. Pal. apud Bastium Ep. crit. p. 12. vers. Lat. πῆ μὲν — πῆ δ' et ad Φᾶσιν addit *ποταμόν*. Procopius Hist. Goth. IV. 6. p. 336, 11. ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδιοποιὸς Αἰσχίλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας τὸν ποταμόν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τε τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Quod Scholiastes Dionysii perieg. ad v. 10. p. 323. de Tanaï dicit. Αἰσχίλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκῦθαις ἐπὶ τούτου διορίζεσθαι φησι τὴν ἡπίρουσ, error arguitur iis quae scholia Apollonii Rhodii ad IV. 284. habent.

202.

Strabo I. p. 33. (58.) ὁ τε γὰρ Αἰσχίλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω,

φρονικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἰερὸν
χεῦμα θαλάσσης,
χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ
λίμναν παντοτρόφον Αἰθιοπίων,

5 ἵν' ὁ παντόπτας Ἥλιος αἰεὶ
χρῶντ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων
θερμαῖς ὕδατος
μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει.

V. 3. *χαλκοκέραυνον* suspectum habeo. Intelligerem *χαλκομάραγον*. — V. 4. *παντοτρόφον* unus codicum Kramerii, *παντοτρόφρον* ed. Ald. — V. 5. *παντεπόπτας* libri, quod Tyrwhittus correxit. — V. 8. *προχοαῖς τ' ἀναπαύει* codices, ex quo conici potest fuisse qui *θέρμαις* legerent.

Fortasse ad hos anapaestos pertinebat fr. 356.

203.

Cicero Tusc. disp. II. 10. *Veniât Aeschylus, non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quomodo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium, "unde ignis cluet mortalibus clam divisus: eum dictus Prometheus clepsisse dolo poenasque Iovi fato expendisse supremo"* (haec Attii sunt ex Philoeteta, v. Opusc. III. p. 117.). *Has igitur poenas pendens affixus ad Caucasum haec dicit,*

- Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
generata caelo, adspicite religatum asperis
vinculumque saxi, navem ut horrisono freto
noctem paventes timidi adnectunt navitae.*
- 5 *Saturnius me sic infixit Iuppiter,
Iovisque numen Mulcibri arcivit manus.
hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
perrupit artus: qua miser sollertia
transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.*
- 10 *iam tertio me quoque funesto die
tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
Iovis satelles pastu dilaniat fero.
tum iecore optimo farta et satiata affatim
clangorem fundit vastum, et sublime avolans*
- 15 *pinnata cauda nostrum adulat sanguinem.
quum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
tum rursum tetros avida se ad pastus refert.
sic hanc custodem maestis cruciatus alo,
quae me perenni vivum foedat miseria.*
- 20 *namque, ut videtis, vinculis constrictus Iovis
arcere nequeo diram volucrum a pectore.
sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
amore mortis terminum anquirens mali:
sed longe a leto numine aspello Iovis*
- 25 *atque haec vetusta saeculis glomerata horridis
luctifica clades nostro infixa est corpori,
e quo liquatae solis ardore excidunt
guttae, quae saxa assidue instillant Caucasi.*

A se ipso haec versa esse ostendit paullo post, quum interroganti *interea unde isti versus?* respondet *dicam hercle: etenim recte requiris: videsne abundare me otio?* et alia quae eo spectant. — V. 6. *adscivit* codices: *arcivit* margo ed. Lamb. a. 1584. — V. 13. *tum* — *satiata* ut Ciceronis affert Priscianus X. p. 907. — V. 14. *advolans* ante Lambinum scribebatur. Nonius p. 17, 10. per errorem ut ex Attii Prometheo ponit, quemadmodum in antiquis libris scriptum est, *tui* (vel *tu*) *mei volans pennata cauda nostrum adulat sanguinem*. — V. 18. *hanc* et *mox quae* Bentleius: legebatur *hunc* et *qui*. — V. 23. *anquirens* Victorius: legebatur *inquirens*.

204.

Hesychius εἰσαφρέσματα, εἰσπρίγματα· ἀπὸ τοῦ εἰσαφρέναι ἢ σπαράγματα.
Αἰσχύλος Προμηθεὺς λυομένης. Pertinet fortasse ad Ciceronis v. 11. aut 17.

205.

Plutarchus de fortuna p. 98. C. νῦν δὲ οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως
 περιεσμεν αὐτῶν καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς, τουτέστιν ὁ λογι-
 σμός, αἴτιος,

ἵππων ὄνων τ' ὄχεϊα καὶ ταύρων γονὰς

δοῦς ἀντίθουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα,

κατ' *Αἰσχύλον.* Legebatur ἀντίθουρα, quod correxit Sallierius in Comm.
 Acad. inser. Paris. T. X. p. 340. Nam idem Plutarchus de sollertia ani-
 malium p. 964. F. οὐ γὰρ ἀδικοῦσιν οἱ τὰ ἄμικτα καὶ βλαβερὰ κομιδῇ
 κολάζοντες καὶ ἀποκτιννύοντες, τὰ δὲ ἡμερὰ καὶ φιλάνθρωπα ποιούμενοι
 τιθασὰ καὶ σύνεργα χρείας πρὸς ἡν ἕκαστον εὖ πέφυκεν, "ἵππων ὄνων
 τ' ὄχεϊα καὶ ταύρων γονὰς," ὧν ὁ *Αἰσχύλος* Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φη-
 σὶν "ἀντίθουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα." Legebatur hic ὄχεϊαν, quod cor-
 rexerunt Reiskius et Wyttenbachius. Porphyrius de abst. III. 18. p. 257.
 ἀρχὴ γὰρ ὅτι μηδὲν ποιεῖν δεόμενοι χρώμεθα προζάμενυσι καὶ μοχθοῦ-
 σιν, "ἵππων ὄνων τ' ὄχεϊα καὶ ταύρων γονὰς," ὡς *Αἰσχύλος* φησὶν,
 "ἀντίθουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα" χειρωσάμενοι καὶ καταξενύξαντες. Ita
 fere emendavit Rhoerius. Ἀνδέκτορα nescio an praestet.

206.

Stephanus Byzantius Ἄβιοι, ἔθνος Σκυθικόν. — *Αἰσχύλος* τε *Γαβίους* διὰ
 τοῦ γ ἐν λυομένη Προμηθεῖ

ἔπειτα δ' ἤξις δῆμον ἐνδιζιώτατον

* βροτῶν* ἀπάντων καὶ φιλοξενιώτατον,

Γαβίους, ἵν' οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος

τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτοσπόροι

5 γῆναι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

V. 1. ἤξις Stanleius: ἤξει libri. Meinekius coniecit ἴξει. — V. 2. βροτῶν
 addidi. — V. 4. δίκελλ' Holstenius: codices δικέλλης, ed. Ald. δικέλλη. —
 αὐτοσπόροι Meinekius: vulgo αὐτόσποροι. — V. 5. γῆναι vel γῆναι codices:
 legebatur γέαι. — Scholiastes Homeri ad II. XIII. 6. Ἀβίων, τῶν νομάδων
 Σκυθῶν — τούτους *Αἰσχύλος* *Γαβίους* φησὶν. Eustathius p. 916, 24. (881,
 8.) *Αἰσχύλος* δὲ φασὶν αὐτοὺς *Γαβίους* λέγει.

207.

Scholiastes Apollonii Rhodii ad IV. 281. τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερ-
 βορέων κατασφραγεσθαι καὶ τῶν Ῥηταίων ὄρων. οὕτω δὲ εἶπεν ἀκολουθεῶν
Αἰσχύλῳ ἐν λυομένη Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο. Paullo haec aliter scripta
 in cod. Paris. in quo ἐν Προμηθεῖ sine cognomine.

208.

Strabo VII. p. 461. (300.) καὶ *Αἰσχύλος* δ' ἐμφαίνει σπηγορῶν τῷ ποι-
 ητῇ, φήσας περὶ Σκυθῶν

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι.

Coniuncta haec fuisse cum Rhipaeorum montium commemoratione probabile videbitur comparanti Hippocratem in libro de aere locis et aquis. qui quum p. 291, 49. de Scythia scribat *κεῖται γὰρ ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει*, paullo ante v. 41. dicit αὐτοὶ δ' ἐσθίουσι κρέα ἑρθῆ, καὶ πίνουσι γάλα ἵππων, καὶ ἱππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵππων.

209.

Galenus in comm. I. ad Hippocr. Epidem. VI. vol. V. p. 454. ed. Bas. vol. IX. p. 385. ed. Chart. vol. XVII. p. 879. ed. Lips. de vocabulo *πέμφριξ* disputans, *δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς ἐν Κολχίσι λέγειν* — *Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῦ δεσμώτῃ*

εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε· καὶ πρῶτιστα μὲν
Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἴν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταγίζοντα, μὴ δ' ἀναρπάσῃ
δυσεχειμέρω πέμφριγι συστρέψας ἄφνω.

— ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτὸς φησιν ἐν Προμηθεῖ
ἐξευλαβοῦ δὲ μὴ σε προσβάλλῃ στόμα
πέμφριξ· πικρὰ γάρ, κοῦ διὰ ζωῆς ἄμμοι.

Legebatur *ἑρπετὴν* δὲ et πρὸς πνοαῖσιν, εὐλαβοῦ et συστρέψας ἄνω. Eminentiarum Casaubonus ad Strabonem p. 182. et Bentleyus in epistola ad Millium p. 58. ed. Ox. (Opusc. p. 500. ed. Lips.) In altero fragmento legebatur *προσβάλλῃ*. Putant Vinetum Prometheum per errorem pro Soluto dici. Incerta res est: v. Opusc. IV. p. 274. et dissertationem de erroribus Ionis, additam adnotationibus ad Prometheum Vincium.

210.

Strabo IV. p. 276. seq. (182. seq.) *μεταξὺν γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐμβολῶν τοῦ Ῥοδιανοῦ πεδίου ἐστὶ τῆς θαλάττης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κελυτερὸς τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ Αἰθωδὸς ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστὶ λίθων χειροπληθῶν, ἰσποπερικυτῶν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωστιν, ἅψ' ἧς ἄφθονοὶ νομαὶ βοσκῆμασίν εἰσιν· ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλεκτίδες ἐνίστανται καὶ ἴλις. Commemoralis Aristotelis et Posidonii de lapidum illorum origine sententiis ita pergit, τὸ μόντοι δευσατολόγητον Αἰσχύλος καταμαθῶν ἢ παρ' ἄλλον λαβῶν εἰς μῦθον ἐξετόπισε. φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθηγούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Κανκίσου πρὸς τὰς Ἐσπερίδας,*

ἤξεις δὲ Αἰγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν·
ἐνθ' οὐ μάχης, σάψ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν,
μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
ἐνταῦθ'· ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον

5 ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χιθῶρός ἐστι μαλθακός.

ιδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἴκτερεῖ,
 νεφέλην δ' ὑποσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
 ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
 βαλὼν διώσεις ῥαδίως Αἴγυν στρατόν.

V. 2. εἴ οἶδα scriptum est apud Dion. Hal. — V. 7. legebatur *στρογγύλων*. Quod Porsonus Misc. p. 212. (Mus. philol. II. p. 216.) pariterque ego et timide Scholesfieldius coniecimus *γογγύλων*, meliores Kramerii codices confirmarunt. — V. 8. seq. codices οἷς ἔπειτα *συμβαλὼν* θηώσει (ed. Ald. θηώσεις, et ita unus codex a sec. m.). Emendavit σὺ βαλὼν Salmasius Exerc. Plin. p. 42. et διώσεις ante alios P. Leopardus Emend. V. 17. — Dionysius Hal. Ant. Rom. I. 41. δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. πεποιήται γὰρ αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων, ὡς ἕκαστον αὐτῷ τι συμζήσεσθαι ἐμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γερρόνην στρατείαν, καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦ Αἰγυσιτικοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥαδίως ὁ ἀγὼν ἔσται διηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὧδε ἔχει· “ἦξεις δὲ Αἰγύων εἰς ἀτάρρητον στρατόν, ἐνθ' οὐ μάχης, εἴ οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν, μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλῃ λιπεῖν.” Hyginus Poet. astr. II. 6. p. 437. *Aeschylus autem in fabula, quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules a Geryone boves abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines: quos conatos ab eo pecus abducere, manus contulisse et complures eorum sagittis confixisse: sed postquam Herculem tela deficerent, multitudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse, multis iam vulneribus acceptis: Iovem autem misertum filii curasse ut circa eum magna lapidum copia esset: quibus se Herculem defendisse et hostes fugasse. Itaque Iovem similitudinem pugnantis inter sidera constituisse.* Theo ad Arati Phaen. v. 75. οἷτος δὲ ἐστὶ κατὰ τινος ὁ Ἡρακλῆς· αὐτὸν γὰρ τὸν Ἡρακλῆα τοῖς Αἰγυσι πολεμοῦντα, ἐπιλιπόντων αὐτῷ τῶν τοξενμάτων, ἐπὶ γόνυ πεσεῖν καὶ λίθοις βάλλειν, οὕς αὐτῷ ὕσεν Ζεὺς.

211.

Strabo I. p. 73. (43.) Ἠσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιύσασατο ἄγνοιαν, Ἡμίκηννας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλου καὶ Πυγμαίου· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος, ὧν εἰσι καὶ οἷτοι οἱ Πυγμαῖοι, οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἰστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κεννοκεφάλου καὶ Στεροσφθάλμου καὶ Μονομμάτους. Idem VII. p. 299. Ἠσιόδου μὲν Ἡμίκηννας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλου καὶ Πυγμαίου, Ἀλκμᾶνα δὲ Στεγανόποδας, Αἰσχύλου δὲ Κεννοκεφάλου καὶ Στεροσφθάλμου καὶ Μονομμάτους, ἐν τῷ Προμηθεῖ φρασι, καὶ ἄλλα μῦθια. Vbi ἐν τῷ Προμηθεῖ φρασι non esse Strabonis recte censent Heynius ad Apollod. p. 1106. et Coraes et omittere dicitur unus codex. (Conf. diss. de erroribus Ionis.) Μονόμματοι, quos Strabo utrobique tertios addit, quum Arimaspi sint, de quibus in Vineto Prometheo est, Κεννοκεφάλου et Στεροσφθάλμου in Her-

culis itineribus describendis in Solutio Prometheo commemoratos esse veri simile est.

212.

Plutarchus in Amatorio p. 757. D. E. ὁ δὲ Ἰπρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἶρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησὶν,
Ἄγρ' εὖς δ' Ἀπόλλων ὄρν' ἰθύνοι βέλος.

Sic Wyttenbachius e codice E, cui B accedit: vulgo ἰθύνει.

213.

Plutarchus in ipso vitae Pompeii initio Πρὸς δὲ Πομπήϊον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐκείν' ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἰπρακλῆα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων

ἔχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον.

Pronomen τοῦτο, quod vel propter genus neutrum, ubi usus masculinum requirit, reprehendum est, aut ab librariis metri explendi caussa insertum est. aut scribendum ἔχθροῦ πατρός μοι ποῦ τὸ φίλτατον τέκνον;

214.

Incertum est, fuerintne quae Apollodorus II. 5, 11. §. 12. refert omnia ab Aeschilo commemorata, καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὸν κατετόξευσεν ἐπὶ τοῦ Κανθάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ ἀετόν, ὄντα Ἐχιδνῆς καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε δεσμὸν ἐλόμενον (sic Galeus: vulgo ἐλόμενος. V. Welek. Tril. p. 47.) τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ πῦρ σχε τῷ Διὶ Χείρωνα, ἀθάνατον ὄντα, θνήσκων ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα. Iacebat Chiron saucius in antro Peliaco, ut Apollodorus refert II. 5, 4. §. 6. ἀνίστατο ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ πηλαῖον ἀπαλλάσσεται, κακῆ τέλετησια βουλόμενος καὶ μὴ θνήσκων, ἐπεὶ περ ἀθάνατος ἦν, ἀντιόδοτος Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθνηξόμενον (sic Welekerus Tril. p. 48. vulgo γενηξόμενον) οὕτως ἀπέθιαε. Quod de Chirone dicit, indicatum est a Mercurio in Prometheo Vineto v. 1030. seqq. τοιοῦθε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα, πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φάνη, θελήση τ' εἰς ἀναγνητὸν μολεῖν Ἀιδην κνεραῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βιάθη. De corona testimonium exstat Athenaei XV. p. 674. D. Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεὶ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθειεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφριγγὶ εἰπὼν “τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἄριστος, ἐκ Προμηθέως λόγου.” Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 457. de Prometheo, nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret: itaque homines in maxima laetitia victoriisque coronas habere instituerunt: id in exercitationibus et convivii perspicere licet.

215.

Eustathius p. 600, 43. (457, 29.) σχίσματα γάρ τινα καὶ οἱ θύσανοι, ὅθεν ἀρειθίσανοι κατὰ Πασανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷον ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεὶ λυομένῳ. Hesychius ἀρθύσανοι (Favorinus, ut litterarum ordo postulabat. ἀρθύσανοι), ἀποσχίσματα καὶ ἀποβλαστή-

ματα. Idem ἀριθύναντοι, ἡνίοχοι, ubi litterarum ordo requirit ἀριθύναντοι.

216.

Proclus ad Hesiodi O. et D. 156. ἔτ' ἄλλο τέταρτον· τουτίστι τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἧτις ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῆ γυνή.

Pertinet ad res Promethei Pandora, sed non proditum est in qua fabula eam Aeschylus sic dixerit.

217.

Anecdota Bekkeri p. 116, 7. χειρὰ, τὰ μὴ γεωργομένηα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ. Non solum utrum ex Soluto an ex Ignifero Prometheo petatum sit incertum est, sed dubitari etiam potest an ex Vinciti loco eo qui intercidit.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΛΕΥΣ.

Non commemoratur in indice fabularum. Pollux IX. 156. ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζουτο, καὶ Αἰσχέλον καὶ Σοφοκλῆν οὕτως ἐπιγράφοντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεῖα, τὸν δὲ τὸν Ναάπλιον. Satyrica fuit, acta Ol. LXXVI. 4. V. ad Glaucum Potniensem.

218.

Pollux X. 64. τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν — καὶ ὠμόλινον, οὗ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ,

λίνα δέ, πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι.

219.

Plutarchus de utilitate ex hostibus capienda p. 86. F. τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιλεῖσθαι καὶ περιβυλεῖν, ὁ Προμηθεὺς τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

καίει τὸν ἀψάμενον, ἀλλὰ τρῶς παρέχει καὶ θερμοότητα. Eustathius p. 415. 7. Ἥλιος ἀντὶ τοῦ ὧ Ἥλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ “τράγος, γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε” ἀντὶ τοῦ ὧ τράγε, πάνυ στερήσει γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Eriphanus Ancor. p. 108. ἄλλος δὲ (Iuppiter) ὁ τραγωδός, ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὦν ἐπέλεθετο ὅτι δάνει τὸ πῦρ, καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγω τῷ σατύρῳ εἰρόντι πρότερον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι (Meinekius Philol. III. p. 320. ὀρῶντι πρῶτον τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι καὶ θέλοντι) φιλεῖσθαι “μὴ ἔψη, τράγε· ἀψάμενος γὰρ ἐμπρήσεις μου (σου Meinekius) τὰ γένεια.”

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

V. ad Prometheus Solutum.

220.

Scholias Aeschylus ad Prom. Vinciti v. 94. τὸν μυριετῆ, πολυετῆ. ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας ἡμερῶν δεδέσθαι αὐτόν. Hyginus Poet. astr. II. 15. p. 456. Prometheus autem in monte Scythiae nomine Caucasus ferrea catena vincit: quem alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait.

221.

Gellius N. A. XIII. 18. *id quoque animadvertimus apud Aeschylum in τῷ πρῶτῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia quae inscripta est Ἰνώ eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic,*

σιγῶν θ' ὄπον δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια,

Euripides autem sic, "σιγῶν θ' ὄπον δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές." Fuit autem Aeschylus non brevi antiquior. Similis versus est in Choeph. 576. σιγῶν θ' ὄπον δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Silentium commendat alius versus, quem scholiastes ex Prometheo Vineto affert. V. fr. 199.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Mentio fabulae apud Alciphronem III. 45. κακὸς κακὸς ἀπόλοιο καὶ ἄφρονος εἴη Αἰκύμιος ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὡς γὰρ ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχίλου Προπομπούς, τορῶ τινὲ καὶ γεωνοτιέρῳ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κειτοστεφής ἤγε συμπόσιον.

222.

Hesychius δῖπολοι, αἰσχίλος διπλαῖ πρόπομποις. Ita codex. Favorinus δῖπολοι, Αἰσχίλος· διπλαῖ, προπομπεῖς. Corrigrant δῖπολοι, διπλαῖ. Αἰσχίλος Προπομποῖς. Id vocabulum quum alibi de arvis usurpatum sit, veri simile est γῦαι vel ἄρουραι δῖπολοι ab Aeschylō scriptum esse.

ΠΡΩΤΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXX. 2. Argum. Agamemnonis ἐδιδέχθη ἐπὶ ἄρχοντος Φίλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀδοιπόστῃ, ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχίλος Ἀγαμέμνονι, Χοιφάροισι, Εὐμενίσσι, Πρωτεί σατυρικῷ. ἐγορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Schol. Aristophanis ad Ran. 1155. ἐξ Ὀρεστιάς· τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρεστίαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοιφάρους, Εὐμενίδας, Πρωτεῖ σατυρικῶν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.

223.

Athenaeus IX. p. 394. A. Ἀριστοτέλις φησὶ περισσεῶν μὲν εἶναι ἐν γένος, εἶδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως, "περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τραγῶν." ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζῶων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχίλου ἐν τῷ τραγικῷ Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄρνιθος,

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα,

μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις πεπλεγμένην.

Τραγικῷ habent AB, omittunt reliqui libri. In Aeschylī verbis, quae epitome omittit, δύστηνον AP, δύστηνον Aldina. Tum πρὸς πτύοις Casaubonus: libri, quantum constat. προσπτύοις. Schweighauserus πεπλεγμένην.

224.

Herodianus περὶ μονήρους λέξεως p. 35, 19. γάρως· Αἰσχίλος Πρωτεῖ σατυρικῷ

καὶ τὸν ἰχθύων γάρων.

Athenaeus II. p. 67. C. ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοῦνομα Αἰσχύλος θελοῖ εἰπὼν "καὶ τὸν ἰχθύων γάρων."

225.

Scholiasies Homeri ad Od. IV. 366. Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδίσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30. et correctius codex Paris. 2638. et codex Vossianus apud Gaisf. p. 1445. κερδῶ, ἐποχοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ Ὑψῶ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπέλη. καὶ τὸ κερδῶ δὲ ἀντὶ τοῦ κερδαλέα, ἢ ἀπαιτητικῆ. Conf. Anecd. Bekkeri p. 557. 9. Schol. Arist. Eq. 1065. in quibus Εἰδῶ et Ὑψῶ sine auctore commemorantur.

226.

Hesychius et Favorinus ἄελπτοι, θενοί, καὶ ἄπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ.

227.

Hesychius ἄμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμῶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ. Sic etiam Favorinus, nisi quod ἀμάλων. V. ad Suppl. 509.

228.

Hesychius et Favorinus ἐπίσω, ἐκτίσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῶ.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμῖνοι in indice fabularum. De Aeschyli tragoediis fata Aiacis et Teuceri complexis Opusc. VII. p. 362.

229.

Herodianus περὶ μοιήρους λέξεως p. 36. 20. οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος τὸ ἄ καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμῖνίαις

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ,

ἀλλὰ κατὰ συστολήν παρὰ Σοφοκλεῖ etc. Herodianus περὶ διχρόνων in Cramerii Anecd. Oxon. III. p. 295. 13. regulae de prosodia additae libro de emend. rat. Gr. gramm. p. 444. Draco p. 35. 11. ἀνελογότερόν ἐστι τοῦ ἐκτείνοντος (τὸ ἐκτείνειν regulae) τὸ ἄ, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σαλαμῖνίαις "ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἴσον οὐρανῶ."

230.

Hesychius ἀναροῖδοι, ἀναροσεῖ. Αἰσχύλος Σαλαμῖνες. Emendate Favorinus ἀναροῖβδεῖ, ἀναροσεῖ, omissis poetae et fabulae nominibus.

231.

Hesychius ἀνήρις, ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖν. Favorinus ἀνήρις, ἀνδρώδης. οἱ δὲ ἀνάριστος, sine auctore. Vera videtur posterior interpretatio.

232.

Hesychius ἐκλογον, διήγησιν. Αἰσχύλος ἄσαλαμῖνίαις.

233.

Hesychius et Favorinus κανθίλας, τὰς ἀνοιδίσεις. Αἰσχύλος Σαλαμῖνίαις.

ΣΕΜΕΛΗ Η ΥΔΡΟΦΟΡΟΙ.

In indice fabularum Σεμέλη ἢ ὑδροφόρος.

234.

Scholiasies Homeri ad II. IV. 319. de aoristo ἔταν agens, postquam ver-
sum ex Palamede Aeschyli (fr. 191.) attulit, καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ ὑδροφόροις
Ζεὺς, ὃς κατέκτα τοῦτον.

235.

Hesychius ἀμφιδρόμος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ
τὰ ἀμφιδρόμια, ὡσεὶ ἔλεγε τὸν γενέθλιον. Favorinus recte ἔλεγε.

236.

Hesychius et Favorinus ἀνταία, ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ.

237.

Hesychius ἄστεκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ.
Favorinus nomina poetae et fabulae omittit. Recte corrigunt ἄστεκτα.
Anecd. Bekkeri p. 456, 1. ἄστεκτα, ἀβάστακτα, ἀνυπομύνητα, οὐ δυνά-
μενα κατασχεθῆναι.

238.

Scholiasies Apollonii Rhodii in cod. Par. ad I. 636. θνάσι, μαινάσι, βάκ-
χαις. παρὰ τὸ θύειν καὶ ὄρμιαν μαινομένης. διὸ καὶ τὴν Σεμέλῃν Θυ-
ώνην καλοῦσι. παρεξίγεται γὰρ αὐτὴν Αἰσχύλος ἔγκνον οὔσαν ἐνθουσιῶν
καὶ τὰς ἀπτομένης τῆς γαστροῦς αὐτῆς ἐνθουσιῶν.

ΣΙΣΥΦΟΣ.

Σίσυφος δραπέτης commemoratur in indice fabularum. Satyrica fuit. V.
Welckerum Trilog. p. 555. seqq. De Σισύφῳ πετροκυλιστῇ v. infra.

239.

Pollux X. 77. 78. ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύλον [που σκά-
φην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ

καὶ νίπτρα δὴ γρηΐ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.
λεοντοβάμων που σκάφη χαλκήλατος;

Idem VII. 40. τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστο-
φάνης δὲ ἀπόνιτρον.

240.

Pollux X. 20. εἴρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώψας ἄθρει.

241.

Aelianus Hist. an. XII. 5. ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολίας καὶ τοὺς Τρωῶς τὸν
μὲν προσαγορεύειν σμίνθος, ὡς περοῦν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὡδ' ὑπερφνής.

Libri ὡς δ' vel ὡς δ' vel ὡδ' ὑπερφνής. Correxerit Schneiderus. Fortasse
scribendum ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὡδ' ὑπερφνής;

242.

Etymol. Gud. p. 227, 39. et grammaticus in Crameri Anecd. Ox. II. p. 443,
10. τινὲς δὲ τὸν Ζαργεῖα υἱὸν Ἄιδου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν
Σκίφῳ Et. Gud. Omittit cod. Crameri) "Ζαργεῖ τε νῦν με (μοι cod. Cram.)
καὶ πολυξένῳ χαίρειν." Scribendum

Ζαργεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ *πατρὶ*
χαίρειν.

V. ad Θαλαμιοποιούς p. 331.

243.

Etymol. Gud. p. 321, 55. κίκυς, ἢ δύναιμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμάς — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ· καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἔνεστιγμιάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἰμόρροτοι φλέβες, θανόντων φησὶν ἀψύχοις. Etymol. in Cramerii Anecd. Paris. IV. p. 35, 18. κίκυς, ἢ δύναιμις. Ἀπολλόδωρος ἰκμά — καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ “καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐτί ἰμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κίκυς οὐδὲ αἰμόρροτοι φλέβες.” θανόντων φησὶν ἀψύχων. Haec ita emendavit Boeckhiius ad fragm. Pindari p. 653. καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ

καὶ θανόντων, οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἰκμάς·

εἶτα

σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κίκυς, οὐδ' αἰμόρροτοι
φλέβες θανόντι·

ὄν φησιν ἀψύχων.

244.

Erotianus p. 118. διόψῳ, τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελητῆι, παρὰ τὸ διοπτρεύειν. Ἀττικῇ δὲ ἡ λέξις, κειμένη καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰπολύτῳ. Eustathius p. 1705, 53. (465, 26.) διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ δίσιπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Idem Eustathius p. 99, 1. (74, 25.) et p. 203, 11. (154, 5.) Persarum v. 45. respicit. De vocabulo δίσιπος v. Nauckium Aristoph. Byz. fragm. p. 186. seq.

245.

Hesychius ἄμβωνες, αἱ προσαναβάσεις τῶν ὄρων. Αἰσχύλος Κερκύονι καὶ Σισύφῳ. V. fr. 107.

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

246.

Mystica nonnulla in hac fabula Aeschylus evulgavit: v. fr. 86.

247.

Scholias Venetus ad Aristophanis Pacem v. 73. Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθαρον· μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Αἴτην κἀνθαροί. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι. Ἐπίχαρμος — τρόπον δὲ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῆι

Αἰτναῖός ἐστι κἀνθαρος βία πονιῶν.

Codex πόρων. Correxuit Dindorfius.

248.

Hesychius θώψεις, θωπιεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῆι. Codex σεισύφῳ πετρακυλισθείς.

ΣΦΙΓΞ.

Sphinx satyrica acta Ol. LXXVIII. 1. V. ad Laium.

249.

Athenaeus XV. p. 674. D. *Αισχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεὶ σαρκῶς φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθειεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφίγγι εἰπὼν τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος, ἀρχαῖον στέφος, δεσμῶν ἀριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.*

Libri στέφανον. Restituit στέφανος Grotius in Excerptis p. 49. V. Orpse. IV. p. 282.

250.

Aristophanes Ran. 1319.

Σφίγγα δυσαιμερίαν πρότανιν κίνα.

Scholiasies *Σφίγγα* δὲ *δυσαιμερίαν*, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ *Θηβαίοις* φανεύσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ *Σφίγγος Αἰσχύλου*. Bergkiius in *Diurnis antiq.* a. 1835. p. 956. et *Dindorfius δυσαιμεριῶν*. Quod *Aristophanes* addit *πέμπει*, ex *Agamemnone* cum proximo versu sumptum est.

251.

Hesychius κροῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κροή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς *Αἰσχύλος Σφίγγι*. τινὲς δὲ φασὶ κροῦν μὲν ἦχον, κροῖν δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ἢ χωνικίς. Eadem *Favorinus*.

Ad Sphingem pertinuit fortasse fr. 459.

ΤΗΛΕΦΟΣ.

252.

Plato in *Phaedone* p. 108. A. ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὡς ὁ *Αἰσχύλου Τηλέφος* λέγει. ἐκείνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἶμόν φησιν εἰς Ἄιδου φέρειν, ἢ δ' οὔτε ἀπλῆ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. *Dionysius Halic.* in *Arte rhet.* c. 6. p. 40, 30. ed. *Syllb.* vol. V. p. 265. ed. *Reisk.* μία γὰρ καὶ ἡ αὐτῇ οἶμος, κατὰ τὸν *Αἰσχύλον*, εἰς Ἄιδου φέρουσα. Ex *Phaedone* *Platonis* *Clemens Alex. Strom.* IV. p. 211. ed. *Syllb.* 583. ed. *Poll.* οὐκ ἔστιν οἶν κατὰ τὸν *Αἰσχύλον* *Τηλέφον* ροεῖν ἀπλὴν οἶμον εἰς Ἄιδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαί, καὶ ἐπάγονσαι ἀμαρτία. *Parum Aeschyli* gravitati prospexit *Heindorfius* ad *Phaed.* p. 221. sententiam ita enervans, ἀπλῆ γὰρ οἶμος πάντας vel ἀπλῆ γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Ἄιδου φέρει.

253.

Hesychius ἀμφιδεξίσις χειρσί, ταῖς τῶν τοξοτῶν. διὰ τὸ ἐκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. *Αἰσχύλος Τηλέφω*. *Codex* ταῖς τῶν τόξων.

254.

Scholiasies *Aristophanis* ad *Acharn.* 331. τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαύζει τῆς τραγωδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ *Τηλέφος* κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν *Αἰσχύλον*, ἵνα τέχῃ παρὰ τοῖς Ἑλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἴχε συλλαβῶν.

Versum *Ranarum* 1302. *Aristophanem* ex *Aeschyli Telepho* sumpsisse putavit *Timachidas*. V. fr. 97.

ΤΟΞΟΤΙΛΕΣ.

Versabatur haec fabula in funesto exitu Actaeonis.

255.

Antigonus Carystius Hist. mirab. cap. 115. (127.) p. 174. ed. Beckm. p. 88. ed. West. τῶν δὲ θηλέων ζῶων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππων καὶ ἵππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τοῦτου μεταφέρεσθαι καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς τὸ τοιοῦτον οὕτως πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένοισ ἐν ταῖς Τοξότισι,

ἄδων ταῖς ἀγναῖς παρθένοισ γαμηλίων
λέκτρων ἀστει μη βλεμμιάτων ῥεπιβουλη.

καὶ διαλιπὼν προσέθηκε

οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἧ̄ γεγευμένη.
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἵππογνώμονα.

Plutarchus in Amatorio p. 767. B. καίτοι τὴν γε ὥραν ἀνθος ἀρετῆς εἶναι λέγουσι· μὴ φάναι δὲ ἀνθεῖν τὸ θῆλυ μηδὲ ποιεῖν ἔμφρασι εὐφρείας πρὸς ἀρετὴν ἀτόπον ἔστι· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἧ̄ γεγευμένη.

Idem de indiciis prof. in virtute p. 81. D. νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὐ λανθάνει φλέγων ὄφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἧ̄ γεγευμένη. Hinc codex Par. 2633. in Cramerii Anecd. Paris. I. p. 399. νέας μὲν γὰρ γυναικός, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὐ τι λανθάνει φλέγων ὄφθαλμός εἴ τις ἀνδρὸς γεγευμένη. Elym. M. p. 209, 47. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἵπποσέλινον, καὶ “θυμὸν ἵππογνώμονα,” τὸν μεγαλογνώμονα. Idem p. 474, 43. εἴωθε γὰρ ἡ̄ προσθήκη τῶν τοιοῦτων ζῴων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς “θυμὸν ἵππογνώμονα,” τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις. In prioribus Aeschyli versibus Salmasius Exere. Plin. p. 471. latere vidit ῥεπει βολή. Videntur fuisse eiusmodi,

ἄδων τις ἀγναῖς παρθένοισ γαμηλίων
λέκτρων, ἐτοίμη βλεμμιάτων ῥεπει βολή.

Si quis placet innuptis virginibus, prompte adnuunt. In altero fragmento ἔχω δὲ scribendum vidit Salmasius.

256.

Anecdota Bekkeri p. 351, 4. ἄθῆρος ἡμέρα, σεμνὴ πᾶν ἡ̄ συμπλοκὴ καὶ ἀξίωμα οὐ μικρὸν ἔχουσα. καὶ γὰρ ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἔστιν ἐν Τοξότισι (codex τοξότισι). πρὸς ἐστὶ δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος

οὐπω τις Ἀκταίων ἄθῆρος ἡμέρα
κενόν, πόνου πλουτοῦντ', ἔπεμψεν ἐς δόμους.

ἔγγράφων χαῶ, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

257.

Scholiasies Homeri ad II. IX. 593. ἀμαθύνει· ὅτι ἄμαθον ποιῆ· οὕτως δὲ λέγει τὴν πεδιάσιμον κόριν. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διασφείρειν ψιλῶς τείαχε, περὶ τοῦ Ἀγαιῶνος λέγων

κύνες διημάθουνον ἄνδρα δεσπότην.

258.

Pollux V. 47. τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀγαιῶνος κωνῶν ὀνόματα, κατὰ τὴν Αἰσχύλου δόξαν, Κόραξ, Ἄρπυια, Χάρων, Λυκότις. Lobeckius Paralip. p. 276. Κόραξ, nescio unde. Vnus Bekkeri codicum ἄραία. Tum λυκότις Bekkeri codices: legebatur Λυκιάς.

259.

Hesychius πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τοξότισιν. ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων. τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. Photius p. 405, 15. πεζοφοροῦσιν, ἧτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, ἢ τοῖς ποδήρεσιν. Pollux VII. 51. τὸ δὲ ζῶμα ἐστὶ μὲν ἐπιτίθειον ἐνδύμα, πέζας δὲ ἔχει, ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ, πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλιῶν.

ΤΡΟΦΟΙ.

Eadem fabula quae Διονύσου τροφοί.

ΥΨΙΠΥΛΗ.

V. fr. 155.

260.

Υψώ dicta ab Aeschyle Hyrsipylo. V. fr. 225.

261.

Scholiasies Apollonii Rhodii in cod. Paris. ad I. 773. ὅτι δὲ συνγένοντα ταῖς Αἰγυπτίαις οἱ Ἀργοναῦται ἴστορεῖ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις (ἐν Ὑψιπύλῃ scholia prius edita) ἐπελθεῖν φησὶν αὐτὰς τοῖς Ἀργοναυταῖς χειμαζομένοις, καὶ μὴ εἶν προσχεῖν τῇ νήσῳ, μέχρις οὐ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν, ἅμα τε ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῶς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς, καὶ οὕτως ἀποβῆναι εἶσαι.

262.

Hesychius ἀποκορσωσαμέναις, ἀποκειραμέναις. κόρσις γὰρ τὰς τρίχας. Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ. Codex ὑψηπούλῃ, quod Favorinus omisit.

Valckenarius ad Hypsipylum pertinuisse suspicatur fr. 334.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

De Aeschyle Philocteta Opusc. III. 113.

263.

Arg. Philoct. Sophoclis κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιῖα. Dio Chrysostomus Or. LII. ἦτε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνῃ, καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αἰθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγηδία καὶ τοῖς παλαιοῖς ἤθεσι τῶν ἰρώων, οὐδὲν *ἔχοντα* ἐπιβεβουλευμένων οὐδὲ στωμίλων οὐδὲ ταπεινόν. ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεύ

εἰς τῆγε δομῖν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς τῶν κακοηθείας, ὥστε τῷ ἄντι ἄρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς τῶν ἀπλοῦς εἶναι βουλευμένους καὶ μεγαλόφρονας, καὶ οὐδὲν γε ἀλλαιτιούσης τῆς Ἀθηνᾶς προσεδείθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκτιήτου, καθάπερ Ὀμηρος κάκεινθ' ἰδὲ ἐπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τιχόν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φίλωντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐπιγνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκτιήτου. ἔχοι δ' ἂν ἀπολογία, ὡς ἐγῶμαι, πρὸς τὸ τοιοῦτον· ὁ μὲν γὰρ χρόνος τιχόν οὐκ ἦν τοσοῦτος ὥστε μὴ ἀνεγκεῖν τὸν χαρακτῆρα, δέκα ἐτῶν διαγεγονότων· ἡ δὲ νόσος ἢ τοῦ Φιλοκτιήτου καὶ κάκωσις καὶ τὸ ἐν ἐρημίᾳ βεβιωκίαια τὸν μεταξὺ χρόνον οὐκ ἀδύνατον τοῦτο ἐποίει. πολλοὶ γὰρ ἦδη, οἳ μὲν ὑπὸ ἀσθενείας, οἳ δὲ ὑπὸ δεστυχίας, ἔπαθον αὐτό. καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως, ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου, οὐδὲν ἐδεήθη. ἔμφω γὰρ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐποίησαν τὸν χορὸν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρότερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τοσοῦτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκτιήτην οὔτε βοηθήσειεν οὐδὲν αὐτῷ· ὁ δ' Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορὸν, ὁ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλοῦστερον· τὸ δ' ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἐδύνατο πάσας διαφεύγειν τὰς ἀλογίας ἐν ταῖς τραγωδίαις, ἴσως ἂν εἶχε λόγον μηδὲ τοῦτο παραπέμψαι· τῶν δὲ πολλὰς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγυνομένους ποιοῦσι τοὺς κίρκας πλειόνων ἡμερῶν ὁδόν. ἔπειτα οὐδὲ ἐξ ἑπαντος ἦν μηδὲ προσελθεῖν αὐτῷ μηδένα Ἀθηναίων, μηδὲ ἐπιμεληθῆναι μηδέν. δοκεῖ γὰρ μοι, οὐδ' ἂν διεγένητο τὰ δέκα ἔτη μηθεμιᾶς τυγχάνων βοηθείας· ἀλλ' ἐκὸς μὲν τυγχάνειν αὐτόν, σπανίως δὲ καὶ οὐθένος μεγάλου, καὶ μηδένα αἰρεῖσθαι οἰκίαν ἐποδέξασθαι καὶ νοσηλεύειν, διὰ τὴν δεσυχέριαν τῆς νόσου. αὐτὸς γοῦν ὁ Εὐριπίδης τὸν Ἄκτορα εἰσάγει, ἕνα Ἀθηναίων, ὡς γνωρίζον τῷ Φιλοκτιήτη προσιόντα καὶ πολλάκις συμβεβληκότα. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιώσασθαι, τὸ διεγείσθαι πρὸς τὸν χορὸν ὡς ἀγνωσύντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ. οἳ γὰρ δεστυχοῦντες ἄνθρωποι πολλάκις εἰώθησι μεινῆσθαι τῶν συμφορῶν καὶ τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς καὶ μηδὲν θεομένοις ἀκούειν ἐνοχλοῦσιν ἀεὶ διηγούμενοι. καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἢ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Φιλοκτιήτην καὶ οἱ λόγοι, δὲ ἂν προσηγίγαιτο αὐτόν, οὐ μόνον ἐσχημοτέστεροι καὶ ἡρωῖ πρόποντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτω ἢ Πατακίωνα, ἀλλ', ὡς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι. τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα, καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἔγγυς παρέσθαι, ἀχρεῖος ἢ ἀλήθ' αὐτοῦ ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφοράς, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπ' αἰτίᾳ ὡς οἶόν τε αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ στρατεύμα διεσφαιρμένον, οὐ μόνον χρήσιμον ὥστε εὐφραίνει τὸν Φιλοκτιήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεὺς ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανον τρόπον τινά, διὰ τὸ μῆκος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάσαι κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ Ἀχιλλεύου, ὅθ' Ἐκτωρ παρὰ σμικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον.

Haec de Aeschylō, quibus addendum quod paullo post de Euripide dicit, οὐ μόνον δὲ πεποίηκε τὸν Ὀδυσσεῖα παραγινόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, Ὀμηρικῶς καὶ τοῦτο.

264.

Athenaeus IX. p. 394. A. καὶ Φιλοκτῆτη δὲ (Aeschylus) κατὰ γενικὴν κλίσιν φραβῶν ἐήρηκεν.

265.

Scholiasies Homeri ad Od. XIV. 12. τὸ μελάνδρον τὴν ἐντεριώνην φασὶν οὕτω καλουμένην· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸν φλοιόν· ὁ δὲ Κράτης τὴν τῶν δασυτάτων φρυγῶν μελάνδρον φησι, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτη, “*χορμαίσασι τόξον πίτυος ἐκ μελανδρόου.*” Eustathius p. 1748, 57. (528, 6.) φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτῆτη, “*χορμαίσας τόξον πίτυος ἐκ μελανδρόου.*” Vix dubitari potest, quin poeta dederit

χορμαστά τόξα πίτυος ἐκ μελανδρόου.

266.

Aristophanes Ran. 1430.

Σπερχιεὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί.

Scholiasies βούνομοι, ἐπὶ βοῶν καταστρεφόμενοι ἤγρον κατανεμόμενοι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτῆτου Αἰσχύλου.

267.

Aristoteles Poet. c. 22, 13. (c. 37.) οἶον τὸ αὐτὸ ποιήσαντος Ἰαμβεῖον Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος, ἀντὶ κυρίου εἰωθότος γλωττίαν, τὸ μὲν φράνεται καλόν, τὸ δ' εὐτέλες. Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ Φιλοκτῆτη ἐποίησε

φραγέδαιναν, ἣ μιν σάρκας ἐσθίει ποδός,

ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ θοινᾶται μετέθηκεν. Legitur apud Aristotelem *φραγέδαινα.*

268.

Plutarchus in libro quo non iucunde vivi secundum Epicurum docet p. 1087. F. ἐκ δὲ τοῦ πόνον μάρτυς ὁ Αἰσχύλου Φιλοκτῆτης ἱκανός. οὐ γὰρ ὁ δράκων, φησὶν, ἐνήκει, ἀλλ' ἐνήκισε δεινὴν στοματίων ἔκφυσιν, ποδὸς λαβεῖν. Valekenarius in Diatr. de fr. Eur. p. 125. recte ἐνήκεν et λαβῶν, caetera autem imperite coniecit. Scribendum

οὐ γὰρ δράκων ἐνήκεν, ἀλλ' ἐνήκισεν

δεινὴν στοματιὸν ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν.

269.

Suidas et Apostolius VIII. 30.

ἐνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἔα.

ἐπὶ τῶν δευχορήστοις παραπεσόντων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλου ὁ Φιλοκτῆτης. V. Plutarchum Moral. p. 476. B. Diogenianum IV. 88. Arsenium p. 230.

270.

Photius p. 326. 9. ὁκόρονος, τοὺς πάροντας. Αἰσχύλος Φιλοκτῆτη. οἱ δὲ

Ἴωνες ἀπτελέβους. Pesyechius non nominato auctore ὀκόροντες, τοὺς ἀπτελέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν.

271.

Maximus Tyrius Diss. XIII. p. 241. ed. Reisk. ἡ δὲ δειλὴ ψυχὴ κατορθωγμένη ἐν σώματι, ὡς ἐρπειὸν κωθὲς εἰς φωλεόν, φιλεῖ τὸν φωλεόν καὶ οὐδ' ἐπιώπιτε θέλει ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ, οὐδὲ ἐξερπύσαι, ἀλλὰ καιομένην συγκαίεται, καὶ σπαραττομένην συσπαράττεται, καὶ ἀλγοῦντι συναλγεῖ, καὶ βοῶντι συμβοᾷ·

ὦ πούς, ἀφήσω σε;

ὁ Φιλοκλήτης λέγει· ἀνθρωπε, ἄφες, καὶ μὴ βόα, μηδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλήτατοις, μηδὲ ἐνόχλει τὴν Δημιῶν γῆν· “ὦ, Θάνατε Παιῶν.” εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαιτόμιμος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς ἐσχίστης· εἰ δὲ ἡγῆ τῷ ὄντι τὸν θάνατον Παιῶνα εἶναι καὶ ἀπαλλαγτὴν κακοῦ καὶ ἀπλήστου καὶ νοσηροῦ θρόνιματος, ἡγῆ καλῶς· εἴχου καὶ κίλει τὸν Παιῶνα. Stobaeus CXX. 12. Αἰσχύλου

ὦ Θάνατε Παιῶν, μή μ' ἀτιμιάσης μολεῖν.

μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀναγκαίων κακῶν
ιατρός, ἄλλος δ' οὐδὲν ἀπτεται νεκροῦ.

Vulgo νεκροῖς. Grotius νεκρῶν, et sic Brunckius ad Soph. Phil. 1471. qui se hos versus ad fidem cod. Paris. exhibere ait. Gaisfordius νεκροῦ e duobus codicibus. Idque confirmat Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 109. F. qui quod scribit, ἄλλος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἀπτεται νεκροῦ, iam Gatakerus in Adv. misc. p. 508. vidit duas ipsius Plutarchi voces continere,

Ad Philoctetam fortasse pertinuit fr. 406.

ΦΙΝΕΥΣ.

Acta est haec fabula Ol. LXXVI. 4. Arg. Persarum ἐπὶ Μένωνος τραγωδῶν Αἰσχύλος ἐνίκαι Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαῦκῳ Ποτυεῖ, Προμηθεῖ. Non commemoratur in indice fabularum.

272.

Athenaeus X. p. 421. F. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ

καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Libri ἐρρυσίας οἶον. - Correxerit Lobeckius ad Phryn. p. 739.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Nulla fuit Aeschyli fabula hoc nomine dicta. V. ad fr. 283.

ΦΟΡΚΙΑΕΣ.

273.

Athenaeus IX. p. 402. B. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ σὺ φησιν

ἔδν δ' ἔς ἄντρον ἀσχέδωρος ὡς.

Eustathius p. 1872, 4. (705, 47.) *χρησις δὲ φασιν ἀσχεδώρου παρ' Αἰσχύλω, διατρίψαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότε. φησὶ γάρ "ἔδν δ' ἔς ἄντρον ἀσχεδωρος ὡς."* Anecdota Bekkeri p. 457, 21. *ἀσχεδωρος, παρ' Αἰσχύλω ὁ ἐκ ἰδίας ἀλκῆς ἄσχετα θωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγρον ἀσχεδωρον καλοῦσιν.*

274.

Catasterismi Eratostheni tributi cap. 22. *Περσεύς. — δοκεῖ δὲ καὶ ἔρπην παρ' Ἡφραίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής. Φορκίδας Γραίας (ita Galeus: cod. Oxoniensis φόρκυνσι . . . ἄς, Vindob. φόρκόνσι ἄς) εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Hyginus Poet. astr. II. 12. p. 445. sed, ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorceisi, Graecae fuerunt Gorgonum custodes. Hinc videtur in Catasterismis scribi debere: — ἐξ ἀδάμαντος. ὡς δὲ Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής, Γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες, quamquam Eudocia quoque p. 335. sic exseripsit, δοκεῖ δὲ καὶ ἔρπην παρ' Ἡφραίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος ἐν Φορκίσι φησίν, ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής.*

ΦΡΥΓΕΣ Η ΕΚΤΟΡΟΣ ΛΥΤΡΑ.

De Aeschyli Myrmidonibus, Nereidibus, Phrygibus Opusc. V. p. 136.

275.

Scholiasies Homeri ad II. II. 862. *Φρύγες. ἡ διπλῆ, ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχεεν. Similiter Eustathius p. 364, 42.*

276.

Athenaeus I. p. 21. E. *Ἀριστοφάνης γοῶν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπόκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποιοῦν·*

καὶ πάλιν

τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,
ὅτε τῷ Πριάμφῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

277.

Initio fabulae Achilles prae dolore per diu silens erat. V. fr. 160.

278.

Pollux VIII. 131. *τῷ μέντοι φορηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν ἢ Λύτροις·*

ἀλλὰ ναυβάτην
φορηγόν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

279.

Athenaeus II. p. 51. C. *μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλω ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος,*

ἀνήρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαίτερος μόρων.

Eustathius ubi qui *πέποιτες* dicantur explicat, allatis aliis ex Athenaeo p. 68. D. 49. F. exemplis, p. 211, 16. (160. 5.) scribit *τοιούτων δὲ στοίχον καὶ τὸ πεπαιτερον, ὅπερ ἔστιν ὠριμώτερον· Αἰσχύλος*· et apponit eundem versum. Pollux VI. 46. *σικάμινα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὠνόμασας τὰ ἐκ τῆς βίτου.* Photius p. 275, 19. *μόρον, τὸ σικάμινον. Αἰσχύλος.*

· 280.

Hesychius

διαπεφροῦρηται βίος.

Αἰσχύλος Φρυξίν. οἶον ἢ διὰ τοῦ βίου φρονηρὰ συντετέλεσται, ἢ διεληλυθεν ὁ χρόνος. Codex φθορά.

281.

Stobaeus CXXV. 7. *Αἰσχύλου Ἐκτορος*

*καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,
εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τῷ μήτε χαιρεῖν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι νέμεσις ἔσθ' ὑπερέτερα,
5 καὶ τοῦ θανόντος ἢ δίκη πρᾶσσει νότον.*

V. 1. *εἰ θέλεις* omittunt codices A. B. — V. 2. *ὁ γοῦν* A. B. Vulgo *τὸ γοῦν*. Quod correxi. — V. 3. *τῷ* Salmasius. Libri *καί*.

282.

Ei sermoni, qui inter Priamum atque Achillem fuit, vindicanda arbitror duo fragmenta apud Stobaeum IV. 15. et 19. Eo in loco scriptorum notationes vehementer perturbatae sunt, sed bona fortuna accidit, ut versum illorum alii ex superstitionibus fabulis petiti sint, alii de scriptore ipsi faciant indicium. Legitur autem in margine *Αἰσχύλου* adscriptum non ei cui oportebat versui, pariterque post apud Schowium p. 112. quum praecessisset Euripidis nomen, *τοῦ αὐτοῦ ἐν Φρυξί* adiectum est versui heroico, qui non est Aeschyli. Sed hic tamen titulus opportune monet unum illorum fragmentorum ad Phryges Aeschyli esse referendum: quumque illud, quod paullo ante ex eodem poeta allatum esse certissimum videtur, sententiam contineat eam, cui tuendae alterum inservit, veri simillimum est utrumque ex eodem Priami cum Achille colloquio esse decerptum. Dicit igitur Priamus, praecipitem Achillis ferociam reprehendens,

*οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φροεῖν·
σφαλεῖς γὰρ οὐδεὶς εὐ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.*

Haec enim ut Aeschyli esse persuasum habeam, facit *ποδώκη*, verbum valde probatum Aeschylō: de quo dixi Opusc. vol. III. p. 140. Ad haec quum duobus versibus respondisset Achilles, rursus Priamus

*τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.*

Trine. et Mss. aliquot Schowii *εἰς συμφορὰν καθίστησι πολλήν*. Unus *εἰς*

ἔδονός καθῆκε πολλά. Vade Schowius εἰς συμφορὰν καθῆκε πολλά edidit. eoque modo etiam Dobraeus in Addend. Aristoph. p. 136. scribendum censuit. Non contemnenda vero erat codicis illius scriptura ἔδονός, in qua latet gravius verbum *πημονάς*. Numerantur hi duo trimetri octavum incertorum fragmentorum Euripidis, ubi Matthiae adnotavit Völckenario eos Sophoclis visos esse.

283.

Pollux VII. 91. ἃ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλους ἀντὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν Φρυξίν *Λισχύλος*.

πέλλυτροῖ ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Sic edidit Bekkerus, quum ἐν φρυγί ei praeuisset codex optimus Parisiensis. Vulgo ἐν Φοινίσσαις, quod omittit codex Palatinus. Idem Pollux II. 196. καὶ ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους Κριτίας, ἕπερ *Λισχύλος* πέλλυτρα καλεῖ.

284.

Scholiasies Euripidis ad *Androm.* 1. Θηβαία πόλις. τὴν ἐν Ἀσίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον Θήβην, ἧς Πειτῶν ἐβασίλευσεν. Δικαίαρχός φησιν ἐνθάδε ἀπόσπασμά τι μετὰ τοῦ Κάδμου οἰκῆσαι. ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρῴσιν καὶ τὴν *Αυρησσόν* ἐν τῷ τῆς Θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ *Λισχύλος* *Αυρησσίδα* προσαγορεύσας τὴν *Ἀνδρομίχην* ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ *Ἀνδραίμονος* αὐτήν, λέγων

Ἀνδραίμονος γένεθλον ὦ *Αυρησσίου*,

ὄθεν περ ἔκτωρ σ' ἄλοχον ἤγαγεν φίλην.

V. 1. ὦ et v. 2. σέ addidit: codices enim Cobeti ὄθενπερ ἔκτωρ ἄλοχον, reliqui ὄθεν παρ' Ἐκτορος ἄλοχον. Refertur ὄθεν ad *Αυρησσόν*, quod latet in *Αυρησσίου*.

285.

Scholiasies Venetus ad II. XXII. 351. (ad illud οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι *Ιαρθανίδης Πριάμος*) ἢ διπλῆ, ὅτι ἐπερβολικῶς λέγει. ὁ δὲ *Λισχύλος* ἐπ' ἀληθείας ἀνθιστάμενον χρυσὸν πεποιήκε πρὸς τὸ Ἐκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Schol. Townl. et Vict. ὁ μὲντοι *Λισχύλος* *Εκτορος* λῆτροις ἀληθῆς αὐτὸ ἐξεδέξατο. Huc pertinet, quod Hesychius habet, ἄροτον, τὸν ὄλκον τοῦ Ἐκτορος, ἢ τὸ ἀντίσταθμον. *Λισχύλος* Φρυξί. Sic etiam Favorinus. Schowius, ex codice an per errorem, ἄροτον. Verior prior interpretatio: neque enim fieri potuit, ut pondus per se diceretur ἄροτος.

286.

Hesychius ἀγαστά, ἃ ἂν τις ἀγάσαιο, οἷον ἀρεστά. *Λισχύλος* Φρυξίν. Codex φράζῃ. Dubitavit Albertius, an, quod litterarum ordo suadeat, ἀγατά scripserit Hesychius.

287.

Hesychius ἀδίοπον, ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον. *Λισχύλος* Φρυξί. Δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Bekkeri Anecd. p. 344, 8. non nominato auctore. Favorinus *Λισχύλος* παρὰ Φρυξίν, ἀπὸ τοῦ δίοπω. Δίοποι

γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῆς νεῶς φάλακες. Eustathius p. 203, 11. (154, 5.) ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ Δισχύλος δηλοῖ (v. ad fr. 244.), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπος γὰρ φασιν ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

288.

Hesychius et Favorinus ἐπιστροφαί, διατριβαί, διαταί. Δισχύλος Φρυξί. Huc rettulit Bergkiius in Mus. philol. VI. (a. 1848.) p. 147. versus ab Eustathio p. 1484, 50. commemoratum

Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

Legitur ibi Σηρῶν. Aristides I. p. 239, 13. ed. Iebb. οὕτω λαμπρα τε κα κοινὰ πᾶσι τὰ ὄντα κέχρηται, καὶ οὔτε Ἰταλία τῶν ταύτης κημιμάτων ἵπερορῶ οὔτε Αἴγυπτος οὔτε πόρρω οὔτε Τυρρηνικὸν πέλαγος οὔτε Σύρων καὶ Κιλικῶν, ποιητῆς ἂν εἴποι, ἐπιστροφαί. Legitur ibi ἐνστροφαί, quod Bergkiius emendavit.

289.

Hesychius τιτῆναι, βασιλίδες. ἢ Ἐκτορος λῆτροις. Favorinus τιτῆναις, βασιλίαις, ἢ Ἐκτορος λῆτροις. Codex Hesychii βασι^{λδ}, editiones βασιλίδε, Soringius addit Δισχύλος ἐν Φρυξί. Eadem vox mendose alio loco apud Hesychium scripta, τιτῆνη, ἢ βασιλίσα, quod et ipsum recepit Favorinus. Ab honore repetitam esse hanc appellationem docet aliud apud Hesychium vocabulum, τίταξ, ἔντιμος, ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεῖς.

Ad Phryges fortasse pertinuit fr. 455.

ΦΡΥΓΙΟΙ.

In indice fabularum.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Anecdota Bekkeri p. 73, 10. ψυχαγωγός. οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παιδῶν ἐνθραποδιστὴν οὔτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἔρχονται τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας. τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Δισχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγός.

290.

Scholiasies Homeri ad Od. XI. 145. οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεῶς, ὅς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἔλθων ἐπ' ἐννοίας τὸν πατέρα διαχρίσασθαι τριγόνος κέντρον. Δισχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει

ἔρρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλήξει, νηδύος χειλώμασιν.
ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρούς.

V. 2. scriptum erat ὄν θ' ὡς ἐπλήξεν ἢ δ' υἱὸς χειλώμασιν. Emendavit Valckenarius Diatr. p. 286.

291.

Aristophanes Ran. 1297.

Ἐρμιῶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

Schol. Ἐρμιῶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. Aliud scholion in cod. Cantabr. I. τοῦτο ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἐρμιῶν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκαῶδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κελλήνῃ, ἣ ἐστὶν ὄρος Ἀρκαδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἐρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμὴν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ἔδουσι δὲ καὶ τινα ἱστορίας μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Conf. Fritzscheium ad Ranas p. 380. seq.

292.

Pollux X. 10. αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εὐροῖς ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς·

καὶ σκευοθηκῶν ναυτικῶν τ' ἕρειπίων.

293.

Pesychius δρώπειν, διακόπειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

294.

Photius p. 534, 1. et Suidas σταθερόν. — τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς

σταθέρου χεύματος.

Apud Suidam plerique libri χρέματος.

295.

Scholiasies Apollonii Rhodii ad III. 846. ὅτι δὲ τὴν Αἰῶραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ συγκατατίθειται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Αἰῶραν.

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

De Aeschyli Psychostasia Opusc. VII. p. 343.

296.

Pollux IV. 130. ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογείου, ὅντος ἐπὲρ τὴν σκηπὴν, ἐν ὕψει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐν Ψυχοστασίᾳ. Plutarchus de audiendis poetis p. 16. F. exemplum eorum, quae ab ipsis sint poetis conficta, allaturus ita scribit, οἶον ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηκότος Ὀμήρου “ἐν δ’ ἐτίθει δύο κῆρε τανιλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ’ Ἔκτορος ἱπποδάμοιο. ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ’ Ἔκτορος αἴσιμιον ἤμαρ· ὄχετο δ’ εἰς Αἴδαιο, λίπεν δὲ ἔ Φοῖβος Ἀπόλλων,” τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος ὄλην τῷ μύθῳ περιέθηκεν, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δομέναις ἐπὲρ τῶν νείων μαχομένων. τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς ἰδρονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. Scholiasies Venetus ad II. VIII. 70. ὅτι τὰς θανατηφόρους μοῖρας λέγει. ὁ δὲ Αἰσχύλος νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ἣ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἰστάς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μέμνονος καὶ Ἀχιλλῆος ψυχὴν. Ibidem Porphyrius πρὸς Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Eustathius ad eundem locum p. 699, 30. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι Αἰσχύλος ἐνταῦθα κῆρας οὐ τὰς εἰς θάνατον μοῖρας, ἀλλὰ ψυχὰς νοήσας, ἐποίησεν αὐτὸς

Ψυχοστασίαν, ἐν ἧ ὁ Ζεὺς ἴστησιν ἐν ζυγῷ τὴν τοῦ Μήμενος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ψυχὴν. Scholiastes ad XXII. 210. κῆρας τὰς μοίρας λέγει, οὐ τὰς ψυχὰς, ὡς ἐδέξατο φασίως Αἰσχύλος. Et Eustathius p. 1266, 37. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προεδηλώθη, τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ, κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχὰς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστῶντος.

297.

Pollux IV. 130. ἡ δὲ γέρανος μηχανήμα ἔστιν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπυγῆ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἡὼς ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μήμενος.

298.

Hesychius ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασία. Mendose scriptum ἀνηκίδωτοι et in impressis libris atque apud Favorinum ψυχοστασίας. Grammaticus Bekkeri p. 402, 25. ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος.

299.

Hesychius ἀριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὔριον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασία (edd. et Fav. ψυχοστασίας) οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. Interpungendum esse post ὄνομα, et scribendum ταχυβήμων, quo explicetur ἀριβάτας, iam alii viderunt. Neque infeliciter Pauwium τὸ αὔριον mutari in τὸ αὔρι voluisse, quod Toupius τὸ αὔρι scribi volebat, ex Anecdosis Bekkeri p. 464, 9. apparet, αὔριβατον, τὸ αὔρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινα βαρβαρικὴν λέξιν. τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον.

300.

Strabo XV. p. 728. λέγονται δὲ καὶ Κίσιοι οἱ Σούσιοι· φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μήμενος Κισσίαν. Videtur hoc fecisse aut in Psychostasia aut in Memnone.

301.

Eustathius p. 1484, 47. (152, 7.) ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοψ ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθιόπισσα, ἄλλως δὲ περιφραστικῶς ἢ ἐξ Αἰθιόπων. λέγεται δὲ καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ κατὰ τοὺς παλαιοὺς· “Αἰθίοπα” γοῦν φασὶ “φωνήν” Αἰσχύλος λέγει καὶ

πότῃρα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται.

Potest hoc dictum fuisse in Psychostasia aut in Memnone.

302.

Aristophanes Ran. 961.

ἀλλ' οὐκ ἐχομπολάκουν

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς

Κύκνους ποιῶν καὶ Μήμενος κωδωνοφαλαροπόλους.

Pertinent haec ad Psychostasiam aut ad Memnonem.

Ad Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse videtur γρυπαιέτος fr. 457

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

Non commemoratur in indice fabularum.

AESCHYLUS I.

25

303.

Longinus περι ὕψους sect. III. §. 1. . . . .

καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ καταθρακώσομαι.

5 νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατρέγωφα, αἱ πλεατίαι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμῆν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀλιτήν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς. τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύζηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδεύνωται, κἄν ἕκαστον αὐτῶν πρὸς ἀγῆς ἀνασκοπῆς, ἐκ τοῦ φοβεροῦ κατ' ὀλίγον ἰπονοστεῖ πρὸς τὸ ἐγκαταφρόνητον. — V. 1. Ruhkenius male probat Musgravii coniecturam εἰ καί. Tollius καὶ μί, quod Toupius probat. — V. 2. Musgravio μόνον in ψόλον mutandum esse videbatur. Toupius legit εἰ γάρ τὸν ἐστιοῦχον ὄψομαι μόνον. Dobraeus Adv. II. p. 31. scribendum coniecit εἰ γάρ τιν' ἐστιοῦχον ὄψομαι δόμων, si quam domi conspexero. — V. 3. Ruhkenius βίᾳ παρείρας. — Ex Aeschylī Orithyia haec sumpta esse docet Ioannis Siceliotae scholion ad Hermogenem apud Ruhkenium et in Walzii Rhet. Graecis vol. VI. p. 225. φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (Aeschylī Agamemnonem commemoraverat) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς Ὁρειθίας δράματι, ὅπου ταῖς θεαῖς διαγόσι φρυῶν ὁ Βορέας κινεῖ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ λιμνικά, ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς μιμεῖται· λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγίνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ καὶ τῶν φιλολόγων.

. . . . . ΣΑΤΥΡΙΚΟΣ.

304.

Hesychius ἀποφύλιοι, ξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν. Αἰσχύλος σατυρικῶ. Ita codex. Favorinus omittit σατυρικῶ. Anecdota Bekkeri p. 439, 12. ἀποφύλιοι ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἀποφύλιον, ὀλίγον ἄξιον, ἀπαίδετον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη, ἀπὸ τῶν φρωλεῶν. ἔνιοι δὲ φρωλεὸν φασὶ τὸ λαμπρὸν δεῖπνον. Suidas ἀποφύλιοι, ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος· ἢ ἀπαίδετοι. φρωλεοὶ γὰρ τὰ παιδεντήρια, ὡς φρασιν οἱ Ἴωνες.

EX INCERTIS FABVLIS.

305.

Scriptor dissertationis de Nilo, quae nunc adiecta est libro secundo Athenaei (p. 163. seqq. ed. Dind.). Primus eam edidit H. Stephanus anno MDLVII. inter Aristotelis et Theophrasti scripta quaedam p. 144. seqq. Postea adiunxit Wesselingius Herodoto p. 788. seqq. καὶ Αἰσχύλος

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκμαθὸν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἐνθα Νεῖλος ἐπτάροος
γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβροῖα,

ἔν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονὶ
 5 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη
 φρεσέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

V. 1. καὶ μαθῶν apud Stephanum, unde Schweighauserus ἐκμαθῶν restituit. C (i. e. epitomes Athenaei codex Paris.) ἐκλαθῶν. — V. 2. ἔνθα Νεῖλος ἐπίρρους Steph. ἐντάθε Νεῖλος ἐπίρρους C. — V. 3. γαῖαν κλίνθει C, γαῖαν κλίνθων Steph. Quod correxi. Non recte ab Is. Vossio ad Melam I. 9, 27. πνευμάτων in ῥευμάτων mutatum esse Aristides docet T. II. p. 339. ed. Iebb. ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων, ταῦτα δὴ τὰ Νεῖλου πνεύματα· οὕτω γὰρ πως ὠνόμασε. — V. 4. ἐν ἧ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ C, ἐν ἧ πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψαν φλόγα Steph. Quae correxi. — V. 5. πετραίην Steph. apud quem hic versus post sextum positus est. — V. 7. ἀγγέλλει Steph. — Respicere videntur ad hunc locum Aeschyli Aristides T. II. p. 335, 7. ed. Iebb. καὶ ὡς ἔοιζεν, Αἴγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν — οἱ δ' ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλεον ἢ θέρους ἔχουσι; καὶ τί γένοιτ' ἐν τούτου τραγικώτερον ψεύσμα, ἂν τ' Εὐριπίδης, ἂν τ' Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῆ; Idem p. 336, 4. εἶθ' ὁ μῆθ' ἐπέεικτον αὐτοῖς ἐστι θέρους νόμῳ, τοῦτ' ἄγειν τὸν Νεῖλον θέρους ὦρα τοσοῦτον πλήθει; πάντων γε ἡμιστά μοι δοκεῖν. καὶ πρὸς μὲν Εὐριπίδην τε καὶ Αἰσχύλον καὶ ταῦτα ἴσως οὐχ ἰκανά, ἀλλὰ πέρα τῶν ἰκανῶν, οὕτως γε σαφοῦς καὶ πρὸ ποδῶν ὄντος τοῦ ἐλέγχου, καὶ δεικνύντος ὅλως τὸ ἀδύνατον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω τῆς ἐκροῆς. Idem p. 345, 9. καὶ τί θεῖ παληροῖας καὶ δίνας λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὐτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμῖται, ἀλλὰ πολὺ πλείων ὁ ἄνω τόπος αὐτόθεν ἤπερ ὁ πρὸς Θάλατταν, οὐθ' ἐπὲρ τοὺς καταρροῦντας δυνατὸν τὸ ὑδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύλον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ “κατάπαιτον” θείη. Schol. Paris. Apollonii Rhodii ad IV. 269. καὶ Σοφοκλῆς δὲ καὶ Αἰσχύλος οὕτως ἐπέλαβον τοῦ (τοῖς schol. ed.) κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπον (τόπους schol. ed.), τηχομένης δὲ τῆς χιόνος (τὴν χύσιν addunt schol. ed.) εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Videntur autem hi versus in Memnone scripti fuisse. V. Opusc. VII. p. 347. seqq.

306.

Aristoteles Hist. an. IX. 49. (36. ed. Schneid.) p. 633. A. ed. Bekk. μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χροῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχίλος ἐν τοῖςδε·

τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
 πεποικίλωκε, κάποδηλώσας ἔχει
 θρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
 ὅς ἦρι μὲν φράνοντι διαπάλλει πτερόν
 5 κίρκου λεπάρου. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φρανεῖ,

25*

παιδός τε χαυτοῦ νηδύος μιᾶς ἄπο.
 νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχως,
 στικτὴ νιν αὐθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
 αἰεὶ δὲ μίσει τῶνδ' ἄπ' ἄλλον εἰς τόπον

10 δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποικίσει.

V. 9. ubi libri quidam ἀπάλλον vel ἀσπάλλον vel ἀπαλῶν habent, Ios. Scaliger scribendum coniecit αἰεὶ δὲ μίσει τοῦδε Παλλήνης τόπου, quod probans Schneiderus in postremo versu ἐποικίσει scribi voluit.

307.

Athenaeus VII. p. 303. B. μνημονεῖει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύλος, λέγων
 σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύθρους
 ὅς ἀστενακί, θύννος ὡς, ἡνείχeto
 ἄναυδος·

καὶ ἀλλαγῶ

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην,

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει.
 — V. 1. κάπιχαλκεύει λέγων μύθρους codices, κάπιχαλκεύειν λέγω μύθρους ed. Aldina. Emendavit Iacobsius. — V. 2. codices ἡνείχeto. Quod correxi. Similiter Iacobsius ἡνείχeto. — V. 3. ἄναυδος ed. Aldina. Codices ἂν λυδὸς vel ἂν λυδος. — In altero fragmento codices non τὸ σκαιόν, sed οὗτος καί, praeter epitomen, quae omittit. Tum ὄμμα epitome. Codices ὄνομα. — Eustathius p. 994, 51. (989, 47.) ex epitome Athenaei, λέγεται δὲ φησὶν καὶ ὡς θύννος τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέπει. διὸ καὶ Αἰσχύλος φησὶν “ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.” Plutarchus de sollertia anim. p. 979. E. ἄκουσον ἦθι, τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν· πρότερον δὲ καὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικὴν, ἣν ἔοικε μὴδ' Αἰσχύλος ἀγνοῖσαι· λέγει γάρ ποιν “τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.” τῷ γὰρ ἑτέρῳ δοκοῦσιν ἀμβλυνώττειν· ὅθεν ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν Πόντον ἐν θεξιά, τῆς γῆς ἐχόμενοι, καὶ τοῦναντίον, ὅταν ἐξίωσιν, ἐμφρόνως πᾶν καὶ ρουνηχῶς αἰεὶ τὴν τοῦ σώματος φυλακίην ἐπὶ τῷ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν. Aelianus Hist. an. IX. 42. ὅτι δὲ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρώσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι, καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ, λέγων “τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.” παρῆσι τε εἰς τὸν Πόντον, καὶ κατὰ τὴν δεξιὰν ἑαυτῶν πλευρὰν τὴν γῆν λαμβάνουσι, καθ' ἣν καὶ βλέπουσιν· ἐξιώντες τε αὐτὰ κατὰ τὴν ἀντίπερα νέουσι τῆς γῆς ἐχόμενοι, τὴν τροχίαν τὴν τοῦ σώματος κατὰ τὸν ὀρώντα τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες προμηθέσταται. Habent hunc Aeschylī versum etiam schol. Oppiani ad Hal. IV. 504. et 525. et Apostolius X. 38.

308.

Athenaeus IX. p. 375. C. Αἰσχύλος δὲ φησὶν

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
 τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ

ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;
καὶ πάλιν
λενκός· τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος

5 ὁ χοῖρος. ἔψου, μηδὲ λυπηθῆς πυρί.
καὶ ἔτι

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕος,
ἢ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,
δοιοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. — V. 2. ἐν ἑο-
θοῦντι Dindorfius. Libri ἐν νοθοῦντι vel ἐννοτοῦντι. Epitome νοθοῦντι
omittit. — V. 3. βέλτερον Erfurdcius et alii. Libri βέλτιον. — V. 7. ἢ
πολλά μ' emendavit Porsonus ad Tourpii Emend. vol. IV. p. 477. Legebatur
ἢ πολλά γ'.

309.

Athenaeus XI. p. 491. A. καὶ Αἰσχύλος δέ, ἐκφρανέστερον προσπαίρων τῷ
ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν,

αἰ δ' ἔπιτ' Ἀτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῆ
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

ἀπιτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. V. 2.
libri οὐρανὸς τε γῆ. Emendavit De la Porte du Theil. Respicit hos ver-
sus scholiastes Homeri ad II. XVIII. 486. τὰς δὲ Ἀτλαντος ἀτυχίας κλαίου-
σας αὐτὰς καταστειροσθῆναι φησιν Αἰσχύλος. Sumpti sunt fortasse ex He-
liadibus. V. Opusc. III. p. 141.

310.

Athenaeus XII. p. 525. C. τοὺς δὲ Κουρητίας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκά-
της τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλου ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσ-
ηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·
ὄθεν καλεῖν Κουρηῖτα λαὸν ἤνεσαν.

Epitome λοιπὸν pro λαόν, et antea παρθένου ἀβραῖς, quod vitium repetit
Eustathius p. 1292, 53. (1403, 5.) Κουρηῖτες δέ, περὶ ὧν εἰς πλάτος προγέ-
γραπται, χλιδῶντα πλόκαμον τρέφοντες, ὥστε παρθένου ἀβραῖς Κουρηῖτας
ἐκλήθησαν κουραῖς ἔνεκεν.

311.

Athenaeus XIV. p. 632. C. καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν
δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον, καὶ πάντας
τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἰακικάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύ-
λος ἐποίησεν,

εἴτ' οὖν σοφιστὴς κάρτα παραπαίων γέλυν.

Libri καλὰ παραπαίων, quod emendavi, eodemque modo Butlerus,

312.

Plutarchus in vita Demetrii c. 35. διὸ καὶ φρασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τέχην ἀναφθέγγεσθαι τὸ Δισχύλειον

σύ τοί με φροσῆς, σύ με καταναεῖν δοκεῖς.

Idem de monarchia democr. et olig. p. 827. C. τὸ Δισχύλειον ἀναφρονεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τέχην ἐχρήτο Δημήτριος ὁ πολιορκητής, ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν, “σύ — δοκεῖς.” Codices utrobique σύ με καταίθειν δοκεῖς vel σύ μοι καταίθειν δοκεῖς, unus in vita Demetrii σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. Scripsi σύ με καταναεῖν δοκεῖς. Propius etiam ad litteras accederet καταναοεῖν, ut ἀδονά dictum est ab Aeschilo Eum. 331. 344.

313.

Plutarchus de aud. poet. p. 36. B. ἐπιρρητέον δὲ καὶ τῷ Δισχύλῳ

θάρασει· πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνος,

ὅτι τοῦτο ἐστὶ τὸ παρ’ Ἐπικούρου θρυλούμενον ἀεὶ καὶ θαυμαζόμενον, ὡς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν. ὣν τὸ μὲν εἴρηκεν ὁ Δισχύλος ἐναργῶς, τὸ δὲ τῷ εἰρημένῳ παρακείμενόν ἐστιν.

314.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 106. C. ὁ δ’ Δισχύλος καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομιζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακόν, λέγων ὧδε,

ὡς οὐδὲ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,

ὅσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

Legebatur μέγιστον ἴαμα, quod in μέγ’ ἐστ’ ἴαμα Grotius cum Scaligero mutavit: v. Pors. praef. ad Eur. Hec. p. IX. Sed meliores codices praebent μέγιστον ῥῆμα.

315.

Plutarchus in Consol. ad Apoll. p. 116. F. καὶ ὁ τραγικὸς Δισχύλος

ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν

ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Codices Plutarchi ἐναρέτων, de quo vocabulo v. Lob. ad Phryn. p. 325. seq. Ἐνδίκων videtur a Stobaeo sumptum esse, apud quem haec leguntur CVIII. 43. Εὐρηπίδου·

ἀνδρῶν τάδ’ ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,

κὰν τοῖς δεινοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Grotius κὰν τοῖσι δείνοις. V. Valek. Diatr. p. 230. seq.

316.

Plutarchus de Iside et Osiride p. 358. E. ὅτι μὲν οὖν, εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάριου φάσεως, καθ’ ἣν μάλιστα νοεῖται τὸ θεῖον, ὡς ἀληθῶς πραγμαθέντα καὶ συμπεσόντα δοξάζουσι καὶ λέγουσιν,

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα,

κατ’ Δισχύλον, οὐδὲν δεῖ λέγειν πρὸς σε. Legitur τὸ στόμα. Etym. M. p. 118. 23. ἀπάρρηματα λέγεται τὰ ἐπὶ τῶν τραγωιδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φρονεθέντος ακρωτηριάσματα. ἢ γάρ

τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ. — ὅτι δὲ καὶ ἐγένοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτουτο Αἰσχύλος μαρτυρεῖ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά (IV. 477. sqq.).

317.

Plutarchus de EI Delphico p. 389. A.

μιξοβόαν γὰρ, Αἰσχύλος φησί, πρόπτει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκοινων Διονύσῳ.

Eleganter Porsonus ad Tourpii Emend. Suidae vol. IV. p. 490. σύγκωμον scribendum coniecit. Sed v. Opusc. V. p. 25. ubi hi versus ad Neaniscos relati sunt.

318.

Plutarchus de defectu oraculorum p. 434. A. καὶ μετάλλων ἴσμεν ἔξαμαρῶσεις γεγονέναι καινάς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων καὶ τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρήλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἶρηκε,

λαβὼν γὰρ αὐτόθρακτον Εὐβοικὸν ξίφος.

Xylander αὐτόθρακτον. Suspicio αὐτόθρακτον.

319.

Plutarchus de cohib. ira p. 454. E. καθάπερ οὖν τὴν φλόγα θριξὶ λαγῶναι ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ στροφεῖσσι ὀρέδιόν ἐστιν ἐπισχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλίβηται τῶν στερεῶν καὶ βέθοσ ἐχόντων, ταχὺ διεφθείρε καὶ συνεῖλεν,
ὕψηλὸν ἠβήσασα τεκτόνων πόνον,

ὡς φησιν Αἰσχύλος, οὕτως ὁ τῷ θυμῷ προσέχων. Libri ἡ βήσασα, quod Heathius emendavit.

320.

Plutarchus Sympos. quaest. I. S. 1. p. 625. D. οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὁμιλιῶν ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν "οὐδὲ ἀπο αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής." Fortasse scribendum est

ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν·

οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρον δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

321.

Plutarchus de primo frigore p. 950. E. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος εἰ καὶ τραγαῶς, ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε·

παῦ' ὕδωρ, δίκην πυρός.

322.

Plutarchus in libro quod stoici παραδοξότερα poetis dicant p. 1057. F. ὁ δὲ στωϊκῶν σοφὸς χθὲς μὲν ἦν ἐχθιστος ἕμα καὶ κάκιστος, τήμερον δὲ ἄφρων μεταβέβηκεν εἰς ἀρετὴν καὶ γέγονεν ἐκ ἕνσοῦ καὶ ὠχροῦ καί, κατ' Αἰσχύλον,

ἔξ ὄσφραλγοῦς κώδυνοσπάδος λυγροῦ

γέροντος

εὐπρεπῆς, θεοειδῆς, καλλίμορφος.

323.

Plutarchus de vita et poesi Homeri T. V. 3. p. 1196. ed. Wyt. ἃ δὲ παρακελεύομενον τῷ ἑταίρῳ τὸν Ἰδομενεῖα (immo Sarpedonem) πεποιήκεν, "ὦ πέπον, — ἦέ τις ἡμῖν" (II. XII. 322—328.), Δισχύλος μὲν δεύτερος (Wyt. ἐμμέτρως, sequitur enim ἐν δὲ πεζῇ λέγει Δημοσθένης) λέγων οὕτως ἔφη,

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέροισι λαβῶν

θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου,

οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἡμενος παρ' ἐστία

φρέγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

324.

Strabo VI. p. 396. (258.) ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἴθ', ὡς φησιν Δισχύλος, διὰ τὸ συμβῆν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ ἀπὸ τῆς ἡπίερον τὴν Σικελίαν ὑπὸ σεισμῶν, ἄλλοι τε κἀκεῖνος εἴρηκεν·

ἀφ' οὔ δὴ Ῥήγιον κικλήσεται.

Pertinet fortasse ad Glaucum Pontium. V. Opusc. II. p. 69.

325.

Strabo VIII. p. 524. (341.) καὶ Δισχύλος

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κληῖρον.

Ex Strabone habet Eustathius p. 305, 34. (231, 20.)

326.

Strabo VIII. p. 593. (387.) τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην ἔσχον Αἰγίεις καὶ Φαριεῖς· καὶ Δισχύλος δὲ λέγει που

ἱεράν τε Βοῦραν καὶ κεραννίας Ῥύπας.

Libri Βοῦραν ὅ' ἱεράν, quod Casaubonus emendavit. Photius p. 492, 10. Ῥύπες, πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως Δισχύλος. Hesychius Ῥύπας, τοὺς ἐν τῇ Ἀρχαδίᾳ Ἀχαιοὺς.

327.

Strabo IX. p. 603. (393.) Σαλαμίς —. ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἴγινα τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Δισχύλος εἴρηκεν,

Αἴγινα δ' αὐτὴ πρὸς νότου κεῖται πνοάς.

328.

Aelianus Hist. an. XII. 8. ζῳόν ἐστιν ὁ πυραύστης, ὅπερ οὖν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τοῦ πυρός, καὶ προσπέτεται τοῖς λίχνοις, ἐνακμαζούσῃ ἔτι τῇ φλογί, καὶ δοκεῖ τι λήψασθαι· ἐμπειῶν δὲ ὑπὸ ῥώμης εἶτα μέντοι καταπέφλεκται. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Δισχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητής, λέγων

δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Afferunt hunc versum Suidas in v. *πρᾶστος μόρον*, Zenobius V. 79. Meminit proverbii Apostolius XVI. 96. sed non nominato Aeschylō, nec versu apposito. Sic etiam Eustathius p. 1304, 8. (1418, 15.) *Man. Philes carm. V. 464. ἀλλὰ δεθοικὸς τῶν πρᾶστων τὸν μόρον ὡς ἀφρόνων ἐλεγχοῦν ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὀρῶ πῦρ.*

329.

Pollux VI. 80. εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀριστοφάνην·

ὄξυγλύκειάν τᾶρα κοκκιεῖς ῥόαν.

τοῦτὶ δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφάνους οὐκ ἴδιον ὄν εἶρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου.

330.

Pollux VII. 60. ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φαινόλῃ· τινῶν δὲ ἔστιν, ὡς μὴ περιερχόμεθα Κρητίας ἢ Πέρσας, Αἰσχύλος ἐρεῖ,

Λιβυρηνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν.

Stephanus Byz. in v. *Λιβυρνοί* p. 415, 10. ed. Mein. καὶ Λιβυρηνικὴ μανδύη εἶδος ἐσθῆτος.

331.

Pollux VII. 78. ὅτι μέντοι καὶ τρίμιτα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος διδάσκει, φήσας
σὺ δὲ σπαθητοῖς τρίμιτινοῖς ὑφάσμασιν.

332.

Pollux X. 46. ὁ παῖς πρόχον τινὰ ἔχων προσοίσει, νεαροῦ τοῦ ἕδατος ἐπιπέων κατὰ λέξητος ἢ λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα ἐπὶ μὲν τῶν λουτρῶν Αἰσχύλος εἶρηκεν, ἐπὶ δὲ τῶν νῦν λουτήρων Ἀναξίλας ἐν Λουτροποιῷ. Idem VII. 167. Αἰσχύλος δ' ἂν εἴκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν·

[λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον.]

ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Sic Bekkerus edidit. Vulgo *λοῦταί γε μὲν λουτήριον αὐτό, δεύτερον*, codex Falckenburgii et, ut videtur, codices Bekkeri *λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ δεύτερον*. Alter versus fortasse ex Glaucō Pontio sumptus est; item alter, qui ad praecedens apud Pollucem vocabulum *λουτρὸν* pertinet, si Aeschyli est. V. Opusc. II. p. 69.

333.

Aristides vol. II. p. 292, 15. ed. Iebb. (vol. II. p. 379. ed. Dind.) *μὴ μὲν σὺν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε (τε in uno codice a manu recentiore, eraso μοι) παρασπιστῆς μήτ' ἔγγυς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρόποντα*. Aeschyli verba fuerunt

μὴ παρασπιστῆς ἔμοι

μήτ' ἔγγυς εἴη.

334.

Ammonius p. 68. seq. *θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων. — καὶ Αἰσχύλος*

βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὢν.

Valckenarius adnotat conici posse *Θόας*, fuisse enim inter Aeschyli dramata *Hypsipylen*.

335.

Orio Etymol. p. 26, 4. τὰ εἰς ξ̄ μὴ ὄντα ἔθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. *Αἰσχύλος*

Θέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἀναξ.

Suidas ἀναξ θηλυκῶς. οὕτως *Αἰσχύλος*. Pertinuit fortasse ad Edonos. V. Opusc. V. p. 18.

336.

Photius p. 353, 17. ὀστράκων, τῶν τοῦ ὠοῦ *Αἰσχύλος*. Hesychius ὀστράκων ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνον ὀστράκων.

ἀντὶ τοῦ ὠοῦ. τινὲς δὲ κελύφων. Legitur ἀπτῆν ἀτυτθον. V. Hemsterh. ad Lucianum T. I. p. 281.

337.

Etymol. M. p. 149, 56. ἄρταμος, ὁ μάγειρος. — παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμόσαι. *Αἰσχύλος*

τοσαῦτα, κήρυξ, ἕξ ἔμοῦ διάρτασον.

Hesychius *διάρτασον, διάσειλον*. Idem *διαρτίζων, ἄρτια καὶ συννετὰ φθεγγόμενος*. Vnde Maltby ad Morellium p. 237. *διάρτισον* scribendum esse coniecit.

338.

Etymol. M. p. 490, 10. καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. ὁ δὲ *Αἰσχύλος* τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα·

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Eadem in Etymol. Gud. p. 298, S. et in Crameri Anecd. Oxon. II. p. 456, 4. ubi *προσφέρονται* scriptum est ut in Etymol. Gud. et apud Suidam in v. *κάπηλος*, ubi *προσφέρων* scriptum est ut in codicibus Etymologici M. praeter unum Parisiensem.

339.

Porphyrus in scholiis Venetis ad Il. XIV. 200. p. 392. B. v. 25. ed. Bekk. ὁμοίως δὲ καὶ *Αἰσχύλος* τὰς ἐν κύκλῳ ἐστώσας ἐν ἀπείρονι σχήματι φησιν ἴσασθαι·

ὑμεῖς δὲ βωμόν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας

κύκλῳ περιστήτ' ἐν λόγῳ τ' ἀπείρονι

εὐξασθε.

τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόγος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίωχος. Legitur *παιρίστατε*. Eadem habent scholia Ambrosiana ad Od. I. 98. ubi *περίστατε* scriptum est. Sumpsi sunt fortasse hi versus ex Danaidibus. V. Opusc. II. p. 324. seq.

340.

Scholiasies Homeri ad Il. XVI. 542. *Αἰσχύλος*

ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,

ποία ξυνωρὶς τῶνδε καρτερωτέρα;

In scholiis Vossianis apud Valekenarium in diss. de scholiis in Hom. ineditis p. 131. (Opusc. ed. Erf. T. II. p. 134.) scriptum est δίκαι.

341.

Eustathius p. 641, 58. (501, 40.) docens ἔτης dici leni spiritu, *Αἰσχύλος γάρ φησιν*

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

342.

Eustathius p. 706, 49. (590, 27.) ἔτι δέ φασιν ὡς, ἔπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ἔρμους, ὡς *Αἰσχύλος φησίν*

ἐν διρορμίᾳ

πῶλοι.

Pertinuit fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

343.

Eustathius p. 1157, 34. (1214, 14.) *Αἰσχύλος* δέ φησι καὶ τὴν τάσρον ἀλῶνα, ἔνθα καὶ φημοὺς λέγει ἀλωτούς, διὰ τὸ κώδωνας, φησί, προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. γράφει οὖν οὕτως,

ὅς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους,
φημοῖσιν ἀλωτοῖσιν ἔστομωμένως.

Hesychius ἀλωτοὶ φημοί, οἱ κημοί. διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προῖεντο. Pertinuerunt haec fortasse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

344.

Eustathius p. 1625, 44. (350, 11.) καὶ *Αἰσχύλος*

λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Ex Eustathio habet Favorinus in v. τράγοι. Corrīgunt νεαίρετον. Potuit huic versui locus esse in Glaucō Potniensi. V. Opusc. II. p. 63.

345.

Scholiastes Pindari ad Pyth. II. 18. ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ *Αἰσχύλος φησίν,*

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Αἰὸς Ἑρμῆ.

346.

Scholiastes Pindari ad Nem. X. 31. λέγει δὲ μετέρα τελείαν τὴν Ἴφραν. καὶ *Αἰσχύλος*

Ἴφρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

ἔστι γὰρ αὐτὴ γαμηλία καὶ ζυγία.

347.

Scholiastes Sophoclis ad Oed. R. 733. περὶ Μαυλίδα φησὶ τὴν σχιστὴν ὁδόν· ὁ δὲ *Αἰσχύλος* περὶ Ποτνιαίας οὕτως,

ἐπῆμιν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον
σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἔνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαῶν ἡμείβομεν.

Fortasse scribendum οὕτως ἐπῆμεν γῆς ὄρους, τρ. Valckenario ad Eur. Phoen. v. 38. haec in Oedipo Aeschyli scripta videbantur. Vereor ne, ut Spanhemius putabat, ex Glaucō Potniensi petita sint. V. Opuse. VII. p. 194. seq.

348.

Scholiasies Sophoclis ad Oed. Col. 1047. ἡ λαμπάσιω ἀκταῖς — θνητοῖσιν. τὰ περὶ Ἑλενσίνα τέλη (supra scriptum μέρη) φησί, καὶ εἴη λαμπάσιω ἀκταῖς ταῖς λαμπαθεομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχομέναις ἐπὶ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων, περὶ ὧν Αἰσχύλος φησὶν
λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδιω σέλας.

Pertinuit fortasse ad Eleusinos.

349.

Scholiasies Sophoclis ad Oed. Col. 1049. τέλη δέ, τὰς τελετάς. καὶ Αἰσχύλος
ἔφριξ', ἔρωσ δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Brunkius ἔφριξ' ἔρωτι. Si Aeschylus ita scripsit, sumpsit hoc ab eo Sophocles quum dixit Ai. 693. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπιόμην. Sed Dindorfio in adn. ad hunc Aiacis versum p. 312. ed. Oxon. Aeschylus scripsisse videtur ἔφριξ'. ἔρω δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

350.

Scholiasies Sophoclis ad Electrae v. 286. ἐπικονφίξεται γὰρ τοῖς σακρούοις ἢ συμφορᾷ. Αἰσχύλος

οἷ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρεῖσματα.

Scholiasies Victorii ad Il. XXIII. 10. Αἰσχύλος

οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα.

Scribendum videtur οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρεῖσματα. Hom. h. Ger. 230. οἶδα δ' ἐπιλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.

351.

Scholiasies Aristophanis ad Nub. 1128. et schol. codicis Medicei ad Theocr. XV. 48. Αἰσχύλος

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Sine auctore habent hoc proverbium Stephanus Byz. in v. Αἴγυπτος, Zenobius III. 37. Diogenianus IV. 35. Suidas in v. δεινοί, Apostolius VI. 94. Fortasse sumptum est ex Danaïdibus. V. Opuse. II. p. 333.

- 352.

Scholiasies Aristophanis ad Nub. 1367. (ad illud ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυροῖνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι) μυροῖνης γὰρ κλάδον κατέχοντες ἤδον τὰ Αἰσχύλου, ὥσπερ τὰ Ὀμήρου μετὰ δάφνης. παρὰ τὸ Αἰσχύλου

οὔνεκ' ἐκεῖ

ἄνθεα λειμώνια.

Non expediam.

353.

Scholiasies Aristophanis in cod. Rav. et Bar. ad Lysistr. 1259. πολλὸς δ'

ἀμφὶ τὰς γέννας· πρὸς τὸ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ “πολλὸς δ’ ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα.” καὶ Σοφοκλῆς. Αἰσχύλος δὲ

ἀφρὸς

βορῶς βροτείας ἐρρῦη κατὰ στόμα.

Codices ἐρρηκότεα, quod Porsonus emendavit.

354.

Harpoeratio Θεοΐνια· Ἀγκούργος ἐν τῇ διαδικασίᾳ Κροκωνίδων πρὸς Κοιρωνίδας. τὰ κατὰ δῆμον· Λιονύσια Θεοΐνια ἐλέγετο, ἐν οἷς οἱ γεννηταὶ ἐπέθνον· τὸν γὰρ Λιόνυσον Θεοΐνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἴστρος ἐν ᾧ Συναγωγῶν. Tzetzes ad Lycophr. 1247. Θεοΐνος· ὁ αὐτός (Bacchus), ὡς θεὸς οἴνου εὐρετής. καὶ Αἰσχύλος φησὶν

πάτερ Θεοΐνε, Μαινάδων ζευκτήριε.

355.

Scholiasies Theocriti ad H. 36. ἰδρύντο δὲ αὐτῆν (Hecatom) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὡς φησιν Αἰσχύλος,

δέσποιν’ Ἐζάτη

τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Codices praeter unum πρόδρομος. Aristides vol. I. p. 17, 1. ed. Iebb. ἀλλ’ ὃ τῶν βασιλείων πρόδρομος (codices πρόδρομος) μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ἦσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ νικτωρ μοι προὔφαινες, δίδου μὲν τιμὰς παρ’ ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων, δίδου δὲ ἄκρον εἶναι φρονεῖν καὶ λέγειν.

356.

Scholiasies Apollonii Rhodii ad IV. 1348. στέρφος δὲ ἔστι τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ τὸ στερφῶσαι. Ἴβικος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἶρχε τὸν ἔχοντα δέρματα. διὸ καὶ παρ’ Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν

μελανοστέρφων γένος,

ἀλλ’ οὐ μελανοστέρφων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσι, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Pertinuit hoc fortasse ad anapaestos quibus initium factum erat Prometheus Soluti. V. Opusc. IV. p. 269.

357.

Stephanus Byzantius Ὠλενος, πόλις Ἀχαιῶν καὶ Αἰτωλίας, θηλεκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος γράσιον

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὠλενον.

Corruptum γράσιον, pro quo cod. Vossianus τοαΐσιον habet, Meinekius in Καρσίν mutat.

358.

Macrobius Saturn. I. 18. Et ne quis opinetur diversis diis Parnassum montem dicatum, idem Euripides in Lychnio Apollinem Liberumque unum eundemque deum esse significans scribit δέσποτα φιλόδαρνε Βάαχε, Παιῶν Ἀπόλλων εὐλυρε. Ad eandem sententiam Aeschylus

ὁ κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Βακχεῖος, ὁ μάντις.

Ita ex codicibus scribendum.

359.

Anecdota Bekkeri p. 349, 6. ἀηδόνειος θρηῆνος. Λισχύλος
 Θρηνηῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον.

Codex ἀηδόνειον.

360.

Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. vol. II. p. 414, 12. καὶ Λισχύλος
 ἔτονθόρουζε ταῦρος ὡς νεοσφαγῆς.

Codex ἔτονθόρουζεν.

361.

Excerpta e codice Musei Britannici in Crameri Anecd. Oxon. vol. IV. p.
 315, 25. ἰστίον δὲ ὅτι παρ' Λισχύλῳ τὴν προσφθίαν ἐγρίσκομεν κειμένην
 ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς·

οὗτοι μὲν ἄπειρον τῆσδε τῆς προσφθίας.

Scriptum est οὔτι.

362.

Theophilus ad Autolyceum II. 53. p. 252. ed. Wolf. Λισχύλος ἔφη
 δράσαντι γὰρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Eadem Stobaeus Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 24. Ibi Λισχύλου praepositum
 est. Cod. Mon. γὰρ τι. Scholiastes Pindari ad Nem. IV. 51. παρὰ τοῦτο
 ὁ τραγικός

τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

363.

Theophilus ad Autolyceum II. 54. p. 256. ed. Wolf. καὶ ὅτι μέλλει ἢ τοῦ
 θεοῦ χάρις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβά-
 νειν, καὶ τοῦτο Λισχύλος ἐσήμιατε, λέγων

τό τοι κακὸν ποδῶνες ἔρχεται βροτοῖς

κατ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Iidem versus inveniuntur in Stobaei Ecl. phys. I. 3. (4. Heer.) 26. 27. p.
 45. ed. Gaisf. sine auctore, nisi quod cod. Monacensis praepositum *Εἰρητίδου*
Ἀντιόπη. — V. 1. apud Theophilum libri τὸ κακόν, apud Stobaeum codices
 τῷ τοι κακόν. — V. 2. apud Theoph. libri καὶ τὰ ἀμπλ. Apud Stobaeum
 scriptum erat καὶ τ' ἀμπλ., quod Grotius male in κατ' ἀμπλ. mutavit. Con-
 iungendi erant hi versus et scribendum κατ' ἀμπλάκημα.

364.

Pergunt Theophilus et Stobaeus (28.)

ὄρῳς δίκην ἀναυδον, οὐχ ὀρωμένην

εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ·

ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχημιον, ἄλλοθ' ἕστερον.

V. 2. alterum καὶ omittit cod. apud Theoph. — V. 3. libri apud Theoph.
 ὀπάξει et ἄλλο δὲ ἕστερον, cod. Mon. Stobaei ὀπηδεῖ et ἄλλο δ' ἕστερον.
 — Sequuntur apud Theoph. et Stob. hi versus, qui non sunt Aeschyli, for-
 tasse ne tragicū quidem omnino: conveniunt Menandro: οὐδὲν κατέπει (οὐδ'

ἐγκαλύπτει libri apud Theoph.) πὺξ κακῶς εἰργασμένων (ser. εἰργασμένων).
ὁ τι δ' ἂν ποιῆς, ἀεὶ νόμιζ' ὄραν τινα (scriptum est apud Stob. τινάς,
libri apud Theoph. ὁ τι ἂν ποιῆς δεινόν, νόμιζε ὄραν τινα).

365.

Stobaeus Ecl. phys. II. 7. (S. Heer.) 10. p. 648. ed. Gaisf. *Αἰσχύλου*
κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

366.

Stobaeus Serm. III. 1. *Αἰσχύλου*

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

Qui vulgo praecedit versus,

ἂ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς,

eum omittit optimus codex. Post alterum versum habet, *τοῦ αὐτοῦ*

ἄμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

Qui versus apud Schowium et Gaisfordium (tit. III. 10.) medius inter Menandros est. Aeschyleo tribuunt Grotius p. 17. ubi scriptum est ex coniectura Grotii *ἄμαρτάνει τι καί*, et ed. Trine. fol. A. p. ult. vel ed. Tigur. a. 1543. p. 20. in quibus legitur *ἄμαρτάνει τε καί*. In altera editione Gesnerus lemma omisit.

367.

Stobaeus Serm. IX. 23. *Αἰσχύλου*

ἀπάτης δικαίας οὐχ ἀποστατεῖ θεός.

Ita Gesnerus. Sed desunt haec in codicibus et in ed. Trine. Scholiastes Homeri ad II. II. 114. *κακὴν ἀπάτην· ἔστι γὰρ καὶ δικαία, ὡς καὶ Αἰσχύλος* “ἀπάτης δικαίας οὐχ ἀποστατεῖ θεός.” Eadem apud Eustathium p. 188, 43. qui hunc versum etiam p. 480, 43. commemorat. Sextus in Disput. antisept. in Galii Opusc. mythol. p. 720. sive in Fabricii Bibl. Gr. vol. XII. p. 626. *Αἰσχύλου δὲ ταῦτα,*

ἀπάτης δικαίας οὐχ ἀποστατεῖ θεός.

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾶ θεός.

Legitur *ἔσθ' ὅποι τιμῆ*, Dorice, etiam in cod. Monacensi apud Thierschium in Act. philol. Mon. I. p. 206. cui ea scriptura fraudem fecit. Galius hos versus ex diversis tragoediis sumptos iudicat. Satius erat dicere, non positos fuisse continuos. V. Opusc. II. p. 329.

368.

Stobaeus Serm. XVIII, 13. *Αἰσχύλου*

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Sine auctore affert hunc versum Athenaeus X. p. 427. F.

369.

Stobaeus Serm. XXVII. 2. *Αἰσχύλου*

οὐχ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

370.

Stobaeus Serm. XXIX. 21. *Αἰσχύλου*

φιλεῖ δὲ τῆ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Aeschylō tribuunt optimi codices Vind. et Par. Euripidi ed. Trinc. et Apostolius XIX. 98. Similis est versus Persarum 743. ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς συνάπτεται.

371.

Stobaeus Serm. XXIX. 24. *Αἰσχύλου*

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφρά.

In Menandri Monostichis 297. γέροντι.

372.

Stobaeus Serm. XXXIV. 5. *Αἰσχύλου*

πρὸ τῶν τοιούτων χρῆ λόγων δάκνειν στόμα.

Trinc. Ἀντιλόχου. Gesn. *Antilochei alias Antirphanis.*

373.

Stobaeus Serm. XLV. 14. *Αἰσχύλου*

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

374.

Stobaeus Serm. XCVIII. 49. *Αἰσχύλου*

τὸ γὰρ βρότειον σπέριμ' ἐφ' ἡμέρα φρονεῖ
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Codices ἐφ' ἡμέρα. Vulgo ἐφημέρια, et ita Apostolius XIX. 19. apud quem hi versus cum versibus Philemonis male coniuncti sunt: v. Mein. ad Philem. p. 376. Lobeckius ad Soph. Ai. p. 444. ἐφ' ἡμέρα.

375.

Stobaeus Serm. CXV. 10. *Αἰσχύλου*

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

376.

Stobaeus Serm. CXXI. 17. *Αἰσχύλου*

ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ περνεῖναι
κρεῖσσον, κακῶς πάσχοντα.

V. 1. alias legi αἰρετώτερος dicit Grotius apud Gaisfordium. — V. 2. legabatur τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστι μᾶλλον ἢ περνεῖναι. Deievit μᾶλλον Grotius. Reliqua addita sunt ex cod. Par. A.

377.

Clemens Al. Strom. IV. 7, 50. p. 211. ed. Syll. (586. Pott.) ταύτης τῆς ἐννοίας (Pindari fr. 250. ap. Boeckh.) καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι

τῶ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν

ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

378.

Clemens Al. Strom. V. 5, 27. p. 238. ed. Syll. (661. ed. Pott.) ὃ τέ *Αἰσχύλος*

ἀλλ' ἐστι καμοὶ κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

379.

Clemens Al. V. 14, 116. p. 257. ed. Sylb. (718. ed. Pott.) ὅ τε Εὐφορίωνος Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν

Ζεὺς ἐστὶν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

Repetit haec Eusebius Praep. euang. XIII. p. 681. B. ed. Vig. ubi pro χῶτι scriptum est χωρεῖ.

380.

Clemens Al. VI. 1, 7. p. 263. ed. Sylb. (739. ed. Pott.) ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος

οἴοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς εὐδαίμονα,
καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν.

Priorem versum habet Stobaeus Serm. XXXIX. 14. tributum Sophocli. Ibi δεῖ scriptum. Menandri in Heautontimoromeno imitationem indicavit Clemens. Τὸν καλῶς εὐδαίμονα legitur etiam in versibus Theopompī apud Ath. IV. p. 165. B. et in versibus Cratini apud eundem XV. p. 669. A. Potest his locus fuisse in Danaïdibus. V. Opusc. II. p. 329.

381.

Libanius epistola 175. p. 84. ed. Wolf. ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίττεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Idem ep. 611. p. 294. εἰ δ' οὖν καὶ ποιοῦνται δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω, τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίττεσθαι λέγων. Tangit hoc etiam ep. 351. p. 171. εἰ δ' οἶει δεῖν ἢ φαρμακοποιεῖν, μὴ μέλλε, πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Similis sententia fr. 377.

382.

Herodotus II. 156. Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ἴσθρος, Ἀρμῆτις δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μόνος δὴ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Ἀρμῆτιρος. Pausanias VIII. 37, 6. Ἀρμῆτιρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Ἀητοῦς, ὅτε Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς Ἕλληνας.

383.

Plato de re p. VIII. p. 563. B. οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἔροῦμεν ὅ τι νῦν ἤλθ' ἐπὶ στόμα; Plutarchus in Amatorio p. 763. B. ὅ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ἡθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὖν ἤλθεν ἐπὶ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἔασιν μοι δοκῶ. Themistius Or. IV. p. 52. B. καὶ οὖν ἐπειθὲ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἤλθεν ἐπὶ τὸ στόμα —.

384.

Plutarchus Quaest. Gr. p. 293. A. τί τὸ φρεξίμηλον; τῶν μικρῶν ἐστὶ καὶ χαμαιζήλων φρετῶν, ὧν ἐπιόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολοῦει καὶ ἀδικεῖ καὶ λευκαίνεται τὴν αἰξίαν. ὅταν γοῦν ἀναφραμόντα μέγεθος λάβῃ, καὶ διασείγῃ τὸ βλάπτειν ἐπὶ τῶν ἐπιγενομένων, φρεξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλου.

385.

Pausanias II. 24, 4. *Αἰσχύλος* δὲ ὁ *Εὐφορόωνος* καλεῖ *Δία* καὶ τὸν ἐν *Θαλάσση*. Fortasse ei fuit *Ζεὺς ἐνάλιος*. Proclus in Plat. Cratylum c. 147. p. 88. ὁ δὲ *θεύτερος* *θαδικῶς* καλεῖται *Ζεὺς ἐνάλιος* καὶ *Ποσειδῶν*.

386.

Pollux II. 100. *στόμα* δὲ εἶπεν *Αἰσχύλος* τὸν *τραχύν*. Sic Bekkerus edidit. Vulgo ἄστομον δὲ ἵππον *Αἰσχύλος* εἶρηκε τὸν *τραχύν*. Aug. Nauclius *στόμιν* corrigit. Eustathius p. 1538, 50. ὡσπερ καὶ *στόμις παρ' Αἰσχύλω*, ὁ ὡσπερ *στόματι ἀντερείδων χαλινοῖς*. Phrynichus Bekkeri p. 64, 14. *στόμις καὶ βίαιος ἵππος*, ὁ μὴ *πειθόμενος τῷ χαλιῶ*. Photius p. 540, 16. *στόμις ἵππος*, ἀπειθῆς καὶ βίαιος, ὃν *τινες ἄστομον*. Hesychius *στομίας* (sic codex), ὁ ἀπειθῆς, μέγα *στόμα ἔχων*· καὶ τοὺς ἵππους δὲ *στομίας* λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς. Suidas *στομίας ἵππος*, ἀπειθῆς καὶ βίαιος· ὃν *τινες ἄστομόν φασι*.

387.

Pollux VI. 40. *παμπόνηρον* δὲ καὶ τὸ *παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ καταφράγας*, κἄν *Αἰσχύλος* αὐτὸ ἢ *προειρηκῶς*.

388.

Pollux VII. 61. τὸ *μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον* ἔν *λέγοις*, καὶ *χλαῖναν* δὲ *παχεῖαν*, ἣν *χειμάμνην* μὲν *Αἰσχύλος*, Ὅμηρος δὲ *ἀλεξάνεμον* κέκληκεν. Hesychius *χειμάμνη*, ἣν Ὅμηρος *ἀλεξάνεμον* λέγει.

389.

Pollux VII. 177. καὶ τὸν *τὰς ἀλαβάστρους φέροντα Αἰσχύλος* εἶρηκεν *ἀλαβαστροφόρον*.

390.

Pollux X. 150. καὶ *στέγαστρον* δὲ ὅστις ἐθέλοι *ὀνομάζειν*, ἢ *περὶ ἢ πολλῆ* *χρησῖς*, τὴν *στεγαστρίδα* *διφθέραν*, τὸν *σχύτινον* τοῦτον *χιτῶνα*, *καταφρυγέτω* ἐπὶ τὸν *Αἰσχύλον* εἰπόντα

ὄστέων *στέγαστρον*.

391.

Athenaeus II. p. 67. F. ὅτι *ἀρτύματα* εἶρηται *παρὰ Σοφοκλεῖ*, “καὶ *βορᾶς ἀρτύματα*,” καὶ *παρ' Αἰσχύλω*,

διαβρέχεις τὰρτύματα.

392.

Athenaeus III. p. 99. B. οἶδα δ' ὅτι καὶ *Σιμωνίδης* *πυρὸς ποιητῆς ἀρίσταρχον* εἶπε τὸν *Δία*, καὶ *Αἰσχύλος* τὸν *Ἀιδην ἀγησίλαον*.

393.

Athenaeus VIII. p. 362. F. *τὰς δὲ τοιαύτας ἐνώχιας Αἰσχύλος* καὶ *Εὐριπίδης* *εἰλαπίνας* ἀπὸ τοῦ *λελαπάχθαι*.

394.

Stephanus Byzantius *Ἀνήθος*, ὄρος. *Αἰσχύλος*. τὸ *ἐθνικὸν Αἰνήθιος*.

395.

Scholiasies Homeri ad II. V. 9. *περὶ δὲ τοῦ ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλω* καὶ τοῦ

“Κουρητές τ' ἐμίχοντο” καὶ τοῦ κριτῆς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Hinc Eustathius p. 515, 11. τὸ ψιλῆς ψιλῆτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τὸ “Κουρητες ἐμίχοντο” παρὰ τῆ ποιητῆ καὶ τὸ κριτῆς ἔχουσαν ἄλλον λόγον, ὃν ζητητέον παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

396.

Scholiasies Victorianus et codicis Veneti B. ad Homeri Il. XIX. 87. ἔροφοῦτις. — τινὲς τὸ ἠ ἄρθρον ἐθέξαντο, ἵν' ἦ ἡ ἔροφοῦτις παρὰ τὴν ἔραν, ἢ ἐν τῇ γῆ φοιτῶσα ἢ οἶον ἐρεβοφοῦτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον. Scholiasies Townleianus apud Heynium vol. VII. p. 619. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον. οἱ δὲ εἰροπῶτις ἐγκειμένον τοῦ εἴωρ (Heynius τοῦ ε. εἴωρ), ὅπερ ἐστὶ κατὰ Σαλαμῶνιόνος αἶμα. Conferendum hoc scholion cum Etym. M. p. 421, 54.

397.

Eustathius p. 48, 37. (36, 45.) καὶ Αἰσχύλος δὲ ποῦ φρασι τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει.

398.

Eustathius p. 440, 25. (334, 35.) ἐκ δὲ τοῦ μύζειν καὶ ὁ μυκτῆρ λέγεται καὶ ὁ μυγμὸς καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Idem p. 1965, 48. (841, 15.) παρὰ τὸ μύζειν, ἐξ οὗ καὶ ὁ μυκτῆρ καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ Αἰσχύλῳ. In Prometheus v. 744. σὺ θ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζεις.

399.

Eustathius p. 827, 31. (758, 57.) οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλον μίχλον, φασίν, ἀμπέλον εἰπόντος τὴν ἑομένην, ἢ κωμῳδία μίχλον εἶπε τὸν ἐπὶ καταφρεσίας δίνυρον. Fortasse ad unam ex Lycurgiae fabulis pertinuit. V. Opusc. V. p. 19.

400.

Eustathius p. 1923, 59. (780, 50.) σάκος δὲ γέρον τὸ πᾶν παλαιὸν καὶ ὡς εἶπεῖν γηράσαν. ἄπαξ δὲ καὶ τοῦτο εἶπεν ὁ ποιητής. λέγει δὲ ποῦ φρασι καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἷον “ὡς λέγει γέρον γράμμα,” τουτέστι λόγος.

401.

Scholiasies Euripidis ad Phoen. 942. οἱ περιλειθθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησίν, ἦσαν Χρόνιος, Οἰθαῖος, Πέλωρος, Ὑπερίνορ καὶ Ἐχίων. Male haec ad Phoenissas Aeschyli relata sunt. V. Opusc. VII. p. 192.

402.

Scholiasies Aristophanis ad Eq. 361. σχελίδας· βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρῶν τῶν βοῶν, ὡς Αἰσχύλος.

403.

Scholiasies Aristophanis ad Acharn. 75. ὦ Κραναὶ πόλις· τοῦτο τέτριπται ἐπὶ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρίσαντο τῇ λέξει. Ita Eum. 993. παῖδες Κραναοῦ.

404.

Scholiasies Aristophanis ad Av. 1679. καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελι-

δονίξειν φησί. Similiter in Agam. 1009. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην ἀγνωῖτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

405.

Scholiasies Apollonii Rhodii in eod. Par. ad I. 473. χαλίρητον δὲ λέγει τὸν ἄκρατον οἶνον, ὅτι τὰς φρένας χαλῶ. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσι. καὶ Αἰσχύλος τὰς Βάχχας χαλιμάδας ἔφη. Scholia prius edita Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάχχας χαλιμάδας φησὶ λέγεσθαι. Scribendum καὶ Αἰσχύλος τὰς Βάχχας χαλιμάδας λέγει vel Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάχχας χαλιμάδας, φησι, λέγει. Etym. M. p. 805, 10. καὶ τὰς Βάχχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς ὄννουσίαν· καὶ χαλιμάζειν ἔλεγον τὸ περὶ τὰς ὄννουσίας πείθεσθαι. Suidas χαλίμα ἢ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης ἢ μανίας. Emendatius scriptum apud Eustathium p. 1471, 3. χαλιμάς γυνή, ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα. Hesychius χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. Fortasse χαλιμάδες, larivestēs. dictae sunt. Suspiciari possumus sumptum esse hoc vocabulum ex Edonis. V. Opusc. V. p. 18. seq.

406.

Harpocrae μαλακίζομεν. Δημοσθένης δ' Φιλαιπικῶν φησὶ "μένομεν καὶ μαλακίζομεθα." ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίομεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φησίτην. Αἰσχύλος ἑλλαδίῳ (unus liber ἑλαδίῳ) κεκμητι μαλκίων ποδί. Scribendum Αἰσχύλος

ἔλα, δίκωλ' ἀκμητι μάλκιον ποδί.

Pertinuit hic versus fortasse ad Philoctetam. V. Opusc. III. p. 139. VII. p. 193. seq.

407.

Photius p. 188, 20. κεντερώτατα καὶ κεντατώτατα λέγουσιν. Εὐβουλος Παρμενίσκῳ "ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κεντατώτατα." Φερεκράτης Δήροισι "ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιοῦντα πολλὰ κεντερώτερα." καὶ Αἰσχύλος.

408.

Photius p. 206, 18. λαμπουρίς, ἢ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ. Sine auctore Hesychius.

409.

Photius p. 286, 8. et 17. ναρῶς τε Δίραης, ῥενστικῆς. Αἰσχύλος. V. Lob. ad Phryg. p. 42.

410.

Photius p. 331, 2. ὀμμαται, τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος. Scr. ὀμίγματα. Hesychius ὀμίγματα, οὐρήματα.

411.

Photius p. 361, 11. οὐρανίζεω, πρὸς τὸν οὐρανὸν διῦκνεῖσθω. Αἰσχύλος. Anecdota Bachmanni I. p. 322. οὐράνιζεν, τὸ πρὸς τὸν οὐρανὸν διῦκνεῖτο. Αἰσχύλος.

412.

Photius p. 427, 9. πεφρασμένος, παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος. Hesychius sine auctore πεφρασμένος, παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν.

413.

Photius p. 447, 14. πρέψαι, τὸ δμοιωῶσαι. *Λισχύλος*.

414.

Photius p. 497, 14. σάλα, φροντίς. οὕτως *Λισχύλος*. Hesychius sine auctore σάλα, φροντίς, βλάβη.

415.

Hesychius ἀλαιός, ὁ παλαιός, ἄφρων. *Λισχύλος*. Dindorfius ἀλεός.

416.

Hesychius ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέ-
ζρηται καὶ *Λισχύλος* καὶ *Εὐριπίδης*.

417.

Hesychius ἔδανοῖς, βρωσίμοις. *Λισχύλος*.

418.

Hesychius ἠριγένεια — καὶ παρ' *Λισχύλω* ἡ λέαινα (codex ἠλέ.να) ἠριγέ-
νεια, ἡ ἢ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἡ ἢ ἐν τῷ ἕαρι.

419.

Hesychius et Favorinus ἴττυγα, ἐκπληκτικά. *Λισχύλος*.

420.

Hesychius κερχρηματῖσθαι, κερρχῖσθαι. *Λισχύλος*. Ita codex. Favorinus
et Musurus κερρηματῖσθαι. Dindorfius κερρωματῖσθαι.

421.

Hesychius et Favorinus σαροβριθὲς ἔγχος, ἐκ τοῦ σαροτιθῆρος βαρύ. καὶ
Λισχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη.

422.

Hesychius ἐπόσκοπον χεῖρα (ἐποσκεπὸνχερα codex). *Λισχύλος*. ὥσπερ οἱ
ἀποσκοποῦντες οὕτω κελεῖει σχηματῖσκει τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πάνας
ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρηκτικὸν ὁ σκοπός. V. ad fr: 77.

423.

Etymol. M. p. 93, 49. ἄμφις. τοῦτο οὐ συγκοπὴ, ἀλλὰ μετασχηματισμός.
ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄμφιάρως ἄμφις, ὡς παρὰ *Λισχύλω*. Idem p. 159, 31.
καὶ ἄμφιάρως ἄμφις, sine auctore. Ut priore loco Zonaras p. 165.

424.

Etym. M. p. 151, 47. ἀσαλής, ἡ ἄφροντις, ἡ μηθενὸς φροντίζουσα. σάλη
γὰρ ἡ φροντίς. ἀσαλής, ὁ ἀμέριμος. *Λισχύλος*

ἀσαλῆς μανία.

οὕτως Πρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν
ἀμεριμανίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Anecdota Bekkeri p. 450, 28. ἀσαλῆς
μανία, ἡ μηθενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως *Λισχύλος*.

425.

Etym. M. p. 161, 15. ἀσαδές, ἀκατάστατον. *Λισχύλος*.

426.

Etym. M. p. 182, 56. ἄχνη —. *Λισχύλος* δὲ τὸν καπνόν. καὶ Ἀριστο-
φάνης οὕτως (Vesp. 91.) ἄχνη ἕπνου. Hesychius ἄχνη περός, ὁ καπνός.
καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην ἕπνου.

427.

Etym. M. p. 271, 18. οἱ δὲ φρασι σπιθέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλὰκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθησιν, οἶον
σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Scholiasies Homeri ad Il. XI. 754. οἱ δὲ φρασιν ἐκ πλήρους σπιθέος καὶ ἀποδιθάσαι πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλὰκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσιν τίθησιν, ὅταν λέγῃ “σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.” Eustathius p. 882, 58. (834, 46.) συνιγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιθέος γραφῇ καὶ τὸ παρ’ Αἰσχύλῳ σπίδιον πεδίον, ὃ ἔστι μακρὸν κατὰ τοὺς πελαίους. Pertinuerunt haec verba fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 139. seq.

428.

Etymol. M. p. 279, 15. δις ἠβήσαντι (Lycophr. 156.), *τουτέστιν ἀναζήσαντα.* φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωοποίησαν. καὶ τρισόζως παρὰ Αἰσχύλῳ. Vnus codex τρισόζως habet, τρισόζως etiam appendix Etymol. Gudiani p. 555, 14. Sylburgius τρισσόζως. Fortasse τρισσόζως. V. ad Agam. 837.

429.

Etymol. M. p. 346, 56. ἔξανστήρ· σημαίνει σχεῦός τι. παρὰ τὸ αὔω, αὔσω, αὔστηρ, καὶ ἔξανστήρ. Αἰσχύλος. V. Valck. animadv. ad Amm. p. 35.

430.

Etymol. M. p. 409, 46. ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης τέθριππον ζεῦγος εἶπε καὶ Αἰσχύλος. Photius p. 52, 19. — καὶ Αἰσχύλος

ζεῦγος τεθρίππων.

Potest hoc pertinuisse ad Glaucum Potniensem. V. Opusc. II. p. 64.

431.

Etymol. M. p. 450, 36. θινς — καὶ ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῶς παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ “θινὸς ἐμβολὰς ἀλός.” Scribendum videtur, ut femininum genus appareat,

θινὸς ἐμβολάδος.

432.

Etymol. M. p. 537, 47. καὶ νεοκράτας σπονδὸς Αἰσχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγχευθείσας. Simile vocabulum Aeschyli Eustathius commemorat p. 1471, 2. (132, 10.) εἰ δὲ — διάφοροὶ τινες ἦσαν αἱ κατ’ Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκορητοι, ζητητέον. τοιαῦται δὲ αἱ ἐπὶ Διονυσίῳ κραθεῖσαι. χάλις γὰρ, φρασιν, ὁ Διονύσιος. V. de his adiectivis Lob. Paralip. p. 222.

433.

Etymol. Gud. p. 85, 44. et emendatius codices Parisienses apud Bastium ad Greg. p. 825. Gaisf. ad Etymol. M. p. 158, 29. Cramerum Anecd. Paris. IV. p. 61, 18. ἀστεμφῆς καὶ ἀστεμφῆως, ἀμετάκινήτως, ἰσχυρῶς. παρὰ τὸ στέμφω, ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὗ μὲμνηται Αἰσχύλος. ἀστεμφῆς οὖν ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀστεμφῆς. οὕτω Φιλόχορος.

434.

Etymol. Gud. p. 378, 38. Havniense apud Blochium ad Etymol. M. II. p. 957.

Vossianum apud Gaisfordium p. 1630. A. Epimerismi in Crameri Anecd. Oxon. I. p. 288, 22. Zonaras p. 1332. *μανία. μανὸν ἔλεγον τὸ ἀραιὸν, ὡς καὶ Αἰσχύλος,*

ἐν μανοστήμοις πέπλοις,

τοὔτέστιν ἀραιοῖς. Cur producto potius *ᾱ* quam correpto fuerit *μανός*, exposuit G. Dindorfius in praef. Poetarum minorum Gaisfordii p. VI.

435.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 13. *ἄτεγκτος παρηγορήμασιν. Αἰσχύλος. Δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἕθει.* Lexicon apud Bekkerum p. 458, 18. non nominato auctore integrum versum praebet,

ἄτεγκτος ἄνθρωπος παρηγορήμασιν.

436.

Phrynichus Bekkeri p. 6, 16. *ἀπαίρειν· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασιν, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὀδοποιρίας, ὡς Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης.*

437.

Phrynichus Bekkeri p. 20, 13. *ἀναγκόδακτος, ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρύων καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. Αἰσχύλος.*

438.

Phrynichus Bekkeri p. 45, 20. *κακοῖς κακὰ ἰᾶσθαι, τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθίσαντα κακὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. Αἰσχύλος*

μὴ κακοῖς ἰῶ κακὰ.

439.

Anecdota Bekkeri p. 337, S. *Αἰσχύλος δέ φησι καὶ “φρὴν ἀγέλαστος.”*

440.

Anecdota Bekkeri p. 347, 32. *ἄελλα, τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. οὕτως Αἰσχύλος.*

441.

Anecdota Bekkeri p. 353, 9. *ἀθηρῆς, ἴσως μὲν ὁ ἀτηρῆς, ἢ ὁ ἀντερειστικός. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι*

γαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροόμενος. ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐθενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα. ἢ ὁ δξῖς, παρὰ τοῦ ἀθέρας. Hesychius *ἀθερῆς, ὁ σίθηρος. ἀτηρῆς, ὅταν θερίζῃ. ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθροόμενος, δξῖς, ἢ ἀσταχύν.* Ita codex. Conf. Etymol. M. p. 24, 55. 57. Non legitur obscurus ille versus in Agamemnone. Fuerunt qui ad Memnonem referrent.

442.

Anecdota Bekkeri p. 368, 29. *ἀκνίσωτος οἶκος, ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.*

443.

Anecdota Bekkeri p. 372, 8.

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς,

ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Pertinuit fortasse ad Heliades. V. Opusc. III. p. 140. seq.

444.

Anecdota Bekkeri p. 382, 29. ἀλάστορον, ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἐπὶ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. *Λίσχυλος*

μέγαν ἀλάστορον

εἶπεν. V. ad fr. 91.

445.

Anecdota Bekkeri p. 383, 31. ἀκμάθω καὶ ἀκμάθειν. Σοφοκλῆς καὶ Λίσχυλος. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν.

446.

Anecdota Bekkeri p. 421, 5. ἀπέλλητοι, ἀνταγωνισταί. οὕτως Λίσχυλος.

447.

Anecdota Bekkeri p. 450, 4. ἀρχῆθεν· οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Λίσχυλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἴωσιν.

448.

Anecdota Bekkeri p. 450, 30. ἄσαι, βλάψαι. οὕτως Λίσχυλος.

449.

Anecdota Bekkeri p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον, τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Λίσχυλος.

450.

Georgius Choeroboscus ad Theodosii Canones p. 232, 3. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 140S.) Παλίμης, Παλίμνος· τὸ γὰρ Παλίμνδος, διὰ τοῦ ὄσος κλιθὲν παρὰ Λίσχυλῳ ἡμάρτηται· ἔστι δὲ ὄνομα κύριον βασιλέως.

451.

Georgius Choeroboscus ad Theod. Can. p. 237, 7. ed. Gaisf. (in Bekkeri Anecd. p. 1196, 2.) ἰστέον δὲ ὅτι εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ καὶ παρὰ τῷ Λίσχυλῳ.

452.

Georgius Choeroboscus περὶ ποσότητος in Cramerii Anecd. Oxon. II. p. 318, 5. (in Bekkeri Anecd. p. 1391. B.) τὰ παρὰ τὸ κράτα διὰ τοῦ αἰ γράφεται, οἷον κραταίβιος, κραταίπιλος, ὁ ἰσχυρὸν πύλιον ἔχων παρὰ Λίσχυλῳ.

453.

Maximus Planudes in Bachmanni Anecdotis II. p. 75, 13. καὶ τὸ μείζον μείζοτερον καὶ μειζονώτερον Λίσχυλος. Codex Baroccianus in Museo critico II. p. 114. βαρεώτερος. ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον βαρέως βαρεώτερος, σπανίως μέντοι. καὶ ἔτι Λίσχυλος μειζονώτερος, ὑπεριερώτερός τε καὶ χειρώτερος καὶ ῥῆπτερος καὶ πλειώτερος.

454.

Scholiasies Euripidis ad Rhesi v. 36. de Pane, αἰσχυλ. . . δὲ. . . . ν πάνοις τὸν μὲν διὸς ὄν καὶ δίδυμον. τὸν δὲ χρόνον.

455.

Aeschyli versus esse videtur, fortasse ex Phrygibus, quem praebent Epimerismi in Cramerii Anecd. Oxon. I. p. 119, 10. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς προλαμβάνει τὸ ἴωτα καὶ γίνεται διαί καὶ συντάσσεται γενικῇ, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα,

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἐκτορος τύχης διαί,
ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἐκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (v. 428.) “ἄλλοτριᾶς διαί
γυναικός,” ἀντὶ τοῦ ἔνεκα. G. Bernhardt scribendum putat δέδουπεν.

456.

Vix dubitari posse videtur, quin Suevernius in eo libello, quem de tragicorum tecta significatione rerum quarundam publice privatimque gestarum scripsit, p. 28. recte viderit in Thressis fuisse quae Clemens Alexandrinus Strom. II. 15, 63. p. 167. ed. Sylb. 462. ed. Pott. his verbis commemorat: ἄλλ οὐδὲ Αἴας σιωπῆ, μίλλον δὲ ἑαυτὸν ἔποσφάττειν κέκρωγεν· οὐδὲν οὖν ἦν πῆμα ἔλευθέρον ψυχὴν δάκνον οὕτως ὡς ἀνδρὸς ἀτιμία·

οὕτως πέπονθα καὶ με συμφορᾶς ἀεὶ
βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
λύσσης πιχροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον.

Συμφορᾶς ἀεὶ, ubi apud Clementem tantummodo *συμφοροῦσα* legitur, ex Bothii et Suevernii emendatione scripsi, probata etiam Lobeckio ad Aiacis v. 125. Quae apud Clementem praecedunt, et ipsa videntur Aeschyli esse. Ipsi versus prodierunt ex papyro Parisina ab Letronnio in Diariis Eruditorum a. 1838. m. Maio. edita, unde repetiit Schueidewinus in libello, quo illa papyri fragmenta cum popularibus communicavit, p. 14.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἔλευθέραν δάκνον
ψυχὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία.

Scriptum est in papyro ΟΥΘΕΝ. V. Opusc. VII. p. 375.

457.

Aristophanes Ran. 959. Aeschylum commemorasse dicit

ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάρφους, ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

Fossam transsiluisse Hectorem Aeschylus in Myrmidonibus narraverat. V. fr. 139. *Γρυπαιέτον* Memnonem in galea gestasse putat Welckerus. V. Opusc. VII. p. 355.

458.

Aristophanes Ran. 968. Aeschyleos *τραγελάφους* commemorat.

459.

Aristophanes Ran. 1327. inter Aeschyleos versus hunc habet,

κρυεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.

Schol. Rav. et Ven. καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. Quod falsum est. Aliud scholion, quod codices omittunt, ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ πάρελθε. Ad Sphingem, ex qua sumptus versus paullo ante praecessit (fr. 250.) referunt Dindorfius in Adn. ad Aristoph. vol. III. p. 276. ed. Oxon. et Fritzscheius.

460.

Aristophanes Ran. 1478. seqq. hos versus Aeschylum dicentem facit

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν],
ἦν δ' ἐπτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ex tragoedia aliqua Aeschyli sumpti esse videntur versus primus et tertius. V. dissertationem qua demonstratur non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse p. 8. seqq.

461.

Aristophanes Ran. 913.

Δήμητερ, ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

Schol. Δήμητερ ἢ θρέψασα. παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων ἦν ὁ Αἰσχύλος. ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου. Hinc Fritzsche in Actis soc. Graecae I. p. 151. suspicatur ab his versibus Aeschylum Eleusiniorum initium cepisse. Sed codices illud ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου omittunt.

462.

Aeschyleum colorem habet versus apud Plutarchum in vitis Alcib. c. 4. Peiop. c. 29. et in Amatorio p. 762. F.

ἔπτηξ' ἀλέκτωρ θοῦλον ὡς κλίνας πτερόν.

463.

Hesychius μεθυστάδες, ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες γάμων, μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι. Aeschyli fortasse versus est ex Lycurgia

ὡς οἰνοπλήγες καὶ μεθυστάδες γάμων.

EX ELEGIIS.

464.

Plutarchus de fortuna Alexandri p. 334. D. ἦσκει μὲν αἰεὶ διὰ τῶν ὅπλων δεινὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸν Αἰσχύλου

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δαΐος ἀντιπάλοις.

Idem Sympos. quaest. II. 5, 2. p. 640. A. διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλου τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται "βριθὺς ὀπλιτοπάλας." Sine auctoris nomine affert hunc versum in comparatione Demosthenis et Ciceronis c. 2. et in libro de fortuna Romanorum p. 317. E.

465.

Theophrastus Hist. plant. IX. 15. καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν.

Τυρρηνὸν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

Plinius Hist. nat. XXV. 5. certe quid non replevere fabulis Colchis Medea aliaeque, in primis Itala Circe, diis etiam adscripta? Unde arbitratur natum ut Aeschylus e vetustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet. Bergkiius Τυρρηνῶν.

466.

Plutarchus Sympos. quaest. I. 10, 3. p. 628. E. Γλακίας δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ τὸ δεξιὸν χέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις ἐπιστοῦτο, ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

467.

Vita Aeschylī, ἀποθανόντα δὲ Γελῶσι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως,

Ἀισχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
μνήμα καταρθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλλην δ' εὐδόξιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι
καὶ βαθυχαιτίεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Pausanias I. 14, 5. ἔτι δὲ ἀπωτέρω πρὸς Εὐκλείας, ἀνάθημα καὶ τοῦτο ἀπὸ Μήδων, οἱ τῆς χώρας Μαραθῶνι ἔσχον. φρονῆσαι δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ νίκῃ ταύτῃ μάλιστα εἰκάζω· καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὡς οἱ τοῦ βίου προσεδοκᾶτο ἢ τελευτή, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενός, δόξης ἐς τοῦτο ἤγων ἐπὶ ποιήσει καὶ πρὸ Ἀρτεμισίου καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαις· ο δὲ τό τε ὄνομα πατρόθεν καὶ τὴν πόλιν ἔγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρίας μάρτυρας ἔχει τὸ Μαραθῶνι ἄλλος καὶ Μήδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποζάντας. Plutarchus de exsilio p. 604. F. ἀκήκοας δὲ ἐπῶν (Wyttenb. ἀκήκοας δὲ δήπου) καὶ τουτὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον, “Ἀισχύλον — Γέλας.” καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σικελίαν ἀπήρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Athenaeus XIV. p. 627. C. ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος, τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν, οὐδὲν ἴστων ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν. ποιήσας “ἄλλην δ' εὐδόξιμον — ἐπιστάμενος.” Prius distichon mancum et corruptum legitur apud Eustratium ad Arist. Eth. Nicom. p. 40. B. V. ad fr. 86. — V. 1. Ἀθηναίων codd. Med. et Guelf. Vitae. — V. 2. πυροφόροιο πέλας Guelf. πυροφόροιο πέλας Med. πυροφόρον σέλας Lips. Aug. — V. 3. ἄλλην εὐδόξιμον Guelf. ἂν εἴπη Lips. Aug.: omittit Guelf. — V. 4. καὶ βαθυχαιτίαι κεν vel καὶ βαθυχαιτίαι μῆδοι ἐπιστάμενοι codices Athenaei, καὶ βαθυχαιτίεις μῆδος ἐπιστάμενον Guelf., εἰς μῆδος ἐπιστάμενος Lips. Aug.

468.

Aeschylō tribuitur epigramma in Anthologia Palatina VII. 255.

Κυανέη καὶ τούσδε μενέγγεας ὤλεσεν ἄνδρας
Μοῖρα, πολύρρηγον πατριδα θυμένους·
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσεῖαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

Codex αἰσχίλον εἰς ἑτέροισ προμέχοις Θεσσαλῶν. Praecedit σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμέχοις. — V. 3. ζῶν^{οἱ} codex.

Quod Athenaeus III. p. 86. B. affert ex Persis *νηριτοτρόφοις*, receptum est v. 894. Item vocabulum *ὑπόξυλος*, quo Aeschylum in Persis usum esse testatur scholiastes Hermogenis apud Bastium ad Greg. Cor. p. 241. et apud Bekkerum Anecd. p. 1073. sive in Walzii Rhet. Gr. vol. V. p. 486. intercidisse videtur ante versum eius tragoediae 779. V. adn.

Hesychius ἀσκέοις, ἀπαρασκέοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Repositum est in Agamemnone v. 1285.

Anecdota Bekkeri p. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Receptum est αἰῶ Choeph. 346

Πλάστιγξ, quo vocabulo Etymol. M. 674, 20. Aeschylum usum esse dicit, legitur Choeph. 287.

Phrynichus Bekkeri p. 23, 12. ἀπταινώσαι — Αἰσχύλος “οὐκέτ’ ἀπταινώσαι” φησί, βαρυτόνωος, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτήν. Ad Eum. 37. rettulit Ruhnkienius ad Timaeum p. 21.

Plato de re p. VIII. p. 550. C. οὐκοῦν μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν “ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένον;” Sept. ad Thebas v. 432. λέγ’ ἄλλον ἄλλαις ἐν πόλεις εἰληχότα.

Athenaeus XIII. p. 573. B. καταλέξω δέ σοι, Κύνουλακε, Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνεις κατὰ τὸν Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν. Suspiciatur Meinekius Philol. Exerc. in Athenaeum spec. II. p. 29. scribendum esse κατὰ τὸν Αἰσχύλου Ἀγαμέμνονα. Vidit enim respici ad Agam. 796. θεοῖς μὲν ἐξέτεινας φροῖμιον τόδε, et 883. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.

Stobaeus Serm. XX. 13. Αἰσχύλου “ὄργης ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι.” Ortum ex Prom. 380. ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

Aeschyli Aiacem Laocensem pro Sophocleo commemorat Zenobius VI. 14.

Pollux II. 125. καὶ “ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος.” Aristophanis est Ran. 863.

Photius p. 246, 22. Μαραθῶνιον ποίημα, Αἰσχύλος. εὐδοκίμησε γὰρ ἐν τῷ σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναγείρῳ. Pertinet ad Aeschylum, non est Aeschyli.

Aristophanes Ran. 716. τὴν πόλιν καὶ ταῦτ’ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας. Schol. Αἰθνητός φησι περὶ τῷ Αἰσχύλῳ· ἔστι δὲ ὄντως περὶ Ἀρχιλόχῳ “ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλας.”

Stobaeus Serm. IV. 16. Αἰσχύλου “ἢ βαρὺ φόρημ’ ἀνθρώπος ἐντεχνῶν ἄφρων.” Non est Aeschyli. Magna in illo Stobaei loco nominum confusio est, de qua dictum est ad fr. 282.

Versus quos Clemens Alex. Strom. V. 11, 132. p. 260. ed. Sylb. 791. ed. Pott. tanquam Aeschyli profert, falsarii sunt. V. Boeckh. in libro de Graecae tragoediae principibus p. 150. seqq.

INDEX VERBORVM AD FRAGMENTA.

- ἀβδέλυκτα 143
 ἄβραϊς 310
 ἐβροβιάτης 62
 ἄγαις 85
 ἄγων 166, 3
 ἀγαστά 286
 ἀγείρω 180
 ἀγέλαστος 439
 ἀγησίλαος 392
 ἀγκυλητά 16
 ἀγκυλητοῦ 189, 4
 ἀγναῖς 255
 ἀγνόν 141
 ἀγνός 45, 1
 ἀγνοῦ 305, 6
 ἀγρέμονα 138
 Ἄγρεῦς 212
 ἀγχισποροὶ 169, 1
 ἀγών 37
 ἄδασμος 64
 ἀδιοπον 287
 Ἄιδον 252
 Ἄδραστείας 165, 2
 Ἄδριαναί 72
 ἄδών 255
 ἀεί 1. 104. 189, 3. 306, 9. 456, 1
 ἄειλα 440
 ἀείζων 28
 ἀείζωος 29
 ἄελπτοι 226
 ἄεροφοῖτοις 459
 ἀηθόνιον 359
 ἀήτους 2
 ἀθάνατον 202, 6
 ἀθανάτων 157, 3
 ἀθέριτον 441
 Ἄθρηναῖον 467, 1
 Ἄθρήνας 32
 ἄθῆρ 159
 ἄθρος 256
 ἀθλιαν 223
 ἀθλιου 33
 ἄθλον 309, 2
 ἄθλους 201, 2
 ἄθρει 240
 Ἀἴαντι 84
 αἰγίζειν 65
 Ἄγνα 327
 Αἰγύπτιοι 351
 Ἀίγυπτος 305, 6
 αἰεί 202, 4
 αἰετοῖς 167
 αἰετόν 145, 2
 αἰθέρι 169, 3
 αἰθήρ 379
 Αἰθίοπα 301
 Αἰθιοπίδος 305, 2
 Αἰθιόπων 202, 4
 Αἰθίοψ 301
 αἶμα 169, 4

αἵματος 193. 197
 αἱμοί 7
 αἰμόρροτοι 243
 αἰνεῖν 305, 1
 Αἰνηθος 394
 αἰπεινήν 357
 αἰρεῖσθαι 192, 3
 αἰσχρῶς 196
 Αἰσχύλον 467, 1
 αἰτίαν 163
 αἴτιοι p. 412
 Αἰτναῖος 247
 αἰῶ p. 412
 ἄκανθα 290, 3
 ἀκέραντος 17
 ἀκμηῆτι 406
 ἀκνήσωτος 442
 ἄκουε 130. 443
 ἀκούων 134
 ἀκροθίνια 194
 ἄκρον 176, 2. 313
 ἀκταίνω p. 412
 Ἀκταίωνα 256
 ἀκτήν 33
 ἀλαβαστροφόρον 389
 ἀλαῖος 415
 ἀλαλάζει 58, 6
 ἀλάστορον 444
 ἀλάστορος 91
 ἄλγος 271
 ἀλέκτωρ 462
 ἀληθείας 185
 ἀλισκόμεσθα 145, 5
 ἀλλάθειν 445
 ἀλκήν 467, 3
 ἄλλη p. 412
 ἄλλο 73
 ἄλλον 306, 9. p. 412
 ἄλλος 189, 1
 ἄλλοτε 364
 ἄλλων 145, 4
 ἄλος 431
 ἄλοχον 284
 ἄλσος 467, 3

ἄμαλα 227
 ἄμαλος 62
 ἄμαρτάνει 366
 ἄμβωνες 107. 245
 ἀμηχανοῦντα 210, 6
 ἀμολγόν 71, 7
 ἀμπλάκημα 363
 ἀμφιδεξίους 253
 ἀμφιδεξίως 281, 2
 ἀμφίδρομον 71, 4
 ἀμφίδρομος 66. 235
 ἀμφιέσαντο 468, 4
 ἀμφιμήτορες 74
 ἀμφινώμησει 306, 8
 Ἀμφίονος 167
 Ἄμφις 423
 ἀμφίσωπον 41
 ἀμφωτίδες 106
 ἀναγκαίων 271
 ἀναγκόδεκρος 437
 ἀναξ 335
 ἀναξίαν 8
 ἀναπαύει 202, 8
 ἀναρπάση 209, 3
 ἀναρροιβιδεῖ 230
 ἀναστρέφει 456, 2
 ἀνασχετοί 373
 ἀναυδον 364
 ἀναυδος 307
 ἀνδρα 257
 Ἀνδραίμονος 284
 ἀνδρας 37. 468, 1
 ἀνδρείς 128
 ἀνδρί 308, 3
 ἀνδροδάκτον 134
 ἀνδρός 255. 369. 456, 5
 ἀνδρῶν 315
 ἀνεμος 269
 ἀνηκίδωτοι 298
 ἀνήρ 279. 341. 369
 ἀνήρης 231
 ἄνθει 352
 ἀνθρώπεια 166, 3
 ἀνθρωποειδές 30

- ἄνθρωπος 435
 ἀνθρώπων 104
 ἄνοις 168, 2
 ἀνούτατος 131
 ἀνταία 236
 ἀντέλλει 305, 6
 ἀντίδουλα 205
 Ἀντικλείας 186
 Ἀντίλοχε 144
 Ἀντίονος 94
 ἀντιπάλοισ 464
 ἄντρον 273
 ἄνω 39, 166, 1. 176, 1. 308, 8. 416
 ἀοζήσω 55
 ἀπαιολῆ 196
 ἀπαίρειν 436
 ἀπάντων 206, 2
 ἀπαρτί 3
 ἀπάτης 367
 ἄπειρον 361
 ἀπείρουσι 339
 ἀπείρους 184, 2
 ἀπέλιπεν 17
 ἀπέλλητοι 446
 ἀπεριλάλητος p. 412
 ἀπεψύχη 108
 ἀπλᾶ 185
 ἀπλῆ 252
 ἀποδηλώσας 306, 2
 ἀποικίσει 306, 10
 ἀποίμωξον 144
 ἀποκορσωσαμένας 262
 ἀπολείψει 157, 3
 Ἀπόλλων 212. 358
 ἀποπύσαι 316
 ἀπόσχημμα 18
 ἀποσταδόν 320
 ἀποστάς 12. 79
 ἀποσταεῖ 168, 4. 367
 ἀποφύλιοι 304
 ἀποφώλιοι 304
 ἄπτεροι 309, 4
 ἄπτειαι 271
 ἀπτῆνα 336
 ἀράχνον 125
 ἀρβύλαις 283
 Ἀργείου 180
 Ἀργούς 22
 ἀργυρᾶ 194
 ἀργυρηλάτοις 195
 ἀρεινύσανοι 215
 ἀρείφατον 152
 ἀρετής 381
 Ἄρης 104
 ἄριστα 192, 3
 ἄριστος 249
 ἄρμα 38
 ἄρματος 38
 ἄροτρον 206, 3
 ἀρουραῖος 241
 ἄρουραν 165, 1. 206, 4
 ἀρούρων 17
 Ἄρπυια 258
 Ἀρτέμιδος 88
 Ἄρτεμις 382
 ἄρτι 336
 ἀρτύματα 391
 ἀρχαῖον 249
 Ἀρχέμορος 155
 ἀρχέστατον 198
 ἀρχῆθεν 447
 ἀρωγάν 134
 ἄσαι 448
 ἀσαλῆς 424
 Ἀσίας 201, 5
 ἀσκεύοις p. 412
 ἀσπίδος 441
 ἄσσιστα 67
 ἄσσον 186
 ἀστενακτί 307
 ἄστερκα 237
 ἀστερωπόν 177
 ἀστραταῖσι 348
 ἀσχαδές 425
 ἀσχέδωρος 273
 ἀτάρβητον 210, 1
 ἄτεγκτος 435
 ἀτιμᾶσις 271

ἀτιμία 456, 5
 ἀτίσις 109
 Ἄτλαντος 309, 1
 ἄτμοι 209, 6
 ἀτόπαστον 121
 ἀτρακτιφ 145, 2
 Ἀτρείως 97
 αὔθασον 22
 αὔεις 173
 αὔθις 306, 8
 ἀλωτοῖσιν 343
 αὔξιμον 53
 αὐόθηκτον 318
 αὐριβάτας 299
 αὔριον 299
 αὔτε 137
 αὔτη 327
 αὔτης 308, 6
 αὐτόθακτον 318
 αὐτοῖς 6, 1
 αὐτόζρανον 449
 αὐτόν 33
 αὐτορέγμονος 122
 αὐτός 184, 7. 8. 197
 αὐτοσπόρο 206, 4
 αὐτοῦ 120
 αὐτοῦ 306, 1. 7
 αὐτόφορβος 118
 αὐτῷ 83. 189, 3
 αὐτῶν 145, 4
 ἀρχαῖς 157, 1
 ἀφανοῦς 58, 8
 ἀφήσω 271
 ἄφθιτον 28
 ἀφθονέστερον 70
 ἄφθονον 206, 5
 ἀφικόμεν 35
 ἀφνεοῖσι 101
 ἄφνω 209, 4
 ἀφροίβαντον 153
 ἀφρός 353
 ἄφρων p. 412
 Ἀχαιῶν 97
 Ἀχιλλεῦ 133. 134

Ἀχιλλεύς 147
 ἄχνη 426
 ἀψευδής 184, 5
 βαθεῖα 456, 2
 βαθυχαιτήεις 467, 4
 βακκάρις 14
 Βακχεῖος 358
 βακχεύει 59
 βάλης 193
 βαλών 16. 210, 9.
 βαρῦ p. 412
 βαρυνταρβής 58, 10
 βασιλείων 355
 βέβληκε 147
 βεβουλεῦσθαι 282
 βέλη 210, 3
 βέλος 176, 3. 190, 1. 212
 βέλτερον 308, 3
 Βερέκυντα 165, 2
 βήσσις 103
 βίε 247
 βιόθωρος 180
 βίον 45, 5
 βίος 280
 βιοτήν 53
 βίτον 187. 206, 5
 βίου 92. 323, 2
 βίους 184, 2
 βλεμμάτων 255
 βοῶς 334
 βολή 255
 βόμβυκας 58, 1
 βορῆς 353
 Βορεάδας 209, 2
 βοσκίς 45, 5
 βοσκήματος 290, 3
 βοῦ 451
 βούβαλιν 344
 βούλευτις 179
 βούνομοι 266
 Βοῦραν 326
 βρίθεται 120
 βριθίς 464
 βρόμον 209, 3

- βροντῆς 58, 10
 βροτείας 353
 βρότειον 374
 βροτοί 6. 314
 βροτοῖς 45, 4. 163. 206, 5. 363. 381
 βροτοῖς 282
 βροτῶν 199
 βρουζούσης 4
 βρύον 184, 6
 βρῦτον 128
 βρουχήμασιν 165, 3
 βρωτῆρες 208
 βυθῶν 456, 2
 βωμόν 339
 βωμός 168, 3. 169, 3
 Γαβίους 206, 3
 γαῖαν 45, 1. 4
 γαίας 210, 4
 γαμῆν 13
 γαμῆσθαι 13
 γαμηλίων 255
 γάμου 45, 1. 6. 56
 γάμων 463
 γάνος 305, 3
 γάρον 224
 γατόμος 206, 3
 γεγευμένη 255
 Γέλας 467, 2
 γελωτοποιόν 190, 2
 γενεάν 465
 γένεθλον 284
 γενειάδος 27
 γένειον 219
 γενέσθαι 376
 γενναῖον 303, 5
 γένοιτο 229
 γένος 198. 291. 305, 1. 356
 γενοῦ 320
 γέρον 400
 γέροντα 371
 γέροντος 322
 γέρων 320
 γεύομαι 29
 γῆ 379
 γῆρας 46. 375
 γῆς 305, 2
 γίγνωσκε 166, 3
 γλώσση 378
 γλώσσημα 158
 γλώσσης 176, 3
 γνώθου 272
 γνώμη 365
 γογγύλων 210; 7
 γονάς 205
 γόοις 42
 γόον 359
 Γοργόνες 274
 γόων 72
 Γραῖα 274
 γράμμα 400
 γραμματεῖς 320
 γράσου 80
 γύαι 206, 5
 γυίοις 468, 3
 γυμνόν 336
 γυναικες 72
 γυναικός 255
 γυναιξί 96
 γυνή 216. 301
 γύννις 61
 δαιμόνων 83. 168, 4. 169, 4
 δάϊος 464
 Δαῖραν 295
 δάκνειν 372
 δάκνον 456
 δακτυλόδικτον 58, 3
 δάμαρ 346
 Δαναῶν 133
 δαῦλος 27
 δέδοικα 328
 δέδορκεν 455
 δεῖ 96. 146. 221. 316
 δεινήν 268
 δεινοί 351
 δεῖπνα 192
 δεξιέμβολον 136
 δελφινηρόν 156
 δέμας 35

- δενδρῶτις* 45, 6
δέπας 71, 4
δέρμα 290, 4
δεσμοῦ 201, 3
δεσμῶν 249
δέσποινα 183. 335. 355
δεσπότης 148
δεσπότην 257
δευτέραν 56
δεύτερον 332
δέχεσθαι 307
δήλημα 127
Δημήτριον 45, 5
Δήμητρος 305, 7
δημον 206, 1
δημος 341
Δία 385
διαβάλλει 71, 4
διαβρέχεις 391
Διάδως 32
διαί 455
διαμειψάμεναι 156
διαπάλλει 306, 4
διαπεφροῦρηται 280
διάρτασον 337
δίδυμον 201, 4
διημάθουνον 257
διθύραμβον 317
δικαίως 367
δικαίως 314
δίκελλα 206, 4
δίκη 281, 5. 340
δίκην 307. 321. 364
δίκρα 51
δικτύου 49
Διονύσω 317
διόπω 244
Διός 33. 56. 169, 3. 345
διπλοῖ 39
διπλοῦν 158
διπλοῖ 222
Δίρκης 409
διρρυνίς 342
δίωκε 406
διώρισα 192
διώσεις 210, 9
δοκεῖ 282
δοκεῖς 312
δόμοισιν 101. 308, 7
δόμον 88
δόμους 167. 256
δονοῦσα 308, 8
δοριλυμάντοις 133
δόρπα 192
δοῦλον 462
δοῦς 205
δόχμιον 364
δράκων 127. 268
δράσαντι 362
δρυμούς 306, 10
δρῶντα 362
δύο 147. 306, 5
δυσμερίαν 250
δυσμαῖσι 71, 2
δύστηνον 223
δυσχάριστε 141
δυσχειμέρω 209, 4
δυσχίμων 335
δώδεκα 165, 1
δῶμα 59. 163
δῶρα 194
δώρων 168, 1
ἐᾶ 269
ἐᾶς 184, 1
ἐγγύθεν 320
ἐγγύς 169, 2. 333
ἐγείνατο 186
ἐγείρω 44, 2
ἐγκαθίει 87
ἐγκοτος 157, 2
ἐγκουράδι 140
ἐγγος 421
ἐγώ 45, 7. 186. 198. 308, 1
ἐγωγε 14
ἐθανοῖς 417
ἔδειξεν 83
ἐδέξατο 1
ἔδος 165, 2

- ἔδν 273
 ἔθνος 465
 εἶ 271
 εἰδέναι 192, 2
 εἰδούς 368
 Εἰδῶ 225
 εἰδώς 366
 εἶη 333
 εἰκών 58, 9
 εἰλαπίνας 393
 εἶλον 39
 εἰλλόμενον 25
 εἰμί 198
 εἶναι 184, 6
 εἰπεῖν 145
 εἴποι 467, 3
 εἰπών 184, 3. 8
 εἴργασται 308, 7
 εἰσαφάσματα 204
 εἴσι 44
 εἴσιν 158
 εἴσω 133
 εἴτα 281, 2. 311
 εἶχε 343
 ἔκαμψε 83
 Ἐκάτη 355
 ἐκτατοντάρχας 192, 1
 ἐκδέκτορα 205
 ἐκεῖ 352
 ἐκεῖνος 279
 ἐκλάμψας 305, 4
 ἐκλελουμένος 35
 ἐκλογον 232
 ἐκμαθῶν 305, 1
 ἐκπερανεῖτω 76
 ἐκπλεῖν 269
 ἐκτεμών 189, 5
 Ἐκτορος 455
 ἐκτρέφῃ 460
 Ἐκτωρ 284
 ἔκυσε 45, 4
 ἔκφρυσιν 268
 ἔλα 406
 ἐλάσσονα 93
 ἐλέσθαι 210, 4
 ἐλευθέραν 456
 ἐμᾶς 184, 3. 443
 ἐμβολίαι 431
 ἐμέ 184, 4
 ἐμῆς 99
 ἐμμέλεια 19
 ἐμοί 13. 143. 189, 2. 190, 1. 5.
 333. 378
 ἐμόν 184, 9. 191
 ἐμοῦ 337
 ἐμπεφυρμένοι 38
 ἐμῶ 190, 3
 ἐναγώνιαι 345
 ἐνασίους 189, 2
 ἐναροχιάντας 157, 1
 ἐναυάγησεν 190, 4
 ἐνδατεῖσθαι 184, 1
 ἐνδίκων 315
 ἐνδικιώτατον 206, 1
 ἐνδικιώτερον 375
 ἔνεκα 191
 ἔνεστι 243
 ἐνήκεν 268
 ἐνηλυσίων 17
 ἔνθα 71, 1. 165, 2. 210, 2. 269.
 305, 2. 309, 3. 347
 ἐνθουσιᾶ 59
 ἐνταῦθα 210, 4
 ἐντείνων 83
 ἐνόησεν 268
 ἐνωτίοις 106
 ἐξάγει 278
 ἐξανστήρ 429
 ἔξεις 210, 5
 ἐξευλαβοῦ 209, 5
 ἐξῆς 364
 ἐξίτηλον 169, 4
 ἔξουσι 72
 ἐπαγωγόν 58, 4
 ἐπάσω 228
 ἔπειτα 44. 206, 1. 210, 8
 ἔπεμψεν 256
 ἐπευφήμησαν 184, 4

- ἔπη 185
 ἐπηδέσω 141
 ἐπῆμεν 347
 ἐπιβωμίῳ 24
 ἐπιγλωσσῶ 75
 ἐπινες 128
 ἐπιξενούσθαι 123
 ἐπιρροαί 135
 ἐπισπένδων 168, 2
 ἐπίσταμαι 305, 1
 ἐπιστάμενος 467, 4
 ἐπιστολάς 443
 ἐπιστροφαί 266. 288
 ἐπιχαλκεύειν 307
 ἐπομβρίαι 305, 3
 ἔποπα 306, 1
 ἐπόπτῃν 306, 1
 ἐποψόμενοι 201, 3
 ἐπία 309, 1
 ἐπίταρος 305, 2
 ἔπηξε 462
 ἔπωζε 162
 ἔρα 45, 1. 168, 1
 ἔραζε 166, 2
 ἔρειπίων 292
 ἔρείσματα 350
 ἔρεχθεῖ 165, 4
 ἔρήμους 306, 10
 Ἐρμῆ 345
 Ἐρμῆν 291
 ἔρπε 209, 1
 ἔρπουσι 165, 4
 ἔρριψεν 190, 3
 ἔρρη 353
 ἔρρησίαζον 272
 ἔρρωθιός 290, 1
 ἔρρωθῆς 202, 1
 ἔρύσματα 350
 ἔρχεται 363
 ἔρχομαι 173
 ἔρως 45, 2. 349
 ἔσεμνοκόμπει 128
 ἔσθίει 267
 ἔστι, ἔστιν, ἐστί, ἐστίν 22. 45. 62.
 145. 168, 3. 169, 3. 174. 184, 8.
 185. 189, 4. 190, 1. 199. 210, 5.
 241. 247. 281, 4. 315. 367. 368.
 375. 376. 378.
 ἐστίαι 323, 3
 ἐστιοῦχον 303, 2
 ἐστομωμένος 343
 ἔταξα 192, 2
 ἔτης 341
 ἐτοίμη 255
 ἐτονθόρυζε 360
 εὐ 240. 282, 2. 373
 Εὐβοῖδα 33
 Εὐβοικόν 318
 εὐδαίμονα 380
 εὐδόκιμον 467, 3
 εὐδοντι 364
 εὐεργετεῖν 281, 1
 εὐήτρια 49
 εὐθαλής 305, 5
 εὐθεῖαν 209, 1
 εὐθέτοις 283
 εὐθηλούμενον 308, 1
 εὐθυμῶν 184, 4
 εὐκλειέστερος 92
 εὐκταίαν 56
 εὐλαβοῦ 209, 2
 εὐληματεῖ 110
 εὐλόγως 6
 εὐμαρῶς 332
 εὐνάεντος 45, 3
 εὐναία 346
 εὐνομοι 208
 εὐξασθε 339
 εὐοδίαν 40
 εὐπαιδίας 184, 1
 εὐπορώτερος 376
 Εὐρύμαχος 189, 1
 Εὐρώπης 201, 4
 εὐσέβησα 142
 εὐτυχῶν p. 412
 εὐφραμεῖτε 88
 εὐφρήμοις 42
 Εὐφρορίωνος 467, 1

- εὐφρόνως 83
 εὐχαῖς 148
 ἐφημένη 162
 ἐφίεται 6
 ἐφίετο 189, 5
 ἐφριζα 349
 ἔχει 281, 2. 306, 2. 313
 ἔχθουσιν 314
 ἔχθροῦ 213
 ἔχθρούς 157, 4
 Ἐχίων 401
 ἔχοντες 58
 ἔχουσα 325
 ἔχουσι 309, 4
 ἔχουσιν 283
 ἔχων 58. 130. 255
 ἐψιοῦσα 53
 ἔψου 308, 5
 ἔως 44
 Ζαγρεῖ 242
 Ζαγρεῖς 5
 ζαθέαν 357
 ζεύγος 430
 ζευκτήριε 354
 Ζεύς 6. 87. 197. 210, 6. 234. 379.
 385
 ζῆν 187
 Ζηνός 169. 346
 ζυγηφόρος 343
 ζυγώσω 119
 ζωῆς 209, 6. 376
 ζώμασιν 259
 ζῶντα 144
 ζωόν 468, 3
 ζῆ 60. 255, 5
 ἦβης 375
 ἦβήσασα 319
 ἦβῶσα 189, 5
 ἦγαγεν 284
 ἦγιζον 65
 Ἰδωνίδας 65
 ἰκομεν 201, 1
 ἰλθε 186. 383
 Ἰλιος 202, 5. ἦλιος 305, 4
 ἦλιου 44. 177
 ἦλιπον 184, 6
 ἦμαρτε 190, 3
 ἦμείβομεν 317
 ἦμενος 323, 3
 ἦμέρα 256
 ἦμέρα 374
 ἦμερῶν 165, 1
 Ἡμίκνυες 211
 ἡμίποιν 93
 ἡμορίς 171
 ἡμῶν 281, 4
 ἦν 60. 189, 3. 279. 456
 ἠνείχετο 307
 ἠνεσαν 310
 ἠνίκα 306, 7
 ἦξει 157
 ἦξεῖς 206, 1. 209, 2. 210, 1
 Ἡρα 346
 Ἡρας 56
 ἠρεθισμένον 456
 ἦρι 306, 4
 ἠριγένεια 418
 ἠρωσιν 56
 ἦσαν 38
 ἦσσονας 189, 1
 Ἡραιστοτυκῆς 71
 ἠφρευμένος 308, 4
 θαλάσσης 202, 2
 Θάνατε 271
 θάνατον 314
 θάνατος 92. 168, 1. 376
 θανόντας 281, 1
 θανόντι 243
 θανόντος 281, 5
 θανόντων 243
 θάρσει 313
 θεαῖσιν 180
 θεῖον 184, 5
 θέλεις 281, 1
 θέλη 163
 θέμιν 363
 θέντων 44
 Θέοινε 354

- θεοῖς 315
 θεός 163. 367. 370
 θεοφιλεῖς 184, 3
 θεοφόρων 239, 1
 θερμαῖς 202, 7
 θεσπίσματα 87
 θεῶν 168, 1. 169, 1. 377
 θεωρός 334
 θήσει 210, 8
 θήσονται 6, 1
 θήσω 308, 2
 θινός 431
 θνήσκει 323, 2
 θνητή 216
 θοίνη 184, 7
 θοῦρος 210, 2
 θρασύν 306, 3
 θρηνεῖ 359
 θύννος 307
 θύννου 307
 θύσας 308, 6
 θύων 168, 2
 θυώνη 238
 θῶσθαι 48
 θώψεις 248
 ἰάματα 350
 ἰαμβίς 78
 ἰατρός 271
 Ἰδαίαν 170
 Ἰδαῖον 169, 2
 Ἰδης 165, 3
 ἰδόντα 145
 ἰδοῦ 320
 ἰδῶν 210, 6
 ἰεράν 326
 ἰεραῖς 71, 7
 ἰερεῖτιν 90
 ἰερόν 22. 202, 1
 ἰή 134
 ἰήκοπον 134
 ἰθύνοι 212
 ἰκμάς 243
 ἴκουσι 6, 4
 ἴκταρ 63
 Ἰμέραν 35
 Ἰνάχου 180
 ἱππακῆς 208
 ἱππαλεκτρῶν 137
 ἱπογνώμονα 255
 ἵπποι 38
 ἵπποις 38
 ἵππων 202, 6. 205
 ἰροπῶτις 396
 ἴσον 229
 Ἰστρος 161. 207
 ἰσχναίνων 128
 ἰσχός 340
 ἰταμαῖς 459
 ἴτηλον 43
 ἴττυγα 419
 Ἰφρν 20
 ἰχθύων 224
 ἰῶ 438
 καθαιύρομαι 46
 καθήκε 282
 καθημένῳ 364
 καθήρασθαι 316
 Κάϊκε 135
 Καΐκου 148
 κείρια 221
 κειρόν 367
 κακά 308, 7. 438
 κάκαλα 172
 κακοί 373
 κακοῖς 438
 κακοῖσι 315
 κακόν 363
 κακοποιεῖν 116
 κάκοσμον 190, 2
 κακουργεῖν 281, 2
 κακῶν 271. 306, 1. 314
 κακῶς 376. 380
 κακῶσαι 163
 καλεῖν 310
 καλοῖσι 35
 καλόν 187. 371
 καλῶς 380
 κάμακες 175

- κάμακος* 158
κάματον 58. 202, 6
καμίνου 303, 1
κάμνοντι 370
καμπήν 33
κάνθαρος 247
κανθύλας 232
Καπανεύς 17
κάπηλα 338
καπνοῦ 374
κάρα 176. 189, 3
κάρα 190, 3
κάρα 311. 328
καρτερωτέρα 340
κάραφει 24
Κασωλάβα 89
καταγιζόντα 209, 3
καταιθαλώσω 167
καταλείπεται 17
κατανθρακώσομαι 303, 4
καταπίνει 93
καταστάξας 197
κατανανεῖν 312
καταφαγᾶς 387
καταφθίμενον 467, 2
κατέκτα 234
κατέκτας 191
κατευθύς 122
κατιλλώψας 240
κάτοπτρον 368
κάτω 308, 7
κεῖται 327
κέκραγα 303, 5
κεκτημένων 365
κελεύθου 347
κελεύθων 347
κενόν 256
κέντημα 176
κέντροισιν 456
κέρρασι 195
κεραυνίας 326
κέρδος 199
κεύθει 467, 1
κεχροματεῖσθαι 420
- κηθεῖα* 174
κηλῆς 456
κημοῦς 129
Κηναίου 33
κήρυξ 337
Κιθαιρών 178
κικλήσεται 324
κίκυς 243
Κίλιξ 288
κίρκου 306, 5
κισσεύς 358
Κισσίαν 300
κλαίεσκον 309, 3
κλαίων 142
κλέος 377. 468, 3
κλήρον 325
κλής 378
κλίνας 462
κλισίας 133
κνοῦς 251
κόγχοι 31
κοινόν 365
κοκκιῖς 329
κόνιν 468, 4
κόπον 134
κόραις 44
Κόραξ 258
κόρης 177
κόροις 44
κορῶν 183
κοσσάβιος 189, 4
κότον 281, 5
κότταβος 189, 3
κοτύλαις 58, 5
Κότυς 58
Κουρηῖτα 310
Κραναά 403
κραῖσιν 56
κραταιπίλος 452
κρεῖσσον 376
κρεῖττονας 9
κρεμαστά 265
κρηνιάσιν 180
Κρής 198

κριβάνω 308, 2
 κριθέντων 137
 Κρονιά 11
 κρώσσους 101
 κτανών 184, 8
 κνανέη 468, 1
 κύβω 147
 κυδιάζεσθαι 96
 κύδιστε 97
 κυδραῖσι 180
 κύκλω 339
 κυλίνθει 305, 3
 κύμα 76
 κύνα 250
 κύνες 257
 Κυνοκέφαλοι 211
 κυντερώτερα 407
 Κύπρου 325
 κυρεῖν 459
 κυρῶν 166, 1
 κυσίν 459
 λαβών 268. 318. 323
 λάθῃ 255
 λαιψηρόν 282
 λαμβάνει 45, 2
 λαμπάδων 345
 λαμπουρίς 408
 λαμπραῖσιν 348
 λαμπρόν 44
 λαόν 310
 λέαινα 418
 λεαίνης 4
 λέβης 1
 λέγω 176. 186
 λέγων 221
 λειμώνια 352
 λείπειν 101
 λέκτρων 255
 λελειμμένους 38
 λεοντέας 113
 λεοντοβάμων 239
 λέοντος 115. 460
 λεοντοχόρταν 344
 λεπάργου 306, 5

Λέσβιον 76
 λευκοῖς 120
 λευκός 308, 4
 λεύσσεις 133
 Λητώας 177
 λίαν 282
 λίβα 56. 70
 Λιβυρηνικῆς 330
 Λιβυστικῶν 145, 1
 Λίγυν 210, 9
 Λιγύων 210, 1
 λίθον 210, 4
 λίμναν 202, 4. 291
 λιναῖ 218
 λιπεῖν 210, 3
 Λίχα 33
 λογγάζειν 114
 λόγοι p. 412
 λόγος 145, 1
 λόγου 249
 λόγων 372
 λοιβάς 56
 λοιποῖς 17
 Λοξίε 87
 λοῦται 332
 λουτηρίων 332
 λουτροῖς 35
 λουτρόν 332
 λοχεύεται 161
 λόχῳ 339
 λυγροῦ 322
 λυκηθόν 39
 λύκοι 39
 Λυκότις 258
 λύπας 187
 λυπεῖσθαι 281, 3
 λυπηθῆς 308, 5
 Λυρνησίου 284
 λύσσης 456
 λῶστα 104
 Μαίας 345
 Μαινάδων 354
 μάκιστον 303, 1
 μακραιωνας 184, 2

- μακροί 218
 μακροσκελής 60
 μάλα 308
 μαλακοῦ 202, 8
 μαλθακός 210, 5
 μάλλιον 406
 μάλλον 144. 323. 374
 μανθύης 330
 μάνθανε 97
 μανθάνειν 371
 μανία 424
 μανίας 58
 μανοστήμοις 434
 μαντικῆ 184, 6
 μάντις 358. 397
 Μαραθώνιον 467, 3. p. 412
 μαργώσης 272
 μασχάλας 39
 ματαίας p. 412
 μάχης 210, 2
 μάχλον 399
 με 144. 166, 2. 242. 312. 456
 μέγαν 201, 5. 444
 μέγας 93
 μέγιστον 309, 2. 314
 μεγίστων 332
 μεθυστάδες 463
 μεῖζον 73
 μειζωνότερος 453
 μελαγχίμοις 120
 μελάθρων 355
 μελανθρόου 265
 μελανίπλου 71, 6
 μελανοστέρφων 356
 μελισσονόμοι 88
 μέλος 58, 3. 303, 5
 μέμψει 210, 3
 μενέγχεας 468, 1
 μένει 38
 μενεῖ 6
 μένειν 380
 μέσακτα 223
 Μηδος 467, 4
 μῆζος 427
 μήλων 45, 5. 165, 4
 μηρῶν 141. 142
 μητρός 186
 μηχανάς 351
 μηχανήν 145, 3
 μίαν 303, 3
 μιᾶς 306, 6
 μίλοπρέπτοις 120
 μίμημα 330
 μίμνειν 269
 μῆμοι 58, 8
 μιξοβόαν 317
 μίσει 306, 9
 μνήμα 467, 2
 μνηστεύεται 161
 μοι 194. 213. 229
 Μοῖρα 468, 2
 μολεῖν 271
 μόνον 303, 2
 μόνος 168, 1. 271
 μόνου 168, 4
 μόροισι 120
 μόρον 323. 328
 μόρσιμον 13
 μορφάς 306, 5. 309, 4
 μόρων 279
 μου 17. 97. 267
 μουσόμαντις 62
 μοχθούς 133
 μύδρους 307
 μύες 31
 μύθων 145, 1
 μυκηθμοῖσι 165, 3
 Μύλασος 105
 μύρα 14
 μυρηρῶν 190, 5
 Μύσια 135
 μυστικοῦ 349
 μυχθίζειν 398
 μωρόν 328
 νάματος 305, 6
 ναρᾶς 409
 ναυβάτην 278
 ναυτικῶν 292

- νεαίτερον* 344
νέας 255. 306, 6
νεβριδάς 65
νεβρόν 39
Νεῖλος 305, 2
νεκρός 38
νεκροῦ 271
νεκροῦ 38
νέμεσις 281, 4
νέμω 56
νεοκράτας 432
νεοσφαγής 360
νεφέλην 210, 7
νηθύος 290, 2. 306, 6
Νηρηίδων 183
νηριτοτρόφος p. 411
νιν 306, 8
νιπτρα 239
νιφάδι 210, 7
νόμοισι 44
νόσσον 117
νόσων 184, 2
νοτίζοντος 45, 6
νότου 327
νοῦ 368
νυκτέρων 309, 3
νυκτός 71
Νύμφαις 180
νύμφη 335
νυμφίους 44
ξανθή 306, 7
ξένω 249
ξίφος 83. 84. 318
ξουθός 137
ξύλον 22
ξύμπαντα 184, 3
ξυνωρίς 340
ὄβρια 47
ὄβριζαλα 47
ὄδε 190, 1
ὄδοιπόρων 127
ὄδόν 165, 1
ὄδοῦ 99. 347. 427
ὄδονοσπίδος 322
οἴγειν 88
οἶδα 210, 2
οἰδματόεντα 71, 5
οἰκείος 1
οἴκοι 380
οἴκος 442
οἴκτερεῖ 210, 6
οἶμος 252
οἴνηρούς 101
οἴνοπλήγες 463
οἶνος 368
Οἶος 149
οἴστρος 161
ὀκόρονος 270
ὀκτώπας 154
ὀκτώπηχης 154
ὀκτώπους 154
ὀμαρτεῖν 317
ὄμβρος 45, 3
ὀμίλιαν 142
ὀμίγματα 410
ὄμμα 177. 307
ὀμοίως 456
ὀμοκλάν 58, 4
ὄνθω 290, 2
ὄνομα 6
ὄνων 205
ὄξους 102
ὄξυγλύκειαν 329
ὄπηδεῖ 364
ὀπισθοβριθές 421
ὀπλιτοπάλας 464
ὄπλων 146
ὀπώρας 306, 7
ὄρῶς 364
ὄργανα 58
ὄργεών 148
ὄργῆς p. 412
ὄρεια 58
ὄρессиγόνοισιν 180
ὄρέξεται 122
ὄρθόν 212
ὄρχοι 369
ὄρκων 369

- ὄρνιθα 99
 ὄρνιν 306, 3
 ὄρον 111
 ὄρωμένην 364
 ὄρων 335
 Ὀσσείαν 468, 4
 ὀστέων 390
 ὀστρακουμένη 190, 4
 ὀστράκων 336
 ὄστρεα 31
 ὀσφυαλγοῦς 322
 ὀτοβεῖ 58, 5
 Οὐδαῖος 401
 οὐδέεις 282
 οὐδέν 189, 1. 271. 374. 456.
 οὐνεκα 352
 οὐράνην 190, 2
 οὐρανίζετω 411
 οὐρανός 45, 1. 379
 οὐρανοστεγῆ 309, 2
 οὐρανοῦ 45, 3
 οὐρανῶ 166, 1. 229
 οὕς 130
 οὔτινα 210, 4
 οὔτως 456
 ὀφείλεται 362. 377
 ὀφθαλμός 255
 ὀχεῖα 205
 ὄψις 51
 ὄφομαι 303, 2
 ὄφον 308, 3
 πάγον 169, 2
 πάγους 306, 10
 παθεῖν 362
 πάθος 201, 3
 παῖ 97
 Παιάν 271
 παιᾶνα 184, 4
 παῖδα 184, 9. 191
 παῖδες 309, 1
 παιδός 306, 6
 παισίν 180
 παιωνίας 148
 παιωνίζεται 168, 3
 παλαμοῖς 197
 παλαιόν 290, 4
 παλαιῶ 24
 παλαιῶν 77
 Παλάμυδος 450
 Παλικούς 6
 Παλικῶν 6
 πάλιν 6
 παλιό 16
 παμπήδην 163
 Πάν 454
 πᾶν 165, 4
 Πανίας 103
 πάντα 104. 325. 379
 παντεχία 306, 3
 παντόπιας 202, 5
 παντοτρόφον 202, 4
 παραβιτών 307
 παραίτιος 45, 7
 παραπαίων 311
 παρασπιστής 333
 παρασχών 459
 παρείρας 303, 3
 παρεκπερῶν 32
 παρηγορήμασιν 435
 παρθένους 255. 310
 παρθένους 161
 παροῦσα 83
 παρών 184, 7
 πᾶς 210, 5
 πᾶσα 305, 5. 455
 πάσχοντα 376
 πάτερ 354
 πατήρ 87
 πατρι 242
 πατριδα 468, 2
 πατρός 68. 71. 213. 309, 2
 πατροφόν 169, 3
 παῦε 321
 Πάφρον 325
 πεδίον 156
 πεδοίκον 52
 πέδον 165, 4
 πέδω 193

- πεξοφόροις 259
 Πειθῶ 168, 4
 πείσομαι 73
 πελάθεις 134
 πέλας 88. 106
 Πελειάδες 309, 4
 πέλεται 468, 3
 πέλλυτρα 283
 Πέλωρος 401
 πέμφιγα 193
 πέμφιγι 209, 4
 πέμφιξ 177. 209, 6
 πενθήσεις 219
 πεντήκοντα 183
 πεπαιτερος 279
 πεπλεγμένην 223
 πέπλοις 434
 πεποικίλωκε 306, 2
 πέπονθα 456, 1
 πεπρωμένος 323, 4
 πέπρωται 210, 3
 περίστητε 339
 περῶντι 363
 πεσών 45, 3
 πετραίαν 305, 5
 πειραῖον 306, 3
 πέτρων 210, 7
 πεύκης 175
 πεφρασμένος p. 412
 πεφνέειν 376
 πηλοπλάστου 216
 πῆμα 456
 πημονάς 282
 πικρά 209, 6
 πικροῖς 456, 3
 πίμπλησι 58, 3
 πίπτει 166, 2
 πίσσα 218
 πισσοκωνήτω 124
 πίστις 369
 πιστόν 374
 πίτυος 265
 πλάστιγξ p. 412
 πλέκειν 351
 πλεκτάνην 303, 3
 πλευρά 223
 πλέω 80
 πληγεῖσα 190, 4
 πληγέντα 145, 2
 πλήξει 290, 2
 πληρουμένην 305, 6
 πλόκαμος 310
 πλουτοῦντα 256
 πνέουσα 190, 5
 πνευμάτων 305, 3
 πνοάς 209, 2. 327
 πόαν 28
 πόας 29
 ποδαπός 61
 ποδί 406
 ποδός 267. 268
 ποδῶκες 363
 ποδῶκη 282
 ποδῶν 176, 1. 239
 ποία 340
 ποιῶ 99
 πόλει 460. p. 412
 πολλά 194. 272. 282. 308, 7. 323,
 1. 366
 πολλοῖς 199
 πολλῶν 314
 πολυηλακάτους 10
 πολυκοίρανε 97
 πολύν 71, 5
 πολυξένω 242
 πολύρρηνον 468, 2
 πολύς 137
 πονηρᾶς 376
 πονηροῦ 92
 πόνον 319
 πόνος 137
 πόνου 256. 313. 377
 πονοῦντι 377
 ποντίου 290, 3
 πόντου 156
 πόνων 179. 205. 350. 381
 πονῶν 247
 πόρον 71, 6

- ποταμέ 266
 ποταμοῦ 148. 180
 ποταμῶν 416
 πότερα 301
 πότιμος 166, 1
 πότιμον 122
 Ποτινάδων 347
 ποτώμενος 290, 1
 πούς 271
 πράγματος 334
 πράσσει 281, 5
 πράσσουντα 380
 πράσσοντες 373
 πρεμμενείς 44
 πρεμμενής 91
 πρέψαι 413
 πρόγονον 291
 πρόδομος 355
 Προμηθεῦ 201, 2
 Προμηθέως 249
 προςβάλη 209, 5
 προςβεβλημένοις 195
 προςδέκεται 177
 προςφέρων 338
 προςφωνεῖ 166, 2
 προςφθίας 361
 προσφυγῶν 71, 7
 προχοαῖς 202, 8
 πρύτανιν 250
 πρώτη 272
 πρώτιστα 209, 1
 πρώτον 40. 56
 πρώτος 148
 πτεροῖς 145
 πτερόν 306, 4. 462
 πτέρυξ 306, 8
 πτερώματος 145, 3
 πτύοις 223
 πυθμῆν 27
 πυκνῶν 141
 πυραύστου 328
 πυρί 124. 308, 5
 πυρίφλεκτοι 175
 πυρός 1. 321. 339
 πυροφόροιο 467, 2
 πυρσοκόρσον 115
 πυρφόροισιν 167
 πυρωπός 305, 4
 πυρώσω 303, 4
 πῶλοι 342
 πῶλους 343
 ῥαδίως 210, 9
 ῥέπει 255
 ῤήγιον 324
 ῤίπαι 68
 ῥόαν 329
 ῥοθοῦντι 308, 2
 ῥυθμοῖς 76
 ῥῦμα 314
 ῥυομένους 468, 2
 ῤύπας 326
 ῥύπου 80
 ῥῶπον 278
 σάλα 414
 σάρκας 267
 σάς 14
 Σάτυροι 36
 σαύρας 151
 σάφα 210, 2
 σαφής 320
 σε 186. 197. 209, 3. 5. 210, 3. 284.
 290, 2
 σέβας 141
 σέβειν 166, 3
 σέλας 303, 1. 339. 348
 σεμνά 58
 σεμνούς 6
 σῆς 186
 σήψει 290, 4
 σθένει 62
 σιγή 199
 σιγῶν 221
 Σίτυλον 170
 σισύρης 113
 Σίσυφος 186
 σίτον 192, 2
 σιτουμένην 223
 σκαίον 307

- Σκάμανδρος* 457
σκάφη 239
σκευοθηκῶν 292
σκιὰ 374
σκοπός 189, 4
σκορπίου 176
σζότου 6
Σκύθαι 208
σκύμνον 460
σχυφώματα 194
σχωπενμάτων 77
σμίνθος 241
σοί 13, 243
σοός 201, 2
σοφά 371
σοφιστής 311
σοφοῖσι 174
σοφός 366
σοφοῦ 366
σοφούς 174
σοφῶν 315
σοφώτερος 366
σπαθητοῖς 331
σπανάξιν 102
σπαραγμός 176
σπείρω 165, 1
σπέρμα 374
σπέρματος 216
Σπερχειέ 266
σπίδιον 427
σπονδάς 432
σταθέρου 294
σταθμοῦχος 240
στάξει 137
στάσιν 1
στάχυν 305, 7
στάχυνς 306, 7
στέγαστρον 390
στέγη 128, 323, 3
στέγην 303, 4
στείχοντι 364
στέλλειν 87
στέμβω 433
στεναγμοί 350
στενόστομον 112
στέρνοις 323, 1
Στερνόφθαλμοι 211
στέφανος 249
στέφος 249
στικτή 306, 8
στόμα 209, 5, 316, 353, 372, 383, 386
στόματος 40, 129, 272
στόμια 195
στόμις 386
στομωτόν 268
στρατάρχης 192, 1
στρατόν 210, 1, 9
στρατοῦ 104
σύ 219, 240, 271, 312, 331
συγκλινές 84
σύγκουον 317
συζυγοῦσι 340
συμβολάς 347
συμφορᾶς 456
συντρέχοι 323, 2
Σύρων 258
συσπεύδειν 370
συστρέψας 209, 4
σφαλείς 282
Σφίγγα 250
σφιν 169, 4
σφύρας 307
σχελίδας 402
σχιστής 347
σχῶσι 303, 1
σώζοις 148
σῶν 142
σωτήρος 56
τάδε 133, 145
ταξιάρχης 192, 1
ταυρόφθογγοι 58, 7
ταῦρος 360
ταύρων 205
ταῦτα 87
τάφρον 162
τάφρος 457
ταχέως 93

- τάχιστα* 87
Τεγέας 150
τέθνηκεν 196
τεθνηκόσιν 162
τεθνηκότος 144
τεθροίπων 430
τεθυμῶσθαι 315
τέκνοις 162
τέκνωμα 377
τεκτόνων 319
τέλεια 346
τέλειος 45, 7
τέλος 157
τέλους 349
τέμνει 206, 4
τεοῦ 71
τέρμα 323, 2
τέρμονα 201, 5
τέσσαρας 343
τεταγμένον p. 412
τέτταρα 147
τευχέων 190, 5
τεῦχος 112
τέχνη 184, 6
τεχνήματα 338
τήκει 305, 5
τήνδε 209, 1
τί 6. 96. 187
τίκτεσθαι 381
τίκτεται 45, 5
τιμῆ 367
τινα 303
τίνος 191
τίομεν 291
τις 66. 83. 301
τιτῆναι 289
τλήμονες 468, 4
τόδε 6, 4. 201, 3. 467, 1
τοιαύτας 161
τοιούθε 334
τοιούτων 372
τόνδε 308, 2. 6. 339
τόνοι 218
τόξα 265
τοξικῶ 145, 2
τόξον 83
τόπον 306, 9
τόρον 58, 2
τοσαῦτα 337
τοῦδε 73. 290, 3. 308, 3
τούςδε 129. 201, 2. 468, 1
τοῦτο 128. 213. 282
τοῦτον 234. 306, 1. 380
τράγος 219
τραύματα 323, 1
τρέπουσα 308, 8
τρέφειν 460
τριγώνοις 76
τριμίτινοις 331
τρίοδον 347
τρίπους 1
τρισόξυος 428
τρισσόξοος 428
τρίτα 192, 3
τρίτον 56
τριχορρούς 290, 4
τριῶν 347
Τροία 455
τρόποις 460
τρόπον 72. 282
τροχήλατον 347
τρώσαι 45, 1
τύμβον 33
τυπάνου 58, 9
τύρβα 308, 8
Τυρρηγόν 465
τυτθόν 336
τύχας 184, 3
τυχεῖν 45, 2
τύχη 365
τύχης 455
τῶνδε 77. 179. 306, 9. 340. 379
ἕβριζε 189, 2
ἕβρισμούς 189, 2
ἕδατηρούς 101
ἕδατος 202, 7
ἕδωρ 321
ἕμεῖς 339

ὕμνων 184, 7
 ὕός 308, 6
 Ὑπερήνωρ 401
 ὑπερτενῆ 441
 ὑπερτέρα 281, 4
 ὑπέριτερον 379
 ὑπερφυῆς 241
 ὑπέρχεται 176
 ὑπήγη 27
 ὑπηρετεῖν 460
 ὑπογαίου 58, 9
 ὑπομυκῶνται 58, 7
 ὑπόξυλος p. 411
 ὑποσχίοισιν 151
 ὑπόσκιον 210, 8
 ὑπόσκοπον 422
 ὑποσχών 210, 7
 ὕστερον 364
 ὑφάσματος 331
 ὑψηλόν 319
 ὑψίκορμον 35
 ὑψόθεν 290, 1
 ὑψοῦ 157, 2
 Ὑψώ 225
 φάβα 223
 φαιγέδαιναν 267
 φαιγών 28
 φαιδίμε 133
 φαινόντι 306, 4
 φανεί 306, 5
 φανήσεται 301
 φαντασμάτων 309, 3
 φάος 6. 44
 φαρμακοποιόν 465
 φαρμάκων 137
 φᾶρος 229
 Φᾶσιν 201, 5
 φάτις 6
 φαινώματι 76
 φέρειν 239
 φερέσβιον 305, 7
 φέρεται 58
 φέρουσι 206, 5
 φέρουσι 39

φεύγει 323, 4
 φθιμένων 468, 3
 φθιτούς 281, 3
 φθιώτα 134
 φθόνος 157, 1
 φιλεῖ 104. 370
 φιλημάτων 141
 φίλην 284
 φιλοξενώτατον 206, 2
 φίλτατον 213
 φιλω 143
 φιμοῖσιν 343
 φλέβες 243
 φλέγων 255
 φροβεροί 58, 8
 Φοῖβον 184, 5
 φροινικόπεδον 202, 1
 φορεῖν 282
 φόρημα p. 412
 φορηγόν 278
 φρενῶν 282
 φρήν 439
 φρονεῖ 374
 φύει 163
 φύλαξ 378
 φυλάσσων 1
 φυξίμηλον 384
 φυσῆς 312
 χαῖρε 148
 χαίρειν 242. 281, 3
 χαλίκρητοι 432
 χαλιμάς 405
 χαλκήλατος 239
 χαλκοδέτοις 58, 5
 χαλκοζέραννον 202, 3
 χαλκόν 441
 χαλκός 368
 χαρῆ 272
 Χάρων 258
 χειλώμασιν 290, 2
 χειμάμνα 388
 χειμάρροον 303, 4
 χείρ 189, 5
 χελιδονίζειν 404

- ζελιθόνος* 52
ζέλευν 311
ζέομεν 40
ζέρα 422
ζεροῖν 197
ζερσί 253
ζερσίν 58
ζεῦμα 202, 2
ζεύματος 294
ζθόνα 45, 1. 170. 210, 8
Χθόνιος 401
ζθονός 201, 4. 278
χιόνα 305, 5
χιτών 330
χλῆθον 16
χλιθῶν 310
χλούνης 60
χοιροκτόνου 197
χοῖρον 308, 1. 6.
χοῖρος 308, 5
χράναι 197
χρή 372. 380. 460
χρημάτων 196
χρήσιμα 366
χρόνος 313
χρόνου 120
χρόνω 128
χρουσᾶ 195
χρυσότευκτα 194
χρωῶτα 202, 6
χυτρίζειν 126
ζώρα 288
ζωρίς 190, 5
ζωρίτης 127
χῶρον 165, 2
χῶρος 210, 5
ψαλμός 58, 6
ψευδόδειπνα 272
ψευδῶν 367
ψιληῆτος 395
ψοθοίου 80
ψόλω 24
ψυκτηρίοις 151
ψυχῆν 456
ὠθε 241
ᾠκεανῶ 202, 3
ὠκύ 282
ᾠλενον 357
ᾠλεσεν 468, 1
ᾠμολίνου 218
ᾠν 334
ᾠνομασμέναι 309, 1
ᾠρα 45, 6
ᾠραίου 56

INDEX SCRIPTORVM AD FRAGMENTA.

- Aelianus h. an. (VII. 47) 47. (IX. 42) 307. (XII. 5) 241. (8) 328
 Aeschines in Tim. (§ 142) 141
 Aeschylus vita p. 314. fr. 160. 467
 Alciphron (III. 48) p. 370
 Ammonius (*γῆμαι*) 13. (p. 68) 334
 Anthologia Palatina (VII. 255) 468
 Antigonus Carystius (115) 255
 AESCHYLUS I.
 Apostolius (VI. 94) 351. (VIII. 30) 269. (X. 38) 307. (XVI. 96) 328. (XIX. 19) 374
 Arati vita 32
 Argumentum Aeschylus Agamemnonis p. 370. Persarum p. 319. 379. Euripidis Bacch. p. 355. p. 360. Med. fr. 50. Sophocles Phil. 263
 28

- Aristides (I. p. 17) 355. (239) 288. (II. 292) 333. (335. 336. 345) 305
- Aristophanes
 Ach. (853) 183
 Av. (277) 62. (800) 137. (808) 145. (1246) 167
 Eccl. (391) 144
 Ran. (716) p. 412. (913) fr. 461. (942) 160. (959) 457. (961) 302. (962) 137. (968) 458. (1023) 133. (1040) 139. (1294) 84. (1295) 134. (1297) 291. (1302) 97. (1305) 88. (1319) 250. (1327) 459. (1385) 180. (1392) 168. (1430) 266. (1447) 147. (1450) 38. (1478) 460
 Thesm. (134) 61
 Vesp. (577) p. 355
- Aristoteles
 eth. Nic. (III. 2) 86
 h. an. (IX. 49) 306
 poet. (18) p. 351. (22) fr. 267. (24) 150
- Arrianus per. ponti Eux. (19) 201
- Arsenius (p. 230) 269
- Athenaeus (II. E) 192. (17. C) 190. (21. E) 276. (37. F) 1. (51. C) 120. 279. (67. C) 224. (67. F) 391. (86. B) p. 411. (87. A) fr. 31. (99. B) 392. (177. A) 93. (303. B) 307. (316. B) 1. (362. F) 393. (373. D) 99. (375. C) 308. (394. A) 223. 264. (402. B) 273. (421. F) 272. (424. D) 70. (427. F) 368. (428. F) 98. (447. B) 128. (469. F) 71. (476. C) 195. (479. B) 58. (491. A) 309. (499. A) 194. (503. C) 151. (528. C) 310. (573. B) p. 412. (584. D) p. 324. (600. A) fr. 45. (601. A) 141. (602. E) 141. (627. C) 467. (629. F) 77. (632. C) 311. (667. C) 189. (674. D) 214. 249. (690. C) 14. (782. E. XI. c. 22) 189. (diss. de Nilo p. 163 Dind.) 305
- Athenagoras leg. (p. 22) 184
- Bachmanni Anecdota (I. 322) 411. (II. 75) 453. (375) 13
- Bekkeri Anecdota (5, 21) 30. (6, 13) 435. (6, 16) 436. (20, 13) 437. (23, 12) p. 412. (23, 22) fr. 192. (48, 20) 438. (73, 10) p. 383. (102, 14) fr. 116. (109, 22) 117. (115, 3) 101. (116, 7) 217. (321, 19) 113. (337, 8) 439. (344, 8) 287. (346, 9) 72. (347, 22) 28. (347, 26) 29. (347, 32) 440. (349, 6) 359. (351, 4) 256. (353, 9) 441. (353, 15) 159. (360, 30) 7. (363, 17) p. 412. (368, 29) fr. 442. (372, 8) 443. (382, 29) 444. (382, 30) 91. (383, 31) 445. (402, 25) 298. (419, 12) 196. (421, 5) 446. (439, 12) 304. (450, 4) 447. (450, 28) 424. (450, 30) 448. (456, 1) 237. (457, 21) 273. (458, 18) 435. (464, 9) 299. (467, 9) 449. (857, 9) 225
- Boissonadi Anecdota (III. 263) 13
- Choeroboscus (p. 232) 450. (237) 451. (Cram. Anecd. Ox. II. 318) 452
- Cicero Tusc. disp. (II. 10) 203
- Clemens Al. Strom. (II. 15) p. 341. (II. 15, 63) fr. 456. (IV. p. 211) 252. 377. (IV. 5, 27) 378. (V. 11, 132) p. 412. (V. 14, 116) fr. 379. (VI. 1, 7) 380
- Cramerii Anecdota Oxoniensia (I. 62, 10) 91. (119, 10) 455. (288, 22) 434. (II. 318, 5) 452. (414, 12) 360. 443, 8) 5. (443, 10) 242. (456, 4) 338. (III. 295, 13) 229. (IV. 61) 190. (315, 25) 361
- Anecdota Parisina (I. 399) 255. (IV. 12, 13) 190. (35, 18) 243. (61, 18) 433
- Dio Chrysostomus (LII) 263
- Diogenes epist. (5) 180
- Diogenes Laertius (VII. 28) 173
- Diogenianus (IV. 35) 351. (88) 269
- Dionysius Hal. ant. Rom. (I. 41) 210
 arte rhet. (6) 252

- Draco (35, 11) 229
- Epiphanius Ancor. (p. 108) 219
- Eratosthenes catast. (22) 274. (24) 23
- Erotianus (p. 86) 107. (118) 244. (192) 63
- Etymologicum Gudianum (85, 44) 433.
(125) 13. (227, 37) 5. (227, 39) 242.
(298, 8) 338. (316, 30) 225. (321, 55) 243. (378, 38) 434. (567, 34) 188. (585, 14) 428
- Etymologicum M. (31, 4) 198. (93, 49) 423. (118, 23) 316. (149, 56) 337. (151, 47) 424. (161, 15) 425. (182, 56) 426. (209, 47) 255. (250, 4) 27. (271, 18) 427. (279, 15) 428. (341, 5) 17. (346, 56) 429. (409, 46) 430. (450, 36) 431. (474, 43) 255. (490, 10) 338. (537, 47) 432. (595, 40) 179. (674, 20) p. 412. (805, 10) fr. 405
- Eudocia (p. 335) 274
- Eusebius praep. eu. (XIII. 3) 163. 184. (p. 681) 379
- Eustathius (48, 37) 397. (188, 43) 367. (203, 11) 287. (211, 16) 279. (242, 22) 192. (274, 24) 27. (305, 34) 325. (352, 33) 196. (364, 42) 275. (415, 7) 219. (437, 20) 157. (440, 25) 398. (480, 43) 367. (515, 11) 395. (600, 43) 215. (641, 58) 341. (699, 30) 296. (706, 49) 342. (740, 10) 1. (744, 2) 168. (746, 45) 70. (772, 53) 60. (827, 31) 399. (882, 58) 427. (916, 24) 206. (917, 62) 195. (927, 39) 39. (978, 24) 45. (994, 51) 307. (995, 2) 83. (1084, 2) 147. (1157, 34) 343. (1183, 17) 197. (1254, 24) 120. (1266, 37) 296. (1282, 60) 58. (1292, 53) 310. (1304, 8) 328. (1343, 62) 160. (1358, 4) 192. (1397, 19) 147. (1432, 4) 192. (1471, 2) 432. (1471, 3) 405. (1484, 47) 301. (1484, 50) 288. (1538, 50) 386. (1625, 44) 344. (1665, 38) 161. (1705, 53) 244. (1748, 57) 265. (1775, 22) 194. (1791, 42) 192. (1828, 27) 190. (1833, 4) 192. (1851, 26) 7. (1872, 4) 273. (1923, 59) 400. (1940, 64) 160. (1965, 48) 398
- Eustratius (40 A.) 86. (40 B.) 467
- Galenus (V. 395 Lips.) 145. (XVII. 879 s.) 177. 209. (XVII. 880) 193
- Gellius (XIII. 18) 221
- Harpocrates Θεοίνια 354. *μελακίζομεν* 406. *δργεῶνας* 148. *ὄρον* 111. *προπεπωκότες* 133. *χλῆθος* 16
- Hephaestio (p. 7) 161
- Herodianus (π. *μον.* λ. 35, 19) 224. (36, 20) 229
π. διχρόνων 229
- Herodotus (II. 156) 382
- Hesychius *ἄγαις* 85. *ἀγαστά* 286. *ἄργεμον* 138. *ἄσασμος* 64. *ἀθλοπον* 287. *ἄελπτοι* 226. *ἀήτους* 2. *ἀθερῆς* 441. *ἀθήρ* 159. *αἰγίζεν* 65. *αἰμοί* 7. *αἰαιός* 415. *ἄμαλα* 227. *ἄμβωνες* 107. 245. *ἄμφιδεξίους* 253. *ἄμφιδρομος* 66. 235. *ἄμφιμήτορες* 74. *ἄμφισωπον* 41. *ἀναξίαν* 8. *ἀναροῖδοι* 230. *ἀνηκίδωτοι* 298. *ἀνήρης* 231. *ἀνούτατος* 131. *ἀνταία* 236. *ἄνω ποταμῶν* 416. *ἀοζήσω* 55. *ἀπαιόλη* 196. *ἀπερτί* 3. *ἀπεψόχη* 108. *ἀποκορσωσαμέναις* 262. *ἀπόσχημα* 18. *ἀποστῆς* 12. 79. *ἀποφῆλοι* 304. *ἀρίχνον* 125. *ἀρέφρατον* 152. *ἀρειθύσανοι* 215. *ἄροτον* 285. *ἀσκεύεις* p. 412. *ἄσσιστα* fr. 67. *ἄστερχα* 237. *αἰίσεις* 109. *ἀόπαστον* 121. *αὐλωτοί* 343. *αὐριβάτας* 299. *αὐτορέγμονος* 122. *αὐτόφορβος* 118. *ἀφρίβαντον* 153. *βρναζούσης* 4. *διαπεφροῦρηται* 280. *διάρτασον* 337. *δίκρα ὄψις* 51. *δίπολοι* 222. *δρῶπτεν* 293. *ἐγκου-*

- ράδες 140. ἔδανοῖς 417. εἰλλόμενον 25. εἰσαφάσματα 204. ἔκλογον 232. ἐμμέλεια 19. ἐναροσφόρος 157. ἐνηλύσια 17. ἐπάσω 228. ἐπιγλωσσῶ 75. ἐπιξενουῖσθαι 123. ἐπιστροφαί 288. ἐπώζεις 162. ἐνλημαεῖ 110. εὐφήμοις γόοις 42. ζυγώσω 119. ἡμίσιος αὐλός 93. ἡμορίς 171. ἡριγένεια 418. θρώσκων κνώδαλα 15. θῶσθαι 48. θώψεις 248. ἱαμβίς 78. ἱερεῖτιν 90. ἴτηλον 43. ἴτυγα 419. καθαιρομαι γῆρας 46. κάκαλα 172. κανθύλας 233. Κασωλάβα 89. κερρηματίζθαι 420. κρούς 251. κρείττους 9. κωνῆσαι 124. λαμπουρίς 408. λέοντειος δορά 113. μεθυστιάδες 463. Ξυφίρον λιμήν 34. ὀκόρονος 270. ὀκτώπας 154. οὐμίχματα 410. ὀστράκων 336. Πανίας βήσσας 103. πεδοίκου χελιδόνος 52. πεζοφόροις ζώμασιν 259. πεφρασμένος 412. πισσοκονήτω πυρί 124. Ρόπας 326. σάλα 414. σαυροβριθὲς ἔγχος 421. τιμαλφής 57. τιτῆναι 289. ὑπόσκοπον χέρρα 422. χαλιμάδες 405. χεμιάμυνα 388
- Hyginus p. astr. (II. 6) 210. (12) 274. (15) 214. 220. (37) 21
- Ioannes Lydus de mag. (p. 116) 11
- Ioannes Siceliota schol. ad Hermog. (VI. 225 W.) 303
- Libanius epist. (175. 351. 611) 381
- Longinus (3) 303. (15) 59
- Lucianus amor. (54) 142
 enc. Dem. (13) 169
- Macrobius Saturn. (I. 18) 358. (V. 19) 6. (20) 135. (22) 87
- Manuel Philes carm. (V. 464) 328
- Maximus Tyrius (XIII. p. 241) 271
- Menandri monosticha 371
- Orio etym. (26, 4) 335
- Papyrus Parisiensis 456
- Pausanias (I. 14, 5) 467. (II. 24, 4) 385. (VIII. 6, 6) 180. (37, 6) 382. (IX. 22, 6) 26. (X. 4, 5) 27
- Periplus ponti Eux. et Maeot. pal. 201
- Philes carm. (V. 464) 328
- Philo (II. p. 467. M.) 22
- Philostratus v. Ap. (IV. 5) 174
 imag. (I. 18) p. 355
- Photius (8, 4) 64. (47, 10) 53. (52, 19) 430. (55, 8) 119. (117, 8) 9. (118, 3) 43. (125, 4) 172. (177, 8) 9. (188, 20) 407. (206, 18) 408. (228, 22) 114. (246, 22) p. 412. (275, 19) fr. 279. (286, 8. 17) 409. (314, 23) 47. (326, 9) 270. (326, 19) 154. 176. (331, 2) 410. (335, 17) 336. (344) 148. (349, 18) 111. (353, 15) p. 359. (353, 17) fr. 336. (361, 11) 411. (377, 17) 103. (405, 15) 259. (409, 10) 177. (427, 9) 412. (430, 24) 124. (447, 11) 115. (447, 14) 413. (492, 10) 326. (497, 14) 414. (527, 6) 77. (534, 1) 294. (655, 12) 80
- Planudes (Bachm. Anecd. II. 75) 453
- Plato (108. A) 252. (180. A) 141. (380. A) 163. (381. D) 180. (383. A) 184. (391. E) 169. (522. D) 192. (550. C) p. 412. (563. B) fr. 383
- Plinius h. n. (XXV. 5) 465. (XXXII. 11) 69
- Plutarchus Alcib. (4) 462. comp. Dem. et Cic. (2) 464. Demetr. (35) 312. Pelop. (29) 462. Pomp. (1) 213. Thes. (29) 54
 Mor. (16. F) 296. (17. B) 163. (18. E) 184. (36. B) 313. (81. D) 255. (86. F) 219. (98. C) 205. (106. C) 314. (109. F) 271. (116. B. C) p. 355. (116. F) fr. 315. (293. A) 384. (317. E) 464. (334. D) 464. (358. E) 316. (389. A) 317. (434. A)

318. (454. E) 319. (476. B) 269.
 (603. A) 165. 166. (604. F) 467.
 (625. D) 320. (628. E) 466. (632.
 F) 102. (640. A) 464. (751. C) 141.
 (757. D) 212. (762. F) 462. (763.
 B) 383. (767. B) 255. (778. B) 165.
 166. (827. C) 312. (950. E) 321.
 (964. F) 205. (979. E) 307. (1057.
 F) 322. (1065. E) 163. (1087. F)
 268
 de vita Hom. (t. V. 3. p. 1196.
 Wyt.) 323
Pollux (II. 100) 386. (125) p. 412. (196)
 fr. 283. (223) 190. (IV. 109) 132.
 (130) 296. 297. (V. 47) 258. (VI.
 23) 101. (40) 387. (46) 279. (80)
 329. (161) 93. (VII. 35) 49. (40)
 239. (51) 259. (60) 330. (61) 388.
 (78) 331. (91) 283. (122) 76. (167)
 332. (177) 389. (VIII. 131) 278.
 (IX. 136) 114. (156) p. 369. (180)
 fr. 390. (X. 10) 292. (20) 240. (44)
 190. (46) 332. (64) 218. (68) 112.
 (77. 78) 239. (117) 175. (175) 106.
 (180) 390. (186) 113
Porphyrus de abst. (II. 18) 205
Priscianus (p. 562) 161
Proclus ad Hes. O. et D. (156) 216
Procopius hist. Goth. (IV. 6) 201
Regulae prosod. (p. 444) 229
Schol. Aeschyl. Prom. (94) 220. (437)
 160. (513) 200
Eum. (27) 178
Schol. Aphthonii (II. p. 12 W.) 145
Schol. Apollonii Rhodii (I. 105) 20.
 (473) 405. (636) 238. (773) 261.
 (III. 846) 295. (IV. 269) 305. (284)
 207. (1348) 356
Schol. Aristidis (p. 501 Dind.) 199
Schol. Aristophanis
 Ach. (75) 403. (331) 254. (883) 183
 Av. (277) 62. (800) 137. (808) 145.
 (1246.) 167. (1256) 136. (1420)
 146. (1679) 404
Eccl. (392) 144
Eq. (361) 402. (1065) 225. (1147)
 129. (1318) 50
Lysistr. (1259) 353
Nub. (1128) 351. (1367) 352
Pac. (73) 247. (1177) 137
Ran. (942) 160. (962) 137. (1023)
 133. (1155) p. 370. (1294) fr. 84.
 (1295) 134. (1297) 291. (1302) 97.
 (1305) 88. (1319) 250. (1385) 180.
 (1430) 266. (1447) 147. (1576) 40
Thesm. (134) 61. (142) p. 316
Vesp. (288) 126. (577) p. 355
Schol. Dionysii perieg. (10) 201
Schol. Euripidis
 Alc. (56) 168
 Andr. (1) 284
 Phoen. (159) 164. (209) 156. (942)
 401. (1229) 38
 Rhes. (36) 454
Schol. Hephaestionis (p. 163 G.) 135
Schol. Hermogenis (t. V. p. 486) p. 411
Schol. Homeri
 Il. (II. 114) 367. (381) 192. (862)
 275. (IV. 319) 191. 234. (V. 9)
 395. (VIII. 70) 296. (IX. 158) 168.
 (535) 60. (593) 257. (XI. 754) 427.
 (XIII. 6) 206. (198) 39. (XIV. 200)
 339. (404) 83. (XVI. 183) 10. (380)
 139. (542) 340. (XVIII. 486) 309.
 (XIX. 87) 396. (XXII. 34) 58. (210)
 296. (351) 285. (XXIII. 10) 350
Od. (I. 98) 339. (II. 20) 192. (IV.
 366) 225. (XI. 145) 290. (XIV. 12)
 265
Schol. Lycophronis (778) 190
Schol. Nicandri Ther. (288) 24
Schol. Oppiani Hal. (IV. 504. 525)
 307
Schol. Pindari
 Pyth. (I. 152) 35. (II. 18) 345. (39)
 94. (III. 27) 44. (IV. 303) 100
 Nem. (praef.) 155. (IV. 51) 362. (VI.
 85) 158. (X. 31) 346

- Isthm. (VI. 10) 56
 Schol. Platonis (p. 370 Bekk.) 37
 Schol. Sophoclis
 Ai. (134) 81. (191) 186. (722) 96.
 (815) 82. (833) 83
 El. (139) 168. (286) 350
 Oed. Col. (674) 130. (793) 87. (1047)
 348. (1049) 349. (1248) 68
 Oed. R. (733) 347
 Schol. Theocriti (II. 36) 355. (IV. 62)
 36. (X. 18) 60. (XV. 48) 351
 Scriptor diss. de Nilo 305
 Sextus antisept. 367
 Stephanus Byzantius *Ἄβιοι* 206. *Αἴ-
 γυπτος* 351. *Αἴνηθος* 394. *Αι-
 βυροί* 330. *Μέλασα* 105. *Οἶος*
 149. *Παλική* 6. *Χώρα* 127. *Ἰλλε-
 νος* 357
 Stobaeus
 ecl. phys. (I. 3, 24) 362. (26. 27)
 363. (28) 364. (III. 7, 10) 365
 serm (II. 7) 163. (III. 1) 366. (IV.
 15) 282. (16) p. 412. (19) fr. 282.
 (IX. 23) 367. (XI. 8) 185. (XVIII.
 13) 368. (XX. 13) p. 412. (XXVII.
 2) fr. 369. (XXIX. 21) 370. (24)
 371. (XXXIV. 5) 372. (XXXIX.
 14) 380. (XLV. 14) 373. (LI. 26)
 104. (XCVIII. 49) 374. (CVIII. 43)
 315. (CXV. 10) 375. (CXVIII. 1)
 168. (CXX. 12) 271. (CXXI. 16)
 92. (17) 376. (23) 187. (CXXII. 2)
 73. (CXXV. 7) 281
 Strabo (p. 33) 202. (73) 211. (276)
 210. (VII. 299) 211. (338) p. 320.
 (396) fr. 324. (461) 208. (524) 325.
 593) 326. (603) 327. (686) 33. (721)
 58. (870) 165. 169. 170. (916) 135.
 (XV. 728) 300
 Suidas *ἀβδέλκτα* 143. *αἰγίζειν* 65.
αἰμούς 7. *ἀμφιμήτωρ* 74. *ἄναξ*
 335. *ἀν' οὐς ἔχων* 130. *ἀποφώ-
 λιοι* 304. *δεινοί* 351. *ἐνθ' οὔτε
 μίμνειν* 269. *Ἡδωνὰ ἱμάτια* 65.
ἦ 134. *κίπτηλος* 338. *κυνάξειαι*
 96. *λεοντεία δορά* 113. *μουσό-
 μαντις* 62. *ὀκτώπων* 176. *ὀρ-
 γεῶνες* 148. *ὄρον* 111. *πάγκκοις*
 168. *πυράστων μόρον* 328. *στα-
 θερόν* 294
 Themistius (IV. p. 52) 383
 Theo ad Ar. phaen. (75) 210
 Theophilus ad Autol. (II. 53. 54) 362.
 363. 364
 Theophrastus h. pl. (IX. 15) 465
 Tzetzes schol. in Hermog. 190
 schol. in Lycophr. (1247) 354
 Zenobius (III. 37) 351. (V. 79) 328.
 (VI. 14) p. 412
 Zonaras (p. 8) 143. (69) 7. (165) 423.
 (1332) 434

COMPARATIO VERSVVM.

S VPPLICES.

HERM. STANL. WELL. DIND.

5	6	5	6
10	11	10	11
15	16	15	16
20	21	20	21
25	26	25	26
30	31	30	31
35	36	35	36
40	41	40	41
45	47	46	47
50	53	51	52
55	60	57	58
60	66	62	64
65	74	67	70
70	79	72	76
75	86	77	82
80	91	82	87
85	99	88	91
90	106	94	100
95	112	99	105
100	117	104	111
105	123	110	117
110	131	118	125
115	139	126	132
120	144	131	137
125	149	135	143

HERM. STANL. WELL. DIND.

130	154	139	147
135	159	144	153
140	164	149	158
145	170	154	164
150	176	160	169
156	182.3	166	175
162	184	173	176
170	192	181	184
175	197	186	189
180	202	191	194
185	207	196	199
190	212	201	204
193	218	207	210
194	216	205	208
195	215	204	207
200	221	210	213
205	226	215	218
210	231	220	223
215	236	225	228
220	241	230	233
225	246	235	238
230	251	240	243
235	256	245	248
240	261	250	253
245	266	255	258

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
250	271	260	263	445	471	457	462
255	276	265	268	450	476	462	467
260	281	270	273	455	481	467	472
265	286	275	278	460	486	472	477
270	291	280	283	465	490	476	481
275	296	285	288	470	495	481	486
280	301	290	293	475	500	486	491
285	306	296	300	480	505	491	496
290	311	301	305	485	510	496	501
295	316	306	310	490	515	501	506
300	320	310	314	495	520	507	511
305	324	315	319	500	525	511	516
310	329	320	324	505	530	516	521
315	334	325	329	510	535	521	526
320	339	330	334	515	540	526	531
325	344	335	339	520	545	531	536
330	349	340	344	525	550	536	541
335	354	345	349	530	555	541	545
340	360	350	355	535	560	546	551
345	365	355	360	540	565	551	556
350	370	360	365	545	570	556	561
355	375	365	370	550	575	561	566
360	380	370	375	555	580	566	571
365	385	375	380	560	584	571	576
370	390	380	385	565	589	576	581
375	395	385	390	570	594	581	586
380	400	390	395	575	599	586	591
385	405	395	400	580	604	591	596
390	410	400	405	585	609	596	601
395	415	405	410	590	614	601	606
400	420	410	415	595	619	606	611
405	426	415	420	600	624	611	616
410	432	420	425	605	629	616	621
415	438	426	431	610	634	621	626
420	445	432	437	615	640	626	632
425	451	437	442	620	648	631	640
427	454	440	445	625	654	636	646
428	453	439	444	630	662	641	655
434	460	446	451	635	668	646	660
435	462	448	453	640	673	651	665
436	463	449	454	645	679	656	671
437	461	447	452	650	684	661	676
440	466	452	457	655	691	666	682

HERM. STANL. WELL. DIND.

660	696	671	687
665	703	676	695
670	708	681	700
675	713	686	705
680	718	691	710
685	723	696	715
690	728	701	720
695	733	706	725
700	738	711	730
705	743	716	735
710	748	721	740
715	753	726	745
720	758	731	750
725	763	736	755
730	767	741	760
735	772	746	765
740	777	751	770
745	781	755	774
750	786	760	779
755	792	766	785
760	798	772	791
765	803	777	796
770	808	782	801
775	813	787	806
780	818	792	811
785	824	797	817
790	829	802	822
796	834	807	827
800	837	810	830
805	843	816	836
810	850	823	843
815	855	828	848
820	860	833	853
825	865	838	858
830	870	843	863
835	876	848	869
840	881	853	875
845	887	857	880
850	892	862	885
855	897	867	890
860	902	872	895
865	906	876	899
870	911	881.2	904

HERM. STANL. WELL. DIND.

871.2	916.7	883.4	909.10
873	914.5	885.6	907
874.6	912.3	887.8	905.6
876	918	889	911
880	922	893	915
885	925	896	918
890	930	901	923
895	935	906	928
900	940	911	933
901	945	916	938
905	949	920	942
910	954	925	947
912	956	927	949
913	957	928	950
914	941	912	934
917	944	915	937
918	958	929	951
920	960	931	953
925	965	936	958
930	970	941	963
935	975	946	968
940	981	952	974
944	982	953	975
950	988	959	981
955	993	964	986
960	998	969	991
965	1003	974	996
971	1008	979	1001
975	1012	983	1005
980	1017	988	1010
985	1022	993	1015
990	1026	998	1020
995	1032	1005	1025
1000	1038	1011	1031
1005	1042	1017	1035
1010	1047	1022	1040
1015	1051	1028	1044
1020	1056	1033	1049
1025	1061	1039	1054
1030	1066	1044	1059
1035	1072	1050	1065
1040	1078	1056	1071

PROMETHEVS.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
170	169	169	169	480	478	477	479
180	179	179	179	485	483	482	484
190	188	188	188	490	488	487	489
200	198	198	198	495	493	492	494
210	208	208	208	500	497	496	498
220	218	218	218	505	502	501	503
230	228	228	228	510	507	506	508
240	238	238	238	515	512	511	513
250	248	248	248	520	517	516	518
260	258	258	258	525	522	521	523
270	268	268	268	530	528	527	530
280	278	278	278	535	535	533	535
290	288	288	288	540	542	539	541
300	298	298	298	545	549	546	548
310	308	308	308	550	554	551	551
320	318	318	318	555	559	557	559
330	328	328	328	560	565	562	563
340	338	338	338	565	570	567	568
350	348	348	348	570	575	572	573
360	358	358	358	575	578	577	576
370	368	368	368	580	583	582	581
380	378	378	378	585	587	587	585
390	388	388	388	590	592	592	590
400	399	398	400	595	596	597	594
405	404	403	404	600	601	602	600
410	410	408	410	605	605	607	604
415	415	413	415	610	610	612	609
420	420	418	420	620	620	622	619
425	425	423	425	630	630	632	629
430	430	428	430	640	640	642	639
435	433	432	435	650	650	652	649
440	438	437	439	660	660	662	659
445	443	442	444	670	670	672	669
450	448	447	449	680	680	682	679
455	453	452	454	690	689	691	689
460	458	457	459	695	694	697	695
465	463	462	464	700	699	702	700
470	468	467	469	705	704	707	705
475	473	472	474	710	709	712	710

HERM. STANL. WELL. DIND.

715	714	717	715
720	718	721	719
725	723	726	724
730	728	731	729
740	738	741	739
750	748	751	749
760	758	761	759
770	768	771	769
780	778	781	779
790	788	791	789
800	798	801	799
810	808	811	809
820	818	821	819
830	828	831	829
840	838	841	839
849	847	850	848
855	852	855	853
860	857	860	858
865	861	864	862
870	866	869	867
875	871	874	872
880	876	879	877
885	882	885	883
890	887	890	888

HERM. STANL. WELL. DIND.

895	892	895	893
900	897	900	897
905	901	904	902
910	905	908	907
920	915	918	916
930	925	928	926
940	935	938	936
950	945	948	946
960	955	958	956
970	965	968	966
980	975	978	976
990	985	988	986
1000	995	998	996
1010	1005	1008	1006
1020	1015	1018	1016
1030	1025	1028	1026
1040	1035	1038	1036
1050	1045	1048	1046
1060	1055	1058	1056
1070	1065	1068	1066
1080	1075	1078	1076
1090	1085	1088	1087
1095	1090	1093	1091

PERSAE.

HERM. STANL. WELL. DIND.

20	19	19	19
30	29	29	29
40	39	39	39
50	49	49	49
60	59	59	59
70	69	69	69
80	79	79	80
90	89	89	90
100	99	99	96
110	111	111	111
120	121	120	121
130	131	129	131
140	141	137	141
150	151	147	151

HERM. STANL. WELL. DIND.

160	161	157	161
170	171	167	171
180	181	177	181
190	191	187	191
200	201	197	201
210	211	207	211
220	221	217	221
230	231	227	231
240	241	237	241
250	251	247	251
255	256	252	256
260	264	257	265
265	270	262	270
270	275	267	275

HERM. STANL. WELL. DIND.				HERM. STANL. WELL. DIND.			
275	280	272	280	615	615	634	642
280	285	277	285	650	649	639	647
290	295	287	295	655	654	644	652
300	305	297	305	660	659	649	657
310	315	307	315	665	666	653	664
320	325	317	325	670	672	657	670
330	335	327	335	675	676	660	674
340	345	337	345	680	681	665	679
350	355	347	355	685	686	670	684
360	365	357	365	690	691	675	689
370	375	367	375	700	701	685	699
380	385	377	385	710	711	695	709
390	395	387	395	720	721	705	719
400	405	397	405	730	731	715	729
410	415	407	415	740	741	725	739
420	425	417	425	750	751	735	749
430	435	427	435	760	761	745	759
440	445	437	445	767	768	752	766
450	455	447	455	768	770	754	768
460	465	457	465	770	772	756	770
470	475	467	475	775	777	761	775
480	485	477	485	777	769	753	767
490	495	487	495	780	781	765	779
500	505	497	505	790	791	775	789
510	515	507	515	800	801	785	799
520	525	517	525	804	805	789	803
530	535	527	535	810	810	794	808
540	545	537	545	820	820	804	818
550	555	547	555	830	830	814	828
560	565	557	565	840	840	824	838
565	569	561	569	850	850	834	848
570	573	564	572	855	855	839	852
575	577	568	576	860	863	846	861
580	579	570	578	865	872	851	870
585	584	574	582	870	881	856	879
590	589	579	587	875	890	861	887
595	594	584	592	880	899	866	897
600	599	589	597	885	909	872	906
610	609	599	607	890	915	876	912
620	619	609	617	895	918	879	915
630	629	619	627	900	923	884	920
635	634	624	632	905	928	889	925
640	640	629	637	910	933	894	930

HERM. STANL. WELL. DIND.

915	939	899	936
920	948	905	942
925	954	911	949
930	960	917	955
935	966	922	961
940	971	928	966
915	976	933	971
950	982	939	976
954	987	943	982
960	993	949	987
965	1000	955	994
970	1004	960	999
975	1009	965	1004
980	1014	970	1009

HERM. STANL. WELL. DIND.

985	1019	975	1014
990	1025	979	1020
995	1030	984	1025
1000	1036	988	1029
1005	1041	993	1036
1010	1046	998	1041
1015	1051	1003	1046
1020	1056	1008	1051
1025	1061	1013	1055
1030	1067	1019	1062
1035	1073	1025	1068
1040	1078	1030	1073
1045	1079	1031	1074

SEPTEM ADVERSVS THEBAS.

HERM. STANL. WELL. DIND.

92	93	91	94
95	98	95	97
100	105	100	105
105	113	105	110
110	120	111	117
115	125	116	123
120	129	120	127
125	137	125	135
130	145	130	144
135	152	135	150
140	159	140	155
145	164	144	159
150	171	149	165
155	178	155	171
160	184	161	179
165	190	166	184
175	200	176	194
185	210	186	204
190	214	190	205
195	218	195	213
200	223	198	217
205	228	204	222
215	238	214	232
225	248	224	242

HERM. STANL. WELL. DIND.

235	258	234	252
245	268	244	262
255	278	254	272
265	288	264	282
275	298	274	292
285	309	285	303
290	314	290	309
295	320	296	314
300	325	301	319
305	330	306	324
310	334	310	328
315	339	315	333
320	344	320	338
325	348	324	342
330	354	330	348
335	359	335	353
340	364	341	358
345	370	346	364
350	375	351	369
360	385	361	379
370	395	371	389
380	405	381	399
390	415	391	409
400	425	401	419

HERM. STANL. WELL. DIND.

410	435	411	429
420	445	421	439
430	455	431	449
440	465	441	459
450	475	451	469
460	485	461	479
470	495	471	489
480	505	481	499
490	515	491	509
500	525	501	519
510	535	511	529
520	545	521	539
530	555	531	549
540	565	541	559
550	575	551	569
560	585	561	579
570	595	571	589
580	605	581	599
590	615	591	609
600	625	601	619
610	635	611	629
620	645	621	639
630	655	631	649
640	665	641	659
650	675	651	669
660	685	661	679
670	695	671	689
680	705	681	699
690	715	691	709
700	725	701	719
710	735	711	729
720	745	721	739
730	755	731	749
740	765	741	759
750	775	751	769
760	785	761	779
770	795	771	789
780	805	781	799
785	810	786	820
786	812	788	806
788	814	790	808
789	827	803	821
790	816	792	810

HERM. STANL. WELL. DIND.

791	811	787	805
792	817	793	811
793	815	791	809
794	818	794	812
795	819	795	813
800	824	800	818
802	828	804	822
805	831	807	825
810	836	812	830
815	841	817	835
820	846	822	840
825	851	827	845
830	856	832	850
835	863	839	857
840	868	845	863
845	874	850	868
850	878	854	872
855	883	859	876
860	888	864	885
865	895	871	889
870	900	876	894
875	906	882	900
880	911	887	905
885	916	893	910
890	921	898	915
895	925	902	919
900	932	908	926
905	936	912	929
910	942	918	936
915	948	923	941
920	954	928	947
925	959	932	952
930	966	938	959
935	971	944	964
941	974	950	966
945	977	953	969
950	981	958	974
955	984	961	976
960	988	965	980
965	991	970	984
970	995	975	988
975	1000	980	992
980	1005	988	998

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
985	1009	992	1001
990	1014	997	1006
1000	1024	1007	1016
1010	1034	1017	1026
1020	1044	1027	1036
1030	1054	1037	1046
1036	1059	1042	1051

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
1040	1062	1046	1054
1045	1067	1051	1059
1050	1072	1056	1064
1055	1077	1061	1069
1060	1081	1065	1074
1065	1086	1070	1078

AGAMEMNO.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
105	106	105	105
110	112	111	111
115	120	118	118
120	127	123	124
125	133	129	130
130	142	136	138
135	147	141	143
140	154	146	150
145	162	151	156
150	169	156	161
155	175	161	166
160	180	166	172
165	186	171	178
170	190	176	183
175	196	181	188
180	201	186	193
185	206	191	198
190	211	195	202
195	215	201	207
200	221	206	213
205	226	211	217
210	232	216	223
215	237	221	228
220	242	226	234
225	247	231	240
230	251	236	244
235	257	241	250
240	263	246	255
250	273	256	265
260	283	266	275
270	293	276	285

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
280	303	286	295
290	313	296	305
300	323	306	315
310	333	316	325
320	343	326	335
330	353	336	345
340	363	346	355
350	373	356	365
355	378	361	370
360	383	366	376
365	389	371	381
370	394	376	386
375	400	381	392
380	405	386	397
385	410	391	401
390	417	396	408
395	422	402	413
400	427	407	418
405	434	412	423
410	439	417	429
415	444	423	434
420	449	428	440
425	454	433	445
430	459	438	450
435	464	443	455
440	469	448	461
445	474	453	465
450	479	458	471
455	483	463	476
460	489	468	481
465	495	473	486

HERM. STANL. WELL. DIND.

470	501	478	492
480	511	488	502
490	521	498	512
500	531	508	522
510	541	518	532
520	551	528	542
530	561	538	552
540	571	548	562
550	581	558	572
560	591	568	582
570	601	578	592
580	611	588	602
590	621	598	612
600	631	608	622
610	641	618	632
620	651	628	642
630	661	638	652
640	671	648	662
650	681	658	672
660	691	668	682
665	696	673	686
670	702	678	693
675	708	683	699
680	713	688	705
685	719	693	710
690	725	698	716
695	730	703	721
700	735	708	725
705	740	713	731
710	745	718	735
715	752	723	743
720	757	728	747
725	764	733	755
730	769	738	760
735	774	743	765
740	781	748	771
745	787	753	777
750	793	758	784
755	799	764	790
761	804	769	795
765	808	773	799
770	813	778	804
776	818	783	809

HERM. STANL. WELL. DIND.

780	822	787	813
790	832	797	823
800	842	807	833
810	852	817	843
820	862	827	853
830	872	837	863
840	882	847	873
850	892	857	883
860	902	867	893
865	907	872	898
866	910	875	901
867	909	874	900
868	908	873	899
869	911	876	902
870	912	877	903
880	922	887	913
890	932	897	923
900	942	907	933
910	952	917	943
920	962	927	953
930	972	937	963
940	982	947	973
945	987	952	978
950	992	956	983
955	997	961	988
960	1003	966	993
965	1007	970	998
970	1013	976	1003
975	1019	982	1010
980	1026	986	1014
985	1032	994	1023
990	1038	1000	1029
995	1045	1006	1036
1005	1055	1016	1046
1015	1065	1026	1056
1025	1075	1036	1066
1035	1085	1046	1076
1045	1095	1056	1086
1055	1105	1067	1096
1065	1115	1077	1106
1075	1125	1087	1116
1085	1135	1097	1126
1095	1145	1107	1136

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
1105	1155	1117	1146	1420	1466	1432	1457
1115	1165	1127	1156	1427	1467	1438	1459
1125	1175	1138	1166	1430	1471	1441	1462
1135	1185	1149	1176	1435	1476	1446	1467
1145	1195	1159	1186	1440	1481	1451	1472
1155	1205	1169	1196	1450	1491	1461	1482
1162	1213	1176	1204	1460	1501	1471	1492
1163	1212	1177	1203	1470	1511	1483	1502
1170	1220	1184	1211	1480	1521	1493	1512
1180	1230	1194	1221	1488	1529	1501	1520
1190	1240	1204	1231	1489	1532	1504	1528
1200	1250	1214	1241	1495	1537	1510	1529
1210	1260	1224	1251	1500	1542	1515	1533
1220	1270	1234	1261	1505	1547	1520	1538
1230	1280	1244	1271	1510	1553	1524	1543
1240	1290	1254	1281	1515	1559	1529	1550
1243	1299	1257	1290	1519	1563	1533	1554
1244	1293	1258	1284	1525	1567	1539	1558
1250	1300	1264	1291	1530	1572	1544	1563
1260	1310	1274	1301	1535	1577	1549	1568
1262	1313	1276	1304	1540	1582	1554	1573
1263	1312	1277	1303	1545	1586	1559	1577
1270	1320	1284	1311	1555	1596	1569	1587
1280	1330	1294	1321	1565	1606	1579	1597
1290	1339	1303	1330	1575	1616	1589	1607
1300	1349	1313	1340	1585	1625	1599	1616
1310	1359	1323	1350	1595	1635	1609	1626
1320	1369	1333	1360	1605	1645	1619	1636
1330	1379	1343	1370	1615	1654	1629	1645
1340	1389	1353	1380	1625	1663	1639	1654
1350	1399	1363	1390	1626	1665	1641	1656
1360	1409	1373	1400	1627	1664	1640	1655
1370	1418	1383	1409	1628	1673	1649	1664
1380	1428	1393	1419	1629	1666	1642	1657
1390	1437	1403	1428	1635	1672	1648	1663
1400	1447	1413	1438	1636	1674	1650	1665
1410	1456	1422	1447	1640	1678	1654	1669
1415	1461	1427	1452				

CHOEPHORI.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
10	8	10	10	225	228	228	230
20	18	20	20	226	227	225	227
25	23	25	25	227	229	229	231
30	29	31	31	228	230	230	232
35	34	36	36	230	231	231	233
40	40	42	42	240	241	241	243
45	48	49	50	250	251	251	253
50	54	54	55	260	261	261	263
55	61	61	63	270	271	271	273
60	66	66	68	281	282	282	284
65	72	72	74	282	284	284	286
70	78	78	80	283	285	285	287
80	88	88	90	284	286	286	288
90	98	98	100	285	283	283	285
94	102	102	104	286	287	287	289
95	104	104	106	290	291	291	293
96	105	105	107	300	301	301	303
97	106	106	108	310	311	311	313
98	103	103	105	320	321	320	322
100	107	107	109	330	332	331	335
110	117	117	119	340	342	340	344
114	121	121	123	350	352	349	354
115	163	163	165	360	363	360	365
116	122	122	124	370	373	369	375
120	126	126	128	380	382	379	384
124	129	129	131	390	393	389	395
130	135	135	137	400	403	399	405
140	145	145	147	410	413	409	415
150	155	154	156	420	423	419	425
159	162	162	164	430	433	429	435
160	164	164	166	440	444	439	445
170	174	174	176	450	454	449	456
180	184	184	186	460	464	459	466
185	188	188	190	470	474	469	476
195	197	197	199	480	484	479	486
205	207	207	209	490	494	489	496
215	217	217	219	500	504	499	506
223	226	226	228	504	509	504	511
224	225	227	229	505	508	503	510

HERM. STANL. WELL. DIND.

510	514	509	516
520	524	519	526
530	534	529	536
546	550	545	552
547	552	547	554
548	551	546	553
549	553	548	555
560	564	559	566
570	574	569	576
580	584	579	586
590	594	589	596
595	601	594	602
600	607	600	607
605	612	605	614
610	618	611	620
615	623	616	625
620	628	621	630
625	633	626	635
630	638	631	640
635	645	637	647
640	652	643	654
650	662	653	664
660	672	663	674
670	682	673	684
680	692	683	694
681	694	685	696
682	695	686	697
683	693	684	695
684	696	687	698
690	702	693	704
700	712	703	714
710	722	713	724
715	727	718	729
720	731	722	733
730	741	732	743
740	751	742	753
750	761	752	763
760	771	762	773
770	781	772	783
775	785	776	787
780	791	782	793
785	795	786	797

HERM. STANL. WELL. DIND.

790	800	791	802
795	804	795	806
800	811	800	813
805	816	805	818
810	821	810	823
815	829	816	829
820	835	822	835
830	844	831	844
840	854	841	854
850	864	851	864
852	865	852	865
860	873	860	873
870	882	869	882
880	892	879	892
890	902	889	902
900	912	899	912
910	922	909	922
920	932	920	932
930	942	930	942
940	952	940	952
942	954	942	954
950	955	950	955
955	961	955	961
960	966	960	966
965	971	965	971
970	976	970	976
976	982	976	982
977	997	991	997
980	1000	994	1000
984	1004	998	1004
985	983	977	983
990	988	982	988
998	996	990	996
999	1005	999	1005
1000	1006	1000	1006
1010	1015	1010	1015
1020	1024	1020	1024
1030	1034	1030	1034
1040	1044	1040	1044
1050	1053	1049	1053
1060	1063	1059	1063
1070	1073	1069	1073

EVMENIDES.

HERM.	STANL.	WELL.	DIND.	HERM.	STANL.	WELL.	DIND.
25	24	24	24	355	361	340	360
35	34	34	34	359	368	345	367
45	44	44	44	365	369	351	373
55	53	53	53	368	373	354	376
65	63	63	63	369	379	355	377
75	72	72	72	375	386	361	383
85	82	82	82	380	391	366	388
95	92	92	92	385	396	371	393
105	102	102	102	390	401	376	398
115	112	112	112	400	411	386	408
125	122	120	122	410	421	396	418
135	132	127	132	420	431	406	428
145	142	137	142	430	441	416	438
155	152	147	152	440	451	426	448
165	163	157	163	450	461	436	458
175	175	167	175	460	471	446	468
180	181	172	181	470	481	456	478
190	191	182	191	480	490	465	487
200	201	192	201	490	500	474	497
210	211	202	211	500	510	483	507
220	221	212	221	510	520	492	517
230	231	222	231	520	530	501	527
237	239	230	239	530	542	511	539
238	238	229	238	535	548	516	545
240	241	232	241	540	554	521	551
250	251	242	251	545	559	526	556
255	258	248	258	550	564	531	561
260	263	253	263	560	574	541	571
265	268	258	268	565	578	545	575
270	273	263	273	575	588	555	585
280	283	273	283	585	598	565	595
290	293	283	293	595	608	575	605
300	303	293	303	605	618	585	615
310	313	303	313	615	628	595	625
320	323	312	322	625	637	604	634
330	333	319	332	635	647	614	644
340	343	326	342	645	657	624	654
345	348	329	347	655	667	634	664
350	356	335	355	660	671	638	668

HERM. STANL. WELL. DIND.

670	681	648	678
674	685	652	682
675	707	674	701
676	708	675	705
677	709	676	706
678	686	653	683
680	688	655	685
690	698	665	695
698	706	673	703
699	710	677	707
710	721	688	718
720	731	698	728
730	741	708	738
740	751	718	748
750	761	728	758
760	771	738	768
770	781	748	778
780	791	757	789
785	799	763	796
795	809	773	806
805	819	782	816
810	827	788	821
820	837	798	831

HERM. STANL. WELL. DIND.

830	845	806	842
835	852	811	849
845	861	820	858
855	871	830	868
865	880	838	867
870	886	843	883
880	896	853	893
890	906	863	903
900	916	873	913
905	921	878	918
915	931	888	928
925	941	898	938
935	951	908	948
945	961	917	958
955	973	927	970
965	984	936	981
975	995	947	992
985	1006	957	1003
995	1016	967	1013
1005	1026	977	1023
1015	1036	987	1033
1025	1048	997	1045

C O R R I G E N D A.

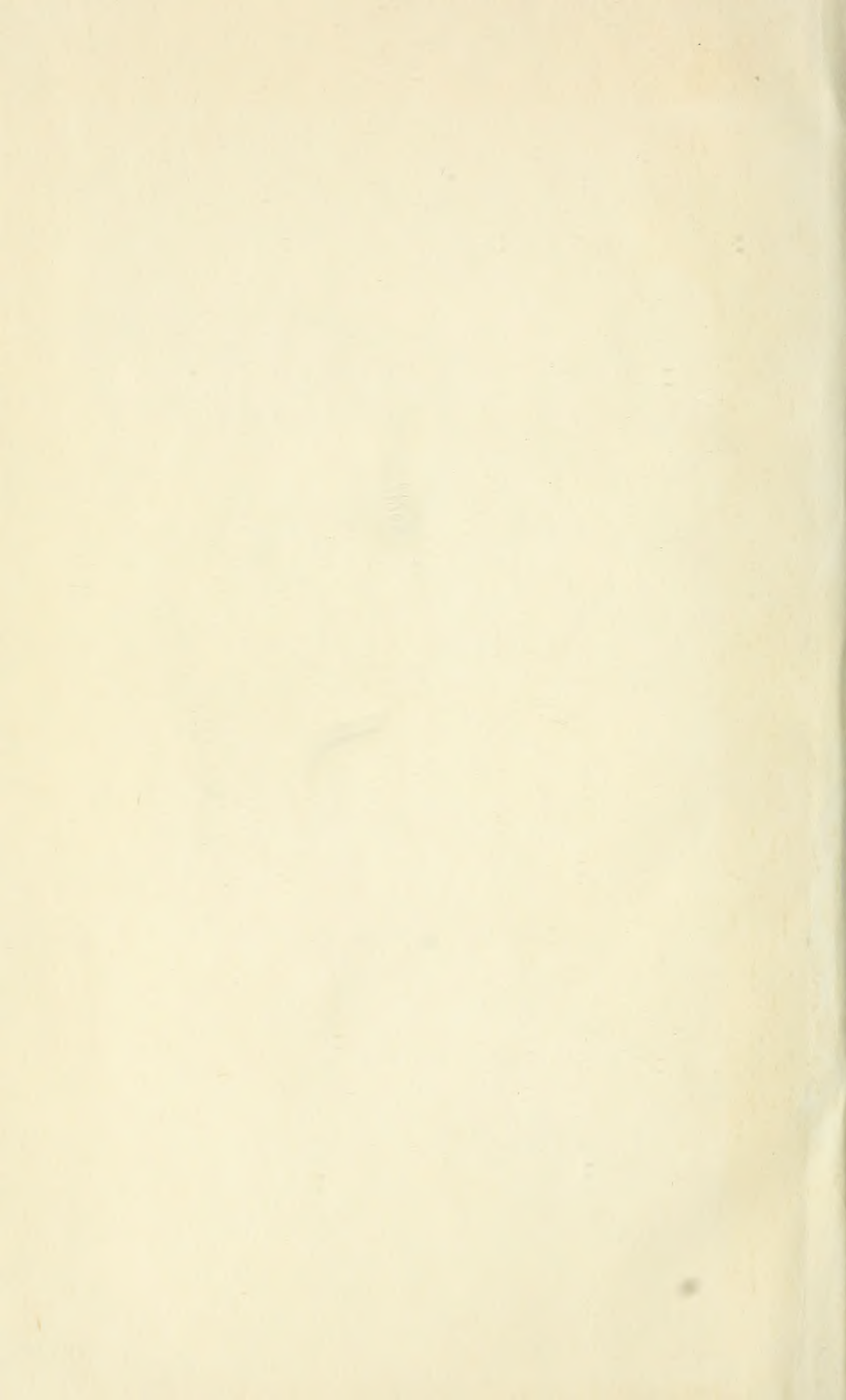
Suppl. 49. τόποις 80. πάντα 636. 639. μηδ' 644. νέμοιτο · 731.
 σιάχυν. *Prom.* 128. ἄθε 277. ταῦτά σοι 397. δέ τ' αὖν 544. τίς
 678. ἀκίην · 858. οὐ δ' 904. μηδέ τοῦ με 1001. ὄρα νυν *Pers.* 223.
 ὦν σοι 298. στυφλοῦς 301. Τενάγων τ', ἀριστεῖς B. 331. ἐμβολαῖς;
 660. ἰκοῦ 725. ὦδ' ἔχει · 733. Βακτριῶν 735. ἔρημον φασὶν
 779. ἔβδομος δ' 792. μηδ' 907. *delenda hypostigme.* 956. Μεγα-
 βάτα, 985. οὐ; 987. οὐκ; 990. τόνθε τ' 1016. γοεδνός 1026.
 1031. γοεδνά. 1040. Περσίς *Sept.* 13. ὦραν ἔχονθ' 71. πρέμνοθεν
 208. ὦδ' 405. ἄλλος, 434. νιν 442. ἐμβριμωμένας 504. δαίμο-
 νος, 565. μητρός τε 575. ἐξ ἧς 594. πάλιν 649. οὐδ' 903. τεκ-
 νογόνοι 919. ἀλαθῆ. 932. κατακτανών. 944. δακρυτὲ 1026. τάθε
Ag. 6. *delenda hypostigme.* 100. τοτὲ 112. ἀργῆς 217. εὐχλὴν
deleta hypostigme. 325. ἀνθαλοῖεν 391. τὰδ' 540. ἐσθημάτων,
 602. ἀνήρ 603. αὐτός 729. μέτα 1031. ὄτοτοτοῖ 1052. εὖρις
 1305. *post* ὦμοι *delenda hypostigme, ponenda post* αὐθις 1316. οἱ
 1324. κρατεῖ 1357. ὄθε, 1462. 1486. ἀνελεύθερον, 1572. ῥα-
 φεῖς · 1582. φόνον; *Choeph.* 44. πάνοιζος 227. ἰδοῦ 339. παιὼν
 441. δίξην 460. ὦ 461. ἄταις 612. νιν 684. ζάλης 929. θεό-
 θεν 936. ἐτητύμως 940. ἐχθροῖς 997. θιγοῦσ' *Eum.* 45. μεγιστο-
 σωφρόνως 152. παῖ 308. ἑμά. 309. ἐθνυδίαιοι δ' 522. ἀλλ'
 827. *delendum punctum.* 851. πόλεμος, 885. πρόπαντος 892. *post*
 ἀήματα *et* 894. *delenda hypostigme.* pag. 326. v. ultimo φησίν, — ἴ-
 ταρ 359. v. 12. *Idem* XI. cap. 22. p. 782. E. 368. v. 27. γενησόμενον)
 ἀθάνατον, οὕτως *Indici vocabulorum addendum τιμαλφής* 57.
Tomo II. p. 220. v. 18. omittit Par. L. p. 611. v. 1. εὐ καὶ φρενῶν

BINDING SECT. JUL 31 1964

PA
3825
A2
1852
t.1

Aeschylus
Tragoediae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
